

6 VELIKI INTERVJU
IRENA MIŠ SVOLTŠAK, ZALOŽNICA,
UREDNIKA, PREVAJALKA

8 TEMA MESECA
STRATEGIJA
ZA MLADE

31 ŠPORT
MATJAŽ DOBRAVEC,
5. DAN

SLAMNIK

**OBČINA
DOMŽALE**

prostor zadovoljnih ljudi

GLASILO OBČINE DOMŽALE

25. MAREC 2016 | LETNIK LVI | ŠTEVILKA 3 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Iztok Dimc

OBČINA DOMŽALE
in
KULTURNI DOM
FRANCA BERNIKA DOMŽALE

vabita na

SLAVNOSTNO SEJO
OB OBČINSKEM
PRAZNIKU

**v torek, 19. aprila 2016,
ob 19. uri
v Kulturnem domu
Franca Bernika Domžale**

Slavnostni govornik:
**Toni Dragar, župan Občine
Domžale**

Podelitev priznanj
Občine Domžale za leto 2015

Občankam in občanom ob
prazniku Občine Domžale
iskreno čestitamo in želimo
prijetno praznovanje!

**ŽUPAN TONI DRAGAR IN
OBČINSKI SVET OBČINE DOMŽALE**

Mladi, soustvarjajte Domžale za mlade!

V želji postati mladim prijazna občina, so v Domžalah oblikovali Komisijo za mladinska vprašanja, katere ključna naloga je priprava Strategije za mlade.

A naloga ni tako enostavna, da občina postane mladim prijazna in za to prejme tudi certifikat, mora zadostiti kar nekaj zahtevam. Certifikat Mladim prijazna občina je namreč priznanje lokalnim skupnostim, ki uspešno izvajajo ukrepe s področja vertikalnih in horizontalnih mladinskih politik, ukrepov, usmerjenih v integracijo vedno novih

generacij mladih v posamezne dele življenja družbe, predvsem pa skrbijo za ustrezno spodbudo osamosvajanja mladih. Občine lahko certifikat prejmejo s štiriletno veljavnostjo, strokovna komisija pa primerne občine za to priznanje prepozna med tistimi, ki uspešno izvajajo po vsaj en ukrep iz vseh prioritarnih področij mladinskih politik. Pri oceni uspešnosti izvajanja ukrepov je poseben poudarek name-

njen naslednjim področjem: načrtno obravnavanje področja mladine, participacija mladih, njihovo organiziranje, informiranje, zaposlovanje, izobraževanje, stanovanjska politika in mobilnost mladih. Certifikat Mladim prijazna občina letno podeljuje Inštitut za mladinsko politiko v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije in pod častnim pokroviteljstvom predsednika države Boruta Pahorja.

S pridobitvijo certifikata se občina, ki se je pri svojem delu na področju mladih sicer že izkazala za uspešno, zaveže, da bo področje mladih še naprej uspešno sistemsko urejala in nivo učinkovitosti v štiriletnem obdobju ohranila oziroma dvignila. Če se vrnemo k strategiji za mlade, ki jo pripravljajo za občino Domžale, je v pripravi za obdobje petih let od 2016 do 2021, v njej pa bodo, na podlagi analiz, določeni področni cilji in ukrepi, ki jim bo morala občina slediti, če bo želela izboljšati položaj mladih. Sicer pa v začetku aprila odpira svoja vrata tudi Plac, prostor za mlade, ki bodo odslej svoj prostor na nekoliko drugačen način našli tudi v Centru za mlade Domžale.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

AKTUALNO

Konec je s telovadbo na cesti

»Telovadili bodo na cesti« smo leta 2006 brali v časopisju. Mineva skoraj deset let od miroljubnega protesta, ki so ga izvedli takratni srednješolci Srednje šole Domžale in po desetih letih ni bil položen le temeljni kamen, ampak se je dejansko začela gradnja telovadnice Srednje šole Domžale. Kaj je končno pretehtalo tehcnico v prid domžalskim dijakom? Ne toliko skrb za rekreacijo dijakov, kot iztekajoče se gradbeno dovoljenje. Lopate jim je uspelo zasaditi na gradbišču pet pred dvanajsto. Pravočasno.

» 9

GLAS MLADIH

Brezplačna pravna pomoč v Domžalah

Vsak odrasel človek se je gotovo že znašel v situaciji, ko je potreboval pravni nasvet. Toda žal si ga vsakdo ne more privoščiti, zato danes obstajajo različne možnosti brezplačne pravne pomoči. Na Občini Domžale v okviru pravne in kadrovske službe brezplačno pravno pomoč izvajajo že dlje časa, za »pro bono« pravne nasvete pa bodo odslej skrbeli tudi študentje prava v okviru študentskega kluba Domžale pod mentorstvom svojih profesorjev.

» 13

KULTURA

Gidon Kremer

Malo je glasbenih umetnikov, ki so v zadnjih desetletjih na področjih klasične glasbe pustili tako močan pečat, kot je to uspelo velikemu latvijskemu violinistu Gidonu Kremerju. Ta bo v ponedeljek, 4. aprila, v okviru koncertnega abonmaja, gostoval v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, kjer se bo predstavil skupaj s svojim ansamblom Kremerata Baltica. V Domžalah se torej obeta še eden v vrsti imenitnih glasbenih večerov, ki jih v zadnjih sezonah prireja KD FB in umetniški vodja koncertnega abonmaja Mate Bekavac.

» 22

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. aprila 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. aprila 2016, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenačrtani prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

Z urednico Špelo Keber se lahko osebno pogovorite v sredo, 13. aprila 2016, med 16. in 17. uro v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 12. aprila do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko 01 722 50 50.

NAGRADNO ŽREBANJE

OPRAVITE TEHNIČNI PREGLED
MED 15.1.2016 IN 30.6.2016
TER OSVOJITE SCOOTER

HONDA VISION NSC50

AS DOMŽALE
MOTO CENTER

HONDA

REPSOL

TEHNIČNI PREGLEDI TAZIN

AKTUALNO

Drage bralke, dragi bralci,

v marčevskem Slamniku smo k pogovoru povabili Ireno Miš Svoljšak, založnico, urednico in prevajalko, 'boljšo' polovico vodstva Miš založbe, ki od svojih začetkov v letu 2003 deluje v Dobu, z mladinskim literarnim festivalom Bralnice pod slamnikom pa je vpeta tudi v lokalno življenje V pogovoru z njo smo se dotaknili sveta knjig, specifičnosti založništva v naši majhni državi, o pomenu svobode ustvarjanja in prihodnosti tiskane knjige ter o njihovih uspehih in dosežkih. Napovedali smo tudi letošnji, tokrat že šesti festival Bralnice pod slamnikom, ki bo pester in zanimiv kot vsako leto doslej.

Tema meseca je namenjena mladim. V Domžalah namreč nastaja Strategija za mlade, ki naj bi celostno uredila njihov položaj. Domžale si želijo postati mladim prijazna občina z namenom, da bi mladi Domžale vzeli za svoj dom – da bi se v občini srečevali s prijatelji, se zabavali, izobraževali, živeli, si poiskali službo in si tu tudi ustvarili svoje družine. Tudi s tem namenom se v prostorih Centra za mlade Domžale odpira prostor za druženje mladih z imenom Plac za mlade.

Zelo spodbudna je tudi novica, da bo Srednja šola Domžale končno, po mnogih letih prizadevanj, dobila svojo telovadnico. Dejansko ne gre samo za besede, saj so stroji že zabrnili in začeli z gradnjo telovadnice tik pred iztekom gradbenega dovoljenja. Terminski plan izvajalca je, da telovadnica odpre svoja vrata decembra letos, dobrih 27 let po začetku prvih prizadevanj.

Ob svetovnem dnevu voda, 22. marca, smo bili predstavniki medijev povabljeni na ogled in predstavitev poteka 15,5 milijona evrov vredne investicije v nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale–Kamnik, ki sledi trajnostnemu razvoju na vseh področjih delovanja s ciljem doseganja visokih ekoloških standardov ter vsestranske sprejemljivosti v družbenem in naravnem okolju.

Poleg brezplačne pravne pomoči, ki jo že dlje časa izvajajo na Občini Domžale v okviru pravne in kadrovske službe, nam je zdaj v Domžalah na voljo še brezplačna pravna pomoč študentov prava v okviru Kluba študentov Domžale. Več o tem si lahko preberete na 13. strani, kjer vam predstavljamo tudi mlade osnovnošolce, ki si z lastno ustvarjalnostjo prizadevajo in širijo zavedanje o strpnosti do drugačnih, saj nas drugačnost, če smo dovolj širokega srca, bogati in ne ogroža.

Na straneh kulture napovedujemo prihajajoči koncert latvijskega violinista svetovnega slovesa Gidona Kremerja, ki bo v ponedeljek, 4. aprila, v okviru koncertnega abonmaja gostoval v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, kjer se bo predstavil skupaj s svojim ansamblom Kremerata Baltica. Na športnih straneh je o borilni veščini aikido spregovoril Matjaž Dobravec, trener in predsednik kluba Shodokan, ki je bil v začetku letošnjega leta promoviran v 5. dan.

Sicer pa 19. aprila občina Domžale praznuje rojstni dan, zato bo ves mesec v znamenju različnih praznovanj in slovesnosti v počastitev tega praznika.

Želim vam prijetno in veselo praznovanje,

Špela Keber,
odgovorna urednica

Srečanje ob svetovnem dnevu Civilne zaščite

Prvega marca obeležujemo mednarodni dan Civilne zaščite, ki je hkrati priložnost, da se poudari pomen pripravljenosti na izjemne situacije, ki lahko vsak trenutek kjerkoli na svetu, na ožjih ali širših območjih, ogrozijo življenja ljudi in uničijo njihovo imetje.

V Občini Domžale je v sistem izvajanja zaščite in reševanja poleg trinajstih prostovoljnih gasilskih društev in ene poklicne gasilske enote vključenih še 30 sestavov zaščite in reševanja, ki so organizirani v okviru prostovoljnih društev, zavodov, gospodarskih družb in drugih organizacij, pomembnih za zaščito in reševanje. Župan Občine Domžale, ki skrbi za izvajanje priprav za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ter vodi zaščito in reševanje in pomoč ter odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč, vsako leto ob tem dnevu priredi srečanje, na katerega so povabljeni predstavniki vseh enot, ki so vključene v štab Civilne zaščite občine. Srečanja se udeležijo tudi predstavniki Slovenske vojske in Policije, s katerima občina sodeluje na vajah in intervencijah. Letošnji dogodek je potekal v četrtek, 3. marca 2016, v prostorih Centra požarne varnosti na Količevem. Slovesnosti so se poleg predstavnikov enot, ki so vključene v sistem civilne zaščite, udeležili tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, domžalska podžupanja mag. Renata Kosec, poveljnik CZ Domžale Marko Žagar in nagrajenci državnih priznanj Civilne zaščite. Ta dan je bil namenjen tudi rednemu strokovnemu srečanju članov štabov Civilne zaščite Občin Domžale in Tolmin, zato se je popoldanskega srečanja udeležila tudi delegacija iz Tolmina, ki jo je vodil poveljnik CZ Tolmin Jože Dakskobler. Vsi trije govniki: župan Toni Dragar, poveljnik CZ Domžale Marko Žagar in poveljnik CZ Tolmin Jože Dakskobler so na začetku srečanja poudarili pomen sistema civilne zaščite in reševanja ter tudi sodelovanje s štabi civilne zaščite v drugih občinah. Za vse državljanje je namreč pomembno, da je civilna zaščita ves čas v pripravljenosti, da se po potrebi aktivira in posreduje, ter da je za vse možne primere ustrezno opremljena in usposobljena. V glasbenem programu je sodelovala Glasbena šola Domžale. S tremi sklad-

bami sta se najprej predstavila Lina Ogrin na kitari in Luka Zore na harmoniki pod mentorstvom Staše Udovič in Marka Zrneca. Za njima je nastopil še Orkester flaut GŠ Domžale pod mentorstvom Andreje Marčun.

Podeljena so bila državna priznanja Civilne zaščite

Ob mednarodnem prazniku Civilne zaščite je poveljnik Civilne zaščite Republike Slovenije Srečko Šestan podelil državna priznanja Civilne zaščite. Iz občine Domžale so priznanja prejeli: Janez Repnik (zlati znak CZ), PGD Stob-Depala vas ob 110. obletnici delovanja (srebrni znak CZ), Peter Cerar in Območno združenje Rdečega križa Domžale (bronasta znaka CZ). Priznanja so nagrajenci prejeli na regijski slovesnosti ob dnevu CZ 9. marca 2016.

Janez Repnik je 30 let uspešno opravljal naloge člana občinskega štaba Civilne zaščite. Sodeloval je pri vseh preventivnih in operativnih reševalnih ukrepih, vajah in akcijah, ki jih je vodil Občinski štab za Civilno zaščito ter pri drugih dejavnostih za razvijanje in krepitev usposobljenosti in pripravljenosti civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč. V obdobju delovanja v Občinskem štabu za Civilno zaščito je sodeloval v več kot dvajsetih večjih operativnih akcijah pri varovanju življenj in premoženja občanov (poplave, neurja, agresija na Slovenijo, požar v stolpnici, sprejem in nastanitev beguncev, itd.). Z njegovo uspešno koordinacijo delovanja mehanizacije ter tehničnih ukrepov je bila preprečena ogroženost ljudi in večja škoda premoženja. Pri opravljanju nalog v štabu CZ je veliko prispeval tudi na področju izdelave in dopolnjevanja občinskih načrtov zaščite in reševanja. Za svoje delo je v letu 2001 že prejel srebrni znak CZ, v letu 2014 pa bronasti znak za enkratno dejanje za vodenje sanacije ob požaru v stolpnici na Ulici Matije Tomca 2 v Domžalah oktobra 2013.

Od leve proti desni: Peter Gubanc, Marko Žagar, Toni Dragar, Renata Kosec, Jožef Dakskobler in Žarko Trušnovc

Peter Cerar je že kot mlad fant začel spoznavati delo gasilcev na Studencu, saj je bil kot večina vaščanov gasilec tudi njegov oče. Kot mladi gasilec je skupaj s sovrstniki sprejemal znanja, izkušnje in nasvete od starejših gasilcev, ki so jih spodbujali za opravljanje tega plemenitega 'poklica'. Že v prvih gasilskih letih se je udeleževal gasilskih tekmovanj in bil zelo aktiven pri športnih dejavnostih. Poleg delovnih obveznosti je opravil tudi strokovno usposabljanje za gasilca – operativca, ter pozkasneje opravljal izobraževanja za gasilske specialnosti (strojnik, uporabnik radijskih postaj, usposabljanje za delo z motorno žago, mentor mladine, tečaj za vodjo skupine). V operativno enoto PGD Studenec je bil kot gasilec-operativec vključen v letu 1975 in je do danes sodeloval na mnogo intervencijah, kjer je bila potrebna pomoč gasilcev. Prav tako je bil od leta 1976 do upokojitve član operativne enote PIGD Helios, kjer je tudi sodeloval pri gašenju oziroma delovnih nesrečah v podjetju. Še posebej je Peter vpet v delo društva na organizacijskem področju, saj je

član upravnega odbora vseskozi od leta 1975, v tem obdobju je bil osem let tajnik, ter med leti 1988 in 2008 in od 2010 do 2012 predsednik društva. V tem mandatnem obdobju je podpredsednik. Poleg zahtevne funkcije predsednika je več let skrbel tudi za podmladek društva ter v gasilske vrste usmerjal in spodbujal mladino. Pomembna vlogo je odigral pri gradnji medsebojnih odnosov v vrstah gasilcev in krajanov Studenca, saj je nemalokrat prav njegova beseda in umirjen značaj pripomogla, da so se 'krizni' trenutki končali hitro in brez posledic. Kljub umirjenemu značaju se je že večkrat z odločno besedo in dejanjem postavil v bran dobrega imena gasilcev in gasilski mladini, ki ji je znal prisluhniti in jo upoštevati.

Prostovoljno gasilsko društvo Stob-Depala vas je za 110. obletnico delovanja prejelo srebrni znak Civilne zaščite, **Rdeči križ Domžale** pa bronasti znak za sodelovanje pri sprejemu beguncev.

URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Helios po odhodu Martensa s prenovljeno vodstveno ekipo

Gerald Martens, član vodstva Ring International Holding AG (RIH), ki je bil v zadnjih dveh letih tudi prvi obraz domžalske družbe Helios, se je odločil zapustiti podjetje, da bi začel novo samostojno kariero, je bila novica, ki je v zadnjih dneh presenetila lokalno, pa tudi nacionalno javnost.

»Kot vodja odlične ekipe menedžerjev je pomembno vplival na neverjeten uspeh podjetja. Danes je RIH eno izmed najuspešnejših avstrijskih podjetij ter ima več kot 500 milijonov evrov prometa in okoli 2.500 zaposlenih po vsem svetu,« so ob tem sporočili iz Heliosa. Glede odhoda Geralda Martensa vejejo mešani občutki. Po eni strani so si nekateri oddahnili, spet drugi so mu prikimali v njegovih drznih, poslovnih in predvsem marketinških potezah. Vsekakor se za Helios najbrž obetajo v prihodnje nekoliko bolj tradicionalni, predvsem pa prodajno usmerjeni meseci, leta. Strategija, ki so si jo zastavili, je vsekakor ambi-

ciozna, uresničevanje bo zahtevno. A od prevzema naprej so bili storjeni pomembni premiki, poudarja vodstvo Heliosa: »Po zadnjem prevzemu slovenske premazniške Skupine Helios v letu 2014 je odlična ekipa, sestavljena iz avstrijskih in slovenskih menedžerjev, neverjetno dobro sodelovala. Tako so uspeli izboljšati produktivnost, optimizirati procese in še izpopolniti prednosti Heliosovih proizvodov in storitev ter proizvodnje. Skupina Helios, ki ima sedež v Sloveniji, spada danes med deset najboljših proizvajalcev premazov na evropskem trgu. Gerald Martens, ki je vodil to odlično menedžersko ekipo, je pomembno vplival na uspešen ra-

zvoj podjetja. Nedavni prevzem Heliosa je zagotovo najpomembnejši mejnik v njegovi karieri, saj je imel Martens vodilno vlogo pri oblikovanju ugleda podjetja, kot sodobnega, močnega in trajnostno usmerjenega podjetja.« Po 14 letih aktivnega vodenja razvoja Ring International Holdinga se je Martens odločil zapustiti Ring, da bi začel novo poklicno pot. Od 1. marca 2016 se osredotoča na združitve in prevzeme ter na projekte prestrukturiranja in razvoja poslovanja kot neodvisni vlagatelj. »Če se ozrem nazaj, je bilo to zelo intenzivno in zanimivo obdobje, ko sem lahko delal z enimi najboljšimi menedžerjev, ki jih lahko ima skupina,

kot je RIH. Zelo sem ponosen na to, kar smo dosegli v zadnjih letih, in prepričan sem, da bo skupina v prihodnosti postala še uspešnejša,« je ob svojem odhodu povedal Gerald Martens. Skupina Helios bo, predvsem z močno lokalno vodstveno ekipo, nadaljevala svoj razvoj v smer, načrtano že v letu 2014, še sporočajo iz razširjene Skupine Helios, ki je nastala po konsolidaciji Heliosa in Ringa. Na čelu vodstva celotne Skupine sta od osmega marca David Kubala in Hubert Culik, člani ožjega vodstva pa so še Aleš Klavžar, Patrick Lichtblau, Gert Schmidt-Leuhusen in Dietmar Jost.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 400 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carniola1@siol.net./ **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana/ **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Naravi vračajo čisto vodo

22. marec je svetovni dan voda – Nadgradnja Centralne čistilne naprave Domžale–Kamnik za prihodnje generacije v polnem teku

Javno podjetje Centralna čistilna naprava Domžale–Kamnik je v torek, 22. marca 2016, ob svetovnem dnevu voda organizirala predstavitev poteka 15,5 milijona evrov vredne investicije v nadgradnjo Centralne čistilne naprave ter vse medije in zainteresirane

seznanila z dosežki in načrti JP CČN za prihodnost.

Projekt nadgradnje z vizualizacijo in kratkimi video posnetki je podrobneje predstavila direktorica JP CČN dr. Marjeta Stražar. V začetnem uvodu sta kratka nagovora pripadla županu Obči-

ne Domžale Toniju Dragarju in kamniškemu županu Marjanu Šarcu. Oba sta poudarila pomen nadgradnje za širše območje in spet izrazila nekaj kritičnih besed na kohezijska evropska sredstva, ki jih vse občine, vključene v projekt, še vedno pričakujejo s strani države. Oba verjameta, da bodo nakazana sredstva kmalu na občinskih računih in da bodo občine lahko nadaljevale z načrtovanimi projekti. Dogodka sta se udeležila tudi predstavnika ministrstva za okolje in prostor, državna sekretarka Lidija Stebernak, in Leon Behin. O čisti vodi, našem življenju, je nekaj lepih misli izrekel profesor z Biotehniške fakultete dr. Mihael. J. Toman. Po predstavitvi investicije v gradnji je sledil še sprehod po gradbišču Centralne čistilne naprave, ki sledi trajnostnemu razvoju na vseh področjih delovanja s ciljem doseganja visokih ekoloških standardov in vsestranske sprejemljivosti v družbenem in naravnem okolju.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Zgodovina mora biti opomnik za prihodnost

Spominska slovesnost ob spomeniku padlih 72 borcev Kamniško-zasavskega odreda na Oklem

Občinsko združenje borcev za vrednote NOB Domžale in krajevne organizacije se trudijo, da spomini na drugo svetovno vojno ne bi bili nikoli pozabljeni. Še posebej ne bi smeli pozabiti na številna življenja, ki so bila darovana za današnjo svobodno Slovenijo. Eden izmed krajev v naši občini, kjer je padlo veliko število predvsem mladih partizanov in partizank, je Oklo, kjer je urejeno spominsko obeležje. Spominja in opominja nas na 24. februar 1944, ko je tod, zaradi izdaje, v borbi proti mnogo številnejšemu okupatorju padlo 72 borcev in bork.

Tudi letošnjega februarja so poti na Oklo oživele. Iz vseh smeri so na spominsko slovesnost 27. februarja 2016 prihajali pohodniki in pohodnice z namenom, da se poklonijo spominu padlih. Posebej številni so v spremstvu praporov prišli iz Dobovelj, ki so že tradicionalno zbirališče obiskovalcev, nekatere organizacije pa so svoje člane in članice na kraj spomina pripeljale tudi z avtobusi in kombiji. Številni praporščaki s prapori borcev in veteranskih organizacij so se postavili ob spominsko obeležje, ob katerem je častno stražo postavila Častna enota Občinskega združenja slovenskih častnikov Domžale.

Po himni smo prisluhnili Mariji Majhenič, predsednici Občinskega združenja borcev za vrednote NOB Domžale, ki se je po pozdravu navzočih z mislimi vrnila v čas bitke, 24. februarja 1944, na kratko opisala tragedijo in posebej poudarila, da je ohranjanje spomina na preklestvo druge svetovne vojne potrebno in pomembno, še posebej, ker smo morali v zadnjih letih velikokrat poslušati več kot krivično, celo nemoralno zmanjševanje vloge žrtev, padlih v bojih za svobodo in boja preživelih borcev narodno osvobodilne vojne. Poudarila je, da je nedoumljivo, da skušajo nekateri prevzeti in predrugačiti pomen rdeče zvezde, pod katero se je odvijala borba naroda proti okupatorju, hkrati pa zmanjšati pomen narodnoosvobodilnega boja z nenehnimi poskusi rehabilitacije sovražnikovih kolaborantov in domobrancev. Svoj nagovor je zaključila z mislijo, da je mladim treba povedati, da z obujanjem spomina na dogodek vedno znova javno obsojamo nacizem in fašizem, se poklanjamo njunim žrtvam ter hkrati skupinsko izražamo hvaležnost preživelim in še ži-

vim, saj brez njihove srčnosti in poguma zdaj ne bi govorili slovensko, zato ni vseeno, ali molčimo ali smo glasni.

Župan Občine Domžale Toni Dragar, slavnostni govornik, je v spomnil, da so na mestu, kjer danes svobodno stojimo, nekoč umirali partizani in čeprav je od tragičnega dogodka že 72 let, spomin na borce in borke, njihove sanje, želje in cilje ostaja, ostaja pa tudi spomin na bitko, v kateri so se pogumno zoperstavili veliko močnejšemu sovražniku v boju za svobodo – za našo svobodo.

previdno izbirali naše besede in dejanja. Moramo se boriti za našo skupnost in stopiti skupaj. Kljub našim razlikam prav zato, da bomo sebi in drugim potomcem omogočili prostor, kjer bodo lahko uresničili svoje sanje in v miru živeli svobodno življenje na slovenskih tleh.» Zahvalil se je organizatorjem in nastopajočim ter vsem želel prijeten dan – tudi z mislijo: Nikoli več vojne.

Delegacija Marija Majhenič, Srečo Kržan in Samo Svetlin so v imenu organizatorjev slovesnosti občinske

V nadaljevanju se je dotaknil sedanjosti in opozoril, da nas trenutni dogodki v Evropi opozarjajo, da smo morali v zadnjih letih varnost razumeti kot nekaj samoumevnega, in dejal: »Zdi se mi prav, da nam žalostna preteklost ne razbije našega upanja in ne uniči optimizma. Ob tem pa zgodovina mora biti opomnik za našo prihodnost, saj so bile drugače vse žrtve zaman. Ne pozabimo, da je življenje en sam velik boj, da se moramo vsak dan boriti za svoje interese, za bližnje, za človeštvo, za humanost. Ne pozabimo, da je varnost vrednota, ki so jo za nas izborili naši predniki in da je naša največja naloga, da jo ohranimo. Padle in preživele borce bomo namreč počastili prav s tem, da bomo nadaljevali njihov boj za svobodo, za pravice in naše vrednote na slovenskih tleh.«

Svoj slavnostni govor je zaključil z besedami: »Mi imamo možnost uresničiti svoje sanje, če bomo le

ga odbora ter krajevne organizacije za vrednote NOB Ihan in KS Ihan položili venec ob spominsko obeležje, vsi skupaj pa smo se ob minuti molka z veliko hvaležnostjo spomnili vseh, ki so darovali svoja življenja za domovino.

V kulturnem programu so z vsebinskimi recitacijami in petjem nastopili učenci Osnovne šole Ihan, Moški pevski zbor Radomlje pod vodstvom Primoža Leskovca, pevka Nataša Lober Perovšek in harmonikar Frenk Uršič, član Kulturnega društva Triglav, posebej ganljiv pa je bil nastop Angelce Firm, ki se je padlega brata in drugih žrtev tragedije na Oklem spomnila z lastno pesmijo. Vse skupaj je v spominski venec povezala Draga Jeretina Anžin. Ob skupni pesmi Hej, brigade smo se podali vsak po svojih poteh v dolino, trdno prepričani, da se februarja 2017 spet dobimo na Oklem.

VERA VOJSKA
FOTO: VIDO REPANŠEK

OBVESTILO

Nove možnosti parkiranja

V aprilu 2016 se bo začela obnova fasade Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, ki bo predvidoma trajala do junija 2016. Tako bo že sicer precej obremenjeno parkirišče še dodatno zmanjšano. Zato smo začasno za vse naše obiskovalke in obiskovalce, stranke in starše učencev Glasbene šole (seveda pa tudi za druge v naši bližini – Domžalski dom, Univerza za tretje življenjsko obdobje Lipa, kavarna, domžalska cerkev ...) najeli in pripravili obsežen prostor na parkirišču bivše Metalke (ograjeni prostor ob našem parkirišču na dvorišču) za brezplačno parkiranje.

Uvoz in izvoz na parkirišče je s Cankarjeve ulice (pred transformatorjem), omogočen pa je prehod za pešce na Ljubljansko cesto in na dvorišče Kulturnega doma Franca Bernika Domžale.

Kako do parkirišča?

1. Pripeljete se kot običajno po Cankarjevi ulici:

2. Na novo parkirišče zavijete levo pred transformatorjem – vrata bodo odprta:

Voznike naprošamo, da ne parkirajo na uvozu na parkirišče (ob zabojnikih za odpadke).

OBČINA DOMŽALE
ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE
NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA
OBČINE DOMŽALE

Vabimo vas na

OSREDNJO OBČINSKO PRIREDITEV OB 27. APRILU –
DNEVU UPORA PROTI OKUPATORJU in
75. OBLETNICI USTANOVITVE OF

v sredo, 27. aprila 2016, ob 15. uri
v Domu krajanov v Žejah

Pozdravni nagovor: **Marija Majhenič**, predsednica Združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Občine Domžale

Slavnostni govornik: **tovariš Tit Turnšek**, predsednik ZZB za vrednote NOB Slovenije

V kulturnem programu sodelujejo:

Godba Domžale, dirigent Damjan Tomažin
Partizanski pevski zbor
Folklorna skupina Groblje
Učenci Osnovne šole Dob
Ansambel Zajc

Povezovalka Draga Jeretina Anžin

Dobrodošli in iskrene čestitke ob 27. aprilu – dnevu upora proti okupatorju!

OBČINA
DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

IZ URADA ŽUPANA

Vse najboljše!

Naša draga domžalska občina praznuje svoj rojstni dan. Letos je to 64. rojstni dan; to sicer ni okrogla obletnica, vseeno pa je 19. april za nas pomemben dan.

Rojen sem nekaj let po nastanku občine in na nek način sem rasel z njo. Spomnim se lepih časov, ko smo gradili hiše za mlade družine, ko so rasli parki in drevesa v njem, ko smo postavljali mostove. Spomnim se vseh zabavnih prireditev, sejmarjenj in tistih lepih, čarobnih dni. Bili pa so tudi hudi časi – soočali smo se s poplavami, s požari, tudi z vojnimi spopadi, z zapiranjem tovarn in še kaj hudega bi se lahko spomnil. Ko pogledam nazaj in pomislim, kje smo danes, sem izjemno vesel. Veljamo za eno najbolj razvitih občin v Sloveniji. Ponosen sem, da sem vaš župan ter da sem lahko del te zgodbe o uspehu in razvoju.

Tako kot prejšnja leta bomo tudi letos praznovali v Češminovem parku 14. aprila ob 16. uri – Spoznamo se, praznujmo skupaj. Plesalo in pelo se bo, rezali bomo torto, otroci se bodo igrali, društva predstavljala in nasploh bo zabavno. Letos za naše občane pripravljamo še prav posebno darilo – naj samo namignem, da je zelo zeleno.

Množična udeležba minula leta nakazuje, da smo postali povezana občina. Vsako leto je več dogodkov, kjer se srečujemo in skupaj preživljamo prosti čas – tudi Kuhna na plac bo eden takih dogodkov. Skupaj se trudimo in izboljšujemo kvaliteto življenja v domžalski občini. Rad se spominjam preteklosti. Vendar še raje načrtujem prihodnost in glede na naš skupni trud in naše delo sem prepričan, da nas čaka lepa prihodnost.

Lepo povabljeni na april-ska občinska dogajanja!

Toni Dragar, župan

Bodimo pripravljeni, ne poplavljeni

V letu 2016 smo pripravili širši sklop ukrepov za izboljšanje poplavne varnosti, ki jih bomo izvajali skozi vse leto.

Voda je sveti gral vseh živih bitij in brez nje ni življenja. V zadnjih letih veliko govorimo o onesnaženosti vode in komercializaciji vode ter poudarjamo, kako voda ni nekaj samoumevnega in da moramo vodo bolj spoštovati. Sploh poleti, ko se srečujemo včasih z že kritičnimi situacijami zaradi suše, se kmetje in tudi ostali zavedamo relevantnosti vode. Saj vsi vemo – šele, ko nekaj izgubimo, se zavedamo prave vrednosti tega, kar smo imeli. Toda, voda je včasih lahko tudi naš sovražnik. Samo spomnimo se večjih poplav, ki smo jih v naši občini imeli 2010. ali pa zadnjih leta 2014. Na področju zagotavljanja varnosti v okviru poplav je sicer aktivna država, v okviru agencije RS za okolje, vendar pa se aktivno s to problematiko ukvarjamo tudi na Občini Domžale. To delo je mnogokrat birokratsko oteženo, saj mora občina pridobiti dovoljenje od agencije, da ukrepe izvede sama. Prav za boljše delovanje je župan leta 2015 ustanovil delovno skupino za pripravo načrtov ukrepov za zaščito pred poplavami na območju naše občine, katere vodja je podžupanja mag. Renata Kosec. Glavna naloga te skupine je priprava akcijskega načrta ukrepov za zaščito pred poplavami, pregled ogroženih lokacij in priprava nabora ukrepov (redna in dodatna vzdrževalna dela ter investicijska dela) ter seveda ureditev realizacije teh ukrepov. V lanskem letu so že izvedli več ukrepov, za kar je občina namenila okoli 200 000 evrov – sanacije, poseki in čiščenje strug Kamniške Bistrice in drugih domžalskih poto- kov, vzdrževalna dela na Homškem jezu, ureditev melioracijskih jarkov, montiranje protipoplavnih pokrovov ob lokalnih cestah, gradnja nasipov, nadvišanje ceste, čiščenje cevnih propustov, izgradnja inudacijskih prepustov in odvodnih kanalov. Za

uspešno delovanje sistema zaščite in reševanja je treba stalno izvajati preventivne ukrepe in se pripravljati vnaprej. Kajti, ko voda narašča in se poplave začnejo, je naša politika na izpitu, in lahko le izvajamo, kar smo pripravili.

Kamniška Bistrica

Rovščica

Letos smo spet pripravili širši sklop ukrepov za izboljšanje poplave varnosti, ki jih bomo izvajali vse leto. S pomočjo podjetja Hidrotehnik, d. d., koncesionarja za vzdrževanje voda za območje srednje Save, in odobritve države (ARSO oz. naslednikom Direkcije

Rača

Hudski Potok

za vode) smo že izvedli dela na Kamniški Bistrici, Rovščici in na Hudske- kem potoku ter potoku Rača. Ukrepe na Kamniški Bistrici smo izve- dli, ker se je izoblikovala naplavina, ki je preusmerjala tok reke in povzročala erozijo brežin ter poškodbe skaloo- me- tne zaščite brežin. Odstranili smo na- plavine ter sanirali sipine na Kamni- ški Bistrici gorvodno od železniškega mostu na Količevem in tako odstranili skupaj prek 2000 kubičnih metrov materiala oziroma strojnega izkopa materiala v vodi.

Kot akcijski ukrep vzdrževanja strug ter brežin rek in poto- kov smo na po- toku Rovščica v Dobu in Želodniku od magistralne ceste Domžale–Troja- ne proti avtocesti očistili naplavine in poglobili korito potoka. Del materia- la iz struge se je porabil za sanacijo poljske poti ob desni brežini potoka. S tem smo izboljšali pretočnost Ro- vščice in ob večjem vodostaju omo- gočili, da voda iz korita teče v melio- racijske jarke in ne obratno. Zakon o divjadi in lovstvu od 1. marca do 1. avgusta prepoveduje izvajanje del, zato smo morali s sanacijskimi deli na potoku Rača in Hudski po- tok pohiteti. Zaradi zarasti, podrtga drevja in grmovja je bil zmanjšan pre- tok vode in je bila možnost razlivanja poto- kov in poplavljanja obdelovalnih površin pri večjih nalivih. Opravili

smo sečnjo ter obenem tudi sanacijo naplavin. Z izvajanjem del nameravamo nada- ljevati v prihodnosti, saj sistem za- ščite in reševanja tretiramo kot eno najpomembnejših tematik na lokalni ravni. Prav tako se vsako odlašanje preventivnih stroškov vsako leto ozi- roma z vsako visoko vodo zviša za ne- kajkrat. Naše delo pa tudi vodi misel, da je bolje delati že danes za jutri in vedno biti pripravljen.

URAD ŽUPANA

Aprilske investicije

Most Repovž

Občina Domžale načrtuje v poletnih počitnicah (julij, avgust) sanacijo vozišča na mostu čez Kamniško Bis- trico v Domžalah (pri restavraciji Park). V okviru sanacijskih del bo izvedena sanacija betonov, hidroizolacija prekladne plošče, zamenja- va voziščne konstrukcije na objektu z navezavo na niveleto vozišča na priključnih nasipih ter odstranitev asfaltnih dilatacij. Predvideni rok iz- vedbe je 5 do 6 tednov. V tem času bo most zaprt za ves promet. Obvozi bodo označeni. Podrobnejše infor- macije o terminu in trajanju zapore bodo objavljene v naslednjih števil- kah Slamnika.

Brv čez Radomljo v Dobu

Zgrajena je brv čez Radomljo. S tem je vzpostavljena peš povezava med Do- bom in Krtino. V dveh tednih bo brv prehodna za pešce. Gradnjo je izvajalo podjetje AGM Nemec, d. o. o., vre- dnost del pa je znašala 55.150,97 evra z DDV.

Bukovčeva cesta Vir

Do predvidoma konca aprila bodo na Bukovčevi cesti na Viru pri Domžalah še izvajali investicijsko vzdrževalna dela rekonstrukcije ceste in pločnika ter rekonstrukcije vodovoda, vključno s hišnimi priključki. Predmetna dela se izvajajo pod delno prometno zapo- ro z občasno popolno zaporo, zato bo promet do sredi maja še otežen.

Brv čez Radomljo bo za pešce prehodna v dveh tednih.

Končana je obnova kanalizacijskega in vodovodnega omrežja na Studencu.

Kanalizacija Studenec

Lani je bila na tem območju zgrajena kanalizacija, prav tako je končana ob- nova vodovodnega omrežja. Sledijo še dela s hišnimi priključki, do konca mar- ca pa bo končana še rekonstrukcija ce- ste, ki je bila razkopana zaradi gradnje.

Obnova vodovoda na Bevkovi v Dobu

Začela se bo tudi obnova vodovoda na Bevkovi ulici. Vključno s ponov- no vzpostavitev cestne infrastruktu- re bodo vzdrževalna dela na tem ob- močju trajala mesec in pol.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Dobrodošli v Domžalah

Predstavitve slovenskih pokrajin z običaji, kulinariko, kulturo ...

VABLJENI NA TRŽNI PROSTOR med 8.00 in 13.00 uro. Lepo nam bo!

sobota • 9. april
VRTIČKARSKI SEJEM

sobota • 16. april
KRAJINSKI PARK KOLPA

sobota • 23. april
IVANČNA GORICA - PRIJETNO DOMAČE

OBČINA DOMŽALE
prostanost, gostinstvo, gozdi

12. seja Občinskega sveta Občine Domžale

V četrtek, 17. februarja 2016, je od 16. ure dalje v sejni dvorani Občine Domžale potekala 12. seja Občinskega sveta, ki jo je vodil mag. Lovro Lončar.

Po ugotovljeni navzočnosti so člani Občinskega sveta sprejeli zapisnik 11. seje z dne, 21. januarja 2016, in naslednji dnevni red:

- 1. Volitve in imenovanja
 - Sklep o imenovanju predstavnikov v Svet območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Domžale
 - Sklep o imenovanju predstavnikov zainteresirane javnosti v Svet Javnega zavoda Center za mlade Domžale
 - Predlog o imenovanju predstavnikov javnosti v senatih za reševanje pritožb zoper policiste
- 2. Obravnava in sprejem sklepa o podelitvi priznanj Občine Domžale v letu 2016
- 3. Obravnava in sprejem Letnega programa dela Nadzornega odbora Občine Domžale za leto 2016
- 4. Obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del ureditvenega območja V9-1 pod Tosamo jug – prva obravnava
- 5. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za ureditveno območje Lek Mengeš–Domžale – prva obravnava
- 6. Obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Jarčeva ulica – druga obravnava
- 7. Obravnava in sprejem Odloka o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena na delih naselij Gorjuša, Goričica pri Ihanu, Brdo, Laze pri Domžalah, Dobovlje, Zaboršt in Podrečje – prva obravnava
- 8. Obravnava in sprejem Odloka o posebni in podrejeni rabi javnih površin ter odmeri občinskih taks na območju občine Domžale – prva obravnava
- 9. Obravnava in potrditev Investicijskega programa Dom krajanov – Gasilski dom Studenec – skrajšani postopek
- 10. Obravnava in sprejem sklepa o uradnem imenu poslovne cone Zgornje Jarše
- 11. Obravnava in sprejem Ukinitve statusa javnega dobra
- 12. Vprašanja, pobude in predlogi

Joško Korošec, svetnik z Liste Tonija Dragarja

- 1. Volitve in imenovanja
Občinski svet je sprejel Sklep o imenovanju predstavnikov v Svet javnega sklada RS za kulturne dejavnosti – Območne izpostave Domžale. Imenovani so bili Ivan Drago Tavčar, Mihael Starbek in Tatjana Horjak.
Občinski svet je sprejel Sklep o imenovanju predstavnikov zainteresirane javnosti v Svet Javnega zavoda Center za mlade Domžale. Imenovana sta bila Anže Jamnik in Tjaša Zanoškar.
Občinski svet je sprejel Sklep o predlogu imenovanja predstavnikov javnosti v senatih za reševanje pritožb zoper policiste. Ministrstvu za notranje zadeve sta bila predlagana Maksimiljan Karba in mag. Tomaž Deželak.
- 2. Obravnava in sprejem sklepa o podelitvi priznanj Občine Domžale v letu 2016
Občinski svet je sprejel sklep o podelitvi priznanj Občine Domžale v letu 2016.
- 3. Obravnava in sprejem Letnega programa dela Nadzornega odbora Občine Domžale za leto 2016
Občinski svet Občine Domžale se je

- seznanil z Letnim programom dela Nadzornega odbora Občine Domžale za leto 2016.
- 4. Obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del ureditvenega območja V9-1 pod Tosamo jug – prva obravnava
Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del ureditvenega območja V9-1 Pod Tosamo jug v prvi obravnavi in ga posredoval v 30-dnevno javno razgrnitev in javno obravnavo.
- 5. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za ureditveno območje Lek Mengeš–Domžale – prva obravnava
Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za ureditveno območje Lek Mengeš–Domžale v prvi obravnavi in ga posredoval v 30-dnevno javno razgrnitev in javno obravnavo.

- 6. Obravnava in sprejem Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Jarčeva ulica – druga obravnava
Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje Jarčeva ulica v drugi obravnavi.
- 7. Obravnava in sprejem Odloka o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena na delih naselij Gorjuša, Goričica pri Ihanu, Brdo, Laze pri Domžalah, Dobovlje, Zaboršt in Podrečje – prva obravnava
Občinski svet Občine Domžale je sprejel predlog Odloka o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena na delih naselij Gorjuša, Goričica pri Ihanu, Brdo, Laze pri Domžalah, Dobovlje, Zaboršt in Podrečje v prvi obravnavi ter ga posredoval v 30-dnevno javno razgrnitev in javno obravnavo.
- 8. Obravnava in sprejem Odloka o posebni in podrejeni rabi javnih površin ter odmeri občinskih taks na območju občine Domžale – prva obravnava

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o posebni in podrejeni rabi javnih površin ter odmeri občinskih taks na območju Občine Domžale v prvi obravnavi.

9. Obravnava in potrditev Investicijskega programa Dom krajanov – Gasilski dom Studenec – skrajšani postopek
Občinski svet je potrdil Investicijski program Dom krajanov – Gasilski dom Studenec.

10. Obravnava in sprejem sklepa o uradnem imenu poslovne cone Zgornje Jarše
Občinski svet je sprejel sklep o uradnem imenu poslovne cone Zgornje Jarše.
Za območje, ki ga ureja Zazidalni načrt Zgornje Jarše Sever se določi uradno ime Poslovna cona Zgornje Jarše.

11. Obravnava in sprejem Ukinitve statusa javnega dobra
Občinski svet je sprejel Ukinitve statusa javnega dobra pri naslednjih zemljiščih:
parc.št. . katastr. obč. . ID znak
648/6 Trojica 1957-648/6-0
648/7 Trojica 1957-648/7-0
1167/2 Radomlje 1936-1167/2-0
4812/1 Domžale 1959-4812/1-0
338/10 Depala vas 1962-338/10-0
338/3 Depala vas 1962-338/3-0
1401/1 Brezovica 1958-1401/1-0
4870/2 Domžale 1959-4870/2-0
4870/3 Domžale 1959-4870/3-0
3515/4 Domžale 1959-3515/4-0
4481/8 Domžale 1959-4481/8-0

12. Vprašanja, pobude in predlogi
Na seji so vprašanja, pobude in predloge podali: mag. Tomaž Deželak (SDS), Uroš Breznik (SD), Robert Pečnik (SMC), Urška Kabaj Pleterski (DeSUS), Metod Marčun (Lista za Domžale), mag. Jana Miklavčič (SMC), Lidija Ambrož Marčun (SMC).
Vse pobude, predloge in vprašanja lahko najdete na občinski spletni strani www.domzale.si pod rubriko Občinski svet, svetniška vprašanja. Prav tako lahko na občinski spletni strani poiščete celotno gradivo seje Občinskega sveta Občine Domžale.
OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Levčki, želvice in žogice pri županu in podžupanju na Občini Domžale

Niso bili pravi levčki, ampak malce manj nevarni levčki iz vrtca Urša, ki so 11. marca 2016 obiskali Občino Domžale.

Dva tedna prej, 25. februarja 2016, so nas obiskali otroci iz skupine želvice in žogice. Glavni razlog, da smo na občini imeli tako zabaven obisk, je bila velika želja podžupanje, mag. Renate Kosec in župana Toni Dragarja, da spoznata vrtčevske otroke, ki že tako mladi sodelujejo na mednarodni ravni. Mini Domžalčani namreč sodelujejo v projektu Pomahajmo v svet (Say Hello to the World). Levčki mahajo v Litvo, želvice pa k našim sosedom v Opatijo.

Otroke je obkralj sprejel župan v sejni sobi in jim razložil, kdo sploh je župan, kaj počne in kaj se v sejni sobah ponavadi kregajo. Nato pa je podžupanja Renata pripravila kviz in otroci so se izkazali s svojim znanjem o Občini Domžale. Ugotovili smo, da otroci že v vrtcu veliko vedo o Domžalah ter o znamenitostih in posebnostih. Edino vprašanje, na katerega niso poznali odgovora, je res težko vprašanje, in smo prepričani, da tudi mnogi starejši Domžalčani ne znajo odgovoriti: Kje v Domžalah je strmoglavilo ameriško letalo? Naj vam na-

mignemo, da je strmoglavilo med drugo svetovno vojno.
Prav posebej veseli so bili otroci tudi obiska hroščka Simona, ki jih je navdušeno pozdravil in razveselil s svojimi norčijami. Preden so odšli, so spili še sok, da ne bi odšli žejni na pot.

Nato so nam pomahali v slovo z zastavicami Občine Domžale, in obljubili, da se še kdaj oglasijo. Župan in podžupanja se veselita vseh bodočih obiskov mini Domžalčanov, saj smo vsi zelo ponosni na vse njihove uspehe in zgodbe.
URAD ŽUPANA

ČASTNI POSREDOVATELJI

OBČINA DOMŽALE
pristanek jedrskih odpadkov

ESTIMATKE 310 BC

URBANI GLADIATOR
WWW.URBANIGLADIATOR.SI

DOMŽALE

SOBOTA, 16. APRIL 2016

OD 11.00 URE DALJE

URADNI TEKAŠKI COPAT

Treksta

URADNI NAPITEK

IG Sportlife
WWW.TOURSPORTLIFE.COM

Prijave bodo možne preko spleta ali na dan dogodka na prizorišču od 8.30 dalje.

VELIKI INTERVJU

TUDI MANJŠE ZALOŽBE SMO LAHKO ZELO INOVATIVNE

IRENA MIŠ SVOLJŠAK, ZALOŽNICA, UREDNICA, PREVAJALKA

Irena Miš Svoltjšak predstavlja 'boljšo' polovico vodstva Miš založbe, ki od svojih začetkov v letu 2003 deluje v Dobu, z mladinskim literarnim festivalom Bralnice pod slamnikom pa je vpeta tudi v lokalno življenje.

Cveta Zalokar
Foto: Anže Miš

Doslej so izdali že več kot 400 naslovov knjig, posebni poudarek pa dajejo najkvalitetnejši otroški in mladinski literaturi. To dokazuje med drugim število prejetih Zlatih hrušk, strokovnih priznanj za dobro knjigo. V maju je povabljen v Avstralijo na Sydneyjski pisateljski festival, kjer bo v izjemni družbi 15 izbranih založnikov iz vsega sveta.

Kako bi predstavili vašo založbo?

Miš založba je družinsko podjetje, trenutno smo štirje redno zaposleni in štirje zastopniki, ki imajo samostojni s. p. in prodajajo ekskluzivno samo za nas, zato so del našega kolektiva. Imamo pa še več kot 15 stalnih zunanjih sodelavcev, lektorice, urednice, oblikovalcev itd., ki sicer delajo tudi za druge. V dozdajšnjem delu smo prejeli že vse možne nacionalne nagrade za mladinsko literaturo, skupaj smo dobili že 43 Zlatih hrušk, pa nagrade in nominacije za večernico in desetnico, za izvirno slovensko slikanico ter številna mednarodna priznanja, med drugim tri uvrstitve na častno listo IBBY in pet uvrstitev v zbirko najboljših knjig sveta Bele vrane pri Internationale jugendbibliothek München.

Kakšni so bili začetki?

Prva knjiga, ki smo jo izdali, je bil novozelandski mladinski roman Francis Cherry Leon Strah moje mladosti o psihičnem ustrahovanju deklince, ki ga je izvajal oči. Knjiga ima za nas zanimivo zgodovino: mož Janez je v času, ko je kot samostojni podjetnik prodajal knjige ter obiskoval slovenske knjižnice in šole, ugotovil, da knjižničarke pogrešajo kvalitetno mladinsko literaturo. Zato se je zaobljubil, da bo kot založnik (kar si je želel postati) izdal le dobre mladinske knjige. Potem je izgubil delo pri manjši založbi, ostal s štirimi zaposlenimi zastopniki, ki so delali zanj, na cesti, in se odločil za lastno založbo. Za začetek sva šla na frankfurtski knjižni sejem – jaz v upanju, da ga bo sejem odvrnil od načrtov, ki so bili za naju nekaj čisto novega, on v želji, da navduši še mene. Pojma nisva imela o tem poslu, o avtorskih pravicah ... Potem pa je Janez nenadoma na novozelandski stojnici vzel v roke eno od knjig, in rekel, da bo to naša prva knjiga in jaz naj bi jo prevedla. Naletela sva na prijazno založnico in zagrizla v delo. Tako smo začeli z izdajanjem knjig za mladino, še posebej z romani za najstnike. Sama sem se mu v založbi pridružila po letu in pol.

Vendarle pa z možem nista ravno tipična založnika?

Noben od naju ni po izobrazbi povezan s knjigami. Mož Janez je elektroinženir, sama sem doštudirala ekonomijo, delala sem v banki in končala kariero kot direktorica marketinga. Vedno sem želela početi nekaj stvarjalnega. Rada sem imela knjige in ogromno brala. Na očitke, da se kot urednica ukvarjam s stvarmi, za katere nimam izkušenj in izobrazbe, odgovarjam, da je bil tudi Tone Pavček pravnik in izvrsten urednik. Sicer pa mora dober založnik delati s srcem in ljubeznijo do knjige, drugače se to slej kot prej opazi ...

Na očitke, da se kot urednica ukvarjam s stvarmi, za katere nimam izkušenj in izobrazbe, odgovarjam, da je bil tudi Tone Pavček pravnik in izvrsten urednik. Sicer pa mora dober založnik delati s srcem in ljubeznijo do knjige, drugače se to slej kot prej opazi ...

Kaj pomeni, da je sedež vaše založbe v Dobu?

Včasih je to pomanjkljivost, saj ne moremo kandidirati na ljubljanskih razpisih ali pa ponuditi svojih knjig MOL za njihova darila otrokom. Po drugi strani pa ima vodstvo Občine Domžale velik posluš za kulturo, hvaležni smo za podporo Bralnicam pod slamnikom, in veseli, da župan pogosto podarja naše knjige odličnjakom. Bivanje tu, kjer imajo Miši korenine, jemljemo kot prednost, to okoli veliko nudi, tudi nekako vse lažje teče, manj je formalnosti. Le avtorji in sodelavci včasih malo težje najdejo našo hišo na Gorjuši.

Poleg uveljavljenih avtorjev ste pri vaši založbi odprli vrata tudi mlajšim in manj znanim književnikom.

Naši avtorji so bili od Toneta Pavčka, Makarovičeve, Janje Vidmar, Saše Vegri do Neže Maurer, Slavka Pregla in Andreja Rozmana Roze. Z večino je lepo delati. Upamo, da bomo pripravili skupaj še eno knjigo z Nežo Maurer. Vsako leto izdamo vsaj dva prvenca, saj načrtno iščemo in podpiramo mlajše perspektivne avtorje, ki jih primanjkuje. Letos bomo tako izdali kar štiri prvence. Seveda pa morajo imeti potencial.

Kako iščete dobre avtorje?

Imamo poseben elektronski naslov, kamor avtorji lahko pošiljajo svoja besedila. Potem jih preberejo uredniki, nekatere tudi midva z možem. Skupaj potem izberemo kvalitetna dela. Izjemno pomembni so tudi ilustratorji, pri naši založbi delamo z vsemi najboljšimi. Pohvalijo nas, da imajo veliko stvarjalne svobode in radi delajo z nami. Zato

nikakor ne sprejemamo očitkov velikih založb, da naj bi jih manjše založbe le kopirale. Da za nas to ne velja, dokazuje številne novosti in nagrade: na primer izdaja slikanice Anton o prvi svetovni vojni, ali pa Pravljica o črnem šejku z rdečo rožo Vitomila Zupana, ki je izjemna knjiga iz avtorjeve zapuščine. Bili smo tudi prvi, ki smo opozorili na avstralskega avtorja Shaun Tana ... Izdali smo dela nobelovcev Patricka Whita in Alice Munro. Omenim naj še najnovejši prevod romana George Eliot Middlemarch, ki je uvrščena med sto najboljših svetovnih romanov vseh časov, in edina, ki je Slovenci s tega seznama še nismo imeli prevedene. Prevajalka Meta Osredkar je opravila izjemno delo in se s tem ukvarjala več let. Te knjige, napisane v stari angleščini, enostavno ne moremo brati v originalu.

Kakšna je po vašem mnenju prihodnost tiskane knjige?

Problem je majhnost slovenskega prostora in vsesplošna kriza. Naj ponazorim: na začetku smo letno izdali med 30 do 40 novih naslovov, v zadnjih letih se je to zmanjšalo na okoli 25. Zmanjšujejo se tudi naklade, mladinskih romanov smo tiskali med 700-800 izvodov, zdaj le okoli 600. Žal pri nas v založništvu kriza še kar traja, medtem kot se je v tujini že lani obrnilo na bolje. Prodaja knjig se povečuje, odpirajo se nove knjigarnice – odprl jo je celo spletni prodajalec Amazon. Opazen je prelom, ki dokazuje, da ima tiskana knjiga svojo prihodnost. Sicer pa se tuji založniki čudijo, kako v teh razmerah sploh preživimo. Dva milijona prebivalcev je na primer le polovica Manhattana kot dela New Yorka ...

Kako krizo premagujete kot manjša založba?

Bolje bi bilo, če bi kot založba začeli že malo prej, da bi imeli malo založbe del za ponatise. V času krize nas je reševala naša strateška usmeritev hakovosti. V Sloveniji ljudje ne kupujejo veliko knjig, rajši si jih izposojajo. Zato so glavni kupci institucije, kot so šole in knjižnice, ki v povprečju kupijo več kot polovico naklade. Ker so se tudi njim zmanjševala sredstva, so se odločali za nakup kvalitetnih knjig, med katere so uvrščali naše.

Slovenija naj bi bila zelo visoko glede števila izdanih knjig?

Malo sem skeptična glede takšne statistike, saj so v tem zajeta vsa tiskana gradiva, tudi zloženke, katalogi, diplomski in doktorski dela ... Potem je to veliko. Prav pred kratkim sem skušala poiskati odgovor, koliko je letno natisnjenih prvih izdaj knjig slovenskih avtorjev. Teh je le okoli 600, a če se izločijo še številne samozaložbe, kjer avtorji izdajo le eno delo, je teh le okoli 370. Nekoliko več pa je prevodov. Skratka očisti podatki dajejo drugačno sliko.

Je bilo pa za vašo založbo lansko leto še posebej uspešno?

V zadnjem ocenjevalnem obdobju za leto 2014 je več kot polovica naših knjig dobila Zlato hruško, skupaj kar 13, kar nas je skupaj z Mladinsko knjigo uvrstilo na prvo mesto, čeprav mi seveda izdamo bistveno manj knjig. To je izjemna pohvala, ki nam veliko pomeni. Lani je bila naša knjiga An-

VELIKI INTERVJU

dreja Rozmana Roze in Damijana Stepančiča Živalska kmetija izbrana tudi za delo, ki so ga dobili vsi slovenski srednješolci. Knjiga je strip, naredili pa smo izjemno lep in kakovosten izdelek. Knjigo Damijana Šinigoja Iskanje Eve pa so prejeli vsi slovenski sedmošolci. Projekt izdaje obeh knjig smo v sodelovanju z JAK odlično izpeljali – da smo izbrani, smo izvedeli konec junija, 20. avgusta pa je moralo že biti natiskano 23.000 izvodov vsake knjige. Lani smo uspeli tudi na evropskem projektu Ustvarjalna Evropa za področje literarnih prevodov, izbrani smo za izdajo šestih evropskih mladinskih knjig.. Gre za knjige s problemsko tematiko, tako za najmlajše kot za najstnike.

Prvi festival je bil le domžalski. Takrat smo pripravili 38 prireditev in imeli okoli 1800 udeležencev. Potem pa smo se vsako leto širili, naš domžalski slamnik smo ponesli tudi drugam. Lani je bilo organiziranih 115 dogodkov, ki jih je obiskalo prek 7400 udeležencev. Letos bo v okviru festivala pripravljenih že več kot 130 dogodkov. Lokacijsko smo se razširili poleg Domžal, Kamnika in okoliških občin še v Novo Gorico, Tolmin, Idrijo, Slovenj Gradec in Krško. Pri tem sodelujemo s knjižnicami, vsaka pripravlja prireditve na svojem območju, mi pa jim pomagamo s promocijskimi materiali, s sodelujočimi avtorji in z izkušnjami. Gradimo na tem, da se na obiske avtorjev učen-

V zadnjem ocenjevalnem obdobju za leto 2014 je več kot polovica naših knjig dobila Zlato hruško, skupaj kar 13, kar nas je skupaj z Mladinsko knjigo uvrstilo na prvo mesto, čeprav mi seveda izdamo skupaj bistveno manj knjig. To je izjemna pohvala, ki nam veliko pomeni.

Irena Miš Svolišak, Tone Pavček in Janja Vidmar v Santiagu de Compostelina prireditvi IBBY – Mednarodne zveze za mladinsko književnost.

Kaj vam pomeni povabilo na srečanje v Avstraliji?

Predlog za srečanje na Sydneyskem pisateljskem festivalu je dala avstralska založnica, s katero že dolgo sodelujemo. Nenazadnje smo doslej izdali že 66 avstralskih knjig in smo nekakšni ambasadorji njihove literature. Pred leti sva se podobnega festivala v Melbournu že udeležila v lastni režiji, letos pa sem bila izbrana med 15 založnikov iz vsega sveta, ki jim pot in bivanje krije Australian Council for the Arts. Sodelovala bom na pogovorih, okroglih mizah, predavanjih in se srečevala z avstralskimi založniki. Vesela sem tega povabila in se intenzivno pripravljam, skušala bom najti tudi založnika za kakšno slovensko knjigo. Prodaja pravic v tujino je skorajda nemogoče početje, a nekaj tega nam je doslej uspelo. Knjiga Cesar in roža je izšla na Kitajskem, Kebarie na Hrvaškem, knjiga Vitomila Zupana v arabščini, pesmi Saše Pavček pa v Argentini ...

Bralnice pod slamnikom so iz lokalnega projekta prerasle meje. Kaj bodo ponudile na letošnjem šestem festivalu po vrsti?

ci pripravljajo na različne ustvarjalne načine. Letos bomo gostili kar tri tuje avtorje in 20 domačih avtorjev. Povabili smo avstralskega pisatelja Morisa Gleitzmana (napisal je serijo knjig Ne koč, Tedaj, Potem, Zdaj) in nizozemsko avtorico Ana Woltz. Del festivala se bo odvijal novembra, ko bo naš gost angleški avtor Kevin Brooks. Stalnica našega festivala je tudi spodbujanje strpnosti, zato je Unesco že tretje leto častni pokrovitelj.

Festival pa se je pravzaprav že začel?

Del festivala se je že odvil, tako smo že februarja pripravili v Knjižnici Domžale strokovno srečanje na temo stripa, sodelovalo je skoraj 50 udeležencev. Tudi letos bo odprtje festivala maja v domžalskem kulturnem domu, kjer bo pogovor in podelitev priznanj. Dogajanje pa bomo letos, žal šele v novembru, popestrili tudi z lutkovno predstavo mariborskih lutkarjev Mali rumeni, mali modri, s katerimi smo skupaj delali in sodelovali na projektu pridobivanja avtorskih pravic, oni za predstavo, mi za knjigo – dopoldne bomo ponudili predstavo brezplačno za vrtnice, popoldne pa za ostale. Sodelovali bomo se-

veda s knjižnico, pa z Domom upokojencev, dogovarjamo se s Centrom za mlade. Sicer pa sodelujemo tudi z Nogometnim klubom Domžale, tako smo pravkar skupaj izdali tudi slikanico Bober nogometaš avtorice Nine Mav Hrovat in ilustratorke Tanje Komadina.

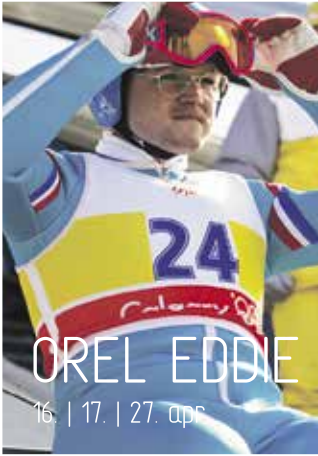
Kaj pa prosti čas? Zelo radi imate tudi umetnost ...

Z možem Janezom zelo rada potujeva, sama raziskujeva svet, imava tudi avtodom. To pa povezujeva tudi z delom, tako da se na primer z avtodomom odpraviva na sejme ali konference. Sva pa tudi velika ljubitelja umetnosti, rada obiskujeva različne razstave, hodi v Mestni kino Domžale, sva abonenta v domžalskem kulturnem domu in tudi stalna udeleženca strokovnih ekskurzij Galerija na potepu. To je res pohvalno, izjemen program, ki nam je tako blizu ... Včasih povabiva tudi ljubljanske prijatelje v kino k nam v Domžale. Rada tudi smučam – Dolomiti so najina destinacija poleti in pozimi. Zadnja tri leta mi čas polni tudi spremljanje in spodbujanje moža pri njegovih tekaških podvigih. Predvsem pa veliko in rada berem, tudi kar tako, neslužbeno, za dušo. ☐

APRIL 2016 Mestni kino Domžale

drama / Mustang / režija: Deniz Gamze Ergüven / scenarij: Deniz Gamze Ergüven, Alice Winocour / igrajo: Güneş Şensoy, Doğa Doğuşlu, Elit İşcan, Tuğba Sunguroğlu, İlayda Akdoğan, Erol Afsin / 2015, Turčija, Francija / 94'

Začetek poletja v obmorski vasi na severu Turčije. Lale in njene štiri sestre se na poti iz šole zaigrajo s skupino fantov. Nedolžna igra v očeh vaških varuhov morale hitro preraste v spolni škandal. Babica in stric, osramočena skrbnika deklet, se namenita radoživim upornicam prističi peruti; družinski dom postaja iz dneva v dan bolj podoben zaporu, šolsko delo zamenjajo učne ure iz gospodinjstva, začne se dogovarjanje porok. Toda v sestrah tli neustavljiva sla po svobodi in vsaka na svoj način se bori proti omejitvam, ki jim jih nalaga družba. Prvenec mlade turške režiserke Deniz Gamze Ergüven je navdihujoča zgodba o petih odraščajočih sestrah in njihovem uporu zoper patriarhalne družbene norme, ki vladajo na podeželju sodobne Turčije.

biografska športna drama / Eddie the Eagle / režija: Dexter Fletcher / scenarij: Sean Macaulay, Simon Kelton / igrajo: Taron Egerton, Christopher Walken, Hugh Jackman, Tim McInnerny, Rune Temte, Daniel Ings, Jo Hartley / 2016, Velika Britanija, ZDA, Nemčija / 105'

Resnična zgodba o Eddieju "Orlu" Edward-su (Taron Egerton), pogumnem Britancu, ki je kljub majhni verjetnosti (in precejšni nerodnosti) postal smučarski skalec in nikoli ne nehal verjeti vase – pa čeprav ga je odpisal že celoten narod. S pomočjo uporniškega in karizmatičnega trenerja (Hugh Jackman) Eddie izzove uradne kanale in z neverjetno in zgodovinsko udeležbo na olimpijskih igrah v Calgaryju leta 1988 osvoji srca športnih navijačev širom po svetu ...

domišljajska pustolovščina / The Jungle Book / režija: Jon Favreau / scenarij: Justin Marks po knjigi Rudyarda Kiplinga / igrajo: Bill Murray, Ben Kingsley, Idris Elba, Lupita Nyong'o, Scarlett Johansson, Giancarlo Esposito, Neel Sethi, Christopher Walken / 2016, ZDA / 96' / **podnapisi, 8+**

Knjiga o džungli pripoveduje o Mavgliju, otroku, ki ga je vzgajalo krldelo volkov. Mavgli ugotovi, da ni več dobrodošel v džungli, saj strašni tiger Šir Kan, ki sovraži ljudi, priseže, da bo pokončal vse, kar bi ga lahko ogrozilo. Mavgli je prisiljen zapustiti svoj edini dom, zato se odpravi na vznemirljivo potovanje, na katerem ga spremljata njegov mentor Bagira in svobodomiseln medved Balu. Mavgli na svoji poti srečuje bitja iz džungle, ki pogosto nimajo najboljših namenov. Med drugimi pitonko Kaa, ki ga očara s svojim zapeljivim glasom in pogledom ter leporečnega opičjega kralja Louieja, ki skuša Mavglija prepričati, da bi mu zaupal skrivnost o redki in usodni cvetici.

drama / An / režija: Naomi Kawase / scenarij: Naomi Kawase po romanu An Duriana Sukegawe / igrajo: Kirin Kiki, Masatoshi Nagase, Kyara Uchida, Miyoko Asada, Etsuko Ichihara / 2015, Japonska, Francija, Nemčija / 113'

Sentaro vodi majhno slaščičarno z dora-yakiji – tradicionalnimi japonskimi palačinkami, poljenimi s sladkim fižolovim namazom. Nekega dne ga obišče živahna starka Tokue in ponudi, da bi mu pomagala pri delu. Santaro se obotavlja, a ko poskusi njen doma narejeni namaz, jo le vzame v službo. Mali posel se razcveti, a tako Sentaro kot tudi starka nosita v sebi skrivnost ... Film Naomi Kawase (Kresnica) je lirčna meditacija o nevidni vezi med človekom in naravo ter oda majhnim radostim, ki jih prinaša življenje.

MestniKino Domžale

Mestni kino Domžale
Ljubljanska 61
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si

APRILSKO DOGAJANJE
OB OBČINSKEM PRAZNIKU

KUHNA NA PLAC
Tržni prostor Domžale,
sobota, 2. april, od 10. ure dalje

MEDNARODNA TEKMA
V AMERIŠKEM NOGOMETU
Domžale TIGERS vs Zagreb PATRIOTS
Športni park Radomlje,
sobota, 2. april, ob 14. uri
(dogajanje pred tekmo ob 11. uri)

OTVORITEV PLACA ZA MLADE
Center za mlade,
sreda, 6. april, ob 18. uri

VRTIČKARSKI SEJEM
Tržni prostor Domžale,
sobota, 9. april, od 8. do 13. ure

SPOZNAJMO SE,
PRAZNUJMO SKUPAJ
Češminov park Domžale,
četrtek, 14. april, od 16. do 19. ure

URBANI GLADIATOR
Športni park Ten Ten Domžale,
sobota, 16. april, od 11. ure dalje

DOBRODOŠLI V DOMŽALAH:
Krajinski park Kolpa
Tržni prostor Domžale,
sobota, 16. april, od 8. do 13. ure

SLAVNOSTNA SEJA
OB OBČINSKEM PRAZNIKU
Kulturni dom Franca Bernika,
torek, 19. april, ob 19. uri

DOBRODOŠLI V DOMŽALAH:
Ivančna Gorica-Prijetno domače
Tržni prostor Domžale,
sobota, 23. april, od 8. do 13. ure

LETNI KONCERT SIMFONIČNEGA
ORKESTRA DOMŽALE-KAMNIK
Kulturni dom Franca Bernika,
sobota, 9. april, ob 20. uri

OSREDNJA OBČINSKA PRIREDITEV
OB 27. APRILU – DNEVU UPORA
PROTI OKUPATORJU
Žeje – Sv. Trojica,
sreda, 27. april, ob 15. uri

OBČINA DOMŽALE
prator zedovalnih ljudi

TEMA MESECA

MLADI, SOUSTVARJAJTE DOMŽALE ZA MLADE!

V Domžalah nastaja Strategija za mlade, ki bo celostno uredila njihov položaj. V prostorih Centra za mlade Domžale se odpira prostor za druženje mladih.

Klavdija Štajdohar

Foto: Miha Ulčar in Center za mlade Domžale

Domžale so na dobri poti, da bodo postale mladim prijazna občina. V sprejemanju je Strategija za mlade, ki nosi naslov DOMžale za mlade. Njen glavni cilj je, kot že samo ime pove, da bi mladi Domžale vzeli za svoj dom. To pomeni, da bi se v občini srečevali s prijatelji, se zabavali, izobraževali, živeli, si poiskali službo in ne nazadnje si tu ustvarili svoje družine. Prvi korak na poti do tega, da mladi ostanejo v Domžalah, je že narejen. S pomočjo občine, ki je prispevala prostor, in mladih, ki so poprijeli za orodje, je Center za mlade Domžale ustvaril Plac za mlade. V njem se bodo vsi mladi Domžalčani lahko brezskrbno družili in preživljali proste urice ob klepetu s prijatelji, igranju družabnih iger, branju in drugih njim zanimivih aktivnostih.

Kaj je strategija za mlade?

Čeprav se Strategija za mlade sliši zelo suhoparno in birokratsko, je to za mlade zelo pomemben dokument, saj bo celostno uredila položaj mladih v občini. Strategijo pripravlja Komisija za mladinska vprašanja, ki jo je v drugi polovici leta 2015, z namenom, da na področju mladih naredi korak naprej, ustanovil župan Toni Dragar. V komisiji sodelujejo predstavniki mladinskih in drugih organizacij: Urška Kabaj Pleterski, članica Občinskega sveta, Neža Repanšek in Timotej Čížek iz Mladinskega sveta Domžale, Katarina Jamnik in Klavdija Štajdohar iz Centra za mlade ter Lan Timotej Turek in Rok Jemec kot predstavnika zainteresirane javnosti. Komisijo vodi mag. Renata Kosec, podžupanja Občine Domžale. K aktivnostim se je vključila tudi Tinkara Koleča, direktorica Centra za mlade, ki je s svojim strokovnim znanjem v veliko pomoč.

Komisija si je zadala več ciljev, najpomembnejši pa je priprava Strategije za mlade. Sestavljena je iz več delov, in sicer:

- analize obstoječih ukrepov Občine Domžale,
- analize aktivnosti mladinskih organizacij in društev v občini,
- analize želja, potreb in mnenj mladih ter
- ne nazadnje iz ukrepov, ki bodo izhajali tako iz analize obstoječega stanja kot tudi predlogov mladih Domžalčanov.

Strategija bo sprejeta za obdobje petih let, to je od leta 2016 do 2021. V njej bodo, na podlagi analiz, določeni področni cilji in ukrepi, ki jim bo občina morala slediti, če želi izboljšati polo-

Komisija za mladinska vprašanja na ustanovni seji. Od leve: Neža Repanšek (Mladinski svet Domžale), Klavdija Štajdohar (Center za mlade Domžale), Lan Timotej Turek (zainteresirana javnost), Urška Kabaj Pleterski (članica Občinskega sveta Domžale), Kristina Slapar (vodja oddelka za družbene dejavnosti) in predsednica komisije mag. Renata Kosec (podžupanja Občine Domžale).

žaj mladih. Strategijo bo obravnaval tudi Občinski svet Občine Domžale in po njeni potrditvi bo občina začela z realizacijo zastavljenih ciljev. Pripravila bo ustrezne občinske akte, javne razpise in druge ukrepe, ki bodo zasledovali cilje strategije. »Strategija za mlade bo na eni strani upoštevala obstoječe delovanje lokalne skupnosti na področju mladih ter na drugi strani ustrezala njihovim realnim potrebam. Naš cilj je, da bo Strategija postala živ dokument, ki bo mladim olajšal prehod iz obdobja mladosti v obdobje odraslosti,« poudarja podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec.

Spregovori! Bodi del spremembe!

Ker so si mladi zelo različni, bo tudi strategija skušala zajeti vsa področja, ki zadevajo mlade ne glede na njihovo starost in interese. V analizo in pripravo ukrepov bo tako zajeto vse od zabave in prostega časa, izobraževanja,

mobilnosti, informiranja, participacije, mednarodnega sodelovanja do zaposlovanja in stanovanjske problematike. Kot je razvidno iz vsebine, bodo predlogi mladih Domžalčanov predstavljali velik del strategije, zato je pomembno, da izrazijo svoje mnenje. »Najpomembnejše je, da pri nastajanju dokumenta sodelujejo mladi, da je njihov glas slišan in da so njihove želje upoštevane, le tako bodo strategijo lahko vzeli za svojo in bo živel,« poudarja podžupanja mag. Renata Kosec.

Po njenih besedah bo komisija, da bo lahko oblikovala celovitejši pregled nad stanjem med mladimi v občini Domžale, izvedla številne aktivnosti – anketo, okrogle mize in delavnice – katerih cilj bo pridobiti predloge, stališča, razmišljanja in mnenja mladih. »Mlade bomo spodbudili, da nam povedo, kaj si želijo, kakšna so njihova videnja in pričakovanja od lokalne skupnosti, v kateri živijo. Želimo si vzpostaviti vez, ki bo omogočala trajno komunikacijo med mladimi in odločevalci na lokalni ravni kot tudi aktivno družbeno participacijo mladih v lokalnem okolju. Želimo si torej, da vzpostavimo dialog med obema skupinama, izboljšamo učinkovitost mladinskih pobud, njihovo sodelovanje ter prenos idej in vključenost mladih v procese odločanja,« pomen sodelovanja mladih v pripravi strategije pojasnjuje Koščevo.

Mladim sta zdaj dani beseda in priložnost, da prispevajo k temu, da bodo Domžale postale mladim prijazna

občina. In to ne glede na želje – je to več športnih aktivnosti, kulturnih priložnosti, spodbud za zaposlovanje in ustvarjanje samostojnega življenja, morda besed pri soodločanju pri občinskih zadevah.

Mladi med 15. in 29. letom lahko svoje želje in potrebe izrazijo na več načinov:

- se udeležijo katerega od javnih dogodkov – prvi bo v sredo, 6. aprila, ob 18. uri v Centru za mlade Domžale (CZM) na Ljubljanski 58;
- izpolnijo spletno anketo, ki bo dosegljiva od ponedeljka, 28. marca, do torka, 31. maja – povezava do nje bo objavljena na spletni strani Centra za mlade, Občine Domžale in Facebook profilu Domžale za mlade;
- izrazijo svoje mnenje v knjigi želja, ki je v Centru za mlade Domžale, in
- razpravljajo na Facebook profilu Domžale za mlade.

Mladi so končno dobili prostor za druženje

Ena od želja mladih se je že uresničila. Čeprav v Domžalah in ostalih krajih občine deluje veliko različnih organizacij in društev, ki mladim ponujajo različne možnosti za preživljanje prostega časa, do zdaj niso imeli prostora, v katerem bi lahko brezskrbno preživljali svoj prosti čas – se pogovarjali, igrali družabne igre, namizni tenis, pikado ali brali. To praznino bo zdaj zapolnil Plac za mlade. »Velikokrat, ko sem se pogovarjala z mladimi, je debata nanesla na prostor za druženje. Oziroma pomanjkanje le-tega. Na nek

plac, kjer bi se lahko zgolj družili in ne bi rabili ob tem naročiti čaja/kave/soka. Tudi sama sem se zavedala, da takšnih prostorov v Domžalah primanjkuje. Center za mlade ima dva prostora, vendar sta običajno zasedena z različnimi aktivnostmi, ki jih pripravljamo. Skupaj s predstavniki občine smo prišli do zaključka, da bomo zadevo najhitreje in vsaj delno rešili s tem, da Veliko dvorano v Domžalskem domu preuredimo v plac za druženje. Ekipa Centra za mlade je stopila v akcijo, prostovoljci so prispevali velik del in prostor zdaj imamo,« je ustvarjanje placa opisala direktorica Centra za mlade Domžale Tinkara Koleča.

Plac za mlade ustvarili mladi Domžalčani

Kot poudarja Kolečeva, v CZM niso želeli, da bi bil Plac za mlade produkt najetih zunanjih izvajalcev, zato so izbrali drug način. K sodelovanju pri prenovi so povabili mlade Domžalčane, torej tiste, ki se morajo čutiti povezane s prostorom in ki dejansko ustvarjajo prostor zase in svoje sovlastnike. Sprva sta bila organizirana dva dogodka, na katerih so mladi izrazili, kaj si želijo v prostoru za druženje in kako naj bo ta opremljen.

Ko so bile zbrane ideje, je CZM s strokovno pomočjo mladih arhitektov iz Arhitekturnega nasveta izvedel delavnice, na katerih so mladi prijeli za orodje in izdelali različne kose pohištva. Prva takšna akcija je potekala konec lanskega novembra. Takrat so zbrusili stare palete in iz njih sestavili fotelje, klusko mizico in pregradne stene. Drugi dve delovni akciji sta bili bolj umetniško naravnani – sledilo je šivanje blazin, barvanje gajbic in palet, sestavljanje polic ipd. Na tak način je nastal prikopen prostor za druženje, v katerem so poleg izdelanega pohištva še sedalne vreče ter različne družabne igre, kot so pikado, namizni tenis, activity, enka in druge. »Mislim, da je to začetek ene zgodbe, ki se bo razvijala v skladu s potrebami mladih. Da se bo ta prostor, prek želja mladih in njihovih idej, nadgrajeval in spreminjal. Čez čas bo prerasel samega sebe in takrat bo potrebno narediti korak naprej k večjemu, bolj opremljenemu, bolj modernemu ... Mi v CZM smo pripravljeni in čakamo na mlade, da popeljejo to zgodbo naprej,« optimistično zaključuje Kolečeva.

Si mladi velikokrat rečete, da se za mlade v Domžalah nič ne dogaja? Zdaj imate priložnost, da naredite nekaj zase in za svoje prijatelje. V sredo, 6. aprila, pridite na odprtje Placa za mlade in hkrati na glas povejte, kaj bi bilo lahko bilo v Domžalah boljše za mlade in kaj pogrešate. Brez vas ni sprememb. ☐

Kako lahko izraziš svoje mnenje?

- Izpolniš anketo prek spleta ali osebno v Centru za mlade Domžale in Knjižnici Domžale
- Se udeležiš javnega dogodka, ki bo v sredo, 6. aprila, ob 18. uri v Centru za mlade Domžale (Ljubljanska cesta 58)
- Svoje predloge vpišeš v knjigo želja, ki je v CZM
- Razpravljaš o predlogih na Facebook profilu DOMžale za mlade

Uradno odprtje Placa za mlade bo v sredo, 6. aprila, ob 18. uri v Centru za mlade Domžale. Takrat lahko mladih Domžalčani tudi javno izrazite, kaj si v Domžalah želite. Beseda je vaša! Izkoristite to priložnost in prispevajte k ustvarjanju DOMžal za mlade!

KONEC JE S TELOVADBO NA CESTI

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE

Mineva skoraj deset let od miroljubnega protesta, ki so ga izvedli takratni srednješolci Srednje šole Domžale, in po desetih letih ni bil položen le temeljni kamen, ampak so dejansko zabrnili stroji in začeli z gradnjo telovadnice Srednje šole Domžale.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Miha Ulčar

Telovadili bodo na cesti«, »Telovadnice še ne bo tako kmalu« in »Več ekip deklet in fantov naj bi se ob bučnem spodbujanju sošolk in sošolcev merilo v cestnem nogometu, košarki in odbojki 20. septembra na Karantanski cesti v Domžalah, ki bo v tem času zaprta za promet,« smo leta 2006 brali v dnevnem časopisu. Mineva skoraj deset let od miroljubnega protesta, ki so ga izvedli takratni srednješolci Srednje šole Domžale in po desetih letih ni bil položen le temeljni kamen, ampak so dejansko zabrnili stroji in začeli z gradnjo telovadnice Srednje šole Domžale. Kaj je končno pretehtalo tehnično resnega ministrstva v prid domžalskim dijakom? Ne toliko skrb za rekreacijo dijakov, kot iztekajoče se gradbeno dovoljenje. Lopate jim je uspelo zasaditi na gradbišču pet pred dvanajsto. Pravočasno. Zakaj se je projekt izgradnje telovadnice vlekel vse od leta 1989, kakšne ovire je vodstvo šole, pa tudi ministrstvo srečevalo na poti do letošnjega februarja, ko so se dela začela in kaj prinaša nov športni objekt v naši občini, smo preverili pri direktorju in ravnatelju Srednje šole Domžale Primožu Škoficu.

Dogodki, ki so botrovali, da se od leta 1989 do letos ni gradilo

Vrnimo se torej nazaj, v leto 1989, ko so bili narejeni prvi načrti in pridobljeno gradbeno dovoljenje za telovadnico, to je bilo v času, ko je bil narejen vzhodni prizidek. Po njegovi izgradnji je bila na vrsti telovadnica, ker pa je vmes posegla osamosvojitve – dogodki so seveda vse to močno premešali –, gradnja telovadnice ni bila realizirana, pravi Škofic. Sledili so denacionalizacijski postopki, v katerih so se znašla tudi zemljišča, na katerih naj bi stala telovadnica, to pa je izgradnjo tedaj zaustavilo za dobrih deset let. Po letu 2000, ko je bila ustanovljena gimnazija Domžale, se je začela priprava nove dokumentacije in celotnega projekta izgradnje telovadnice. »Pri postopkih odkupa potrebnih zemljišč je veliko vlogo odigrala Občina Domžale, ki je z menjalno pogodbo zamenjala ustrezna zemljišča z državo. Ker so bila občinska zemljišča vredna več kot zamenjana, je država občini odkup seveda doplačala.« Občina je pokazala dobro voljo, da se uresniči pridobivanje zemljišča, z denarjem pa žal ni pomagala. Je pa k temu, da je bila želja po telovadnici ponovno vse večja, botrovala ustanovitev gimnazije, tako so v letu 2006 na ministrstvu ponovno aktivneje pristopili k projektu, naročili izdelavo projektne dokumentacije, ki je bila pripravljena v letu 2011. Istega leta je bilo v februarju izdano tudi gradbeno dovoljenje, v obdobju velikega varčevanja, ekonomske krize, ki pri nas še kar traja, spomni ravnatelj. »Z vsakim rebalansom se je investicija v telovadnico prestavljala v naslednje leto. Sledili so še požari na šolah, spominimo se Kočevja, kjer je moralo ministrstvo zagotoviti interventna sredstva, in verjamemo, da je tudi to vplivalo na izmikanje investicije v domžalsko telovadnico.«

V letošnjem februarju pa se je vendarle začelo graditi. A to zagotovo ni bilo naključje, pač pa prej nuja. Gradbeno dovoljenje, ki je bilo izdano leta 2011 in enkrat vmes podaljšano, bi februarja 2016 dokončno prenehalo veljati. »Ker je bilo vloženega že kar nekaj denarja in časa v pripravo projektov, dejansko v vse, kar je bilo potrebno za

gradnjo, bi bila res škoda, da do gradnje ne bi prišlo, česar so se ves čas zavedali tudi na ministrstvu. Zato so bili jeseni 2015 vloženi veliki napor, da je naposled prišlo do javnega razpisa za izbor izvajalca, ki se je srečno končal januarja 2016. Zadnjih nekaj tednov imamo okoli šole delavce, gradnja se je začela,« zadovoljno pove Škofic. Terminski plan izvajalca je, da telovadnica odpre svoja vrata decembra letos, dobrih 27 let po začetku.

Telovadnica bo stala v športnem parku

Ne glede na to, da je bila na tem prostoru ves čas predvidena telovadnica in ne glede na to, da je tukaj šola, se je okoličica dolga leta drastično spreminjala. Prišla je velikanska investicija in z njo nov Mercator center. Postavljen je bil Medgeneracijski center Bistrica in danes je vloga tega prostora čisto drugačna, kot je bila pred 15, 20 leti. »Umetitev telovadnice v ta prostor je bila vedno načrtovana. V bistvu smo v športnem parku in čeprav nisem urbanist, bi lahko rekel, da sta tukaj v tem prostoru Mercator center in Medgeneracijski center in ne telovadnica. Seveda so bile to odločitve, ki so se sprejemale drugje,« pravi Škofic, ki pa obenem dodaja, da z Medgeneracijskim centrom, ki je v neposredni bližini, krasno sodelujejo. »Nimamo nobenih težav, naši dijaki opravljajo prostovoljne aktivnosti, se družijo z varovanci Medgeneracijskega centra, skupaj berejo, organiziramo literarne večere, v goste vabimo naše književnike, pesnike, zadnji je bil na primer Feri Lainšček. Sodelovanje je krasno, nimamo nikakršnih težav, niti ne pritožb s strani stanovalcev zaradi hrupa, ki bi ga povzročala srednja šola,« je zadovoljen z dobrim primerom medgeneracijskega sodelovanja, ki so ga vzpostavili. Del investicije v gradnjo telovadnice je tudi prenova zunanjega igrišča, ki ga bodo umestili na obstoječo ploščad na vzhodni strani parcele. Telovadnica bo torej kmalu zgrajena, še letos, zato je treba razmišljati tudi o vsebini, programih, ki jih bodo vanjo umestili. »Srednja šola Domžale bo za izvedbo pouka športne vzgoje, za pedagoški proces, telovadnico uporabljala v dopoldanskem času, saj imamo pouk samo dopoldan. V popoldanskem času, od 15. ure dalje, pa bo telovadnica na voljo vsem zainteresiranim skupinam in posameznikom,« pove ravnatelj. Izvedmo tudi, da bo s telovadnico upravljala Srednja šola Domžale, ki jo bo odajala v najem, pridobljena sredstva s trženjem najemnine pa bodo vložili nazaj v telovadnico, pravijo, in s tem poskrbeli za nakup dodatne opreme, vzdrževanje, morda tudi financiranje novih programov. Ko smo že pri vlaganju sredstev, je na mestu tudi vprašanje, od kod se je na koncu našel denar za izgradnjo telovadnice. »Sredstva so neposredno iz državnega proračuna, ni bilo sofinan-

cerjev, niti ni bilo evropskih sredstev.« Država je torej na koncu našla denar, po 27 letih. Kaj pa ostale šole, se tudi srečujejo s takimi težavami, čakajoč na prizidke, telovadnice po več kot 20 let? »Žal poznam veliko zgodb, ki so zelo podobne naši, nekatere trajajo še dlje. Žal je temu tako, na srečo dijakov in ravnateljev pa se nekatere vendarle končajo hitreje,« pove Škofic.

Že danes raznolika športna vzgoja

Do zdaj je pouk športne vzgoje Srednje šole Domžale gostoval na različnih koncih, tudi v Hali komunalnega centra. »Naš pouk športne vzgoje ni bil nikoli kaj preveč okrnjen zato, ker nismo imeli lastne telovadnice. Dokler je lepo vreme in temperature omogočalo, smo na zunanjih površinah v športnem parku. Naši dijaki igrajo odbojko na mivki, košarko, na voljo imajo atletsko stezo, česar mnogi slovenski dijaki nimajo. Ob slabem vremenu in v zimskem času pa smo notri, kjer imamo na voljo teniško dvorano, balon, v najhladnejših mesecih (januar, februar, marec) pa smo v fitness centru Fit-Fit. Na ta način opravimo ves program,« pravi Škofic. Da so s programom zadovoljni tudi dijaki, so potrdile ankete med njimi, kjer so povedali, da so prav s poukom športne vzgoje zelo zadovoljni, saj se vedno nekaj dogaja. Še več, pravijo, da če bi imeli telovadnico, bi bil pouk bolj enoličen, tako pa na različnih lokacijah spoznavajo različne športe. A ravnatelj je optimističen tudi

glede raznolikosti programov v prihajajoči telovadnici. »Verjamem, da bodo naši športni pedagogi tudi v prihodnje poskrbeli za to, da bodo programi raznoliki in daleč od tega, da bodo ves čas v telovadnici. Kadar je lepo vreme imamo, še vedno lahko koristimo os ob Kamniški Bistrici, ki je vedno lepša in vse daljša, vedno bolj urejena in to bomo zagotovo še naprej izkoriščali za pouk športne vzgoje. Ta ostaja pester.« Srednja šola Domžale je sicer znana kot športnikom prijazna šola, sodeluje z nogometaši, košarkarji, ponaša se z uspešnimi športniki. Morda pa bo telovadnica še dodatna točka pri večjem vpisu dijakov v domžalski srednješolski center. »Srednja šola Domžale izkorišča res veliko množico športnih klubov, ki delujejo v Domžalah, v katere je vključeno veliko otrok. Dijaki so namreč v letih, ko se izoblikujejo v vrhunske perspektivne športnike, zato smo jim prišli na proti tako, da jim omogočamo tudi dopoldanske treninge v njihovem klubu z njihovimi trenerji. To je nekoliko drugačen pristop, kot ga imajo sicer športne gimnazije in športni oddelki po drugih šolah, kjer trenirajo po navodilih trenerjev v šoli. Menim, da smo šli s tem korak dlje,« pravi Škofic. Seveda je to možno zato, ker so klubi blizu, čez cesto imajo nogometni klubi, nedaleč stran so treningi profesionalnih košarkarjev, tako imajo tudi dijaki res kratko pot s treninga nazaj v šolo. Nova telovadnica torej profesionalnim športnikom na domžalski srednji šoli ne prinaša bistvene prednosti, glede na utečene poti.

»Res pa je, da bodo lahko njihovi klubi v telovadnici dobili dodatne popoldanske termine in prostor, če ga bodo potrebovali. Vsekakor je telovadnica za kraj, za Domžale in Domžalčane, velika pridobitev, saj nam pokritih športnih objektov primanjkuje. V Domžalah so telovadnice razprodane in če bi imeli še tri, bi tudi te razprodali,« je optimističen direktor srednješolskega centra.

Še vedno niso ,pod eno streho‘

Ob koncu pa ne moremo mimo še ene dislocirane enote Srednje šole Domžale. Čeprav se bo telovadnica držala osrednjega objekta, pa se bodo dijaki še vedno sprehodili do dela pouka na drugi konec Domžal. »Srednja šola Domžale ima tukaj večji del programa, a pedagoški proces poteka v treh stavbah. Glavna stavba je na Cesti talcev, na Ljubljanski 105 pa so učne delavnice, kjer poteka praktični pouk v naših poklicnih programih avtoserviser, imamo avtomehanično delavnice, pa inštalater strojnih instalacij, tam so varilnica in ostale delavnice. Tam so specializirane učilnice, kjer dijaki del praktičnega pouka, ki ga ne opravijo pri delodajalcih, lahko opravijo v učnih delavnicah.« Seveda je bila želja, da bi se tudi ta del umestil v osrednji okoliš srednješolskega centra, s čimer bi se objekt lepo zaokrožil, a do tega ni prišlo. »Zdaj te možnosti ni več, smo pa imeli – žal samo v naših glavah – idejo, da bi vse skupaj preselili na eno lokacijo. Tam, kjer je danes Medgeneracijski center, je bil včasih dijaški dom, ki pa je imel, po mojih podatkih, osem lastnikov, zato se je zataknilo z dogovarjanji,« se spominja Škofic. Ideja je bila, da se na lokaciji dijaškega doma zgradi stavba učnih delavnic, poleg bi imeli telovadnico in vse skupaj bi se lepo zaokrožilo v srednješolski kampus. Žal so se lastniške igrice obrnile drugače, prevladal je denar, in domžalski dijaki so izgubili možnost, da bi se vse aktivnosti znašle pod eno streho. Pa vendar – telovadnica bo. To dokazujejo brneči stroji in aktivnosti, ki bodo v letošnjem letu zaposlovale izvajalce, da bomo decembra lahko ponovno pisali o še enem uspehu domžalske športne zgodbe. □

DRUŠTVA

na kratko

CENTER POŽARNE VARNOSTI

Poročilo za februar 2016

Poklicni gasilci Centra požarne varnosti smo v februarju posredovali štiriindvajsetkrat. Posredovali smo ob enajstih prometnih nesrečah, pogasili sedem požarov in svojo pomoč nudili pri šestih dogodkih.

01. 2. so nas obvestili o prometni nesreči, ki se je zgodila na Rodici. Voznik osebnega vozila je iz nezanih razlogov zletel s ceste. Po približno 40. metrih se je vozilo ustavilo na železniških tirih. V vozilu so bile tri osebe. Dve osebi sta utrpeli poškodbe. Zavarovali smo kraj nesreče ter skupaj z reševalci NMP Kamnik in NMP Domžale imobilizirali dve osebi, ki sta bili prepeljeni v Klinični center. Na vozilu smo odklopili akumulator in nudili razsvetljavo policiji pri obravnavi dogodka.

13. 2. je na avtocesti Blagovica–Domžale prišlo do prometne nesreče. Voznik vlačilca je na zasneženem vozišču izgubil nadzor nad vozilom in trčil v odbojno ogrado ter ostal zagozden med obema ograjama. Posledično je prišlo do naleta vozil, v katerem so bili udeleženi dve osebni vozili, kamion in avtobus. Ena oseba je bila poškodovana in odpeljana v Klinični center. Na avtomobilih smo odklopili akumulatorje in posuli cestišče z vpojnim sredstvom. Uslužbenci Darsa so mesto nesreče zavarovali in počistili cestišče.

26. 2. so nas prek 112 obvestili o prometni nesreči na trzinski obvoznici v križišču za industrijsko cono. Izvozili smo na kraj, zaščitili mesto nesreče in pomagali reševalcem NMP Domžale pri prenosu poškodovane osebe v reševalno vozilo. Poklicni gasilci smo skupaj s prostovoljnimi gasilci PGD Trzin odklopili akumulator, posuli razlite motorne tekočine in počistili cestišče. Ena oseba je bila poškodovana in prepeljana v KC Ljubljana.

A. V.

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE

Sankanje v dolini Tamarja

Že odkar je prvič to zimo sneg pobelil Domžale, so naši najmlajši taborniki iz Rodu Skalnih Taborov Domžale težko pričakovali izlet v dolino Tamarja. Čakanja je bilo ko-

nec v soboto, 27. februarja 2016, ko se je 76 medvedkov in čebelic (naših najmlajših), s svojimi vodniki, odpravilo na sankanje v prečudovito dolino Tamar. Ko smo prispeli v Planico, smo se oboroženi s sanmi, bobi in lopatami za sankanje odpravili po poti do Planinskega doma v Tamarju. Pot je spremljal prečudovit pogled in da je bila hoja še zanimivejša, smo vodniki poskrbeli za dovolj veliko mero zabavnih norčij, ki so takoj poživile pot do planinskega doma. Tam smo si nabrali novih moči in snu polni energije spustili proti dnu doline. Izlet je bil poln zabave, smeha in seveda od kepanja mokrih oblčil.

BESEDILO IN FOTO:

ALJA TEKAVC URŠIČ, RST DOMŽALE

Korupcija in varnost države

Pogovor z dr. Bojanom Dobovškom

VETERANI VOJNE ZA SLOVENIJO

Veterani vojne za Slovenijo smo se v sproščenem pogovoru srečali z nevezanim poslancem dr. Bojanom Dobovškom. Med drugim je velik strokovnjak na področju varnosti, kar nas soustvarjalce naše, še vedno mlade države, nedvomno zanima.

Varnost državljanov Slovenije trenutno še ni ogrožena, živimo v eni najbolj varnih držav na svetu. Tako je zatr dil naš gost. Vseeno smo se le delno strinjali z njim, že pol leta traja stavka Policije, še dlje tiho nesoglasje v Slovenski vojski. Med drugim pogrešamo vojaški naborniški sistem, kar bi prispevalo k naši obrambni sposobnosti. Dr. Dobovšek je pri tem izpostavil odpor posameznikov do uporabe orožja oziroma služenja vojaškega roka. To sicer drži, a menimo, da je to manjši problem, saj na tako vzgojimo množico mladih, ki so pripadni domovini veliko bolj kot plačana vojska. Drži pa, ko enkrat sistem uki neš, ga je težko na novo vzpostaviti.

Pri aktualnih migracijskih procesih se kaže povezanost Evropske unije – tiste, ki jih ni zajela reka beguncev, to ne zanima. Na balkanski poti so države ostale dokaj osamljene. Idealna rešitev je vzpostavitev varnih con v sose-

dah vojskujočih se držav, vendar praksa tega ne potrjuje. Velike svetovne sile (ZDA in Rusija) iščejo vsaka svoj interes na Arabskem polotoku. Turki se ne držijo dogovorov in boju proti Islamski državi, podnevi se vojskujejo, ponoči trgujejo. Nemška kanclerka je povabila migrante v svojo državo, a vsi vemo,

kakšna nekonkurenčna delovna sila so. Zakaj, če Nemčiji primanjkuje toliko delovne sile, ni povabila ljudi iz južne in vzhodne Evrope, kjer vlada nezaposlenost? Integracija bi bila bolj enostavna.

Velik problem korupcije v naši državi so neformalne mreže, ki s svojim kapitalom vplivajo na odločitve, ki niso v prid večine državljanov Republike Slovenije. Te mreže nastavljajo svoje ljudi v centre odločanja in ti, ker ni nobenih materialnih sledi o povezanosti, jih tudi ne moremo izločiti.

Tipičen primer je vračanje nekdanjih bančnih 'strokovnjakov' v upravo in nadzorne svete bank.

Sodstvo je drugi problem, samo pomislimo, koliko odmevnih procesov je padlo zaradi procesnih napak.

V tej luči je nekoliko lažje razumeti strah pred poplavo tujcev v posameznih sredinah, ki je ponekod le pretiran.

JANEZ GREGORIČ

Tekmovanje s papirnatimi letalci in modeli drsalcev

Društvo za modelarstvo in aeronavtiko Modra ptica, ki ima svoj sedež v kulturnem domu na Viru, posebno skrb namenja mladim članom in članicam, saj se zaveda, da je prav od njih odvisna prihodnost društva, ki je na našem območju že desetletja uspešno v tehnični kulturi.

DRUŠTVO ZA MODELARSTVO IN AERONAVTIKO MODRA PTICA Ob različnih ustvarjalnih delavnicah, treningih in tekmovanjih na stezi v Krtini, pozimi posebno skrb namenjajo tekmovanjem najmlajših. Ti tako dobivajo osnovna znanja iz tehnične kulture, ki so včasih zelo pomembna tudi za njihove odločitve pri vpisu v nadaljnje izobraževanje ali pri preživljanju prostega časa.

Februarja je Modra ptica v telovadnici OŠ Dob pripravila tekmovanje s papirnatimi letalci in modeli drsalcev, ki so se ga udeležili številni mladi in starejši ter spet dokazali, da je dejavnost društva primerna za vse generacije.

Preprosta papirnata letalca so udeleženci po svojih zamislih zgibali iz pisarniškega papirja formata A4 ter tekmovali v treh kategorijah: v trajanju leta, dolžini leta in natančnosti pristajanja v cilj. Tekmovalci so lahko za vsako kategorijo pripravil drug model ali pa vse lete opravili z istim. Tekmovali so v dveh kategorijah. Med učenci do vključno 3. razreda je zmagal Domen Sitar, OŠ Preserje pri Radomljah,

pred Nejcem Kavčičem iz OŠ Šmartno, tretji je bil David Sitar, OŠ Preserje pri Radomljah. Med drugimi tekmovalci je bil najboljši Matej Bodlaj, pred Lukom Bodlajem, oba OŠ Dob, tretja pa Mojca Grojzdek, Mavrica Domžale.

Modeli drsalcev so lahki jadralni modeli poljubne konstrukcije, edina omejitev je razpon kril do 300 mm. Lahko so izdelani iz lesa ali penastih materialov. Vzletna masa ne sme presehati 100 g. Vsak tekmovalec ima na voljo pet uradnih letov in dva modela. Merjenje časa leta se začne, ko model zapusti roko, in se konča ob dotiku tal ali druge ovire v prostoru. Zmagal je Primož Čerin, JK Bled, s 70 točkami, drugo mesto je dosegel Igor Šubic, Shark Team Radovljica, z 61, tretje pa z 51 točkami Lucijan Černe, JK Bled. Čestitke za četrto mesto tudi Jakobu Jamšku, OŠ Dob.

Prijetno sobotno dopoldne je kamenček v mozaiku dela Modre ptice. Ljubitelji modelarstva in aeronavtičke vabljeni na njihov poligon v Krtini!

VERA VOJSKA

FOTO: MODRA PTICA

Če bo treba, bomo ponovno pomagali državi

Nekdanji pripadniki Teritorialne obrambe z območja Domžal in okoliških občin, ki so s številnimi kolegi iz vse Slovenije pred četrto stoletja izbojevali samostojnost, so združeni v območnem združenju veteranov vojno za Slovenijo Domžale.

OZVVS DOMŽALE V združenju je trenutno aktivnih 424 članov, ki se skozi leto udeležujejo številnih aktivnostih, ki jih organizirajo, je v uvodu svojega poročila na rednem letnem zboru, ki je potekal v četrtek, 17. marca 2016, v Kulturnem domu Franca Bernika dejal predsednik OZVVS Domžale Janez Gregorič. Iz poročila je bilo možno slišati, da se redno udeležujejo spominskih slovesnosti in proslav, med njimi so

tudi Dan samostojnosti in enotnosti.

Še naprej, kot že desetletje in pol, seznanjajo z zgodovino nastanka naše države učence OŠ po vsej upravni enoti in tudi izven. Vsaj enkrat letno obiščejo Aleša Kodro, ranjenca iz trzinskega spopada. Po svojih močeh pomagajo posameznim članom, ki se znajdejo v težavah.

Z omenjenimi aktivnostmi bodo seveda nadaljevali tudi v letošnjem letu,

tudi spominski pohodi, kot je Pohod miru in prijateljstva v Vrbi, Dan slovenske zastave na Geossu, Dan upora proti okupatorju ter dan Slovenske vojske in veteranov na letališču v Rakičanu pri Murski Soboti. Ne izpustijo tudi vsakoletnega Maistrovega pohoda in še številne druge pogohe. Sodelujejo tudi na raznih športnih dogodkih. Vsako leto organizirajo tudi spominski pohod po poteh vojne za Slovenijo na območju Domžal. V Trzinu in okolici je namreč potekala ena izmed prvih bitk v vojni za samostojnost. Že ustaljeno, s slovesnim dvigom slovenske zastave ob našem pomniku v središču Domžal, praznujejo

ki jih bo letos zaradi 25. obletnice nekaj več. Na zboru članov so prikazali tudi zanimiv film o začetku poti za samostojnost in o sami vojni – kot spomin na tiste čase, ko je bila med nami prisotna neverjetna enotnost. Takšne morda ne bo nikoli več.

V letošnjem letu so jim bile vrnjene nekatere pravice, vsaj delno. Upajo, da si počasi le povrnejo ugled, ki bi bil primeren statusu veterana vojne za Slovenijo. To pa si vsekakor zaslužijo!

Po koncu uradnega dela so vsem udeležencem razdelili spominske obeške, ki jih je izdelal Dušan Grošelj.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Nageljček za dan žena

Športno društvo TVD Partizan Domžale, ki se lahko pohvali z več kot stoletno tradicijo organizirane rekreativne vadbe vseh generacij, že več kot dve desetletji ob mednarodnem dnevu žena posebno skrb namenja svojim članicam.

ŠD TVD PARTIZAN DOMŽALE Vsak ponedeljek zvečer se pod vodstvom Anice Černe članice zberejo v telovadnici OŠ Domžale na vadbi. Vsako leto jih je več in vodstvo društva jih hvali, da je v društvu samo nogomet še popularnejši. Dekleta cenijo skrb in pozornost TVD Partizan, zato so tudi letos v velikem številu prišla na tradicionalno srečanje ob mednarodnemu dnevu žena, kjer nikoli ne manjka kulturnega programa in čestitk predsednika Janeza Bizjaka, niti nageljnov in torte velikanke. Med prisotnimi je bila posebnega pozdrava deležna dolgoletna članica Ela Košir.

Malce drugače so vendarle praznovali letošnji dan žena. Njihovi kolegi so se odločili, da v ponedeljek pred 8. marcem vadbe ne bo, pač pa so bila dekleta povabljena na srečanje, ki so ga polepsale baletke iz priložnostne Baletne skupine Mavrica TVD Partizan Domžale. Maja, Mojca, Špela in Urška balet spoznavajo v okviru Baletne šole Balerina Mengeš, tokrat so zaplesale na znano glasbo z naslovom Mavrica in si za gracioznost prislužile glasen aplavz. Sledilo je srečanje z zeliščarko Sabino Grošelj, ki je rekreativke pohvalila, da lepo skrbijo za svoje zdravje, v nadaljevanju predavanja Dober dan, zdravje pa smo poslušali barvni terapiji, najbolj 'zdravi' sta vijolična in zlata barva; pomeni posameznih človekovih organov, uporabi zdravilnih zelišč in potrebnih vitaminov, pa tudi o pomenu pitja vode, primernem spanju in psihičnem počutju.

Obilica koristnih nasvetov, med katerimi sta bila tudi: Misli prave misli in Ne pozabite, da življenje polepšajo drobne stvari.

Po čestitkah predsednika ŠD TVD Partizan Janeza Bizjaka, ki je ob tej priložnosti povabil dekleta, nsj bodo tudi v prihodnje tako aktivna, in se zahvalil vaditeljici Anici Černe, so vse predstavnice lepšega spola prejele nageljček, čaj iz zdravilnih zelišč in iskrene čestitke ob mednarodnem dnevu žena, manjkalo pa ni niti sladke torte in številnih prijetnih trenutkov, ki jim bodo lepšali dni do naslednjega praznovanja.

Pa s tem v marcu v ŠD TVD Partizan Domžale praznovan je še ni konec. Na vrsti so najmlajši, ki bodo ob materskem dnevu s programom in dobrimi željami poskrbeli za svoje domače – posebej mamice. Dobrodošle!

VERA VOJSKA

Dan žena

Da bi srečno praznovale 8. marec.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA DOB že vrsto desetletij opravlja svoje humano poslanstvo in z različnimi aktivnostmi blaži socialne stiske na območju Krajevne skupnosti Dob, hkrati pa si prizadeva, da bi, zlasti starejšim in bolnim občanom in občankam, polepšala njihov vsakdan z obiski, srečanji, tudi z vsakoletnim izletom.

Krajevna organizacija Rdečega križa Dob in Osnovna šola Dob

Že vrsto let krajevna organizacija RK Dob skupaj z Osnovno šolo Dob ob 8. marcu – dnevu žena na prijetno srečanje povabi vse ženske, ki se povabila razveselijo in se rade udeležijo praznične prireditve, ki jo s svojim programom polepšajo najmlajši.

Večnamenski prostor v OŠ Dob je bil letos prav na 8. marec prizorišče prijetnega srečanja, na katerem ni manjkalo prijaznih besed, lepega petja, celo gledališke igre in igranja na harmoniko, predvsem pa ni manjkalo izbranih besed in nageljnov, ki so jih bile deležne številne obiskovalke. Mladinski pevski zbor pod vodstvom Karmen Banko je prepeval pesmi, kot jih le mladost zna, med njimi pesem o življenju in srčnosti; s pristrčnimi recitacijami ob dnevu žena so nas razveselili najmlajši, gledališka skupina pa se nam je predstavila s prijetno igrico Zrcalce. Na harmoniko je zaigral Luka Zore – program je bil res tak, kot

so nam zaželeli nastopajoči –, iz njihovih src so besede, pesmi in glasba prišli v srca vseh prisotnih in jim polepšali dan. Obiskovalkam, med njimi je bila tudi Marija Ravnikar, predsednica sveta KS Dob, sta spregovorili Elizabeta Tome, predsednica RK Dob, ki je ob voščilu poudarila, da prav nikoli ni prepozno za nov začetek in zaželela, da bi bilo srečanje še en prijetnejši dan. Zahvalila se je tudi članicam vodstva Rdečega križa Dob, ker s svojim plemenitim poslanstvom pomagajo pri delu te humanitarne organizacije. Barbka Drobnič, ravnateljica OŠ Dob je čestitala prisotnim in povedala, da učenci in učitelji šole radi sodelujejo z društvu ter pripravljajo prijetna praznična srečanja, kot je tradicionalno ob 8. marcu.

VERA VOJSKA

2015, leto, ki se ga bomo vedno rade spominjale

Društvu podeželskih žena Domžale leto 2015 ostaja v prav posebej lepem spominu. Zanje je bilo to jubilejno leto, v katerem so praznovale 40. rojstni dan. Občina Domžale jim je za opravljeno delo podelila bronasto priznanje.

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA DOMŽALE To je bila potrditev njihovega dela, ki so ga ocenjevale na občnem zboru v začetku marca. Ob lepi udeležbi deklet in žena iz vseh koncev naše občine in številnih gostij iz društev podeželskih žena iz okolice ter Marije Ravnikar, predsednice sveta KS Dob, so ugotovile, da so lani sprejeti program uresničile v celoti. Večkrat so svojo dejavnost predstavljale na različnih prireditvah, obiskale Posavje,

razvoj domačij in kmetij, načrtujejo pa tudi udeležbo na strokovnih srečanjih in tečajih, pripravile bodo izlet in piknik, sodelovale na sejmih in predstavitvah, če bodo povabljene, še naprej bodo sodelovale z Osnovno šolo Dob, se veselile praznovanja jubilejev članic, predvsem pa bi želele v letu 2016 več podpore – tudi finančne s strani Občine Domžale, njihova velika želja pa ostaja tudi pridobivanje novih članic, zato vabijo vse, ki bi želele de-

Vse najboljše, spoštovana Julijana Črničev, podpredsednica Društva podeželskih žena Domžale!

posebej Turistično kmetijo Vimpolškovič, se množično udeležile dveh tečajev kuhanja, kjer so spoznavale uporabo mletega mesa in vzhajane-ga testa, se veselile nagrad, ki so jih prejele članice društva na razstavi slovenskih kmečkih dobrot na Ptuj, se srečevale enkrat mesečno, da izmenjujejo izkušnje, rade pa so obiskovale tudi prireditve sosednjih društev podeželskih žena in prireditve, povezane s podeželjem, in željo po boljšem življenju kmečkih gospodarstev.

Njihov osnovni cilj tudi v letu 2016 ostaja pridelovanje zdrave domače hrane, hkrati pa skrb za družine ter

lati v društvu, da se jim pridružite – vse informacije na telefonski številki: 041 377 021.

Občni zbor Društva podeželskih žena Domžale, ki so ga združile z zdravstvenim predavanjem in praznovanjem 8. marca ter materinskega dne, je še enkrat več pokazal, kako pomembno vlogo ima društvo, saj omogoča izmenjavo izkušenj, predvsem pa je za marsikatero članico priložnost, da vsaj kdaj pa kdaj odide od doma in se v prijetni družbi tudi razvedri. Zato se bodo trudile, da društvo živi tudi v prihodnje.

VERA VOJSKA

Zbor članov

Redni letni zbor članov Medobčinskega društva Sožitje je bil tokrat 9. marca 2016 v Kulturnem domu Groblje.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE

Na njem smo obeležili tudi praznika, posvečena ženam in mamam, dan žena in materinski dan, in nekaj trenutkov namenili mednarodnemu dnevu Downovega sindroma, ki je bil prvi na pomladni dan, 21. marca.

Po uvodnem nagovoru predsednice dr. Tatjane Novak, ki je pozdravila vse navzoče, še posebej dr. Ka-

delujejo glasbeniki, ki igrajo na Ullvilla instrumente, so nas pod taktirko mentorice Stanke Kač razveselili z nežnimi melodijami, ki so bile posebej namenjene mamam in pomladi. Člani novinarskega krožka pod mentorstvom Silve Drešar so pripravili recital o mamah. Posebno ponosni smo bili na Kapljice, glasilo članov društva, v katerega pišejo člani literarno novinarskega krožka.

tjo Vadnal, predsednico Zveze Sožitje Slovenije, in Boga Ropotarja, podžupana Občine Mengeš, je vse seznanila z letošnjim, za društvo, posebno pomembnim letom, saj bomo praznovali 50-letnico delovanja, in dogodek obeležili na slavnostni akademiji, ki bo potekala 30. novembra 2016 v Kulturnem domu v Mengšu.

Zbor članov se je začel s kulturnim programom, v katerem so sodelovale članice vokalne skupine Anime, ki so nas s pesmijo popeljale v svet glasbe. Glasbena skupina Strune, v kateri so-

Dr. Tatjana Novak se je zahvalila mentorjem za predano delo v društvu s posebnimi pisnimi zahvalami.

Sledila so poročila, razprava o delovanju društva in potrditev v preteklem letu ter program društva v letu 2016.

Zbor članov smo zaključili s prijateljskim druženjem ob sladkih dobrotah, ki so jih pripravile članice društva. Mame, rejnice in članice društva smo se razveselile pomladnih cvetic, ki smo jih dobile v dar ob prazniku.

METKA MESTEK, ČLANICA DRUŠTVA

Iskrene čestitke ob mednarodnem dnevu žena

Dolgoletna tradicija je, da krajevna organizacija borcev za vrednote NOB Dob, Krtina zbor članstva pripravi v dneh okoli 8. marca. Tako srečanje združi s prijetnim kulturnim programom in čestitkami ob mednarodnem dnevu žena.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA BORCEV ZA VREDNOTE NOB DOB, KRTINA

Tudi letos je bilo tako. Po pozdravi in minuti tišine, s katero smo se spomnili v letu 2015 umrlih članov, sprejemu poročila o delu v letu 2016 za katerega bi lahko rekli, da je bilo

besede pa smo slišali tudi od Tatjane Gregorin, predstavnice Društva upokojencev Naš dom Dob. Ker smo imeli volitve vodstva v lasnem letu, smo sprejeli sklep, da se mandat podaljša, novi blagajnik pa je postal Janez Rom. Drugi del srečanja je bil namenjen

Iskrene čestitke, tovarišica Marica.

dobro, smo sprejeli tudi dokumente s področja financ, še posebej pa smo se v programu zavezali, da bomo tudi v prihodnje krepili vrednote NOB na območju obeh krajevnih skupnosti, ki jih pokrivamo s svojo dejavnostjo. V razpravi smo prisluhnili Mariji Majhenič, predsednici občinskega združenja za vrednote NOB Domžale, ki nas je spomnila na vključevanje mladih v našo organizacijo, na skrb za starejše, socialno ogrožene občane, na vzdrževanje spomenikov in spominskih obeležij, na potrebo po izobraževanju, naročilu Svobodne besede in udeležbi na različnih spominskih prireditvah. Prisotne sta pozdravila in delo organizacije pohvalila Marija Ravnikar, predsednica sveta KS Dob, in Florjan Zabret, član sveta KS Krtina, pozdravne

mednarodnemu dnevu žena. Prisotne je pozdravila Vera Vojska, predsednica krajevne organizacije, in na kratko predstavila zgodovino osmega marca, položaj žensk v zdajšnjem času ter čestitala vsem članicam in gostjam ob 8. marcu ter materinskem dnevu. V kulturnem programu je svoje pesmi recital Jože Lončar, prepevali pa so pevci Kulturnega društva Skrinjca iz Lukovice. Kljub mladosti, pojejo dobro leto, imajo bogat program ljudskih, partizanskih in drugih pesmi, s katerimi so se predstavili. Ob pesmi Mamica je kakor sonce, srček njen je zlat so fantje iz vodstva vsem dekletom, ženam, mamam in babicam izročili nageljčke ter jim zaželeli prijetno praznovanje obeh njihovih praznikov v marcu 2015.

VERA VOJSKA

na kratko

DRUŠTVO NARODNIH NOŠ IN OHRANJANJA KULTURNE DEDIŠČINE DOMŽALE

16. občni zbor

Društvo narodnih noš in ohranjanja kulturne dediščine Domžale v letošnjem letu obeležuje 16 let delovanja. Društvo, ki trenutno šteje 112 članic in članov, ima v Domžalah pomembno vlogo pri ohranjanju kulturne dediščine.

Vsako leto se članice in člani Društva narodnih noš in ohranjanja kulturne dediščine Domžale dobijo na rednem letnem občnem zboru, ki je, kot je že običaj, potekal v Gostilni Keber. Na letošnjem občnem zboru so za prihodnja štiri leta izvolili nov upravni odbor, ki ga sestavlja sedem članov: Petja Orehek (predsednica), Olga Pavlin (podpredsednica), Marta Flis (tajnica), Mojca Zgonc (blagajničarka), Vanda Repnik, Milka Breznik in Lado Žefran (člani).

Po formalnem delu je sledil še družabni del, za katerega so poskrbeli glasbeniki, zato so marsikoga zasrbele pete ... Glasba, narodne noše in kulturna dediščina namreč gredo z roko v roki.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

DVI DOMŽALE

Večletno sodelovanje

Zbora članov Društva vojnih invalidov Zasavje se je udeležila tudi delegacija Domžalskega društva, na čelu katere je bil predsednik Jože Brodar. Sprejem je bil prisrčen, goste sta ob članih pozdravila predsednik društva Zvone Tahirovič in tajnica Urška Bolešek. Poleg gostov iz Domžal so pozdravili tudi županjo Občine Trbovlje Jasno Gabrič, župa-

na Občine Hrastnik Mirana Jeriča, ter predstavnike društev vojnih invalidov iz Celja, Kopra in s Koroške.

Tokratni zbor članov je bil še posebej prazničen, saj je predsednik Zvone Tahirovič spregovoril o 20-letnici Društva vojnih invalidov Zasavje, in vse povabil na proslavo, ki bo 16. junija 2016. V njenem okviru bo tudi razstava ročnih del.

Dvajsetletnica delovanja Društva vojnih invalidov Zasavje je bila priložnost in povod, da so se ozrli na prehojeno pot in tudi razmislili, kako naprej. Z minuto molka so se spomnili umrlih, s sprejemom potrebnih dokumentov pa uspešno zaključili delo skupščine. Pokrivajo območje občin Hrastnik, Trbovlje in Zagorje ob Savi ter uspešno sodelujejo tako s posameznimi društvi kot z Zvezo vojnih invalidov Slovenije, pa tudi z drugimi društvi. Uspešni so pri različnih športnih tekmovanjih invalidov, kar kažejo številna priznanja in pokali. Za celovito uspešno delo so prejeli tudi republiško priznanje, zlato plaketo.

Delavni bodo tudi v letu 2016. Množično se bodo udeležili 17. srečanja vojnih invalidov Slovenije, ki bo 28. maja 2016 v Osnovni šoli Sežana. Srečanja se bo organizirano udeležilo tudi DVI Domžale.

BESEDILO IN FOTO: JOŽE NOVAK

DRUŠTVA

Vse se spreminja, potreba po varnosti, solidarnosti, pomoči pa ostaja

Ob občnem zboru

PROSTOVOLJNO INDUSTRIJSKO GASILSKO DRUŠTVO HELIOS DOMŽALE

»Prepričan sem, da smo v tej dvorani vsi gasilci ne samo po formalnem članstvu v društvu, ampak tudi po prepričanju, da je to nujnost za vsakega, ki je v službi v taki tovarni, kot smo mi, in, da se skozi gasilstvo kaže naša pripravljenost, da delamo za dobro te družbe, za dobro našega premoženja, za dobro našega zdravja in pa, ne na koncu koncev, tudi za zavarovanje našega življenja, kot tiste enkratne dobri ne neponovljivega človeškega bitja,« je na začetku občnega zbora Prostovoljnega gasilskega društva Helios dejal njegov predsednik mag. Marko Vresk. V nadaljevanju je predstavil opravljeno delo, predvsem pa se je zadržal pri delu društva, ki ga terja sprememba organiziranosti poklicnega gasilstva v občini Domžale.

Nujnost obstoja gasilstva v Heliosu je prisotna prav od začetka dela nekdanje tovarne, saj je bil že 1947. zaposlen prvi poklicni gasilec. Generacije članov in članic PIGD Helios, danes jih je 458, se že skoraj 70 let trudijo za varstvo pred požari v tovarni, hkrati pa s svojim strokovnim znanjem in najsodobnejšimi sredstvi pomagajo pri gašenju manjših in večjih požarov – znotraj podjetja in izven; veliko skrb namenijo predvsem preventivnemu delovanju.

Nič drugače ni bilo v letu 2015. V njem so nadaljevali z usposabljanjem – tako zaposlenih kot novozaposlenih delavcev, pripravili vsakoletno ekskurzijo, ki daje nujno potrebno sinergijo članstvu. V času, ko je modno skrbeti le zase, drugega mehanizma spoznati še druge, skoraj ne poznajo. Oktober s predstavitvami dejavnosti, predvsem pa dan z otroki, je bil edin-

stven dogodek. Sicer res ni statistike, koliko novih prostovoljcev se je vključilo med gasilce, pa vendar praksa kaže – gasilstvo se te prime ali pa ne, v otroštvu. Usposabljanje vseh, predvsem pa zaposlenih, ki delajo na delovnih mestih, kjer lahko pride do požara, se je, tako smo slišali iz poročila o delu PIGD Helios, v praksi obrestovalo po najvišji obrestni meri. V nitro emajlih je ukrep sodelavca rešil zdravje, če že ne življenja zaposlenega, ki so ga objeli plameni. Vsaka preprečitev požara, takih primerov pa je bilo kar nekaj, prinese podjetju 100.000 evrov prihranka. Toliko znaša odbitna franšiza zavarovalnice pri požarnem zavarovanju. Preprečitev izlitja oziroma preprečitev izhoda nevarne ali smrdeče snovi iz tovarne in s tem medijskega linča, do katerega pride

v takih primerih, pomeni prihranek pri marketinških stroških, ki bi jih sicer morali vložiti v povrnitev imidža. Na to pa se v teh modernih časih veliko da. Iz poročila so razvidne tudi vaje – na obeh lokacijah, s prostovoljci iz obeh občinskih zvez. Poznavanje tovarne je nujno v primeru posredovanj zunanjih gasilcev. Kako bi sicer vedeli kako priti do zgradbe, kjer gori, ali kje so hidranti. Kdor je doživel požar, ve, kako dolge so takrat sekunde.

Posebna skrb je bila na občnem zboru namenjena novim izzivom, saj je povsem jasno, da Helios potrebuje gasilstvo tudi, ko ne bo več Centra požarne varnosti Domžale, ki je bil zgodba o uspehu. Edinstvena oblika organizacije, racionalna tako za podjetje, občine in državo. »Upam, da bo nova zadeva boljša, cenejša in učinko-

vitejša. Zato na tem mestu hvala vsem, ki so podpirali in sodelovali v tej zgodbi. Začetniki z izjemo dveh ali treh so že pokojni. Brez njih nas ne bi bilo. Hvala vsem gasilcem, ki so šli čez CPV,

ob vseh pripetljajih, težavah, včasih nejevolji, bili smo 'dream team'. Hvala pa tudi občinam, državi, ki so nam zaupali, čeprav smo začeli iz majhnega, vendar z dolgoletno tradicijo in velikimi srci.«

Ker se bo CPV preoblikoval v zavod, bo PIGD moralo prevzeti drugačno vlogo – odigrati poslanstvo – in prevzeti nase vse naloge, razen vodenja intervencije ob velikih požarih ali drugih dogodkih. Čaka jih usposabljanje, razširjanje in pojasnjevanje pomena gasilstva, iskanje načina za zagotovitev obstoja društva, umestitev društva v sistem požarne varstva in življenja Heliosa. Prepričana sem, da bodo to v novih razmerah znali in zmogli, tudi ob upoštevanju humanega in plemenitega dela generacij pred njimi, predvsem pa zaradi spoznanja, da gre čas naprej, da se vse spreminja, potreba po varnosti, solidarnosti, pomoči pa ostaja. Zato verjamem, da bo Prostovoljno industrijsko gasilsko društvo Helios dobro delalo tudi vnaprej!

VERA VOJSKA

FOTO: ARHIV PIGD HELIOS

Godba Domžale prvič v svoji zgodovini dobila predsednico – Ano Ivanšek

Godba Domžale ima v svojih vrstah 74 članic in članov različnih starosti, vsem pa je enako to, da so glasbeniki in to ne samo po profesiji, temveč tudi po srcu.

GODBA DOMŽALE Če je Ljubljana po besedah njenega prvega moža najlepše, najboljšo, najbolj zeleno in še ne vem kakšno mesto na svetu, se moramo tudi v Domžalah pohvaliti s kakšnim presežkom. Res je, tudi mi imamo zelenja na pretek, veliko lepih deklet, še bolj zalih od Ljubljančank, in še česa. Imamo pa zagotovo najboljšo godbo na svetu. S tem se pa v Ljubljani z nami ne morejo primerjati in seveda nikjer drugje na svetu. Že 132 let nas Godba Domžale razveseljuje ob različnih prilikah, saj skorajda ni prireditve v Domžalah in v okolici, da jih ne bi bilo poleg.

Godba Domžale ima v svojih vrstah 74 članic in članov različnih starosti, vsem pa so glasbeniki ne le po profesiji, temveč tudi po srcu. Mnogi med njimi se udeležujejo tudi različnih tekmovanj, kjer redno posegajo po najvišjih mestih. Med njimi je tudi Annemarie Glavič, ki je na državnem tekmovanju v začetku marca, v igranju flavte osvojila 97,67 točk in zlato plaketo.

Na rednem letnem občnem zboru društva, ki je potekalo 3. marca 2016, v prostorih Godbenega doma v Domžalah, so poleg poročil organov društva ter programa dela za to leto, izvolili tudi novo vodstvo. Letos je bilo po petih letih spet volilno leto. Ker pa so na občnem zboru spremenili tudi statut, se bo po novem ta doba skrajšala za štiri leta.

Godba Domžale je na volitvah dobila prvo predsednico po 132 letih delovanja. Nekdanjega predsednika društva Mateja Primožiča – Patota, ki ga v kratkem čakajo novi izzivi, je zamenjala

Ana Ivanšek, ki je članica Godbe Domžale že 20 let. V pomoč ji bo novoizvoljena podpredsednica Tjaša Križnar, ki je do zdaj opravljala funkcijo tajnika. To mesto je prevzel Matej Primožič.

Občnega zbora so se udeležili tudi gostje, in sicer dr. Franc Habe, predsednik KS Slavka Šlandra, ki je zastopal vse tri domžalske krajevne skupnosti, Petja Orehek, predsednica Društva narodnih noš in ohranjanja kulturne dediščine Domžale, Franc Grčar iz PGD Domžale, Miha Sršen iz PGD Stob, prof. Tomaž Habe in Pavel Pevec, nekdanji koordinatorski Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS, območne izpostave Domžale, ki je pred kratkim prevzel funkcijo upokojenca. Članicam in članom Godbe Domžale se je Pavel zahvalil za dobro sodelovanje in jim zaželel čim več uspehov. Matej Primožič pa mu je v imenu Godbe Domžale v zahvalo za dobro sodelovanje podaril sliko.

Poleg vaj in nastopov domžalske godbenike v letu 2016 čaka kar nekaj zanimivih projektov. Tudi letos prvomajska budnica skozi Domžale ne bo šla brez njih. Dvajsetega maja bodo imeli v Hali KC Domžale tradicionalni koncert, tokrat s Klapo Campi, junija bodo sodelovali na prazniku češenj, avgusta na 110-letnici PGD Stob-Depala vas, gostovali bodo v Srbiji, na koncu leta pa sledi tradicionalni praznični koncert. Letos nameravajo v svojih prostorih Godbenega doma zamenjati okna, nabavili bodo manjkajoče plašče in seveda nas ob koncu leta razveselili s koledarji.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

V službi ljudstva, na pomoč!

Skupščina Gasilske zveze Domžale

Tako kot vsako leto so se delegati prostovoljnih, industrijskih gasilskih društev in poklicne gasilske enote CPV Domžale zbrali na redni letni skupščini Gasilske zveze Domžale, ki že tradicionalno poteka v dvorani Gasilskega doma na Žejah pri Sveti Trojici.

Delegati in gostje, župan Občine Trzin Peter Ložar, podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec, predsednik CZ Domžale Marko Žagar ter predstavniki sosednjih gasilskih zvez in delegacija iz pobratene Koprivnice iz Hrvaške, ki jo je vodil predsednik GZ Koprivnica Ivek Golubović, so na skup-

srečah in dveh železniških nesrečah. 96-krat so nudili tehnično in drugo pomoč (odpiranje vrat, črpanje vode, prenos obolelih oseb ...) ter 22. krat posredovali v nesrečah z naravnimi snovmi. Gasilci PGD Ihan so opravili tudi 82 prevozov pitne vode na Brdo pri Ihanu.

V preteklem letu je 43 kandidatov opravilo tečaj za gasilca in s tem postali novi operativni gasilci. Prav tako je na izobraževanju, ki ga je organizirala GZ Domžale, 37 kandidatov pridobilo naziv specialnosti strojnik. Tečaj za sodnika gasilskih in gasilsko-športnih disciplin se je udeležilo in

je udeležilo 28 tečajnikov. Izobraževanja za varno delo z motornim žago se je udeležilo pet tečajnikov.

V letu 2015 je potekalo tudi nekaj sektorskih, medsektorskih in občinskih vaj, ki predstavljajo permanentna usposabljanja, na katerih preverjajo opremljenost in predvsem usposobljenost enot. Skupaj s štabom CZ Domžale so lani maja gasilci sodelovali tudi na občinski zaščitno-reševalni vaji Domžale 2015, ki je potekala na Domu upokojencev Domžale.

Skozi vse leto so vse generacije gasilcev sodelovale tudi na številnih ga-

ščini Gasilske zveze Domžale prisluhnili poročilom funkcionarjev zveze za leto 2015 in planom dela za leto 2016.

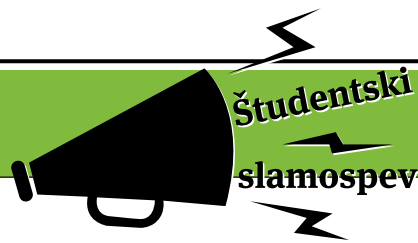
V poročilih funkcionarjev gasilske zveze je bilo slišati, da so gasilci, tako prostovoljni kot poklicni, v preteklem letu sodelovali na 314 intervencijah. Spopadali so se s kar 40 požari v objektih (12 dimniških), 39 požarih v naravi in 17 požarih na prometnih objektih. Posredovali so v 98 prometnih ne-

ga uspešno opravilo šest tečajnikov. Izobraževanja za pridobitev specialnosti ICZR, ki je potekalo na Igu pri Ljubljani, se je udeležilo in ga uspešno zaključilo 116 tečajnikov. V juniju in juliju je potekalo tudi izobraževanje gasilcev za uporabo helikopterja pri gašenju požarov v naravi. V sodelovanju z območnim združenjem Rdečega križa Domžale je potekalo usposabljanje za naziv bolničarja, ki se ga

silskih tekmovanjih. Predsednik in poveljnik GZ Domžale Stane Kovač in Matjaž Merkužič sta se zahvalila tudi občinama Domžale in Trzin za sofinanciranje njihove opreme, vozil in usposabljanja.

Po uradnem delu je sledil še družabni del s pogostitvijo, za katero so več kot odlično poskrbele gasilke in gasilci PGD Žeje-Sveta Trojica.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Brezplačna pravna pomoč v Domžalah

Na Občini Domžale v okviru pravne in kadrovske službe brezplačno pravno pomoč izvajajo že dlje časa, za 'pro bono' pravne nasvete pa bodo odslej skrbeli tudi študentje prava.

Tjaša Banko
Foto: Klub študentov Domžale

Vsak odrasel človek se je gotovo že znašel v situaciji, ko je potreboval pravni nasvet. Toda žal si ga vsakdo ne more privoščiti, zato danes obstajajo različne možnosti brezplačne pravne pomoči.

Za idejo zaslužen Klub študentov Domžale

Dobrodelnega projekta se je domislil Vasilij Prašnikar iz Kluba študentov Domžale, v domeni katerega bodo študenti pravne fakultete pod mentorstvom profesorjev del svojega prostega časa in izkušenj prostovoljno namenili občanom iz lokalne skupnosti, ki so se znašli pred takšno ali drugačno pravno zagato. »Ideja pravzaprav izvira iz nekdanjega kluba (Študentski klub Domžale), kjer sem kot študent takrat še diplomskega prava vodil rubriko Vprašaj pravnika,« nam je povedal pobudnik Vasilij Prašnikar, ki ga je k izvedbi projekta, kot pravi, spodbudila partnerka Maša Škrbec Zorzenone. »Praksa iz preteklosti je pokazala, da ljudje včasih potrebujejo zgolj nekaj osnovnih odgovorov na vprašanja, s katerimi se odvetniki neradi ukvarjajo, saj gre pogosto za preproste zadeve, ki jih ne morejo zaračunati, vendar pa jim takšno svetovanje kljub temu vzame čas. Posameznike je velikokrat tudi strah, da bodo morali za svetovanje pri odvetniku, četudi imajo le nekaj osnovnih vprašanj, odšteti preveč denarja.« V klubu zato poudarjajo, da je ta projekt humanitaran in brezplačen za vse – članstvo v klubu torej ni pogoj. Njihov cilj je tako pomagati ljudem kot tudi širiti praktične izkušnje mladih

pravnikov, ki bodo po končanem študiju iskali svojo prvo zaposlitev na tem področju, humanitarno udejstvovanje v času študija pa jim bo takrat lahko služilo tudi kot dobra referenca.

Računajte na osnovno pomoč

Vsak posameznik, ki potrebuje pravni nasvet, se lahko obrne na Klub študentov Domžale, bodisi prek elektronske pošte (info@studenski-domzale.si) bodisi osebno v Domžalskem domu v času klubskih uradnih ur. »Ob osebni obiski bomo, če bo kdo od udeležencev projekta navzoč, za-

devo preučili in predebatirali takoj, v primeru kontaktiranja prek elektronske pošte pa bo zainteresirani občan, ki potrebuje pravno pomoč, lahko izpolnil kratek obrazec, v katerem nam bo zaupal svoje osebne podatke ter kratek opis težave,« pravijo v klubu. Vse zadeve bodo nato razdelili med sodelujoče aktiviste, od katerih bo vsak zadolžen za posamezen primer iz določenega pravnega področja. »Potrudili se bomo, da vam bomo v čim krajšem času posredovali najboljše možni odgovor in morebitno sodno prakso z ustreznega področja.«

Prosilci pomoči naj ne pričakujejo poglobljenih razprav o vsakem konkretnem primeru, vsekakor pa lahko računajo na (najmanj) elementarno pomoč. »Ta je osredotočena zlasti na razlago pravnih pojmov in institutov, vprašanja, kam se naslavljajo morebitne pritožbe, kako se sestavljajo vloge, kakšne so posameznikove pravice in na koga se obrniti, kadar so te kršene,« pojasnjuje Vasilij, in opozarja, da bo za kompleksnejše zadeve, kot je denimo zastopanje na sodišču, še vedno treba obiskati pravega odvetnika.

Iz teorije v prakso

Dobrodelni študentje se spominjajo primera iz prakse, ki so ga uspešno rešili nedavno tega, ko se je na njih obrnila 26-letna študentka, ki je na Center za socialno delo vložila prošnjo za redno socialno pomoč. CSD je njeno vlogo zavrnil z argumentom, da ima dekle status študentke in zato do socialne pomoči ni upravičena. »Vendar zakon osebam s statusom študenta izrecno ne prepoveduje prejetja denarne socialne pomoči, zahteva le določene pogoje, ki jih mora študent, za razliko od brezposelne osebe, posebej izpolnjevati. Tako smo jo opozorili na relevantne določbe zakona, ki naštevajo pogoje za prejetje tovrstne pomoči v primerih, ko ima prosilec za denarno pomoč še vedno status študenta. Študentka se je na podlagi našega pravnega mnenja pritožila in s pritožbo tudi uspela.«

Trenutno pri projektu sodeluje osem študentov, še vedno pa so odprte možnosti za sodelovanje, v kolikor se kdo želi pridružiti, pravijo. Področja, ki se jim za zdaj posvečajo, so: civilno pravo, upravno pravo, kazensko pravo, socialne zadeve (štipendije, socialna pomoč ...), dedno in družinsko pravo. V primeru povečanega obsega dela so bodoči pravniki pripravljeni razširiti področja še na ostale veje pravnega svetovanja. Več o projektu si lahko ogledate na spletni strani www.studentski-domzale.si.

V Klubu študentov Domžale so nam zaupali tudi slogan projekta, ki se glasi: »Honeste vivere alterum non laedere suum cuique tribuere iuris praecepta sunt«, kar v p v prevodu pomeni: »Pošteno živeti, drugega ne prizadeti, vsakomur pa dati tisto, kar mu pripada, so osnovna načela pravičnosti.« □

Drugačnost nas bogati

V okviru festivala Bralnice pod slamnikom je lani izšla slikanica brez besed z naslovom Dolgokraki žabec, ki je delo petih sedmošolcev. Pogovarjali smo se z avtorjem scenarija slikanice Dolgokraki žabec, 13-letnim Galom Piršem iz Domžal, ki je v času nastanka slikanice obiskoval 7. b razred na OŠ Venclja Perka.

Špela Keber
Foto: Iztok Dimc

V okviru Mladinskega literarnega festivala Bralnice pod Slamnikom je leta 2015 za spodbujanje strpnosti na predlog slovenske sekcije IBBY (Mednarodna zveza za mladinsko književnost) in s finančno pomočjo slovenske nacionalne komisije za Unesco izšla slikanica brez besed Dolgokraki žabec, ki so jo narisali učenci OŠ Venclja Perka Domžale pod vodstvom mentorice Vanje Repič. IBBY Slovenija jo je podelil IBBY sekciji Italija za begunce na otoku Lampedusa, brezplačno pa so jo prejeli tudi otroci priseljencev v Sloveniji.

Kako je prišlo do ideje o slikanici brez besed?

Med uro likovne vzgoje smo se pogovarjali, da bomo učenci pripravili različne scenarije, zgodbe za slikanico brez besed, nato je učiteljica izbrala pet najboljših scenarijev. Med temi petimi je bil tudi moj scenarij, moja ideja, nato sem izbral sošolce in sošolke, s katerimi smo potem izdelali

Rok Gošnik, Gal Pirš, Edvina Dedić in Rok Mlinar Vahtar

to knjigo. Ker med samim poukom ni bilo dovolj časa, smo se dobivali tudi popoldne po koncu šole, da smo slikanico dokončali. Zbral sem tiste, ki najlepše rišejo, in prijatelje.

Kdo vse je še sodeloval pri izdelavi slikanice?

Sodelovali so še sošolci takratnega 7. b razreda: Rok Gošnik, Jan Bašič, Rok Mlinar Vahtar in Edvina Dedić.

V knjižici piše, da je idejni avtor ilustracij Rok Mlinar Vahtar?

Rok zelo lepo riše in ima veliko idej za stripe. Vse zvezke ima porisane s stripi. Tudi pri tej knjižici je naslikal največ.

Kako to, da si izbral žabo za glavnega junaka?

Ko sem bil majhen, sem imel nekaj knjig o žabcu, in mi je takoj prišel na misel, ko sem razmišljal o scenariju.

Kakšno je glavno sporočilo te slikanice?

Da moramo biti strpni ne glede na drugačnost. Strpni moramo biti do drugih tudi, če so drugačni. Recimo, če je nekdo drugačne narodnosti, pa se preseli v neko novo državo in ga tam vsi zasmehujejo, ker ni iz njihove države, potem to pomeni, da so do njega nestrpni. Se pravi, da moramo biti strpni drug do drugega, ne glede na to, iz kje smo, kakšne rase, narodnosti smo.

Pa imaš občutek, da je v tvojem okolju dovolj strpnosti do drugačnih?

Med mojimi sošolci opažam več strpnosti kakor nestrpnosti, kar je vzpodbudno. Tudi sam sem strpen do drugačnih.

Bi lahko na kratko opisal zgodbo o žabcu?

Žabec z dolgimi kraki se preseli v neko drugo mlako, kjer živijo žabci, ki mu niso podobni, imajo namreč krajše krake kakor on. Na začetku vsi zasmehujejo tega žabca zaradi njegovih daljših krakov. Nekega dne pa gredo vse žabe po hrano in na poti naletijo na veliko razpoko, ki je zaradi svojih kratkih krakov ne morejo prečka-

ti. Noben žabec ne more preskočiti te razpoke razen dolgokrakega žabca. Zato potem ta žabec nese druge žabe čez to razpoko, in tako vsi spoznajo, da je drugačnost lahko tudi dobra.

Zakaj ste dobili nalogo, da naredite slikanico, kjer govorijo samo slike?

V glavnem zato, ker je knjiga namenjena otrokom beguncem, nekateri še ne znajo brati ali pa govorijo različne jezike, zato je slikanica najboljša izbira. Slikanica je bila tudi dejansko poslana beguncem na Lampeduso.

Kako je bila slikanica sprejeta med sošolci?

Pozitivno, čestitali so mi, da je bila na natečaju izbrana naša slikanica, da jo je potem Založba Miš natisnila v tisoč izvodih, in da je zares prišla do beguncev, ki jim je bila namenjena, podelili pa so jo tudi otrokom po slovenskih šolah.

Bi še sam rad kaj sporočil bralcem Slamnika?

Da je sporočilo knjige strpnost do drugih tudi zaradi tega, ker so ljudje velikokrat preveč nestrpni do beguncev, in da ne smemo pozabiti, da bežijo od vojne in da niso sami krivi, da je pri njih tako, da je zadaj politika. □

NOVICE

Skupnost Srečanje – Pot iz odvisnosti

Skupnost Srečanje je terapevtska skupnost, ki je namenjena ljudem na družbenem robu, ki so se tam znašli zaradi različnih težav, predvsem zaradi različnih zasvojenosti. Namen Skupnosti Srečanje je pomagati ljudem na poti zdravljenja zasvojenosti. V Sloveniji obstaja že več kot 20 let. Prvi tovrstni center je leta 1994 na pobudo Slovenske Karitas osebno odprl don Pierino Gelmini v Novi Gorici. Danes v Sloveniji deluje pet tovrstnih skupnosti.

Program Skupnost Srečanje je namenjen odvisnikom, ki so se odločili, da bodo trajno prenehali z uživanjem drog, alkohola in drugih substanc, ki povzročajo odvisnost. Njegov namen je odvisniku omogočiti, da spremeni dosednji način življenja ter se usposobi za samostojno in odgovorno življenje brez droge, alkohola ... Za program je značilen celostni pristop. Organiziran je v obliki manjših terapevtskih skupnosti, kjer posameznik skozi praktično življenje spoznava samega sebe, vzpostavlja drugačen odnos do samega sebe, do odgovornosti, življenja, družbe, sočloveka in svojcev, ki so tudi del programa. Vsaka skupnost je organizirana kot skupina za samopomoč, kar pomeni, da vsak član skupnosti veliko prispeva k procesu lastnega spreminjanja in spreminjanja drugega. Močno sporočilo skupine, ki ga posameznik počasi privzame, je lastna odgovornost za preteklost kot tudi sedanjost in prihodnost. Določene stvari mora posameznik opraviti sam, skupnost pa mu je v po-

moč, podporo in spodbudo. Vzajemna samopomoč pa pomeni, da posamezniki, ki so že vidno napredovali, prevzamejo delno odgovornost za skupino in to postane pomemben vidik lastnega napredka. Elementi samoorganizacije se tesno prepletajo s strokovno podporo strokovnih delavcev.

V prvi vrsti je program namenjen tistim, ki imajo vrsto težav, povezanih z zlorabo različnih substanc. Že nekaj časa na vrata skupnosti trkajo in

so sprejeti ljudje, ki imajo poleg naštetih tudi druge resne težave, povezane s pravosodnim sistemom, pomanjkanje pozitivne socialne podpore, težave z duševnim zdravjem in druge osebne motnje. Edini pogoj, ki ga posameznik mora izpolniti pred vstopom v skupnost, je želja po spremembi svojega življenjskega sloga in pripravljenost na tem trdo delati.

Velik delež uspešnosti samega programa lahko pripišemo tudi temu, da je obvezno sodelovanje samih svojcev tistega, ki je v Skupnosti Srečanje. Program ne samo, da nudi podporo, zaupanje in tolažbo svojcem, temveč si tudi prizadeva, da se spreminjajo tudi svojci in tako prispevajo k dobri rezultati. Skupnost Srečanje je zastavila tudi poseben del programa reintegracije, ki je namenjen tistim, ki program zaključujejo in nimajo nobene možnosti samostojnega življenja, ali pa ni smiselno, da se po zaključku programa vrnejo v staro okolje.

ZAVOD PELIKAN – KARITAS
PISARNA: 030 646 943

Nova Samova mestna trgovina v Domžalah

Če ste se zadnje čase spraševali: »Kje v Domžalah kupiti kladivo?«

Je bil odgovor: »V Jaršah.«
Zdaj ne bo več tako.

V središču Domžal že dlje časa ni trgovine s tehničnim materialom za osnovna opravila v hiši ali stanovanju. Z veseljem napovedujemo njeno odprtje v aprilu.

Podjetje Sam se ponaša s 25-letno tradicijo prodaje izdelkov za gradnjo in dom in se nenehno razvija ter usmerja svoje napore v ugoditev želja in potreb kupcev. V centru Domžal, na dvoriščni strani stavbe nekdanjega Kovinarja, na Ljubljanski 71, bo aprila odprla vrata nova, dobro založena manjša tehnična trgovina. Namenjena bo vsem Domžalčanom in v njej bo na voljo osnovni nabor ročnega in električnega orodja, vijaki, vezni elementi, notranje in zunanje barve, premazi in laki. Da bodo prostori zažareli v pravi luči, bo tu še izbor svetil, stikal in osnovni nabor elektro-inštalacij, obenem pa še izdelki za nego in vzdrževanje vrta ter izdelki široke potrošnje. Pri izbiri bodo pomagali strokovno pod-

kovani in izkušeni prodajalci ter svetovali ob nakupu vodovodnega materiala ali barvnih kombinacij.

V mestni trgovini boste našli osnovni nabor gradbenega materiala za vzdrževanje doma, za nakupu gradbenega materiala za gradnjo hiše, kot so streha, opeka, izolacija in stavbno

pohištvo, pa bo še vedno treba v trgovino Sam Jarše v poslovni coni Jarše pri Radomljah, kjer imajo več kot 15.000 izdelkov ves čas na zalogi.

Mestna trgovina Sam Domžale se bo razprostirala na 150 m² in bo v pomoč tistim, ki se lotevajo opravi doma in okrog hiše.

Od otroštva naprej na svoje ledvice glej!

Ljudje imamo dve ledvici, ki ležita v trebuhu ob hrbtenici in ju delno krijejo rebra. Vsaka ledvica je velika približno toliko kot stisnjena človeška pest in je fižolaste oblike. Naše preživetje je odvisno od teh dveh organov, čeprav lahko živimo tudi samo z eno ledvico ali če obe delujeta delno.

Na pobudo Mednarodne zveze za nefrologijo in Mednarodne zveze za ledvične bolezni svetovni dan ledvic obeležujemo vsak drugi četrtek v marcu, letos je bilo to 10. marca. Ob tem dnevu so v Zdravstvenem domu Domžale, v organizaciji Zdravstveno vzgojnega centra, med 9. in 11. uro, brezplačno merili krvni pritisk in proteine v urinu.

Tudi letos so pri Zvezi društev ledvičnih bolnikov Slovenije in Slovenskem nefrološkem društvu ob svetovnem dnevu ledvic organizirali aktivnosti, s katerimi so želeli ozaveščati javnost o pomenu delovanja ledvic, kronični ledvični bolezni in njenem zgodnjem odkrivanju ter preprečeva-

nju. Aktivnosti so potekale pod sloganom: Od otroštva naprej na svoje ledvice glej!

Vodja Zdravstveno vzgojnega centra Zdravstvenega doma Domžale Andreja Heine nam je povedala, da je bil odziv na akcijo izredno velik. Vsi, ki so opravili meritve, so po testih dobi-

li tudi rezultate meritev. V primeru odstopanj so jih napotili k svojemu osebnemu zdravniku. Treba se je namreč zavedati, da kronična ledvična bolezen precej poveča tveganje za srčno-žilne bolezni – to je zelo pomembno, čeprav včasih spregledamo.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

V:MUZEJU
April '16

MENAČENKOVA DOMAČIJA

Muzejska hiša bo aprila zaprta zaradi postavitve nove stalne razstave:

FRANCE AHČIN
kipar

Odprtje: maj 2016

SLAMNIKARSKI MUZEJ

SREČANJA POD SLAMNIKI

Sreda, 13. april 2016, ob 19. uri | Vstop prost.

Janez Bizjak

O odmevih megalitske kulture v slovenski krajini in njenem kulturnem izročilu

Srečanje bo pripravila in vodila **Cveta Zalokar**.

3. december 2015 – 31. maj 2016

Razstava | Vstop prost.

Iz Stražišča po Evropi – sita iz konjske žime

GORENJSKI MUZEJ

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

www.kd-domzale.si
T: 01/722 50 50

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprta v času razstav od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale), slamnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

Srečen posameznik je temelj zadovoljnega partnerstva

Sveže izdana knjiga domžalske avtorice z naslovom Zapeljana Zala brez dolgovezenja poda vpogled v čustva različnih ljudi. Prevladuje odprt dialog vseh vključenih, glavna junakinja pa temelji na skupku več različnih likov iz vsakdanjega življenja, je na predstavitvi knjige v domžalski knjižnici, ki jo je pospremila zanimivo omizje o partnerskih odnosih, povedala avtorica Mateja Kegel Kozlevčar. Kot dodaja, vsak bralec v knjigi lahko nekako sreča sebe ali spozna, kako bi se sam soočil z določeno življenjsko situacijo.

Knjiga odpira tudi vpogled v medijsko poročanje, in kot pravi Tjaša Banko, novinarji velikokrat posegajo v življenja drugih in to ni vedno prijetno, tudi ne za samega novinarja.

»Zaradi gonje za več imamo vse premalo časa, in to ne le zase, ampak tudi za svoje drage. Ker z njimi ne preživljamo več toliko časa kot nekoč in ker ta ni kakovosten, je tudi ločitev vse več,« je pojasnila Bašič Jančarjeva. Kot je povedal Sebastijan Horvat, predavatelj s področja partnerskih odnosov, je dejansko le nekaj odstotkov parov res srečnih, kar je po njegovem logično, saj se partnerskih odnosov ne učimo tako kot matematike ali slovenščine. Je pa Bašič Jančarjeva pri tem dodala, da so zadovoljni pari predvsem tisti, ki si kljub sodobnemu tempu uspejo vzeti čas zase, in se

zavedajo, če otroke kdaj pustijo doma, da se lahko posvetijo skupnemu uživanju, je to vložek v lastno zadovoljstvo. Je pa po njenem eden ključnih elementov srečnega odnosa humor – da se zna par skupaj nasmejati in tudi kakšno zahtevno situacijo prebroditi na ta način.

V odnosu je najprej prisotna zaljubljenost, po prvih nekaj letih sledi navezanost, je spomnila Lidija Bašič Jančar, in dodala, da tako kot se otrok po prvih treh letih začne odmikati od mame in odkrivati svet, tako tudi partnerji pogosto začnejo ali pa skušajo premikati meje odnosa. Je pa, tako Horvat, potem odvisno tudi od samih partnerjev, kaj bodo s tem dosegli. Nekatere lahko ljubosumje privede do tega, da

se nehajo truditi za partnerstvo, drugi postanejo pretirano ljubosumni, kar spet ne vodi v zadovoljstvo. Ljudje, ki varajo, so navadno nezadovoljni, in v skokih čez plot iščejo le trenutne občutke sreče, je dejala Bašič Jančarjeva.

Je pa, so se strinjali prisotni, sreča – ki predstavlja stanje, ne zgolj trenutek – nekaj, za kar se je treba stalno truditi in ni nikdar samoumevna. Iz občinstva je nazadnje prišel iskrič sklep, da za srečo posameznik niti ne potrebuje partnerja, saj da lahko lastno srečo ustvari tudi sam, Sebastijan Horvat pa je pri tem zaključil, da je pravzaprav srečen posameznik tudi ključni steber zadovoljnega partnerskega odnosa.

ALENKA ŽUMBAR KLOPČIČ

Letos praznujemo 150-letnico delovanja Rdečega križa na Slovenskem

Območno združenje Rdečega križa Domžale je svoje poslanstvo dobro opravljalo tudi v oteženih pogojih dela leta 2015 in blažilo posledice spremenjenih razmer. Tak pozitivni pristop bodo ohranili tudi v letu 2016, ko se bodo pri reševanju problematike trudili, da bi s prostovoljnimi delom, zagnanostjo, medsebojnim sodelovanjem in spoštovanju načel Gibanja Rdečega križa zagotovili nadaljnji razvoj, rast in napredek ter ugled, ki si ga zasluži in ima RKS kot največja in najstarejša humanitarna organizacija. Letos praznuje svoj 150. rojstni dan.

Pogled na del opravljene dejavnosti domžalskega RK pokaže, kako pomembna je pomoč te humanitarne organizacije socialno prikrajšanim in ranljivim ljudem. V materialni obliki so jim pomagali z razdeljevanjem hrane iz EU Sklada ter s prehrabnimi paketi in pralnimi praškami. Iz naslova FIHO in lastne akcije Lepo je deliti so od RKS prejeli 1177 prehrabnih paketov in pripadajoče 3 kg vrečk pralnega praška. Z lastnimi sredstvi so zagotovili še 250 enakih pomoči. Vsa pomoč se je delila v povezavi s krajevnimi organizacijami Rdečega križa, socialnimi službami, društvi in ostalimi organizacijami na območju vseh petih občin. Razdeljeni so bili tudi izdelki iz iEU Sklada za najbolj ogrožene: 2600 kg pšenične moke, 1650 kg kratkih testenin, 3000 kg špagetov, 1692 kg riža, 6480 l mleka in 750 l sončničnega olja, 660 zabojčkov po 8 kg jabolk, vsako sredo pa delijo viške hrane v okviru projekta Donirana hrana pod okriljem Lions Domžale. Lani je iskalo materialno pomoč blizu 1700 oseb (iz vseh petih občin), razdelili so prek 2000 kg rabljenih oblačil

in obutve. Še vedno so problemi s prostori za skladiščenje rabljenih predmetov in oblačil, obutve in drugega, na oglasni deski pa so vedno objavljene informacije o opremljenosti, ki je na voljo. 189 socialno ogroženim družinam in posameznikom je bila v letu 2015 s sklepi posebne komisije odobrena denarna pomoč (za plačilo 'osnovnih' položnic) v znesku 24.871,85 evra, z nakupom šolskih potrebščin za osnovnošolce in dijake so pomagali 187 otrokom iz 96 družin. Ob svetovnem dnevu hrane so skupaj z osnovnimi šolami Domžale, Roje in Moravče prvi organizirali akcijo Drobttinica na terenu (zamenjava kruha in pekovskih izdelkov za prostovoljne prispevke) ter pridobili 654,47 evra za šolski sklad. V javni kuhinji je povprečno dnevni obrok prejelo do 15 občanov. Izdano je bilo okoli 3500 toplih obrokov, V

bivalnikih so živeli štirje brezdomci, predvsem v zimskem času so potrebe po namestitvi vse večje. Poraba sredstev iz naslova socialnih pomoči v letu 2015: Denarne pomoči, plačila položnic občanom 24.871,85 € Stroški za letovanje otrok ... 1.600,00 € Nabava prehrabnih paketov 3.323,00 € Bivalniki za brezdomce 1.358,00 € Boni za nakup šolskih potrebščin 4.220,00 € Skladišče rabljenih oblačil in obutve 617,73 € Donirana hrana – pobiranje, razdeljevanje 655,45 € Skupaj 36.646,03 € V okviru programa letovanja socialno ogroženih otrok in akcij Peljimo jih na morje Engrotuša in fundacije FIHO je brezplačno letovalo sedem dni

15 socialno ogroženih otrok in pet starejših oseb na Debelem Rtiču. Skupaj z Zvezo prijateljev mladine je RK na Krku omogočil letovanje 14 otrokom. Posebej je treba pohvaliti delo prostovoljcev v krajevnih organizacijah Rdečega križa in njihovo skrb za starejše (srečanja, obiski, izleti idr.). Skozi vse leto so prostovoljci iz 13 krajevnih organizacij obiskali 2281 starejših, osamljenih, bolnih in invalidnih občanov, pripravili srečanja za 629 oseb in organizirali štiri izlete. Opravili so več kot 5.000 prostovoljnih ur. V programu Varovanje in krepitev zdravja je Rdeči križ preprečeval kronične nalezljive bolezni s prizadevanji za zmanjševanje delovanja rizičnih faktorjev za njihov nastanek (tobak, alkohol, nezdrava in neuravnotežena prehrana, prekomerna telesna teža, aktivnosti za zdravje), skozi zdravstveno vzgojo in s preventivnimi vzgojnimi gradivi, delavnicami TPO in pravilne uporabe AED, s tečajji oživljanja in prve pomoči, z dnevnimi odprti vrati in drugimi aktivnostmi. Območno združenje Rdečega križa Domžale ima v Občini Domžale 1810 članov. Nesebično delo zaposlenih, strokovnjakov in številnih prostovoljcev v krajevnih organizacijah je tudi v letu 2015 zagotavljalo dobro delo, k čemu prispeva tudi stalno izobraževanje (Najdi prostovoljca v sebi), sodelovanje s civilno zaščito, predstavljanje dejavnosti na stojnicah, pomoč pri projektu »odpis dolgov«, kjer so nudili pomoč pri pridobitvi potrebnih dokumentov; Program boja proti odvisnostim so izvajali mentorji na osnovnih in srednjih šolah. Za prizadevno delo se jim iskreno zahvaljujejo.

Izdanih je bilo veliko število zložen, gradiv in drugih preventivnih materialov. Posebej so se angažirali tudi pri usposabljanju in izobraževanju prostovoljcev vseh generacij ter pri predstavitvi dejavnosti Rdečega križa. In kako bo v letu 2016. Sekretarka Območnega združenja Rdečega križa Domžale Majda Mernik je zapisala: »Rezultati opravljenega dela v letu 2015 so dobro izhodišče za aktivnosti, ki bodo pripomogle k blaženju posledic spremenjenih razmer tudi v naslednjem letu. Tudi v letu 2016 bomo pristopali k ohranjanju pozitivnega pristopa pri reševanju problematike, skupnemu trudu in naporih, zagnanosti, medsebojni komunikaciji, tvornemu sodelovanju in spoštovanju načel Gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca, kar je garancija za nadaljnji razvoj, rast in napredek našega društva ter ugled, ki si ga zasluži in ima RKS kot največja in najstarejša humanitarna organizacija.«

VERA VOJSKA
FOTO: ARHIV RK

Optika Škofic že od 1975
Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06
delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 16-18
sobota: 9-12

Digestat ali tekoče gnojilo iz Bioplinarne Ihan

Petrol kmetovalcem v domžalski občini in širši okolici ponuja okolju prijazno tekoče gnojilo, ki nastaja v njihovi Bioplinarni Ihan kot eden končnih produktov pri razgradnji bioloških odpadkov – olj in maščob iz prehranske industrije ter mlečnih izdelkov. Postopek razgradnje bioloških odpadkov v bioplinarni poteka od 30 do 40 dni v pogojih brez kisika in pri temperaturi 40 °C. Pri razgradnji nastane dva glavna produkta, bioplin in digestat. Bioplin se porablja za pogon plinskih motorjev, ki proizvajajo električno energijo, digestat pa je odlično gnojilo za kmetijske pridelke. Ima veliko hranilnih snovi in mineralov ter posebno mikrobakteriološko floro, zaradi česar je odlično nadomestilo za kemična umetna gnojila. Je gostejše tekoče oblike, črne barve in rahlega vonja. Digestat ne vsebuje živinskih

gnojil in je popolnoma brez dodanih umetnih snovi ter živalskih odpadkov, zaradi česar je okolju prijazen. Po sestavi je digestat podoben živinskemu gnojilu. Zaradi odličnega razmer-

ja med hranilnimi snovmi in bakterijsko sestavo obnavlja talno mikrofloro, pospešuje rast pridelka, povečuje količino pridelka, preprečuje bolezni rastlin in ohranja stabilne pogoje tal za nadaljnjo obdelavo. Digestat vsebuje tudi velik delež dušika v takšni obliki, da je rastlinam lažje dostopen, kar pa se kaže v večjem izkoristku za rast pridelka. Digestat Bioplinarne Ihan je uvrščen v 1. kakovostni razred in ima potrjeno deklaracijo o ustreznosti. Petrol ima za njegovo oddajo urejena vsa potrebna potrdila, ob vsakem odjemu pa izdajo tudi prevozni nalog o količini odjema. Digestat se prevaža s cisternami, zato vse kmetovalce vabijo, naj jih pokličejo na telefonsko številko 041 934 987, na kateri so dosegljivi vsak delovnik od 6. do 16. ure, in se dogovorijo za prevzem.

Vaje za stabilizacijo trupa

Bolj kot močna mišična kontrakcija je pomembna pravilna in usklajena mišična aktivnost, saj za dobro stabilizacijo trupa med večino vsakodnevnih aktivnosti zadostuje že precej šibkejša mišična kontrakcija. Pomembno je torej zagotoviti ustrezno komunikacijo med mišicami in možgani za njihovo usklajeno delovanje. Pri izvajanju vaj za stabilizacijo je potrebna postopnost. Če bomo preskočili začetno stopnjo, se nam lahko zgodi, da učinek v napredni stopnji ne bo pravi, saj ne bomo znali pravilno aktivirati ključnih mišic. V začetni stopnji se bomo naučili vzpostaviti povezavo med možgani in želenimi mišicami ter tako aktivirati pravilne mišične skupine.

Predvaja
Opora na vseh štirih: Postavimo se v položaj opore na dlaneh in kolenuh. Hrbtenica naj bo v naravnem položaju ter glava v podaljšku trupa. V tem položaju močno aktiviramo trebušne in hrbtne mišice ter mišice medeničnega dna. Ob tem, ko imamo močno aktivirane stabilizatorje, pa nikar ne pozabimo na sproščeno dihanje. Če nam uspe oboje hkrati, potem lahko začnemo z vajami za začetnike.

Sklop vaj za začetnike
Bočna opora: Opora bočno na podlatti in spodnji nogi, ki je v kolenu pokrčena za 90 stopinj. Pomembno je, da so ramena, boki in gleženj v ravni liniji.

Druga roka pa je iztegnjena navpično navzgor. Držimo v tem položaju, dokler nam boki ne začnejo upadati. Ne pozabite vaje ponoviti še z drugo stranjo.
Polovični most: Leže na hrbtu s pokrčenimi nogami dvignemo boke navzgor. Nato statično zadržimo v zgornjem položaju in pazimo, da boki ostajajo visoko. Hrbtenica pa naj bo ves čas v naravni poziciji. Držimo, dokler smo sposobni držati visok in stabilen položaj bokov.
Diagonalni izteg: Iz osnovnega položaja opore na vseh štirih z nasprotno roko in nogo podrsamo po tleh naprej oziroma nazaj. To je sedaj naš osnovni položaj. Iz tega položaja naredimo 10 do 15 dvigov iztegnjene noge in roke, pri kateri naj bo palec usmerjen navzgor. Ob izvajanju bodimo pozorni na nevtralen položaj hrbtenice in stabilen položaj bokov.
Obratni trebušnjaki: Začetni položaj je ležanje na hrbtu, pri čemer so noge v zraku in pokrčene v kolenu za 90 stopinj. Roke so ob telesu in glava sproščeno na tleh. Iz začetnega položaja eno nogo počasi spustimo proti tlu (noga naj ostaja pokrčena). Naredimo dotik tal s peto, ob tem pa ohranjamo dobro aktivacijo stabilizatorjev trupa, tako da ohranimo hrbtenico v nevtralni poziciji. Ponovimo 10 do 15 krat z levo in desno nogo.
Za vsa pojasnila in svetovanja vam je na voljo: Luka Hren, diplomant kineziologije, vaditelj vadb s področja zdrave hrbtenice pri KinVitalu

»Diagnoza: vse bo v redu.«

Martina Ajd Bežan, mag. farm., Lekarna Domžale

Dežurni lekarni od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016:
Lekarna Kamnik ned in prazniki: 9.00 - 12.00
Lekarna Domžale sob, ned in prazniki: 17.00 - 20.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

MESTNE LEKARNE
Z zaupanjem

Vadbe - rehabilitacije - osebna trenerstva

KinVital

Pod vodstvom kineziologov s Fakultete za šport!

Ulica Antona Skoka 2, Domžale Tel.: 031 893 284 E-mail: info@kinvital.si

NOVICE | OBJAVE

MARJETA MEDVED
ROJENICE

21. april – 5. maj 2016

► Vabimo vas na odprtje razstave, ki bo v četrtek, 21. aprila 2016, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Z umetnico se bo pogovarjal Jurij Smole.

www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

Obiščite obnovljeno trim stezo na Šumberku

Šumberk so pljuča Domžal in neka kšen domžalski Tivoli, ki so ga znali ceniti že stari Domžalčani, ki hranijo nanj mnoge lepe mladostne spomine.

Tega so se zavedali tudi župan in občinski svetniki, ki so na osnovi razpisa dodelili gospodu Stuparju, univ. dipl. inž. kr. arh. in njegovim sodelavcem katedre za krajinsko arhitekturo Biotehniške fakultete nalogo izdelati projekt Rekreatijsko gozdno območje Šumberk za celovito ureditev Šumberka in ustrezno rekreacijsko infrastrukturo na njem. Ta je od leta 2008 dalje naše vodilo, kako in kaj s Šumberkom v bodoče. Občina in občinski svet sta pripravila in sprejela tudi odlok o razglasitvi Šumberka za gozd s posebnim namenom in pristopila k odkupu in urejevanju zemljiških zadev zaradi novih aktivnosti in infrastrukture, ki so planirane v tem projektu. V projektu so načrtovani obhodna sprehajalna pot ob Rači in Bistrici, piknik prostor, razgledni stolp na vrhu Šumberka in trim steza za gozdne in učne poti, kakor tudi poligon za gorske kolesarje.

V lanskem letu smo uspeli zaključiti sprehajalno pot okoli severnega dela Šumberka ob Rači s parkirnim prostorom in prijetnim prostorom za piknik. Planinci Domžal so ob tej priliki ob novi poti obnovili in odprli tudi priljubljeno plezališče na Kneževih skalah.

Sestavni del projekta Šumberk je tudi trim steza, ki je bila nekoč ena od prvih v Sloveniji. Steza je bila zadnjič temeljito obnovljena leta 1993, orodja pa leta 2003. Steza je danes dolga 2000 metrov in ima 190 metrov višinske razlike ter 11 telovadnih postaj z različnimi vajami. Prva petina steze je brez telovadnih postaj in je namenjena ogrevanju s hojo ali tekom. Nato sledi 11 telovadnih po-

staj z orodji in različnimi vajami. Na prvi postaji so štiri telovadne vaje za ogrevanje, nato pa sledi devet telovadnih postaj z orodji in zaprekami za telovadbo in moč. Na koncu je postaja s štirimi raztegovalnimi vajami, namenjenimi za ohlajanje športnikov in rekreativcev.

Z leti je steza postala zaradi obrabe nekdanjih stopnic, nagibov in strmine v mokrem vremenu in zimskih razmerah nevarna za obiskovalce. Tako smo se lani konec leta na KS ob pomoči občine, Zavoda za šport in TVD Partizan lotili obnove devetih najbolj kritičnih mest na tej stezi.

Hortikultura – Lešnik, s. p., je vsa ta strma in nevarna mesta premostila z v teren položenimi stopnicami (na fotografiji), tako da je teren spet v vsakem vremenu normalno prehodan tudi za mlajše in starejše obiskovalce.

Tako od konca prejšnjega leta naprej, ob mili zimi, spet narašča število obiskovalcev trim steze na Šumberku. Ta steza je za rekreativce in športnike (training) res enkraten športni objekt, saj je zaradi bližine mesta in naravne razgibanosti pravi športni biser za vse, ki imajo radi šport in rekreacijo v naravi.

Zato obiščite trim stezo na Šumberku in se prepričajte, kako izgleda!

Svet KS Slavka Šlandra se je odločil, da se z akcijo obnove te steze nadaljuje tudi v letu 2016. Ker je okolica steze dokaj neurejena, zaradi ostankov nekdanje žledi, sečnje in starega odmrlega lesa in grmovja je svet KS S. Šlandra sklenil, da organizira spomladansko čistilno akcijo, v kateri bi očistili neposredno okolico trim steze. To bi sicer po odloku morali pospraviti lastniki gozda, a jih večina ostankov po sečnji in žledi žal še ni pospravila.

KS so pri akciji obljubili pomoč: občina, TVD Partizan, Zavod za šport in rekreacijo, taborniki; motoristi, kolesarji, Šola zdravja in Hortikultura – Lešnik, s. p., s svojim znanjem in tehniko kakor seveda tudi JKP Prodink d. o. o.

Aktivnosti z realizacijo projekta Rekreatijsko gozdno območje Šumberk gredo letos na občini v smeri pridobivanja projekta za dostopno pot na razgledno ploščad, kjer bo nekoč stal na vrhu Šumberka razgledni stolp ter za urejanje in odkup terena, kjer bo nekoč poligon za gorske kolesarje.

Vsi vljudno vabljeni na Šumberk!

DR. FRANC HABE, PREDSEDNIK
SVETA KS S. ŠLANDRA

Zgodovina mini golfa

Mini golf so začele igrati premožne ženske leta 1916 v Južni Ameriki, medtem ko so njihovi možje igrali pravi golf. Igrišče je običajno imelo 18 stez, na katerih so bile različne ovire, ki so naredile igro bolj zanimivo. Cilj igre je s čim manj udarci žogico spraviti v luknjico.

Prva manjša tekmovanja so se odvijala že okrog leta 1930, kmalu zatem so organizirali že velika mednarodna tekmovanja in pozneje je bila ustanovljena svetovna mini golf federacija (WMF), ki še danes združuje veliko tekmovalcev in navdušencev nad tem športom.

V Evropi se je mini golf pojavil okrog leta 1930 na Švedskem, pozneje pa so ga začeli igrati še v Nemčiji, Italiji, Švici in drugod. Od nastanka Evropske mini golf federacije (EMF) mednarodna tekmovanja v Evropi redno potekajo vse do danes. Do druge svetovne vojne je bil mini golf zelo priljubljen, po vojni so ga počasi izpodrinili

drugi športi (tenis, nogomet, košarka).

Razcvet mini golf na naših tleh se je pojavil nekoliko pozneje. V takratni Jugoslaviji so v petdesetih in šestdesetih letih prejšnjega stoletja gradili igrišča po vseh turističnih letoviščih, v mestih in parkih, vendar pa niso bila namenjena samo tekmovalcem. Možnost igranja so dobili vsi, od otrok do najstarejših.

Po osamosvojitvi Slovenije so bila igrišča že zelo dotrajana, nekatera že skoraj uničena. Redka so obnovljena in na njih se še vedno zbirajo navdušenci te igre.

V zadnjih 20 letih se je razvila nova generacija mini golfa z imenom Adventure mini golf. Steze so prostih oblik, bolj vpete v naravo, z elementi lesa, skal, potokov, fontan, mostov, rož in drugih ovir ter oblečene v kakovostno umetno travo. Namenjene so aktivnemu preživljanju prostega časa, kjer se lahko sprostimo in zmanjšamo vsakodnevni stres.

adventure
MINI GOLF
PANORAMA

ZABAVA za družine, pare, seniorje,...

SPROSTITIV v objemu gozda, s pogledom na Julijske alpe, na umetni travi, ob potočku, slapu,...

Odpiralni čas je objavljen na spletni strani: www.adventureminigolf.si
gsm: 041 676 039

NOVO

OBČINA DOMŽALE

Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale
tel.: (01) 721 36 86
faks: (01) 721 62 95
e-mail: prostor@domzale.si

št.: 359-5/2014
datum: 18. 3. 2016

Na podlagi 12. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 16/2008, 123/2008, 8/2011, 30/2011 – odl. US, 90/2012 in 111/2013) Občina Domžale objavlja

JAVNO NAZNANILO

o javni razgrnitvi in javni obravnavi odloka o razglasitvi kulturnih spomenikov lokalnega pomena na delih naselij Gorjuša, Goričica pri Ihanu, brdo, Laze pri Domžalah, Dobovlje, Zaboršt in Podrečje

Gradivo bo javno razgrnjeno **od 30. marca do vključno 28. aprila 2016**, in sicer:

- v prostorih Občine Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Savska 2, Domžale
 - v prostorih KS Ihan, Breznikova 76, 1230 Domžale
 - v prostorih KS Dob, Ulica 7. avgusta 9, 1233 Dob
- Na mestih javne razgrnitve bo gradivo na vpogled v času uradnih ur.

Javna obravnava bo v prostorih Knjižnice Domžale, Cesta talcev 4, 1230 Domžale, dne 13. aprila 2016 ob 17. uri.

V času javne razgrnitve se pripombe in predlogi vpišejo v knjige pripomb, ki bodo na mestih javne razgrnitve ali posredujejo pisno na naslov: Občina Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

OBČINA DOMŽALE

Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale
tel.: (01) 721 36 86
faks: (01) 721 62 95
e-mail: prostor@domzale.si

št.: 359-39/2015
datum: 18. 3. 2016

Na podlagi 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, (109/12), 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) Občina Domžale objavlja

JAVNO NAZNANILO

o javni razgrnitvi in javni obravnavi odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za del ureditvenega območja »v9-1 pod Tosamo jug«

Gradivo bo javno razgrnjeno **od 30. marca do vključno 28. aprila 2016**, in sicer:

- v prostorih Občine Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Savska 2, Domžale
 - v prostorih KS Toma Brejca Vir, Šaranovičeva 19, Domžale
- Na mestih javne razgrnitve bo gradivo na vpogled v času uradnih ur.

Javna obravnava bo v prostorih Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir, Šaranovičeva 19, 1230 Domžale, dne 6. aprila 2016, z začetkom ob 17. uri.

V času javne razgrnitve se pripombe in predlogi vpišejo v knjige pripomb, ki bodo na mestih javne razgrnitve ali posredujejo pisno na naslov: Občina Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

OBČINA DOMŽALE

Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale
tel.: (01) 721 36 86
faks: (01) 721 62 95
e-mail: prostor@domzale.si

št.: 359-40/2015
datum: 18. 3. 2016

Na podlagi 60. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 – ZVO-1B, 108/09, 80/10 – ZUPUDPP, 43/11 – ZKZ-C, 57/12, 57/12 – ZUPUDPP-A, (109/12), 76/14 – odl. US in 14/15 – ZUUJFO) Občina Domžale objavlja

JAVNO NAZNANILO

o javni razgrnitvi in javni obravnavi odloka o spremembah in dopolnitvah občinskega podrobnega prostorskega načrta za ureditveno območje »Lek Mengeš Domžale«

Gradivo bo javno razgrnjeno **od 30. marca do vključno 28. aprila 2016**, in sicer:

- v prostorih Občine Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Savska 2, Domžale
 - v prostorih KS Preserje, Pelechova 15, Radomlje
- Na mestih javne razgrnitve bo gradivo na vpogled v času uradnih ur.

Javna obravnava bo v prostorih Krajevne skupnosti Preserje, Pelechova 15, 1235 Radomlje, dne 30. marca 2016, z začetkom ob 17. uri.

V času javne razgrnitve se pripombe in predlogi vpišejo v knjige pripomb, ki bodo na mestih javne razgrnitve ali posredujejo pisno na naslov: Občina Domžale, Oddelek za urejanje prostora, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

Simbioza na OŠ Rodica

Zdaj že res skoraj vsi poznamo Simbiozo; tisto Simbiozo, ki je leta 2011 prvič povezala Slovenijo in z združenjem modrosti in mladosti pokazala, da so vrednote medgeneracijskega sodelovanja, vseživljenjskega učenja, medsebojnega spoštovanja in prostovoljstva pomembne za boljšo družbo. Delovanje v skladu s temi vrednotami spodbujamo tudi na Osnovni šoli Rodica, ki je del mreže Simbioza šol in kjer smo v tednu od 22. do 26. fe-

nadobudno usvajali računalniško znanje. Pri izvedbi delavnic so seveda sodelovali tudi učenci prostovoljci iz 7., 8. in 9. razreda, ki so pomagali izvajalki pri izvedbi delavnice. Udeleženci so se na delavnicah učili brskati po spletu, uporabljati Word in elektronsko pošto, spoznali so se tudi z družabnimi omrežji, prenašanjem slik na računalnik ipd. Teden je hitro minil in tako so se končale tudi delavnice. Ob zaključku so udeleženi-

bruarja 2016 organizirali brezplačne Simbioza delavnice za starejše. Udeležence in prostovoljce je s kratkim nagovorom sprejela ravnateljica, nato pa so kar hitro zavihali rokave in se 'lotili' računalnika. Delavnice je prijazno in strokovno vodila prostovoljka Marjeta Požek, udeležilo pa se jih je osem udeležencev, ki so

ci prejeli potrdila o udeležbi, njihovo predajo pa so učenci pospremili z bučnim aplavzom. Udeleženci so povedali, da so bili z delavnicami zadovoljni, tako da smo se razšli z dobim občutkom in pripravljeni na nove elektronske zmage.

MAJA TARTARA,
MENTORICA OŠ RODICA

Najstarejša Ihanka praznovala 96. rojstni dan

Gospa Frančiška Svetlin iz Ihana je bila rojena 29. februarja 1920, se pravi, da spada med tako imenovane 'smolčke' in da je letošnjo 96. letnico lahko praznovala na ta dan.

Ob njenem rojstnem dnevu in to ob častitljivi 96-letnici so jo razveselili številni sorodniki, ki so se udeležili njenega praznovanja. Svojo najstarejšo sokrajanko sta obiskala in ji voščila tudi župan Občine Domžale Toni Dragar in predsednik Krajevne skupnosti Ihan Janez Gregorič. Župan ji je ob tej priložnosti podaril najnovejšo knjigo Matjaža Brojana Domžalci in njihov čas, v kateri so zapisani tudi njeni spomini iz mladosti in obdobja druge svetovne vojne.

Frančiška Svetlin je bila rojena v Ihanu pri Cofku, njen dekliški priimek je Sojer. Prav dobro se še spominja, da se je v njeni mladosti od enega največjih gruntov v Ihanu videlo do Preloga, do domačije pri Zask, kamor se je pozneje poročila. Imela je dve sestri in brata, ki je gospodaril na domači kmetiji. Pri 22 letih se je Frančiška zaposlila pri Okršlarju, nekdanjem Toku, kjer je šivala rokavice. Po poroki in rojstvu sina Janeza je nekaj časa ostala doma, nato pa se vrnila na delo. Po rojstvu drugega sina Sama je zaradi težav z zdravjem nekaj časa ostala doma, nato pa se vrnila na delo. Kmalu je sledila zaposlitev v Univerzalu. Zelo dobro se spominja prijateljic Milice in Cilke, pa šivanja kap in spet težav z zdravjem, ki so jo pripeljale v prezgodnjo upokojitve, čeprav si je še želela delati. Njen mož je pred upokojitvijo delal v Papirnici Količevo. Ker je bilo življenje težko, si

je kak dinar skušala pridobiti s 'tabrom' na sosednjih kmetijah in obdelovanjem domačega vrta, ki ga je urejala do svojega 89. leta.

Gospa Frančiška je bila vse življenje zelo aktivna v javnem življenju. Med drugo svetovno vojno je sodelovala z

v številnih odborih in komisijah, tako v Krajevni skupnosti Ihan kot v okviru občine, kjer je s svojim znanjem, predvsem pa s prizadevnim delom pomagala zlasti na področju sociale in druge pomoči ljudem. Za prizadevno delo je dobila tudi več priznanj. Frančiška

OF in pomagala partizanom, pozneje pa se je vključila tudi v druge organizacije. Še danes je članica krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Ihan. Rada se spominja, kako je pomagala pri razvoju kraja in krajevne skupnosti, ko so zbirali za elektriko, se odločali za gradnjo cest in pomagali ljudem. Dolga leta je delala tudi v Rdečem križu ter

je najraje z domačimi: z obema sinovima in njunima družinama, v katerih so štirje vnuki in pet pravnukov.

Gospo Frančiški čestitamo ob častitljivi obletnici in ji kličemo še na mnoga, srečna in zdrava leta v krogu svojih najdražjih!

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Jubilantka Draga Osolnik iz Doba

Vse najboljše ob 90. rojstnem dnevu!

Jubilantka Draga Osolnik je 11. februarja 2016 praznovala 90. rojstni dan. Čila in zgovorna gospa se je v krogu domačih veselila dobrih želja, posebej pa je vodstvo krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina ob obisku presenetila z dobrim spominom na prehojeno življenjsko in delovno pot. Domači so z mamo, staro mamo in babico praznovali v družinskem krogu, slovesno pa bo poleti na prijetnem vrtu ob hiši, kjer zanesljivo ne bo manjkal noben od osmih vnukov in osmih pravnukov.

Življenjska pot jubilantke Drage Osolnik, na kateri je bilo veliko dela, skromnosti in odrekovanja, je tesno povezana z Dobom, od koder je bila doma mama, Grošljeva Neža, ki se je za boljšim kruhom podala na Hrvaško in si v Križevcih ustvarila družino s klobučarjem z lastno delavnico. Ker ni bilo varstva, je hči Drago mama pri šestih tednih odpeljala k mami v Dob. Končala je Osnovno šolo Dob in iskala službo, ki je zaradi vojne ni bilo lahko najti. Ko so Nemci v dobski kaplaniji odprli vrtec, ga je pospravljala in nekaj zaslužila. Dobro se spomni voditeljice, ki jo je celo odpeljala k svojim staršem v Nemčijo, pa tudi, da je v zvoniku velikokrat zvonila poldne. Po zaprtju vrtca v Dobu je krajši čas delala v vrtcu v Domžalah na Goričici. Kot številna mlada dekleta je med vojno morala oditi na prisilno delo v Avstrijo. Njen odličen spomin nas je popeljal tudi tik pred konec druge svetovne vojne, ko so jih napotili kopat grabne. Še pred vojno sta se oče in mama vrnila v Slovenijo ter odprla delavnico s klobuki na Primskovem pri Kranju. Med vojno je oče leta 1942 padel med bitko v Okroglem. Z mamo sta bili po vojni nekaj časa v Domžalah, nato v Dobu, pa to ni bila zadnja selitev.

Zaposlila se je v Toku, šivala pa je na šivalnem stroju. Poročila se je s Slavkom Osolnikom, med vojno je bil partizan, z Moravškega. Nekaj časa sta

živela v Domžalah, kaj kmalu pa začela graditi dom za štiri sinove, Slavka, Marka, Braneta in Silva v Dobu, kamor sta se preselila leta 1955. Imela sta velik vrt, tako da dela ni nikoli zmanjkalo. Leta so minevala, mož je umrl leta 1981, otroci so si ustvarili družine – nekateri v bližini, tako da jubilentka Draga Osolnik ni nikoli sama. Zelo je zadovoljna, saj si še sama kuha, opere, opravi hišna opravila, speče potico in odlične lahke flancate, s katerimi smo se sladkali ob našem obisku. Obiskov ji nikoli ne zmanjka, čeprav razume, da so mladi zaposleni in nimajo vedno časa. Posebej pove, da jim noče biti v napoto, zato je vesela, da sama skrbi zase. »Ko si star, veliko razmišljaš in obnavljaš življenje,« pravi, in se rada spomni prijetnih dogodkov, tudi kako se je trikrat povzpela na Triglav. Vse življenje je, navajena skromnosti, varčevala. Rada ima naravo in še vedno ob pomoči domačih obdeluje

vrt. »Kar lest moreš, samo da greš, tudi če počasi,« se smeji in je kljub manjšim zdravstvenim težavam optimistična. Rada pogleda časopis, veliko, tudi ponoči, posluša radio, ampak oddaje niso več tako prijetne, kot so bile, pravi, in si ob jubileju želi predvsem zdravja. Privoščim ji ga in veliko prijetnih trenutkov z domačimi!

VERA VOJSKA

BRANJE V OBLAKU

je projekt, s katerim želi Knjižnica Domžale:

- omogočiti branje na različnih digitalnih napravah
- ter s tem omogočiti branje kjerkoli in kadarkoli,
- povečati prepoznavnost portalov e-knjig.

Pri projektu lahko sodelujejo vsi člani Knjižnice Domžale, ki so starejši od 15 let.

Na e-mail Knjižnice Domžale (eknjiznica@dom.sik.si) pošljite svoje podatke (ime in priimek, članska št.) s pripisom »Za sodelovanje v projektu BRANJE V OBLAKU«.

Izbirate lahko knjige s portala BIBLOS (www.biblos.si).

Povezave in navodila portala najdete na www.knjiznica-domzale.si.

Naslove lahko poljubno izberete.

Bralci, ki boste do 17. septembra prebrali najmanj 5 knjig, boste prejeli priznanje in nagrado.

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

Mambo Poa – Živjo, kako si?

Oktober 2014 so Slovenijo obiskali akrobati in plesalci iz Kigamboni Community Centra (KCC) v Tanzaniji, mi pa smo jim vrnilli obisk.

Po nastopih v Nemčiji in Avstriji so se za nekaj dni ustavili tudi na Osnovni šoli Rodica. Ob tej priliki sta Petra in Luka Einfalt ponudila namestitev dveh plesalcema, kar ju je spodbudilo, da sta se bolj seznanila z delovanjem Kigamboni Community Centra in se nazadnje odločila, da ga obiščeta.

Zakaj sta se odločila obiskati Kigamboni Community Center in kako poteka njegovo delovanje?

Petra: Že dlje časa smo si želeli obiskati Afriko in jo поблиže spoznati, zato sva prek spleta navezala stik z omenjenim centrom in se odzvala kot prostovoljca, saj so ti pri njih vedno dobrodošli. Kljub brezplačnemu osnovnemu šolstvu si marsikatera tanzanijska družina izobraževanja ne more privoščiti, ker je otroku treba kupiti šolsko uniformo, šolske potrebščine in plačati stroške izpitov. Z namenom pomagati svoji skupnosti so štirje prijatelji mestnega predela Kigamboni, ki leži na drugem bregu skoraj petmilijonskega mesta Dar es Salaam, leta 2007 ustanovili Kigamboni Community Centre. Glavna naloga centra je nuditi izobraževanje vsem otrokom, ki si tega ne morejo privoščiti, nuditi zavetje otrokom z ulice, v popoldanskem času pa je center odprt tudi za vse ostale prebivalce skupnosti, saj ponuja različne športne, umetniške, izobraževalne in druge aktivnosti. Vse osebe, vodstveni delavci in učitelji v centru svoje delo opravljajo prostovoljno. Vedno več je tudi prostovoljcev iz tujine in v treh tednih smo kanček tovrstne dejavnosti okusili tudi mi. Na pot smo se podali z nekaj pisarniškega materiala, dvema plastičnima prečnima flavticama Fife, tremi kljunastimi flavtami, dvema pozavnama in dvema trobentama. Z zelo ugodnimi cenami nam je na pomoč prijazno priskočila kranjska trgovina z glasbili Symphony International, d. o. o., vse inštrumente smo po treh tednih naših aktivnosti namreč prepustili omenjenemu centru v Dar es Salaamu. Najina glavna dejavnost se je odvijala v popoldanskem času, kandidate, ki so to želeli, sva učila igranja na kljunasto flauto, pozavno in trobento.

Kako je potekalo vaše delo v centru, ste imeli učitelji urnike in načrt dela, tako kot je pri nas v navadi?

Luka: Iskreno rečeno, naše izkušnje nama tam niso veliko pomagale, saj sva se morala prilagoditi njihovem ritmu življenja in dojemanja časa. Po začetnem navalu in vsesplošni radovednosti, ko so glasbila romala iz roke v roko, od ust do ust, se je prvo navdušenje poleglo. Zanimivo je bilo opazovati, kako so otroci in odrasli z inštrumentom v roki v trenutku zavzeli položaj super zvezdnika ali največjega virtuoza na inštrumentu, in s tem dokazali, da sta ritem in gib Afričanom nedvomno prirojena. V nekaj dneh se je iz skupin izluščilo nekaj posameznikov, ki so poleg navdušenja pokazali tudi mnogo volje in pripravljenosti za učenje. V glavnem je šlo za predstavnike moškega spola, ženske so kljub spremembam v mišljenju od najstniških let dalje manj zastopane v vseh segmentih izobraževanja. Začelo se je individualno delo, precej podobno tukajšnjemu v glasbeni šoli. Le brez stola, not, enostavno kar po posluhu in spominu ter v stalnem iskanju primernega prostora.

ra. Po nekaj dneh smo ugotovili, da je prostor, kjer so glasbila shranjena, treba nujno zamenjati, saj bi jih sicer pohrustale miši in podgane. V slabih treh tednih so se najini učenci uspeli naučiti nekaj pesmi in celo nastopiti na improviziranem odru na prostem, v pesku pred dotrajanimi stavbami centra so

zazvenele tri melodije v svahiliju: Kata Keki (Happy Birthday), domača Sina Baba in svetovno znana Malaika.

Kako sta se v tem novem okolju znašli vajini hčerki?

Luka: Tudi najini hčerki Sonja in Klara sta se vključili v delovanje centra. Pri otrocih se vezi spletejo hitro in brez zadržkov, jezik pri tem ni bil nikakršna ovira, saj je pantomima vsokročila tam, kjer je zmanjkalo besed. Otroci se tam igrajo podobno kot pri nas, ali bolje rečeno, kot smo se mi ali še naši starši, ko so bili majhni: s frnikolami, z žogo iz cunj, žonglirajo s kamenčki, se lovijo in se igrajo skrivalič. Pri njih ne poznajo pojma moje in tvoje. Hiše so preproste, z dvorišči, na katerih se odvija vsakodnevno življenje: tam se kuha, kopa, pere, je. Vrata hiš so vedno odprta in preproga s hrano, pogrnjena kar na golih tleh, je na voljo vsem mimoidočim. Vse se deli, posoja in izmenjuje, čisto drugače je kot pri nas. Čeprav so materialno revni, so med seboj zelo povezani, normalno se jim zdi, da skrbijo drug za drugega. Stare populacije v našem pomenu besede tam ni, njihova življenjska doba je krajša kot pri Evropejcih in nekoliko preseže šestdeset let.

Kakšni so bili njihovi vtisi o Evropi in deželah, ki so jih na svoji turneji obiskali mladi iz Kigambonija?

Petra: Na splošno so mladi Afričani prepričani, da imamo v Evropi vsega na pretek, saj so bili beli ljudje njihovi kolonizatorji, privilegirani nekoč in prav tako danes, ko jih obiščejo kot turisti, opremljeni z različnimi mobiteli in fotoaparati, se vozijo v dobrih avtomobilih, nosijo drage obleke in imajo dovolj denarja, da si privoščijo veliko tega, česar si sami ne morejo. Beli človek ima vse, tudi zame se bo našlo delo in tisto, kar potem pride, si misli veliko mladih Afričanov, čeprav ne vsi. Nekateri se ne morejo načuditi, da se med seboj ne vidimo in ne pozdravljamo, čeprav živimo v istih hišah in ulicah. Eden izmed fantov je po povratku z evropske plesne turneje svojim domačim predstavil tudi drugačno Evropo, ki ima svoje proble-

me in ni pravilčna dežela, kot se morada zdi na prvi pogled.

Kaj pa je vaju, kot Evropejca, najbolj prevzelo v Tanzaniji?

Petra: Mene je navdušila savana, njihova drevesa in živali, ki jih pri nas vidimo le v živalskem vrtu. Seveda imajo tudi oni svoje domače živali: kure, mačke, pse, nimajo pa takega standarda, kot smo ga mi vajeni: elektrike pogosto zmanjka, zato jim hladilniki ne koristijo, čeprav bi se kak našel, več družin koristi eno pipo za vodo, a so kljub temu čisti in urejeni. Tako kot nas navdušuje južno sadje, sta bila naša obiskovalca čisto navdušena nad slovenskimi jabolki. Prav ta izmenjava navad, običajev in kultur je tisto, kar nas bogati, brez kakršnegakoli vsiljevanja svojega prav. Med seboj so zelo spoštljivi in strpni, kristjani in muslimani se lepo razumejo in med njimi ni opaziti nikakršnih trenj ali napetosti.

Luka: Sprva nisem razumel, da nimajo enakega odnosa do časa kot mi. Gremo čez petnajst minut, sva rekla s Petro, onadva pa sta le prikimala in rekla: Ja, seveda, a čez petnajst minut sta bila še v pižamah. Nisva razumela, zakaj sta komajda lovila naš življenjski ritem. Ko sem bil pri njih, pa sem se naučil, da je za vse čas, da se človek ne sme priganjati. Tako dobiš občutek, da si ti gospodar svojega časa, na kar smo doma že čisto pozabili, nam se vedno nekam mudi, a obenem se nam zdi, da vedno kaj zamujamo. Po povratku domov sem poskušal obdržati to prijetno soglasje med seboj in zahtevami okolja, a je to na dolge steze težko izvedljivo.

Afrika je lep kontinent, a žal nima pravih možnosti za normalen razvoj – beli ljudje so in še vedno izkoriščajo njena naravna bogastva. Je kaj čudnega, da danes za svojim izgubljenim bogastvom prihajajo ljudje, ki nimajo ničesar razen življenja in upanja v lepši jutri? Pogosto pozabljamo, da je pravica do dostojnega življenja pravica vseh, ne le belih ljudi.

Več o njihovi poti in življenju v Tanzaniji smo slišali, videli in okusili na predstavitvi, ki sta jo Petra in Luka Einfalt s hčerkama pripravila 13. januarja 2016 v Osnovni šoli Rodica. Posebna zahvala za pripravo video predstavitve njune poti gre slikarju in glasbeniku Vojku Aleksiču. Einfaltova si bosta prizadevala še naprej za podporo delovanju Kigamboni Centra v Dar es Salaamu – tam ne potrebujejo veliko, vredne pa so, za naše razmere, zelo preproste stvari.

MIOMIRA ŠEGINA

Finska šolska izkušnja

Konec letošnjega januarja sva s sodelavko Matejo Peršoljo teden dni preživeli na Finskem.

OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH Pa ne zato, ker pogrešava umirjenost zasnežene pokrajine, ali pa urejeno tekaško progo pred vrati in drsališče na bližnjem jezeru, kjer se popoldne igrajo otroci. Tja sva šli na izobraževanje v okviru Erasmus + EU projekta, ki podpira mobilnost posameznikov (dijakov,

Športno vzgojo imajo od višjih razredov osnovne šole in do fakultete organizirano tako v šolskih telovadnicah kot tudi v mestnem športnem centru. Tam so na voljo plezalne stene, bazen, fitness in streetworkout prostori, igrišča za tenis, badminton, golf, squash, bowling in baseball, atletski in nogometni sta-

Udeleženci seminarja Erasmus +

študentov, pedagoškega kadra in drugih) in mednarodna partnerstva med različnimi organizacijami z namenom modernizacije ter sodelovanja med področjem izobraževanja in trgov dela.

Iz Helsinkov sva proti vzhodu države po slabih dveh urah prileteli v mesto Joensuu, kjer sta nas 33 ravnateljev in učiteljev iz Belgije, Nemčije, Nizozemske, Španije, Slovaške in Češke gostila domačin ter belgijski organizator seminarja. Že na uvodnem predavanju o finskem šolskem sistemu sva hitro premagali začetno (jezikovno) tremo in se aktivno vključili v debato, saj se na naši šoli (OŠ Preserje pri Radomljah) že vrsto let ukvarjamo z novjšimi smernicami v izobraževanju.

Štiri dni smo obiskovali različne šole, tako osnovne, srednje kot tudi fakulteto; sama sem povsod iskala učitelje športa, da sem prišla do informacij iz prve roke. Kaj me je zanimalo? Predvsem njihov način dela: njihovi urniki, pogoji za delo, didaktika poučevanja – tudi ocenjevanja in preverjanje znanja, saj zadnja leta sama največ raziskujem prav slednje (verjamem v formativno spremljanje znanja). S kolegico Matejo sva bili navdušeni nad pogoji dela, saj so šole zelo dobro opremljene z informacijsko tehnologijo. Računalniško opismenjevanje je razvito že v nižjih razredih osnovne šole, med drugim se prek računalniških iger učijo deseterstnega tipkanja. Bogato so opremljene glasbene učilnice, kjer so na voljo vsi inštrumenti, pa tudi tehnične, z velikim poudarkom na ustvarjanju različnih izdelkov: od šivanja do rezbarjenja.

dion, ter seveda ogromno zaledenelih površin in prog za tek na smučeh. Tako športni prostori kot vrhunsko opremljene glasbene učilnice so ves dan brezplačno na voljo dijakom in zaposlenim.

V organizaciji in izvajanju izobraževanja se čuti usmerjenost celotnega sistema v napredno in kakovostno šolstvo. Šole financira občina in jim z avtonomijo pri delovanju podeljuje tudi odgovornost za uspešnost pri opravljanju svojega poslanstva. Šole nimajo zunanje nadzora v obliki inšpekcij, kakovost svojega dela preverjajo s samopresojo. Izobrazba je na Finskem vrednota, učitelji so visoko izobraženi in do tega poklica pridejo res le najuspešnejši učenci. Tako v osnovni kot tudi srednji šoli je izobraževanje povezano s trgov dela. Že od 6. razreda naprej je za učence obvezna praksa, po 14. letu so zanj tudi plačani. Praksa je obvezna tudi za učitelje – na srednji poklicni šoli morajo biti zaposleni vsakihi pet let mesec dni v gospodarski dejavnosti, da lahko sledijo tehnološkemu razvoju in potrebam.

Sama didaktika poučevanja je primerljiva z našo, učne metode so ponekod celo manj raznolike kot pri nas. Veliko manj pa je disciplinski težav in težav z motiviranostjo učencev. Zakaj? Razloge lahko iščemo tako v kulturni drugačnosti kot tudi v odgovornosti, ki se je tamkajšnji otroci učijo tudi v šolah. Seveda z dragocenimi izkušnjami, s prevzemanjem posledic napačnih in pravih odločitev.

KATJA KUKOVEC, PROFESORICA ŠPORTNE VZGOJE NA OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH

15. zimske igre Specialne olimpijade Slovenije

CUDV Črna na Koroškem je letos organizirala že 15. zimske igre Specialne olimpijade Slovenije. Na teh igrah v različnih športnih disciplinah tekmujejo osebe s posebnimi potrebami. Vsem športnikom in spremljevalcem so omogočili nepozabno doživetje.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE MENGEŠ IN OŠ ROJE Zaradi težav z vremenom so tekmovališče v zadnjem trenutku prestavili s črnjanskih prizorišč na drugo stran Pece, v Avstrijo. Tam so z umetnim zasneževanjem pripravili ustrezne pogoje za kakovostno izvedbo tekmovanja. Kar 215 tekmovalcev se je pomerilo v treh disciplinah: krpljanje, tek na smučeh in alpsko smučanje. Prvi dan so nam pripravili ogled prizorišča, zdravstveno-zabavni program in otvoritveno slovesnost. Na tej slovesnosti je tekmovalcem veliko poguma, ponosa in zmage zaželel tudi predsednik Slovenije Borut Pahor. Naslednje jutro so se tekmovalci že navsezgodaj pomerili v kvalifikacijah in nato v tekmovanju.

Podelitev priznanj in svečan zaključek iger sta popestrila smučarska skakalca Jernej Damjan in Jan Špik.

Pri pripravi domžalskih tekmovalcev sta združili moči organizaciji Medobčinsko društvo Sožitje Mengeš in OŠ Roje. Na 15. zimskih igrah je pet tekmovalcev prejelo kar štiri bronaste medalje. Na naše tekmovalce smo iskreno ponosni!

Tekmovanje je bilo profesionalno organizirano. Vsem tekmovalcem, ki so se trudili preseči svoje sposobnosti, je omogočilo potrditev. Resnično je potekalo v duhu gesla Specialne olimpijade: Pustite mi zmagati, če pa ne morem zmagati, naj bom pogumen v svojem poskusu.

VANDA TROBEVŠEK

Kultura v vrtcu Dominik Savio

V zadnjih tednih je bil v našem vrtcu poudarek na kulturi in kulturnem obnašanju.

DOMINIK SAVIO V vsakodnevnih situacijah, pogovorih, zgodbah, pravljicah, obiskih v muzeju, knjižnici, cerkvi, galeriji in Slovenski filharmoniji smo odkrivali pomen kulture. Vrtec se je v drugi polovici februarja predstavil s dvotedensko razstavo otroških likovnih izdelkov v Knjižnici Domžale z naslovom Odkrivamo cerkve in kapelice v naši okolici. V ta namen smo na sprehodih iskali in odkrivali kapelice ter znamenja po Domžalah – tako v središču mesta kot tudi npr. v Študi in Stobu; zanimivo je, da precej teh pred obravnavanjem teme sploh nismo opazili. Otroci so razvijali in pokazali svoje talente in zmožnost natančnega opazovanja – tako so nastali čudoviti izdelki v različnih likovnih tehnikah.

ANDREJA MARIN SOKLIČ

Prireditev ob kulturnem prazniku

Ob kulturnem prazniku smo 5. februarja 2016 na OŠ Dob ustvarili prireditev, obarvano s poezijo in življenjsko zgodbo našega največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna.

OŠ DOB Prireditev smo obogatili z nastopom naših treh pevskih zborov, saj so pevci in zborovodkinja Karmen Banko čakali pravo priložnost, da se pokažejo svojim sošolcem in sodelavcem. V prvem delu prireditve so naši učenci s ponosom zapeli slovensko himno. Nadaljevali smo z življenjsko zgodbo našega pesnika Franceta Prešerna, ki mu je kulturni praznik tudi posvečen. S svojo zgodbo so nadaljevali cici, otroški in mladinski pevski zbor. S svojo interpretacijo Zdravljice

so nas razveselili učenci 9. razreda; Mark Mihelič je dogajanje na odru ves čas prefinjeno spremljal s svojo kitaro. Podelili smo tudi nagrado Povodni mož, ki jo prejmejo učenci za posebne dosežke na področju kulturnega delovanja. Letos se je najbolj dokazal mladinski pevski zbor in prejel prestižno nagrado OŠ Dob Povodni mož. Nagrado je podelila ravnateljica Barbka Drobnič. Prireditev sta povezovala naša učenca 6. razreda Špela Kovič in Luka Debelič.

»Prav fletno se imamo ...«

V vrtcu Urša smo marec zaznamovali s prireditvijo Prav fletno se imamo!

VRTEC URŠA Otroci skupine ‚želvice‘ in ‚žogice‘ smo ob prazniku staršev, sedmega marca, v večnamenski dvorani enote Češmin zapeli in zaplesali, v želji, da starše razveselimo in jim na obraz prikrademo nasmeha. Tokrat smo vse svoje moči usmerili v slovenske ljudske običaje, v slovensko ljudsko nošo, otroške rime, pesmi in zbadljivke ter slovenske ljudske plesne. Vzgojiteljice se zavedamo, da je naše največje bogastvo prav slovenska kultura, ki se prenaša iz roda v rod. Zavedamo se, da jo najlažje približamo prav v predšolskem obdobju prek plesa in pesmi, pri čemer otroci lahko aktivno sodelujejo. Pripravile smo plesno postavitev, kjer smo po tovali od Krumperka do Šumberka, vse do Tržiča in Šuštarja ter se vrnili v Domžale. V kraj, kjer smo doma, kjer nam je lepo, kjer otroška razigranost in navihanost iščeta pot življenja. Pravijo, obleka naredi človeka. Tako pravi staršev in tudi pri folklori je tako. Staršem so se otroci predstavili oblečeni v pastirska oblačila: deklice s spetimi kitkami in pisanimi oblekami, dečki v srajčki in hlačah, s slamnikom na glavi. Za ples je značilna šegavost in prešernost, ki se izraža z ritmičnimi potrkami, hitrimi obrati in vriski. Celoten splet

je povezovala folkloristka Eva, ki je otroke popeljala v čas, ko so se še navihano igrali na travniku. V čas otroštva pa je verjetno zataval tudi marsikateri obiskovalec in poslušalec. Imeli smo se fletno, tako kot smo poimenovali tudi prireditev, na katero se je odzvalo izredno veliko staršev, tudi babice in dedki so se nam pridružili. Povabili smo tudi predstavnike občine Domžale, a so bili na ta dan zadržani. Veselilo pa nas je, da sta se na prireditev odzvali pomočnici ravnateljice Urša Javoršek in Nuška Rožič. Prireditev smo zaključili s skromnim darilom, ki so ga otroci podarili mamici in očku za praznik, vse

nas pa so prisotni nagradili z bučnim aplavzom. S tem so potrdili, da je prav, da že v otroških očeh vzpodbudimo željo po ohranjanju slovenske ljudske tradicije. **VZGOJITELJICE LOJZKA RESNIK, LIDIJA GERGEK, ANDREJA GRČAR IN ANDREJA ROPOTAR JAGODIC VRTEC URŠA, DOMŽALE**

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. aprila 2016**. Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. aprila 2016, do 12. ure**.

STOP VSI:

umetniško nadarjeni, radovedni in prijatelji živali.

pisateljice in pisatelji, prijatelji škrafov in višincev.

mladi novinarji, fotografi in znanstveniki.

taborniki, naravoljubci, senzitivni in vsi na skrivaj zeleni pod kožo.

MLADI - OD 8. - 15. LET!

Se najdeš vsaj v dveh zgoraj naštetih opisih?

Potem pa hitro, do 14. se lahko prijaviš na **RAZPIS ZA ZELENEGA AMBASADORJA.**

ZELENI AMBASADORJI. glavne face te pomladi, se bodo divje potikali po gozdovih ter močvirjih **BLAT&MLAK.**

Raziskovali, se zabavali in ustvarjali čisto pravo **GOZDNO KNJIGO**, ki bo namenjena promociji in zaščiti tega zelenega bisera.

KAKO SE PRIJAVITI?

Do **14.** na naslov: kapljaspela@gmail.com pošlji: ime, priimek, naslov, rojstni datum ter kontaktne podatke staršev, ter odgovora na vprašanja: Zakaj si želim postati Zeleni ambasador & Katera je moja najljubša stvar iz Narave!

Izbranci bodo obveščeni 14. v nedeljo **10.4.2016** se bodo že podali na dogodivščino ter pod strokovnim vodstvom ekipe Gozdna knjiga začelo ustvarjati čisto novo zgodbo. Zgodba, ki bo spremenila pogled na Naravo!

Projekt organizira DRUŠTVO ZA GLOBOKO EKOLOGIJO **TERRA ANIMA** (www.terraanima.si), **pod vodstvom ŠPELE KAPLIJA, avtorice knjige** Kako ozeleni Srce - Skrivnost iz žabjega kraljestva.

KAJ DOBIJO IZBRANCI:

- 5 **sobotnih delavnic** v edinstvenem ekosistemu občine Domžale, mokrišču Blata-Mlake, pod vodstvom strokovnih mentorjev (**brezplačno**)
- Unikatne delavnice, ki so zmes naravoslovja & umetnosti
- Spoznavanje zelenega bisera, unikatnega v vseslovenskem pogledu
- Učenje kreativnega pisanja
- Soustvarjanje konkretno stiskane izdaje GOZDNE KNJIGE & FOTOGRAFSKE RAZSTAVE v jeseni 2016** s katero bomo poskrbeli za promocijo Blat-Mlak
- Izkušnje, znanje, zabavo in nova poznanstva, predvsem tista krošnjata, kosmata in gozdnata! :)
- Priložnost postati **del ustvarjalne ekipe zagovornikov Narave**, ki bo poskrbela, da naš zeleni biser ostane nedotaknjen
- Priložnost, da pokažeš svoj talent!**

DOGAJA SE ...

Koncert: Denise Dantas Quartet

Blunout klub, 2. aprila

1. april petek

Knjižnica Domžale
9.00, 10.00 in 11.00 | PRAZNUJMO Z ANDERSENOM
2. april – Mednarodni dan knjig za otroke / pravljicno dopolnje / poslušanje pravljic / razstava knjig / zaključeno za vrtec / org.: Knjižnica Domžale.

KD Franca Bernika
20.00 | VINKO MÖDERNDORFER: OBISKI *Abonma gledališki ZELEM in IZVEN*
Slovensko stalno gledališče Trst / druž. satira, ki bo nasmejala s prepirti in presenetila s preobrti / 14. oz. 13 €.

Blunout klub

20.00 | EMŠO BLUES BAND
Koncert / skupina starejših mladincev, nekje med aktivno in upokojeno generacijo / 5 €.

2. april sobota

KD Franca Bernika
10.00 | JURE KARAS: LUNOŽER
Sobotna otroška matineja in za IZVEN
Gledališka predstava za otroke / Bimbo teater / režija: Jure Karas / igrata Juš Milčinski in Urška Mlažar / 30' / 3+ / zgodba o princu z imenom Vito in strašnem Lunožerju / 4 €.

Tržni prostor Domžale
Od 10.00 dalje | KUHA NA PLAC
Premierno v Domžalah: ulična kuhinja / kulinarčne specialitire lokalnih gostincev po dostopnih cenah.

Mestni kino Domžale
16.00 | ZOOTROPOLIS
Animirana komična pustolovščina / 108' / sinhronizirano, 6+ / nova Disneyjeva zgodba o velikanskem velelemestu, kjer živijo samo živali.

18.15 | SVOBODNA LJUBEZEN
Biografska romantična drama / režija: Peter Sollett / Julianne Moore kot policistka v boju proti krivičnim zakonom in družbenim predsodkom.

Blunout klub

20.00 | DENISE DANTAS KVARTET
Koncert / Sons do Brasil – Zvoki Brazilije je nov projekt Denise Dantas in njene skupine / 7 € (v predprodaji), 9 € (na dan dogodka).

Mestni kino Domžale

20.15 | PAPEŽ FRANCISKEK: POT DO

Film: Mustang

Mestni kino Domžale, 3., 5., 15., 18. in 24. aprila

Knjižnica Domžale

19.00 | NATAŠA SUKIČ: PIKNIK
Predstavitve knjige / sodelujejo avtorica Nataša Sukič, Nika Kovač, dr. Roman Kuhar / pogovor vodi Senta Pirman / org.: Ian Gamberger, Senta Pirman, Knjižnica Domžale / vstop prost.

KD Franca Bernika
19.00 | KLAVIRSKI KONCERT GLASBENE ŠOLE DOMŽALE
Org.: Glasbena šola Domžale / brezplačne vstopnice.

6. april sreda

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Od 7. do 12. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Od 13. do 30. leta / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

18.00 | DOMŽALE ZA MLADE
Pripravljajo se spremembe za mlade. Pridi in poišči, kaj si želiš v Domžalah. Bodi del spremembe! Hkrati bo potekalo odprte Placa za mlade.

Knjižnica Domžale

19.00 | MATEJ ŠURC: PREVARANA SLOVENIJA
Predstavitve knjige / pogovor z avtorjem / vodi Janez Gregorič / org.: Janez Gregorič, Knjižnica Domžale.

KD Franca Bernika
19.00 | PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU
Org.: Karitas Domžale / brezplačne vstopnice.

Blunout klub

20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Stand up večer / slovenski stand up mački in zenci vas bodo poskusili nasmejati do solz / 5 €.

7. april četrtek

Knjižnica Domžale
19.00 | KAREL GRŽAN: O PAPEŽU FRANCISKU IN USMILJENJU
Srečanja z ustvarjanci / pogovor o knjigi Božje ime je Usmiljenje vodi Cveta Zalokar / vstop prost.

KD Franca Bernika

20.00 | CARMINA SLOVENICA: BALKANIKA

Delavnica: Korak za korakom do dobre fotke

Center za mlade Domžale, 9. in 18. aprila

17.30–19.30 | IZMENJEVALNICA
Prinesite svoja stara, a še uporabna oblačila, nakit in obutev ter jih izmenjajte z novimi.

Športni park Domžale, atletski stadion
18.00 | REKREACIJA ZA VSE
Glej opis pod 4. april.

KD Franca Bernika
20.00 | IZTOK MĹAKAR: PAŠJON
Abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN
Gledališče Koper in SNG Nova Gorica / režija: Vito Taufer / s svetopisemskimi zgodbami nam Iztok Mlakar skozi smeh pove marsikatero grenko o nas in naši družbi / 20 oz. 18 €.

12. april torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 5. april.

Center za mlade Domžale
18.00 | KVAČKARIJE
Glej opis pod 5. april.

Knjižnica Domžale
19.00 | EPIGENETSKA REVOLUCIJA
Filozofski večer / predava dr. Dušan Rutar / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | IZTOK MĹAKAR: PAŠJON
Abonma gledališki RUMENI in IZVEN
Glej opis pod 11. april.

13. april sreda

Knjižnica Domžale
10.00 | MAG. ALEŠ VIČIČ: MOTIVACIJA IN REKREACIJA
Predavanje / gost: mag. Aleš Vičič / sofinancirata Občina Domžale, Zavod za šport Domžale / org.: Društvo Šola zdravja, Knjižnica Domžale.

Center za mlade Domžale
14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 6. april.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE
Glej opis pod 6. april.

Slamnikarski muzej

19.00 | JANEZ BIŽJAK: OSTALINE MEGALITSKE KULTURE NA SLOVENSKEM

Koncert: Simfonični orkester Domžale-kamnik

KD Franca Bernika, 9. aprila

Športni park Ten Ten Domžale
Od 11.00 dalje | URBANI GLADIATOR
Ekipni izizziv za vse starostne skupine vseh stopenj pripravljenosti / različno dolge trase in raznolike ovire / več na www.fatburn.si/urbani-gladiator-3.

Mestni kino Domžale
16.00 | KNJIGA O DŽUNGĹI
Domišlj. pustolovščina / 96' / podnapisi, 8+ / »O tej džunglji krožijo številne nenavadne zgodbe. Toda nobena ni tako nenavadna, kot je zgodba o mladiču, ki smo ga poimenovali Mangli ...« pravi panter Bagira.

18.00 | OREL EDDIE
Biografska športna drama / zgodba o britanskem smučarskem skakalcu Eddieju 'Orlu' Edwardsu, ki je kljub nerodnim skokom osvojil srca športnih navijačev po celem svetu.

20.00 | ŠEFICA
Glej opis pod 10. april.

17. april nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | ZOOTROPOLIS
Glej opis pod 2. april.

18.00 | KNJIGA O DŽUNGĹI
Glej opis pod 16. april.

20.00 | OREL EDDIE
Glej opis pod 16. april.

18. april ponedeljek

Center za mlade Domžale
18.00 | KORAK ZA KORAKOM DO DOBRE FOTKE
Glej opis pod 4. april.

Športni park Domžale, atletski stadion
18.00 | REKREACIJA ZA VSE
Glej opis pod 4. april.

Mestni kino Domžale
18.00 | ZAKLAD
Črna komedija / Romunija, Francija / suha komedija, v kateri se dva sosedata podata na lov za zakladom, ki bo rešil vse težave.

Knjižnica Domžale

19.00 | LUKA HROVAT: TRKI
Literarna kavarna / gost: Luka Hrovat / vodi Mirjam Slanovec / vstop prost.

KOLENDAR KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI DOMŽALE/ APRIL

Srečanja pod slamniki: Janez Bizjak

Slamnikarski muzej, 13. aprila

Knjižnica Domžale
18.00 | DR. SIMON BREZOVAR: O OHRANJANJU ZDRAVIH MOŽGANOV
Alzheimer cafe / pogovori o demenci / gost: dr. Simon Brezovar, ki se ukvarja s področjem eksperimentalne psihologije in neurodegenerativnimi boleznimi / vodi Cveta Zalokar / org.: Dom upokojencev Domžale, Knjižnica Domžale / vstop prost.

KD Franca Bernika
19.00 | KONCERT UČITELJEV GLASBENE ŠOLE DOMŽALE
Za IZVEN
Namesto učencev zdaj stojijo na odru njihovi učitelji / 3 €, izkupiček od prodaje gre v šolski sklad.

Galerija Domžale
19.00 | MARJETA MEDVED: ROJENICE
Odprte razstave kipov in slik / pogovor z avtorico vodi Jurij Smole / vstop prost.

22. april petek

Knjižnica Domžale
8.00–19.00 | OB SVETOVNEM DNEVU KNJIGE (23. april)
Bukvarna / anketa / Krž kraž – knjižna uganka / org.: Knjižnica Domžale.

17.00 | GIBALNA IGRALNICA
Od 18. meseca do 3. leta / v sodelovanju s Plesno šolo Miki / obvezna prisotnost staršev oz. odrasle osebe / org.: Plesna šola Miki, Knjižnica Domžale / prijave na oddelku za otroke in mladino.

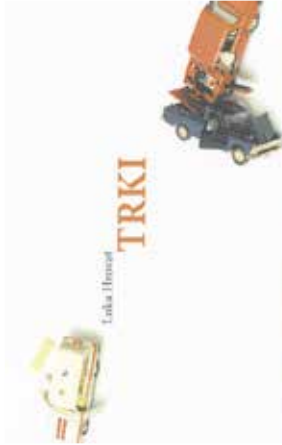
Blunout klub
20.00 | A.ŠI.Q. (ANA ŠIMENC KVARTET)
Koncert / elementi jazz, pop in ljudske glasbe / lahkočno, poslušljivo in prijazno / 5 € (v predprodaji), 7 € (na dan dogodka).

23. april sobota

Tržni prostor Domžale
8.00–13.00 | DOBRODOŠLI V DOMŽALAH: IVANČNA GORICA – PRIJETNO DOMAČE
Ivančna Gorica se na stojnicah predstavi s svojimi običaji, kulturo, kulinariko in turistično ponudbo.

Galerija Domžale

10.00 | USTVARJALNA SOBOTA ZA NAJMLAJŠE
Ogled razstave mlade kiparke Marjete Medved / pogovor o kiparskih orodjih in materialih / spoznavanje in risanje upodobljenih bitij / 90' / 3+ / vstop prost / pokrovitelj: Art Ljubljana, d. o. o.

Literarna kavarna: Luka Hrovat

Knjižnica Domžale, 18. aprila

29. april petek

Mestni kino Domžale
10.00 | KUNG FU PANDA 3 + DELAVNICA
Glej opis pod 3. april.

18.00 | KNJIGA O DŽUNGĹI
Glej opis pod 16. april.

20.00 | NADZOR Z NEBA
Vojni akc. triler / igra Helen Mirren / vodja posebne vojaške misije, ki naj bi s pomočjo dronov zajela teroristično celico, se sooči z nepričakovano dilemo.

30. april sobota

Mestni kino Domžale
10.00 | ROBINSON CRUSOE
Animirana pustolovščina / 90' / sinhro., 6+ / Robinson Crusoe preživi brodolom na eksotičnem otoku, se mora soočiti z njegovimi prebivalci in živalmi.

18.00 | NADZOR Z NEBA
Glej opis pod 29. april.

20.15 | TA NORA 80A
Glej opis pod 23. april.

Razstave

Slamnikarski muzej
300 LET SLAMNIKARSTVA NA SLOVENSKEM
Stalna razstava

IZ STRAŽIŠČA PO EVROPI: SITA IZ KONJSKE ŽIME
Gostujoča razstava Gorenjskega muzeja Kranj, do 31. maja.

Center za mlade Domžale
MOJCA PIVAR: AMBIVALENCA OPAŽENEGA
Fotografska razstava, od 24. marca do konca aprila.

Galerija Domžale
MARJETA MEDVED: ROJENICE
Razstava kipov in slik, od 21. aprila do 5. maja.

Knjižnica Domžale

JANEZ ŽAN JARC: PODOBE V LESU
Razstava rezbarij, od 4. do 22. aprila. Vodenje po razstavi: 6., 13. in 20. aprila od 13.00 do 18.00.

ZIMA ZIMA BELA

Razstavlja Foto kino in video klub Mavrica. Raz-

Abomma glasbeno scenski PRVI in IZVEN

Zborovski-scenski koncert / dirigentka: Karmina Šilec / nastopajo zbor Carmina Slovenica, Janez Dovč, Goran Krmac, Nino Mureškič / 14 oz. 13 €.

8. april petek

Center za mlade Domžale

Delavnica retorike in javnega nastopanja / vodi Anja Hlačar Ferjančič / 18 € za dve delavnici / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

KD Franca Bernika
20.00 CARMINA SLOVENICA: BALKANIKA
<i>Abomma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN</i>
<i>Glej opis pod 7. april.</i>

Blunout klub

20.00 | METOD MAN – IGOR LEONARDI
Koncert / kreativni slovenski glasbeniki različnih generacij in usmeritev / gost: vokalist Metod Ban-ko / 5 € (v predprodaji), 7 € (na dan dogodka).

9. april sobota

Tržni prostor Domžale
8.00–13.00 VRTIČKARSKI SEJEM
Predstavitve ponudnikov vrtnega orodja, strojev in pripomočkov za vrt in sajenje.

Mestni kino Domžale
10.00 KUNG FU PANDA 3
<i>Glej opis pod 3. april.</i>

Center za mlade Domžale
10.00 INSTANT RETORIKA
<i>Glej opis pod 8. april.</i>

KD Franca Bernika
20.00 LETNI KONCERT SIMFONIČNEGA ORKESTRA DOMŽALE-KAMNIK
<i>Za IZVEN</i>

Dirigent: Slaven Kulenović / solisti: Katarina Kozjek, Nika Toškan, Andrej Omejc / program: Habe, Saint-Saëns, Puccini, Dvořák / 10 € oz. 8 € za dija-ke, študente in upokojujence.

Blunout klub
20.00 ORIYON – FRANCOSKI ŠANSONI
Koncert / program, ki malce zadisi po jazzu in pri-čara romantično vzdušje / 5 € (v predprodaji), 7 € (na dan dogodka).

10. april nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 FANTOMSKI DEČEK
<i>Glej opis pod 3. april.</i>

18.00 ŠEFICA
Komedija / igrata Melissa McCarthy, Kristen Bell / zgodba o padli bogatašinji in vseh nevšečnostih, ki jo po bankrotu in prestani zaporni kazni čakajo v resničnem svetu.

20.00 GOSPOD SODNIK
Komična drama / Fabrice Luchini se iz odličnega sodnika prelevi v sanjavega zaljubljenca, ko med porotniki zagleda svojo platonsko ljubezen. Nagradi za najboljši scenarij in najboljšega igralca, Benetke.

11. april ponedeljek

Center za mlade Domžale
17.00 SEMENSKÉ BOMBÉ
Delavnica izdelave semenških bomb, ki se jih lah-ko uporablja na vrtu ali balkonu / prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

MEČALTIŠKE KULTURE NA SLOVENSKEM
Srečanja pod slamliki / pogovor z dolgoletnim direktorjem Triglavskega narodnega parka, arhi-tektom, urbanistom in naravovarstvenikom vodi Cveta Zalokar / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 IZTOK MLAKAR: PAŠJON
<i>Abomma gledališki RDEČI in IZVEN</i>
<i>Glej opis pod 11. april.</i>

14. april četrtek

Čišminov park Domžale
16.00–19.00 SPOZNAJMO SE, PRAZNUJMO SKUPAJ
Medgeneracijski dogodek, s katerim bomo poča-stili občinski 'rojstni dan', se spoznali, družili in zabavali.

Knjižnica Domžale
19.00 MANCA ČUJEŽ: ZA DVA GROŠA FANTAZIJE – NEPAL PO POTRESU
Potopisno predavanje / popotnica: Manca Čujež / org.: Manca Čujež, Knjižnica Domžale / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 IZTOK MLAKAR: PAŠJON
<i>Abomma gledališki ZELENI in IZVEN</i>
<i>Glej opis pod 11. april.</i>

Blunout klub
20.00 MAURIZIO PRESIDENTE !
Koncert / Maurizio Presidente ! je multinacionalna skupina, ki na oder prenaša zabavo in energijo ulič-ne glasbe / 5 € (v predprodaji), 7 € (na dan dogodka).

15. april petek

KD Franca Bernika
18.00 KONCERT PRVIH RAZREDOV
Večer prvih korakov v svet glasbe / po tradiciji se z velikim odrom srečajo 'prvčki' Glasbene šole Dom-žale / brezplačne vstopnice.

Knjižnica Domžale
19.00 PARTNERSKI ODNOS: KDO SVA VSAK ZASE IN KDO SKUPAJ?

Posvet / gostje: Lidija Bašič Jančar in drugi tera-pevti / pogovor vodi Mateja Kegel Kozlevčar / org.: Spletna skupnost Priznaj.si in Knjižnica Domžale / vstop prost.

Blunout klub
20.00 PRIMOŽ TURK
Koncert / country-blues stil z etno priokusom / močna čustva in humor, ključno sporočilo pa se skriva v ironičnem, grotesknem ozadiju / 5 €.

Mestni kino Domžale
20.15 MUSTANG
<i>Abomma filmski PETEK</i>
<i>Glej opis pod 3. april.</i>

16. april sobota

Tržni prostor Domžale
8.00–13.00 DOBRODOŠLI V DOMŽALAH: KRAJINSKI PARK KOLPA
Predstavitve Bele krajine, običajev, kulture, kuli-narlike in turistične ponudbe.

KD Franca Bernika
10.00 BRATA GRIMM: RDEČA KAPICA
<i>Sobotna otroška matineja in za IZVEN (omejeno številno sedežev)</i>

Lutkovno gledališče Zapik / režija, igrata: Igor Cvet-ko, Jelena Šitar / 35' / 3+ / predstava iz starega le-senega kovčka, v kateri je glavna zvezda volk / 4 €.

Mestni kino Domžale
20.00 MUSTANG
<i>Abomma filmski PONEDELJEK</i>
<i>Glej opis pod 3. april.</i>

19. april torek

Knjižnica Domžale
9.30 IGRALNE URICE
<i>Glej opis pod 5. april.</i>
15.30 VODENA ŠOLA SPOMINA
<i>Glej opis pod 5. april.</i>

Center za mlade Domžale
18.00 KVAČKARIJE
<i>Glej opis pod 5. april.</i>

Knjižnica Domžale
19.00 PREPREČEVANJE IN ZDRAVLJENJE NEHOTENEGA UHAJANJA URINA – URINSKE INKONTINENCE
Predavanje / gostja: mag. Darija Ščepanović / sofinancira Občina Domžale / org.: Društvo Šola zdravlja, Knjižnica Domžale.

KD Franca Bernika
19.00 SLAVNOSTNA SEJA OB OBČINSKEM PRAZNIKU
Glasbeno-scenska prireditiv Aci Bertoncclji: Apo-stol slovenske klavirske glasbe 20. stoletja in pode-lliev priznanj Občine Domžale za leto 2015 / slavno-stni govornik: župan Toni Dragar / vstop z vabilom.

20. april sreda

KD Franca Bernika
11.00 ULRICH HUB: NA NOETОВI BARKI OB OSMIH ZVEČER
<i>Abomma OTROŠKI</i>

Predstava za otroke / Mimi teater, Prešernovo gleda-lišče Kranj / režija: Robert Waltl / glasba: Jose / 60'.

Center za mlade Domžale
14.30 USTVARJALNE DELAVNICE
<i>Glej opis pod 6. april.</i>

Knjižnica Domžale
17.00 PIKA SE VEDNO NA OTOKU TAKA-TUKA

Pikina čajanka / 5+ / animatorka: Lidija Smerkolj Turšič / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Center za mlade Domžale
18.00 USTVARJALNE DELAVNICE
<i>Glej opis pod 6. april.</i>

Knjižnica Domžale
19.00 SNEGULJICA
Pravljice za odrasle / pripovedovanje in analiza: Mirjam Slanovec in Luka Hrovat.

Blunout klub
20.00 STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Stand up večer / slovenski stand up mački in ze-lenci vas bodo poskusili nasmejati do solz / 5 €.

21. april četrtek

KD Franca Bernika
9.30 in 11.00 ULRICH HUB: NA NOETОВI BARKI OB OSMIH ZVEČER
<i>Abomma OTROŠKI</i>
<i>Glej opis pod 20. april.</i>

Center za mlade Domžale
18.00 MEDNARODNA KAVARNA
Spoznaj prilžnosti za polemo delo v tujini, med-narodne kampe in prostovoljske prilžnosti.

stava fotografij bo odprta od 25. aprila do 15. maja.

Knjižnica Domžale, oddelek za otroke in mladino

PRAVLIČNI PALČEK
Razstava izdelkov, ki so jih naredili otroci v okviru projekta družinskega branja Pravljicni palček, bo odprta od 1. do 30. aprila.

Tečaji, natečaji

COBISS – VIRTUALNA KNJIŽNICA SLOVENIJE
Brezplačno izobraževanje za otroke in mlade v Knjižnici Domžale (kako iskati gradivo, servis Moja knjižnica, Cobiss, mCobiss) vsako sredo med 12. in 14. uro. Prijave na 01 724 12 04.

PREDSTAVITEV APLIKACIJ
V Knjižnici Domžale vam lahko na pametnem te-lefonu ali tablici po predhodni najavi pokažemo delovanje aplikacij mCobiss, DomLib, Biblos ipd. Prijave in rezervacije terminov na volja.susnik@dom.sik.si ali petra.strajnar@dom.sik.si.

PRVA RAČUNALNIŠKA POMOČ
V Knjižnici Domžale nudimo brezplačno prvo računalniško pomoč vsak drugi petek v mese-cu med 12. in 14. uro. Naučite se lahko tudi upo-rabe kataloga Cobiss in servisa Moja knjižnica. Prijave na 01 724 12 04.

Info

Center za mlade Domžale
Ljubljanska cesta 58, Domžale,
T 01 722 66 00, info@czm-domzale.si,
www.czm-domzale.si

Galerija Domžale
Mestni trg 1, Domžale (trgovski kompleks Vele)
Odprta v času razstav: od torka do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupi-ne (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprto-sti. Vstop prost, dodatna ponudba plačljiva.

Knjižnica Domžale
Cesta talcev 4, Domžale
T 01 724 12 04 ali 01 722 50 80,
info@dom.sik.si, www.knjznica-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale,
Ljubljanska 61, Domžale
T 01 722 50 50, info@kd-domzale.si,
www.kd-domzale.si

Kulturno društvo Jožef Virk Dob
Ulica 7. avgusta 13, Dob
T 041 420 610

Menačenkova domačija
Cankarjeva ulica 9, Domžale
Muzejska hiša bo aprila zaprta zaradi postavive nove stalne razstave o kparju Francetu Ahčinu, njeno odprtie bo v maju.

Slamnikarski muzej Domžale
Kajuhova 5, Domžale
(domuje v Godbenem domu Domžale)
Odprt: od torka do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstopnina. Mu-zejska trgovina. Dodatna ponudba plačljiva.

Galerijski atelje
Ulica Matije Tomca 6, Domžale

Koledar dogodkov
Zbir in ureja: **Manca Kraševce**
Fotografije: **promocijsko gradivo**.

Koledar kulturnih prireditv izhaja v glasilu Sla-mnik. Urednica ne odgovarja za spremembe progra-mov. Za točnost informacije odgovarja prijavitelj do-godka. Uredništvo si pridružuje pravico do krajsanja prispele informacij. Informacije o dogodkih v maju pošljite v pisni obliki do **20. aprila** na elektronski na-slov: **koledar@kd-domzale.si**.

Gidon Kremer – latvijski violinist svetovnega slovesa

Malo je glasbenih umetnikov, ki so v zadnjih desetletjih na področjih klasične glasbe pustili tako močan pečat, kot je to uspelo velikemu latvijskemu violinistu Gidonu Kremerju. Ta bo v ponedeljek, 4. aprila, v okviru koncertnega abonmaja gostoval v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, kjer se bo predstavil skupaj s svojim ansamblom Kremerata Baltica.

Mihael Kozjek

Kremer se je rodil daljnega 27. februarja 1947 v Rigi, v Latviji, ki je bila takrat del Sovjetske zveze. Njegov oče je bil jud, ki je preživel grozote holokavsta, mama je imela latvijsko-švedske korenine. Z violino se je seznanil že v rani mladosti; s štirimi leti je prvo glasbeno znanje prejel od očeta in deda, ki sta bila profesionalna glasbenika violinista, čez nekaj let pa je skrb za Gidonovo izobrazbo na glasbeni šoli v Rigi prevzel priznani pedagog Voldemar Sturestep. Od tu dalje je njegov življenjepis izjemen, saj v njem ugledamo številne nagrade, sodelovanja s priznanimi kulturnimi ustanovami in slovita glasbena imena, katerih stičišče je bil prav Gidon Kremer. S šestnajstimi leti je osvojil prvo nagrado na latvijskem državnem tekmovanju, leta 1965 je postal študent legendarnega Davida Ojstraha na Moskovskem konservatoriju in čez dve leti osvojil tretjo nagrado na glasbenem tekmovanju Kraljice Elizabete v Bruslju, še dve leti pozneje drugo nagrado na Mednarodnem violin-skem tekmovanju v Montrealu, istega leta pa je sledila še prva nagrada na Paganinijevem tekmovanju v Genovi. Leta 1970 je ponovno prejel prvo nagrado, tokrat na zelo uglednem Mednarodnem tekmovanju Čajkovskega v Moskvi, kar ga je dokončno utrdilo kot vzhajajočo zvezdo violinizma. V sedemdesetih letih je začel pogosteje nastopati zunaj takratne Sovjetske zveze. Njegov prvi uradni koncert

izven držav pod železno zaveso je bil koncert v dvorani dunajskega Glasbenega združenja (Musikverein), kjer je 1970. nastopil skupaj z Dunajskimi simfoniki pod vodstvom Thomasa Schippersa, v naslednjih letih pa so se zvrstili še koncerti v Avstriji, Nemčiji, Londonu, New Yorku, na Japonskem in drugod. Kremer se je udeleževal tako v komorni kot solistični glasbi, nastopal je po koncertnih dvorinah, kot je na primer Berlinska filharmonija, v okviru festivala Bachov teden v Ansbachu, na Salzburškem festivalu, v Londonu z odličnim pianistom Andréjem Previnom in še bi lahko naštevali. Dirigent Herbert von Karajan ga je v tistem obdobju označil za „najboljšega violinista na svetu“, Sovjetsko zvezo pa je dokončno zapustil leta 1980 in se preselil v Avstrijo, kjer

je v Lockenhausu ustanovil znameniti festival komorne glasbe in bil več kot 30 let njegov umetniški vodja.

Kremerata Baltica

Leta 1997 je ustanovil še ansambel Kremerata Baltica, v katerem je zbral nadarjene mlade glasbenike baltskih dežel in jih združil v danes sloviti glasbeni sestav, ki se posveča raznolikemu repertoarju in velja za enega najboljših in najbolj inovativnih ansamblov v svetovnem merilu. Kremerjev izvajalski repertoar je zelo obsežen in obsega tako dela skladateljev starejših obdobij, kot tudi kompozicije 20. stoletja in današnjega časa. Med njimi velja še posebej izpostaviti Albana Berga, Wernerja Henzeja, Karlheinz Stockhausna, Ástorja Piazzollo, Philippa Glassa, Alfreda Šnitkeja, Michaela Nyma-

na, Luigija Nona, Pēterisa Vasksa, Arva Pārta in Mieczysława Weinberga, ki se mu Kremer v zadnjih letih še posebej posveča. Številni velikani 20. stoletja so pisali in posvečali glasbo prav Gidonu Kremerju. Sofia Gubajdulina mu je posvetila Offertorium, Nono skladbo La lontananza nostalgica utopica futura (Nostalgija oddaljene utopične prihodnosti), dela pa so mu posvečali še Šnitke, Gija Kančeli, Viktor Kisin in drugi. Med njegovimi glasbenimi partnerji najdemo imena, kot so Martha Argerich, Mikhail Pletnev, Oleg Maisenberg, Miša Majski, Yo-Yo Ma, Jurij Bašmet in drugi. Snema za številne priznane založbe, odličnost njegovih diskografskih izdaj pa potrjuje nagradi ECHO Klassik in Grammy, ki ju je leta 2002 prejel za zgoščenko z naslovom Po Mozartu (After Mozart). Zelo zanimiv je tudi podatek, da igra na dragoceno violino mojstra Nicole Amatija, izdelano leta 1641 v Cremoni, pred tem je igral tudi na Guarnerijevo in Stradivarijevo violino.

Dobro ga pozna še en odlični glasbenik, umetniški vodja domžalskega glasbenega cikla Mate Bekavac, ki je zapisal, da se je njegova »glasbena osebnost in iskanje v mladosti oblikovalo z njegovimi številnimi ploščami, kasneje s poslušanjem njegovih koncertov v živo in še malo kasneje s skupnim muziciranjem. V zadnjih desetih letih njegovega festivala v Lockenhausu sva namreč skupaj poustvarila kar nekaj partitur iz zakladnice komorne glasbe, marsikatero tudi na turnejah v največjih svetovnih dvorinah. Igrati z njim je bilo zame nekako vedno povezano z velikim spoštovanjem in pa tudi

s posebno obliko budnosti za soustvarjanje čutnih zvokov, ki segajo onkraj meja instrumentalnega.« Z velikim spoštovanjem in zanimanjem bomo velikemu mojstru violine prisluhnili tudi poslušalci v Domžalah.

Kaj bodo izvedli ...

Program, ki sta ga Gidon Kremer in ansambel Kremerata Baltica pripravila za domžalski koncert, namreč odraža mojstrove umetniške preference. Že smo omenili, da se v zadnjem obdobju podrobneje ukvarja z zapuščino poljskega skladatelja judovskih korenin Mieczysława Weinberga, ki je večino časa živel in deloval v takratni Sovjetski zvezi. Njegovo umetnost lahko postavimo ob bok skladateljem, ki so ustvarjali v primežu represivnega političnega aparata Sovjetske zveze, na koncertu pa bodo člani ansambla Kremerata Baltica pod Kremerjevim vodstvom tako izvedli Weinbergovo Sinfonietto št. 2, op. 74. Na sporedu bodo tudi tri priredbe dveh romantičnih skladateljev – Roberta Schumanna in Johanna Brahmsa. Slišali bomo Schumannove Slike z vzhoda, op. 66 v priredbi Friedricha Hermannja, Koncert za violončelo, op. 129 Roberta Schumanna v zanimivi transkripciji za violino in godala Renéja Koeringa, program pa bo dopolnil še Cohenov aranžma Sonate za klarinet in klavir št. 1 v f-molu, op. 120 Johannesa Brahmsa. V Domžalah se torej obeta še eden v vrsti imenitnih glasbenih večerov, ki jih v zadnjih sezonah prireja Kulturni dom Franca Bernika Domžale in umetniški vodja koncertnega abonmaja Mate Bekavac. □

Filmska vzgoja v Mestnem kinu Domžale

V Mestnem kinu Domžale se že od začetka delovanja pred šestimi leti zelo predano posvečajo filmom za otroke in mladino, saj se zavedajo, da je pri gledanju filmov kinematografska izkušnja zelo pomembna.

Tako kot je najprimernejši prostor za gledališko predstavo dobro opremljen oder, je film najprej doma v kino dvorani, saj je za predvajanje na velikem platnu nenazadnje tudi narejen. Pomembno je tudi, da se mladi o filmih pogovarjajo, da o njih razmišljajo in jih podrobneje spoznavajo. Že tretje leto v našem lokalnem kinu izvajajo pester program filmske vzgoje, ki približno 2000 otrokom iz Domžal in okolice omogoči brezplačni ogled filma in dodatno dejavnost, povezano s filmsko umetnostjo. Ker se domžalski kino posveča predvsem kvalitetnemu, evropskemu in avtorskemu filmu, ta usmeritev velja tudi pri otroških in mladinskih programih, kjer so se zavezali, da mladim gledalcem predvajajo predvsem filme, ki jih sicer ne bi videli ali pa so za njih težje dostopni. Čeprav si otroci in mladi želijo videti najnovejše filme, kjer prevladujejo celovečerni filmi velikih ameriških studijev, pa so v Mestnem kinu Domžale prepričani, da morajo spoznati tudi kvalitetne in avtorske filme, evropsko filmsko produkcijo in filme iz tretjih držav. Prednost imajo teme, ki so mladim blizu, jih spodbujajo k razmišljanju in jim odstirajo obzorja. Med najpomembnejšimi cilji programa filmske

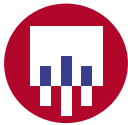

vzgoje v Domžalah je namreč zagotoviti izbiro kvalitetnih filmov, spodbuditi mlade, da se naučijo gledati in razumeti film, učenje filmske pismenosti in sposobnosti kritične ocene in analize filma. Poleg tega mladi spo-

znajajo proces nastajanja filma, pogledajo, kaj so osnovni elementi filma (scenarij, potek snemanja, zvok, luč, montaža, produkcija ...), predvsem pa raziskujejo vsebinska sporočila filmov, ki jih gledajo. Prav vsebinska

stran je pri filmski vzgoji izrednega pomena. Možnosti za obravnavanje različnih tem so številne, navezujejo se lahko na filmske klasike, aktualne celovečerne filme, animirane filme in dokumentarce. Predvsem pa takšen koncept širi misli mladih dlje od ustaljenih okvirjev in miselnih vzorcev, ter jih okrepi z več raznolikimi izkušnjami na področju kulturne in družbene osveščenosti. Film je kot ena od najbolj razširjenih oblik vizualne govornice idealno 'plovilo' za najrazličnejše teme in problemske sklope. V tem šolskem letu so v februarju 2016 že zapolnili vsa prosta mesta v brezplačnem programu filmske vzgoje, izvedli so 65 dejavnosti, polovica od tega so bile filmske projekcije, preostala polovica pa filmske delavnice, kjer mladi spoznavajo optične igranje in s tem principe animacije, zelo ponosni pa so na delavnico filmskega plakata, kjer mladi gledalci po filmu ustvarijo svoj avtorski filmski plakat, še pred tem pa imajo predavanje o zgodovini in strukturi filmskega plakata. Vsako filmsko projekcijo pospremijsko z uvodnim nagovorom, kjer se na kratko predstavi film, ki je na sporedu, njegove posebnosti in zanimivosti. Po filmu pa sledi bodisi delavnica ali pa pogovor o filmu,

ki je najpogostejše povezan s specifično temo, ki jo film obravnava, znotraj pogovora pa se običajno dotaknejo tudi bolj tehničnih podrobnosti filma, filmskega jezika, sestave filma in njegovih posebnosti. Načrt za prihodnja leta je izobraževanje mladih filmskih kritikov, večdnevne delavnice animiranega filma, in pa poglobljeno delo z bolj zagriženimi mladimi filmoljubi, s katerimi bi radi ustvarili filmski klub. Poleg dela s šolami in vrtci, ki jim je program filmske vzgoje v prvi vrsti namenjen, pa se filmske dejavnosti v Mestnem kinu Domžale odvijajo tudi med šolskimi počitnicami, ko so na sporedu počitniške filmske matineeje, ki so vedno pospremljene z brezplačnimi ustvarjalnimi delavnicami, s katerimi si najmlajši krajšajo čas med prostimi dopoldnevi. Sredstva za programe filmske vzgoje je Mestni kino Domžale pridobil na razpisu Slovenskega filmskega centra, del sredstev pa projektu namenja-jo tudi iz lastnega proračuna, saj se jim zdi prav delo z mladimi eden od temeljev njihove programske usmeritve, zato bodo temu in sorodnim programom tudi v bodoče namenjali veliko pozornosti.

**Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale**

torek, 29. marec

20.00 / abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN

sreda, 30. marec

20.00 / abonma gledališki RUMENI in IZVEN

četrtek, 31. marec

20.00 / abonma gledališki RDEČI in IZVEN

petek, 1. april

20.00 / abonma gledališki ZELENI in IZVEN

Vinko Möderndorfer: OBISKI

Slovensko stalno gledališče Trst / režija: Vinko Möderndorfer/ igrajo: Primož Forte, Maja Blagovič, Vladimir Jurc, Tina Gunzek / *družinska satira s štirimi nastopajočimi, ki bo nasmejala s prepiri in presenetila s preobrti*

sobota, 2. april

10.00 / Sobotna otroška matineja

Jure Karas: LUNOŽER

gledališka predstava za otroke / Bimbo teater / režija: Jure Karas / igrata: Juš Milčinski in Urška Mlakar / 30 min, 3+ / *zgodba o princu z imenom Vito in strašnem Lunožerju*

ponedeljek, 4. april

20.00 / abonma koncertni MODRI in IZVEN

GIDON KREMER IN KREMERATA BALTICA

program: Schumann-Herrmann "Slike z vzhoda, op.66", Schumann-Koering Violinski koncert op.129, Weinberg "Sinfonietta Št. 2 op.74.", Brahms-Cohen "Sonata za klarinet opus 120/1" / nastopajo: Gidon Kremer in Kremerata Baltica / *legendarni violinist s svojim ansamblom, umetnik, ki je v svoji dolgoletni karieri večkrat obšel svet, gostoval v najprestižnejših dvorinah, z najimenitnejšimi orkestri, dirigenti, glasbenimi partnerji današnjega časa ...*

četrtek, 7. april

20.00 / abonma glasbeno scenski PRVI in IZVEN

petek, 8. april

20.00 / abonma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN

CARMINA SLOVENICA "Balkanika"

zborovsko-scenski koncert / dirigentka: Karmina Šilec / nastopajo: zbor Carmina Slovenica, Janez Dovč (harmonica), Goran Krmac (tuba), Nino Mureškič (tolkala) / *človeški glas, povzdignjen v pesem, skozi tisočletno tradicijo balkanskih godb*

ponedeljek, 11. april

20.00 / abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN

torek, 12. april

20.00 / abonma gledališki RUMENI in IZVEN

sreda, 13. april

20.00 / abonma gledališki RDEČI in IZVEN

četrtek, 14. april

20.00 / abonma gledališki ZELENI in IZVEN

Iztok Mlakar: PAŠJON

Gledališče Koper in SNG Nova Gorica / režija: Vito Taufer/ igrajo: Izток Mlakar, Žiga Udir, Radoš Bolčina, Igor Štamulak, Gorazd Žilavec, Rok Matek,Tjaša Hrovat, Nejc Cijan Garlatti / *s svetopisemskimi zgodbami nam Mlakar skozi smeh pove marsikatero grenko o nas in naši družbi*

sobota, 16. april

10.00 / Sobotna otroška matineja (omejeno število sedežev)

Brata Grimm: RDEČA KAPICA

lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Zapik / režija, igrata: Igor Cvetko, Jelena Sitar / 35 min, 3+ / *predstava iz starega lesenega kovčka, v kateri je glavna zvezda volk*

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE

Ljubljanska 61, Domžale

T 722 50 50

www.kd-domzale.si

sledite nam tudi na Facebooku
facebook.com/kd.francabernika

APRIL 2016 MESEČNI KOLEDAR

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Ernst Haffner

Krvni bratje: roman o berlinskih bandah

CANKARJEVA ZALOŽBA, 2015

Spomladi leta 1933 so v več nemških mestih sežgali dela 127 pisateljev. V tem barbarskem dejanju, ki so ga nacisti razglasili za 'čiščenje domovine', so gorele knjige Freuda, Brechta, Musila, Klause in Heinricha Manna, Roze Luxemburg in številnih drugih. Med njimi se je znašla tudi knjiga neznanega avtorja Ernsta Haffnerja, ki je z naslovom *Mladost na berlinskih cestah* izšla leta 1932. Ob ponovni izdaji leta 2013 je upravičeno naletela na izjemen odziv. V Berlinu in drugih nemških velemestih je v začetku 30. let 20. stoletja živelo na cesti na tisoče brezdomnih otrok. Nekateri so bile žrtve negotovih gospodarskih razmer. Mnogi med njimi so pobegnili iz vzgojnih zavodov. Tam so bili izpostavljeni represalijam vzgojnega sistema, ki je nad njimi izvajal psihično in fizično nasilje. Nekaj varnosti in socialne topline so našli v samoorganiziranih bandah. Te niso zagotavljale samo zaščite, v njih se je izražala tudi mladinska proletarska subkultura. Shajali so se v opuščeni tovarniških barakah, pili, plesali in za nekaj ur pozabili na svojo bedo. Haffnerjeva knjiga se sočutno in brez olepšav posveča tej temi. Globoko pretresljiva zgodba o usodi teh fantov na najbednejših krajih tedanjega Berlina.

Benedict Carey

Kako se učimo

UMCo, 2016

Benedict Carey, ki pri New York Timesu pokriva področje znanosti in medicine, nam ponudi pregled spoznanj in raziskav na temo učnega procesa. V glavnem gre za splošno znane resnice, kot denimo, da imajo možgani bolj kot linearno učenje snovi od začetka do konca raje dinamiko, spremembe v ritmu in prehajanje med temami. Nemirne študirajoče duše se lahko potolažijo, da ni nič narobe, če te odnese na konec učbenika ali od fizike k filozofiji, še preden oddaš seminarsko o gravitaciji. Ko je čas za odmor, je odmor, ko je čas za spanje, se spi in ne pifla. Produktivno učenje z dolgotrajnim učinkom je še najbolj podobno situaciji učinkovitega reševanja problemov, ko so možgani optimalno stimulirani za tvorjenje novih povezav. Branje za krepitev učne motivacije, hvala bogu brez novih revolucionarnih metod.

Erik Valenčič

Sence ne gorijo

SANJE, 2015

Erik Valenčič, ki je sicer znan kot novinar, ustvarjalec dokumentarnih filmov in publicist, nas tokrat nagovarja prek romana (prvenca), ob branju katerega se je težko otresti misli, da gre v bistvu za potencialni priročnik za urbano gverilo, ki po avtorjevem mnenju neizogibno prihaja, če bo brutalni kapitalizem nadaljeval zastavljeno pot. In prav nič ne kaže, da mu karkoli in kdorkoli to pot lahko prepreči. 'Pod zemljo je še en svet in še drugi ljudje' je eden izmed priljubljenih citatov družine protagonistov, za katere se zdi, da sprejmejo 'mandat' zastopanja tega sveta in teh (drugih) ljudi. V nedefiniranem zahodnoevropskem mestu se v boju proti kapitalističnemu sistemu odločijo narediti korak naprej od klasičnega levičarskega aktivizma. Navdahnjeni z delovanjem Situacionistične internacionale v 60. letih prejšnjega stoletja in podkrepljeni s teorijami urbane gverile od sabotaž veletrgovskega centra kmalu preidejo v mnogo radikalnejše akcije. Sestavljene in uspešno aktivirane so prve bombe in zdi se, da poti nazaj ni več. Družba je prestrašena, napadi na njihove 'trdnjave' predramijo tudi vladajoče elite, ki se seveda zatečejo k dodatni represiji ... *oprostite za nevšečnosti, ampak to je revolucija ...* Ali urbana gverila res še lahko prebudi uspavane ljudi k upor proti rakavemu kapitalizmu in sproži revolucijo? To bomo morda izvedeli v drugem delu zgodbe ...

Luis Negrón

Okrutni svet

MODRIJAN, 2015

Portoriški pisatelj Negrón je za svojo zbirko kratkih zgodb leta 2014 prejel literarno nagrado za gejevsko literaturo lambda. Vseh devet zgodb je postavljenih v predmestje večjega me-

sta, glavni junaki so geji, ki se trudijo preživeti v okrutnem homofobnem in včasih versko fanatičnem svetu. Srečujejo se z nesrečami, s smrtjo, z boleznijo, revščino, včasih so tudi oni izredno kruti in svoji osamljenosti. In čeprav je njihov svet poln predsodkov in trpljenja, so do konca optimistični, nezlomljivi, celo duhoviti. Negrón kratko zgodbo za svoj način literarnega izražanja uporablja izredno spretno in prepričljivo.

knjige za otroke in mladino

Anna Woltz

Nenavaden teden s Tesso

ZALOŽBA Miš, 2016

Samuelov brat si na prvi dan počitnic zlo mi nogo in desetletni Samuel pri zdravniku spozna Tesso. To je samosvoja deklica, že ob prvem srečanju ga prisili, da z njo kar na dvorišču vadi čuden ples, saj naj bi bilo od tega odvisno njeno življenje. Tessa ne pozna svojega očeta, a po naključju ob prelistavanju albumov odkrije, kdo je. Takoj skuje načrt, kako ga bo privabila na otok, kjer živi z mamo. Želi ga spoznati tako dobro, da bo videla, če je vreden, da je njen oče. Seveda pa potrebuje tudi Samuela, da bo izpeljala svoj načrt. Ji bo uspelo? Bo oče vreden, da mu razkrije skrivnost? Za pristrčno zgodbo o prijateljstvu in odrasčanju je pisateljica prejela več nagrad za otroško in mladinsko književnost.

Nina Mav Hrovat

Orientacisti: tekma s kifeljci

ZALOŽBA Miš, 2015

Glavne junake mladinskega romana – Martina, Maja in Filipa Jakoba smo spoznali že v prvi knjigi – *Orientacisti* na sledi morilcu. Pisateljica Nina Mav Hrovat je tokratne dogodivščine spretno prepletla v novem naslovu – *Orientacisti: tekma s kifeljci*. Fantje odidejo na orientacijsko tekmo ob Velikem jezeru, kjer se Maj zaljubi v dolgonogo svetlolaso lepoticco. Dekle kmalu izgine, a se na Majevo veselje spet pojavi v Marini Beli. Toda njeno vedenje je zelo čudno. Zato fantje sklenejo, da ji bodo pomagali. Zapletejo se v krajo in ugrabitev, kar njihovim staršem povzroča veliko skrb. Bo konec pustolovsko kriminalne zgodbe srečen?

Ida Mlakar

O kravi, ki je lajala v luno

ZALOŽBA Miš, 2015

Mrvica je ostarela krava, ki spušča čudne glasove, ki so bolj kot mukanju podobni bevskanju in lajanju. Zaradi vse slabšega sprejemanja okolice in občutka odvečnosti se Mrvica neke noči odpravi v svet ... proti morju. Na poti v zapuščeni hiši spozna Van den Hija, odsluženega cirkuškega konja, ki pa je še kako poskočen in s svojim plesanjem stapa, navduši in prepriča Mrvico, da se preizkusi v petju. Tako se skupaj odpravita v mesto, kjer Van den Hijo odpleše svojo stepovsko točko, Mrvica pa zraven poje bluz ... Šaljiva zgodba z izvrstnimi ilustracijami Petra Škerla v sebi skriva globoko sporočilo za našo starajočo se družbo. Neizprosni kapitalizem v starejših ljudeh prepogosto vidi samo odslužene delavce, ki ne koristijo več produktivnosti sistema, medtem ko povsem zanemari njihovo modrost in izkušnje, s katerimi lahko vse bolj odtujeni družbi še veliko prispevajo ...

medioteka

DVD

Inferno

FORUM LJUBLJANA, 2014

Mlada družina se dobesedno utopi v boju za preživetje. Starša izgubita delo, ker je zemljišče, kjer 'njuna' tovarna stoji, namenjeno novemu nakupovalnemu središču. Izklopijo jim elektriko, zmanjka jim plina, najemnine ne morejo več plačevati, deložacija, prostitucija, nasilje ... Tegob ni ne konca ne kraja, z delom svojih pridnih rok pa se zaradi neizprosne širše krize ne da preživeti. Izhoda ni, saj se gnili kapitalizem hrani s krvjo revnih, brezposelnih in zapostavljenih. Kriza se naseli tudi v medsebojne družinske odnose in samo še stvar časa je, kdaj se bo vse sesulo. Film je zasičen s katastrofičnostjo in grotesken v pretiravanju nizanja vseh mogočih problemov in nesreč. Šolski primer za 'manj je več'. Sicer pa svetla izjema v prikazu filmsko zamolčanega slovenskega delavca.

KULTURA

KOLUMNA • ODTIS ČLOVEČNOSTI

LENART ZAJC

MODRA NOTA

Modra nota je posebnost zapisa jazz in blues skladb in pomeni, da jo glasbenik lahko odigra za četrtninko tona ali polton drugače, kot je zapisana.

Ta modra nota oziroma blue note v originalu je tista, ki glasbeniku dopušča vpeljati v skladbo oseben izraz in občutje glasbe – glasbenikovo dušo. Ni čudno, da se po tej modri noti imenujejo glasbene založbe, ki izdajajo jazz in blues, glasbeni klubi, trgovine s ploščami in tudi z glasbeno opremo. Blue note je postal sopomenka za jazzovsko umetnost.

Tudi v Domžalah, na Ljubljanski 72, imamo jazz klub, imenovan po modri noti – Blunout. Sodobnemu, prijetnemu lokalu v kleti SPB, v katerem se obiskovalec izvrstno počuti, daje dušo prav jazz. Večerni program žive glasbe napolnjujejo ne le slovenski izvajalci, pač pa izvajalci različnih jazzovskih podzvrsti z vsega sveta, dopolnjujejo pa jih večeri uveljavljenih, kvalitetnih stand up komikov. Lokal je prava osvežitev, ki samo gostinsko ponudbo nadgrajuje s sodobno umetnostjo. Že lep čas govorim, da ravno umetnost pomeni tisto dodano vrednost, ki naredi stvari drugačne, zanimivejše, saj jim v rešnici da dušo.

Domžale iz leta v leto bolj postajamo še ena od ljubljanskih spalnih četrti. Delovnih mest za Domžalčane v Domžalah že dolgo ni več dovolj, in bližina prestolnice ter dobra cestna povezava seveda pomeni dobrodošlo rešitev zaposlitvene situacije. Nena zadnje je vsega dobrih dvajset minut vožnje in že si v Ljubljani. Bližina, ki bi vsekakor lahko delovala koristno v obe smeri, pa je žal Domžalčani ne znamo, kot nekoč, izkoristiti za oživitve ponudbe lastnega kraja. Sicer imamo veliko barčkov, gostiln, celo pivnico z lastno pivovarno, pa žal noben od teh nima ambicije oziroma znanja, kako pritegniti obiskovalce iz nekoliko širše okolice. Vse njihove delovanje je namenjeno dremotni okolici spalnega predmestja, katerega življenje je podrejeno ritmu, ki ga diktira bližnja Ljubljana.

Kljub temu pa zadnje čase lahko rečemo, da so se stvari začele spreminjati in da morda Domžale vendarle lahko kljub bližini Ljubljane obstanejo kot mestece z lastnim življenjskim utripom in lastno ponudbo, ki lahko v določenih točkah celo nadgrajuje ponudbo Ljubljane. Nena zadnje Kavarna Flerin je posladek za mirno druženje in klepet v prijetni družbi, kakršnega težko najdeš daleč naokrog, Blunout Klub ima glasbeno in gostinsko ponudbo, ki brez dvoma dosega tisto, ki jo je nekoč zagotavljal Jazz klub Gajo, pa ga ljubljanske mestne oblasti niso znale ohraniti pri življenju in je zdaj reduciran le na poletno delovanje na vrtu Društva slovenskih pisateljev. Pomemben prispevek k domžalskemu kulturno-umetniškemu razvoju predstavlja tudi gledališka predstava Zavednonezavedno, ki je pred kratkim doživela svojo premiero v koprodukciji domžalskega podjetja Parnas in s sodelovanjem Kulturnega doma Franca Bernika. To je velik premik od Domžal, kot odjemalca tuje umetniške produkcije, proti Domžalam, ki producirajo lastno, profesionalno umetnost.

Seveda, ena lastovka še ne prinese pomladi, pa vendar nam v zavest pripelje misel na pomlad. Predstavljam si, da bi nekje med Flerinom in Blunoutom odprli še kabare z bogatim šov programom. Pa kavarno – knjižarno in z literarnimi nastopi, pa

galerijo sodobne umetnosti, pa restavracijo z vrhunsko kulinariko v katerem bi kuhinja delovala ‚celo‘ po deseti, pa lokal z gostujočimi glasbeniki, ki bi nas s svojo glasbo odnesli od Andov, prek Irske pa tja do Sahare, pa še marsikaj bi se lahko našlo, kar bi spadalo v takšen kontekst. Predstavljajmo si, da vsi ti lokali uskladijo svoje delovanje tako, da se s svojim programom dopolnjujejo, namesto da med seboj tekmujejo. Domžale bi

“Prepričan sem, če bi si Domžale začrtale prepoznavno, sodobno kulturno ustvarjalno vizijo in jo približale ljudem, podprto s kvalitetnim druženjem, bi se v Domžale tudi hitro vrnila življenjska živahnost. Seveda bi tak premik za uspeh zahteval premišljeno občinsko podporo, vključevanje Domžalčanov v njegov razvoj, dobro strategijo umeščanja v širši prostor, na koncu pa bi pridobili vsi.

dobile popolnoma novo podobo. Iz kraja, ki tone v predmestni sen, bi dobili svojo lastno kulturno umetniško identiteto, ki bi na ves kraj vrgla novo luč, ta pa bi drugače osvetlila podobo mesteca, ki je nedolgo nazaj imelo pomembno vlogo v gospodarskem razvoju naše države.

Sam pripadam generaciji, ki je odraščala v osemdesetih, se pravi v času, ko se je hodilo iz Ljubljane v Domžale na zabavo, saj so bile takrat tu najslavnejše diskoteke v okolici. Res je, takrat cestna povezava še ni bila tako enostavna kot zdaj, pa tudi vsi nismo imeli avtomobilov, tako se je sem hodilo na štop ali pa prisedalo v avtomobile prijateljev in znancev. Zdaj je ta generacija odrasla, dozorela in postala zahtevnejša, pa vendarle še vedno željna kvalitetnega družabnega življenja, ki pa vendarle presega le gostilniško zabavo. Prepričan sem, če bi si Domžale začrtale prepoznavno, sodobno kulturno ustvarjalno vizijo in jo približale ljudem, podprto s kvalitetnim druženjem, bi se v Domžale tudi hitro vrnila življenjska živahnost. Seveda bi tak premik za uspeh zahteval premišljeno občinsko podporo, vključevanje Domžalčanov v njegov razvoj, dobro strategijo umeščanja v širši prostor, na koncu pa bi pridobili vsi.

Dokaz, da bi to lahko delovalo, pa je prav Blunout klub: poskusite jih brez rezervacije obiskati in dobiti prosto mizo na večer, ko se pri njih odvija umetniški program, pa boste razumeli, o čem govorim. □

17. Gostičevi dnevi

Tenorist Jože Gostič, svetovno znani operni umetnik, ostaja v naših spominih.

Gostičevi dnevi, slovesnosti povezane s tenoristom Jožetom Gostičem, ohranjajo spomin na rojaka, svetovno znane opernega umetnika. Prireditve, ki potekajo v opernih hišah in krajih, povezanih z njegovim življenjem in delom, že od leta 2000, ob počastitvi 100. obletnice njegovega rojstva, ohranjajo spomine na velikega umetnika v Sloveniji in na Hrvaškem. Po zaslugi kulturnega društva z njegovim imenom s Homca ter njihovih sodelavcev, nepozabni tenorist, ki Homca ni nikoli drugače imenoval kot svoj dom, ne bo nikoli pozabljen, saj vsako leto znova odkrivajo razsežnosti in pomen znamenitega pevca, kakršnega danes ni. Tako so namreč naslovili bogato monografijo avtoric Marije Barbieri in Marjane Mrak, ki so jo s hvaležnostjo izdali v letu 2000.

Veliko hvaležnosti in ponosa je bilo tudi na letošnjih že 17. Gostičevih dnevih, ki so bili tudi zaradi svojega začetka v Cankarjevem domu nekaj posebnega. SNG Opera in balet Ljubljana se je namreč v koprodukciji s Cankarjevim domom odločila, da letos predstavi opero G. Verdija Otello, v kateri je v naslovni vlogi blestel Jože Gostič in po zapisu gledališkega kritika Nenada Turkalja »znal vlogo mojstrsko interpretirati z maksimalno prepričljivostjo, hkrati pa je na tipično shakespearovski način preraščal zunanji videz osebnosti in izoblikoval sliko slehernika, globoko človeški lik v svoji tragičnosti.« Opero je režiral Manfred Schweigkofler, vlogo Otella je pel Michal Lahotský, v vlogi Desdemone smo poslušali Urško Breznik, Jago je bil Jože Vidic, v ostalih vlogah pa so nastopili Nuška Drašček Rojko, Aljaž Farasin, Andrej Debevec, Peter Martinčič, Juan Vasle in Rok Bavčar. Imenitna predstava, ki je bi bil Jože Gostič zanesljivo vesel!

Opera HNK Zagreb je v okviru 17. Gostičevih dni pripravila predstavo, ki je bila pomemben korak na Gostičevi umetniški poti. Tenorist Jože Gostič je namreč leta 1929, ko je postal solist ljubljanske opere, pel Lenska v operi Petra Iliča Čajkovskega Jevgenij Onjegin. O njegovi interpretaciji, ki ji je bila namenjena posebna pozornost, so napisali, da se je »poznala odlična pevska šola in muzikalnost«, »lep, zdrav glas«, »razločna izgovorjava«, kar je odličnega tenorista kmalu popeljalo med vrhunske operne umetnike. Zagrebška predstava je nastala v koprodukciji

Opere HNK Zagreb in Opere HNK Ivana pl. Zajca Reka, režiral jo je Michal Znaniecki, v glavnih vlogah pa so nastopili Vladimir Puškarič, Adela Golac Rilovič, Jelena Kordič, Cecilija Car, Neda Martić in Siniša Štork, v vlogi Lenskega pa Igor Morozov.

O tradicionalnem obisku v Zagrebu je predsednik društva Borut Jenko povedal: »Pred operno predstavo je v pro-

solistov, ki jih lahko spremljamo v naših opernih hišah, marsikaterega od njih pa tudi na pomembnih opernih odrih in festivalih v Evropi.

Udeležence slavnostnega koncerta 6. marca 2016 v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah, med katerimi je bila tudi veleposlanica republike Hrvaške v naši državi Vesna Terzič in drugi gostje, je pozdravila mag. Rena-

starih Opere HNK Zagreb nova veleposlanica Republike Slovenije v republiki Hrvaški dr. Smiljana Knez sprejela predstavnik Kulturnega društva Jože Gostič Homec, Društva ljubiteljev zagrebške Opere in Kulturno-prosvetnega društva Slovenski dom iz Zagreba ter vse, ki so se z nami udeležili prireditve v Zagrebu. Predstavili smo ji dosedanje delo in prijateljske vezi, ki so se stkale med nami v 18 letih sodelovanja.«

Spominsko sveto mašo je na njegovem ljubem Honcu, ki ga ni nikoli pozabil, letos daroval ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar, z glasbeno mašo W. A. Mozarta Missa brevis v D-duru pa jo je spremljal zbor Consortium musicum pod vodstvom dr. Mirka Cudermana z organistom Urošem Peletom. Slovesnost v cerkvi Marijinega rojstva na Homcu je bila poleg kulturnega doživetja tudi letos priložnost za srečanje vseh, ki spoštujejo Gostičevo delo, hkrati pa prijetno srečanje domačinov ter članov Društva prijateljev zagrebške Opere in Kulturno-prosvetnega društva Slovenski dom iz Zagreba, ki vedno radi sodelujejo na vseh prireditvah.

Slavnostni koncert solistov ljubljanske in zagrebške opera od leta 2002 poteka v Kulturnem domu Franca Bernika v Domžalah. Na koncertih, ki vedno napolnijo dvorano, so se doslej predstavili tako mladi kot uveljavljeni operni solisti Opere HNK Zagreb ter SNG Opera in balet Ljubljana. Nastopilo je prek 60

ta Kosec, podžupanja Občine Domžale, ki je bila tudi pokroviteljica koncerta. Na njem so nam zapeli solisti Opere HNK Zagreb: Tamara Franetović Felbinger, Nikša Radovanović in Siniša Hapač ob klavirski spremljavi Vjasklava Babiča, soliste SNG Opera in balet Ljubljana: Urško Breznik, Branka Robinšaka in Marka Kobala pa je na klavirju spremljala Jelena Boljubaš. Tudi koncert, ki ga je vodil Ivan Lotrič, vezniki tekst pa je prispevala Marija Barbieri, nas je popeljal na Gostičevo pevsko pot, saj smo prisluhnili arijam in duetom iz oper, ki so pomembno zaznamovale njegovo pevsko pot: Jevgenij Onjegin, La Bohème, Faust ter Otello. Tako kot doslej že več kot 60 solistov, so tudi tokratni navdušili zbrano publiko in še enkrat več dokazali, da so dostojni nasledniki velikega Jožeta Gostiča.

Organizatorji letošnjih 17. Gostičevih dni: Kulturno Društvo Jože Gostič Homec, Društvo prijateljev zagrebške Opere, SNG Opera in balet Ljubljana ter Opera HNK Zagreb ter pokrovitelja Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve Hrvaške ter Občina Domžale so, skupaj z vsemi, ki so se tudi letos množično udeleževali prireditev, nadaljevali tradicijo, ki ob hvaležnosti in ponosu na velikega tenorista, prinaša tudi prijateljstvo, ki ne pozna meja. In dokler bo tako, bo Jože Gostič živel, saj, kdor živi v spominih, nikoli ne umre.

VERA VOJSKA

Akvarel kot ustvarjalni izziv

Peti likovni natečaj v Menačenkovi domačiji

MENAČENKOVA DOMAČIJA Letos smo sodelujočim ljubiteljskim ustvarjalcem iz Domžal in okolice predstavili akvarel kot ustvarjalni izziv, v katerem smo dali prednost predvsem tehnični izvedbi. Našemu javnemu pozivu so se s 33 likovnimi deli odzvali ustvarjalke in ustvarjalci iz likovnih društev Domžal, Mengša, Radomelj, Trzina in posamezniki. Tudi letošnji odziv sodelujočih je bil nad pričakovanji, tako številčno kot tudi po zadovoljivi likovni izvedbi. Izbor prispelih likovnih del natečaja je opravila strokovna komisija, ki je pri ocenjevanju upoštevala izvirnost likovnega izražanja in izvirnost motiva. Najboljša dela so bila na odprtju natečajске razstave 8. marca 2016 nagrajena s priznanji in nagradami, ki jih prispevalo podjetje Art Ljubljana, d. o. o., trgovina z umetniškim materialom,

medtem ko bomo ustvarjalki Miri Jarc z likovnim delom, za katerega je zbrala največ točk, omogočili tudi samostojno avtorsko razstavo v novi programski sezoni. Drugo mesto sta si delili ustvarjalci Angela Dovžan in Veronika Strašek. Priznanja so prejeli Joži Anžin, Irena Gradišnik, Vanda Grilc, Nana Guberinič, Dušan Klopčič, Brane Murko, Ana Rajer, Ida Rebula, Veronika Židanek in Tatjana Žmavc. Izbor nagrajenih akvarelov ni bil lahko delo, saj je vsako delo posebno na svoj način in je vanj vložene veliko ustvarjalnega napora. Pokrovitelju natečaja in vsem sodelujočim se zahvaljujemo za večletno korektno sodelovanje pri naših likovnih natečajih, kajti brez njih jih ne bi uspešno izvedli. Drugo leto pa se spet vračamo z novim likovnim izzivom!

KATARINA RUS KRUŠELJ

*Trenutek,
ko les spet oživi*

Vabilo

Vabimo vas na odprtje rezbarske razstave.

Avtor: Jože Močnik

V petek, 8. aprila ob 19. uri na Dvorcu Rus, Šentvid pri Lukovici, Štajerska cesta 11.

Vzemite si čas in ga preživite v naši družbi.

Društvo za ohranjanje in oživljanje kulturne dediščine Skrinjca.

Za ogled razstave izven časa odprtja obvezne predhodne najave na telefonski številki: 040 727 704.

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. aprila 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. aprila 2016, do 12. ure.**

Upokojenski pevski zbor Moravče v enoti Mavrica

Enota Mavrica uspešno sodeluje z Upokojenskim pevskim zborom Moravče in krepi medgeneracijsko povezovanje.

Upokojenski pevski zbor Moravče

VRTEC URŠA, ENOTA MAVRICA, KR-TINA Že drugo leto (toliko je stara tudi naša enota Mavrica) so se našemu povabilu odzvali člani Upokojenskega pevskega zbora Moravče pod vodstvom dirigenta Milana Kokalja. Zbor letos praznuje tudi jubilejno 30. obletnico obstoja in delovanja.

Vsi otroci so lahko poslušali njihovo prepevanje. Spoznavali so se s slovensko ljudsko pesmijo. Nanjo so se spontano in neposredno odzvali s ploskanjem in pripevanjem. Zbrano so

poslušali tudi najmlajši, stari od enega do dveh let. Zadovoljni so bili pevci, otroci in strokovne delavke.

Srečevanje različnih generacij na različnih področjih nas povezuje in krepi medsebojno razumevanje, kar je za čas, v katerem živimo, zelo pomembno. Zato se že zdaj veselimo ponovnega srečanja prihodnje leto.

Vsem pevcem hvala za prijetno dopoldne.

VZG. PETRA KRAŠOVIČ
FOTO: ŠPELA RAVNIKAR

Tradicija ljudskih običajev se ohranja

Območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin Domžale–Kamnik 2016

V Kulturnem domu Groblje je v soboto, 5. marca 2016, v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, območne izpostave Domžale in v sodelovanju z Zvezami kulturnih

staviti. Velika številka nastopajočih otroških skupin govori tudi o tem, da bodo mladi z učenjem plesov in petja še naprej ohranjali tradicijo ljudskih običajev.

društev občin Domžale in Mengeš, občinami Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin ter Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti, območne izpostave Kamnik potekalo Območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin Domžale–Kamnik 2016, na katerem je sodelovalo šest otroških in osem odraslih folklornih skupin, ki so s petjem in plesom prikazali bogato tradicijo slovenskih ljudskih običajev.

Na Območnem srečanju otroških in odraslih folklornih skupin Domžale–Kamnik 2016, ki je potekalo v Kulturnem domu Groblje, je letos poleg osmih odraslih skupin sodelovalo kar šest otroških skupin. Lahko zaapišemo, da je to vsekakor zelo razveseljiva novica, saj se za prihodnost ohranjanja slovenskih ljudskih običajev ni treba bati. V nekaterih skupinah so nastopili tudi otroci, ki še obiskujejo vrtec, kar pomeni, da so v zelo rosnih letih začeli poleg življenja spoznavati tudi ljudske običaje in jih znajo na simpatičen način tudi pred-

MIHA ULČAR
FOTO: MIRO PIVAR

Moč naroda je v njegovem izročilu

Z ustvarjalko Ljubo Jenče pod slamniki

SLAMNIKARSKI MUZEJ Ljuba Jenče, samostojna ustvarjalka na področju kulture – pevka, pravljíčarka, zbirateljica ljudskega gradiva, prenašalka in ena najvidnejših interpretin slovenskega ljudskega izročila, je bila gostja Cvete Zalokar na marčnem Srečanju pod slamniki. Ljudskih pesmi in pripovedi se je učila z dušo in telesom ob poslušanju ljudskih pevk in pevcev v živo.

V začetku pogovora je izrazila navdušenje nad slamnikarskim muzejem, v katerem je shranjena dediščina naših tatarih. Ob tem se je spomnila začetka zbiranja pesmi po terenu, ko je marsikdaj slišala: pa kaj to sprašuješ, saj to ni nič. Pa je, največkrat starejše ljudi, vseeno spodbujala, da so zapeli – navadno njej prvič, saj niso imeli nikogar, ki bi jih poslušal. Še bolj pa jo je v prepričanju, da je treba zbirati tovrstno blago, utrdilo srečanje s starejšim pevcem ob domačem Cerknškem jezeru, ki je sam pel skozi vas. Zadelo jo je v dušo, da takega glasu ne dobiš nikjer, kaj bo z njim, če ga ne ohraniš. Vse to jo je spodbudilo, da se je načrtno lotila tega področja, saj zbirateljev tovrstne dediščine skoraj ni bilo. Nihče niti pomislil ni, da je to naše, da je to del naše kulture, da so naše korenine, ki omogočajo ohranjanje stika s predniki. V zgodovini dolgo časa ni bilo pravega odnosa do zbiranja ljudskega blaga.

Vsaka pesem in način, na katerega se poje, sta pomembna, enako vsak človek, njegov odnos, navade, čustvovanje – vse se čuti v interpretaciji pesmi, kar nam je gostja najlepše pokazala ob pesmi Izidor ovčice pasel. Prav začarala nas je s svojim glasom in različnimi interpretacijami pesmi. Ob tem nas je spomnila na najstarejše zapise, na sistematično zbiranje ljudskega blaga, pa tudi, da se starost pesmi prepozna po motivih, verzih, vsebini in načinu, kako se poje. Lju-

dje pojejo kot čutijo, kot jim narekuje srce, vsak drugače, pesem je nosilka spomina, petje kaže na značaj, temperament pevcev. Posebno doži-

bil Stane Stražar, kronist, ki je pevke poznal in zbiralce tovrstnega blaga opozoril nanje. Prisluhnili smo pesmi o starem Jobu, o domišljavem ko-

vetje za prisotne je bilo petje posameznih pesmi z našega konca. Prisluhnilo smo pesmi o sveti Kristini in izvedeli, da je pesem od tam, kjer jo pojejo, pa tudi, da le ponekod še živijo prave vrednote, vendar žal počasi izginjajo.

Tudi pri nas premalo poudarjamo, da je stik z dušo slovenskega naroda pesem, njegova moč pa je v njegovem izročilu – bogastvu, ki mora živeti med nami.

Sogovornici sta nas spomnili tudi na pesmi, ki so jih prepevali ob pletenju kit. Prisluhnilo smo pesmi o sv. Bernardu, ki jo je zapisal dr. Anton Breznik iz Ihana, omenjene so bile ljudske pevke Katarina Sušnik, Bolčarjeva teta in Krštavova teta iz Kratine ter Rozalija Pavlič. Omenjen je

vaču, pa tudi o Valentinu in Peregrinu, ki je povezana z Limbarsko goro. Zapomnili smo si, da srečanja z ljudsko duhovno kulturo pomenijo neizčrpen vir spoznavanja in razumevanja življenja Slovencev kot tudi dežele, kjer živimo. Večer je bil prijetnejši tudi zaradi številnih vprašanj in skupnega petja.

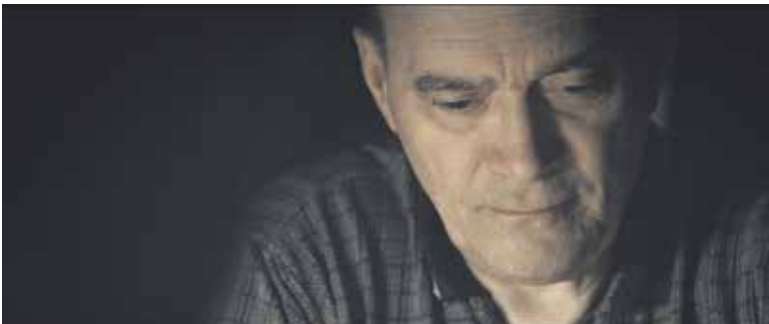
Ljuba Jenče, ki nam je skupaj s sogovornico Cveto Zalokar pripravila res prijeten večer ljudske pesmi, je umetnica, ki nam je veliko dala in nas opozorila, da moraš ljudsko petje negovati, da ostane med nami. In to si zanesljivo želimo vsi, ki cenimo petje in želimo ob teh ohraniti vez s preteklostjo – tudi za prihodnost.

VERA VOJSKA

Recenzija filma: Dobri državljani

Odličen dokumentarec Dobri državljani (A Good American) avstrijskega režiserja Friedricha Moserja, ni običajen film o teoriji zarote. Gre namreč za do potankosti razdelano analitično študijo o varnostnem programu NSA (Ameriška agencija za obveščevalno varnost: National Security Agency), imenovanem ThinThread, katerega idejni oče je William Binney, ki danes poleg Edwarda Snowdena predstavlja enega najbolj razvpitih 'nacionalnih izdajalcev' s strani ZDA. Seveda zgolj zato, ker je bil njegov program do te mere učinkovit in tudi poceni, da je predstavljal resno grožnjo predvsem eni sami instituciji in njenim 'partikularnim' interesom – NSA.

V intrigantnem celovečernem dokumentarcu, ki je prežet z atmosfero vrhunskega trilerja, spoznamo vzroke za nastanek pogojev, ki ne samo, da so pripeljali do črnega 11/9, pač pa so tudi uspešno generirali občutek ignorance do vsega, kar bi slednjo katastrofo pomagalo preprečiti. William Binney, za prijatelje Bill, vesten, odločen in vizionarski sodelavec NSA, se je po najboljših močeh trudil oblikovati varnostni program, ki bi kar najnatančneje selekcioniral čedalje bolj pregledno množico globalnih informacij, na podlagi katere bi bila potem lahko oblikovana tudi nacionalna varnostna strategija z minimalnim poseganjem v svobodo običajnih državljanov. Namesto tega pa se je zgodilo ravno nasprotno: svoboda posameznika že zelo dolgo ni bila tako ogrožena, saj ne samo, da ljudje na oblasti – pa tudi tisti za njo – lahko vse o nas zvedo praktično v trenutku, pač pa ob najmanjšem sumu na teroristično dejavnost ali kaj podobnega, lahko tudi (ne)ustrezno

ukrepajo. Pri slednjem 'varnostnem' pristopu pa sploh ne gre za osredotočenost na sumljive (ne)formalne organizacije, skupine in združbe ljudi, ki jih družijo nek 'sumljiv' interes, pač pa pogosto na nas, nič hudega sluteče navadne smrtnike, ki danes raje nekajkrat premislimo, preden kaj zapišemo na mail ali facebook, saj se prav vsaka naša zapisana beseda vestno beleži in je na razpolago za vekomaj. Na sledeč način pa ne samo, da se ustvarja splošno ozračje nesvobode, pač pa se ves čas reproducira občutje specifičnega strahu, ki lahko peha ljudi tudi v paranojo ali pač kakšna druga psihosomatska obolenja. Poleg tega je takšen pristop osredotočen zgolj na posledico oziroma na stanje šele po kakšnem domnevnem terorističnem napadu, namesto da bi bil glavni fokus na pravi vzrok: njegovo preprečitev oziroma poskus akcije, da do njega sploh ne bi prišlo. S slednjo strategijo gre torej dejansko za obvladovanje ljudi in njihove intime do te mere, da bi nas bilo – že iz čisto eksistenčnih razlogov – strah dvigniti svoj glas v imenu resnice, ker je vsak izmed nas pač lahko potencialni terorist in bi zato neko ravnanje lahko bilo interpretirano kot

'sumljiva subverzivna dejavnost', ki škoduje nacionalnim interesom. Eno od sredstev, ki vodi do slednjega načina razmišljanja, je v večini primerov 'strateško pogojena' ignoranca, ki zavrača vse, kar je novo, inovativno, predvsem pa učinkovito. Tako je tudi izkušnja glavnega protagonista Billa, ki je že za časa ameriške vojne v Vietnamu s svojo strategijo boja proti 'sovražniku', ki bi število domačih žrtev vsaj močno zmanjšala, – če že nič drugega – pri vojaških generalih nalezljivo izključno na gluha ušesa. Njegova zgroženost nad takšnim ravnanjem pa je bila tolikšna, da je že takrat obelodanil, da bi morali vsi po vrsti izgubiti svoje službe, saj gre za skrajno etično neodgovorno početje.

V filmu je še nešteto detajlov in podrobnosti, o katerih je sicer več kot vredno tudi razpravljati, vendar naj ostane za tiste, ki si ga boste tudi ogledali. Naj omenim zgolj še besede ene od najmočnejših figur NSA neposredno po 11. septembru: »11/9 je bil za nas pravi blagoslov, saj gre za kravo, ki jo bomo lahko molzli vsaj še 15 let«.

Film si lahko ogledate tudi v Mesnem kinu Domžale.

ŽIGA ČAMERNIK

KULTURA

Narava je še vedno živa

Gorniški večer v Knjižnici Domžale z dr. Petro Draškovič Pelc

Med zanimivi sogovorniki, ki jih je Borut Peršolja gostil v okviru gorniških večerov, je vselej tudi kdo od številnih fotografov. V začetku marca je bila to dr. Petra Draškovič Pelc (1980), doktorica biomedicine. Z možem imata svoje podjetje Ars Naturae – fotografija, turizem in razvoj v Kočevju. Je raziskovalka, fo-

ziji, od koder je tudi tesna povezanost z naravo. Zelo mlada je ob sodelovanju na kemijski olimpijadi na Tajskem ugotovila: svet je lep, prijazen, dober. Z veseljem ga spoznava, a se vedno rada vrne v Slovenijo. »Na tako malem in raznolikem prostoru je redko kje v svetu toliko lepih biserov,« je povedala. Uživa v

tografinja, naravoslovka, popotnica in ljubiteljica narave, turistična vodnica, članica številnih društev, prostovoljka in prijetna sogovornica. S fotografijo in besedo se oglaš v številnih časopisih in revijah, tudi tujih, o svojih popotovanjih doma in v tujini pa pripravlja predavanja in fotografske razstave.

Zelo zanimiv pogovor je bil povezan s fotografijo, naravo in peštrimi življenjem sogovornice, ki je poudarila, da skuša z veliko hvaležnostjo sprejeti vse, kar najde v naravi. Fotografija jo spremlja vse življenje. Najprej fotografije domače, štajerske pokrajine ter veliko dobrih nasvetov in izkušenj v gimna-

Sloveniji in bi njene lepote pogrešala, če bi morala v tujino. Z njo smo se sprehodili po poti sprememb tehnike fotografije ter ves večer občudovali čudovite fotografije iz Slovenije in sveta.

Veliko dobrih misli je ostalo s srečanja z vsestransko dr. Petro Draškovič Pelc. Tudi ta, da je škoda, da izgubljam otroško radovednost in zvedavost. Pa da moraš početi tisto, v čemer se lahko izraziš, pokažeš, kdo si, in se trudiš, da življenje ne gre mimo tebe ...

Do jeseni nasvidenje, se vidimo v hribih!

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Zverinsko slikarstvo

Zverinsko slikarstvo, kot ga je opisal programski vodja Galerije Domžale Jurij Smole, je slikarstvo Vladimirja Lebna, akademskega slikarja, ki je odraščal v Sevnici ter danes živi in ustvarja v Ljubljani.

GALERIJA DOMŽALE Njegove ustvarjalne muze so živali, ki jih največkrat spremljajo tragične življenjske zgodbe. Črpa jih iz svetovnih novic in iz svojega vsakdana ter jih opremlja s humorjem in sarkazmom. Zakaj bi mučene živali upodabljal v svojih mukah, zakaj raje ne v simpatični pozi brejkdenserjev? Gre za zgodbo o plešočih medvedih v Bolgariji, ki so desetletja nastopali v cirkusih. Njihovo učenje plesa je bilo pretresljivo, saj so morali stopati po žerjavici in razbeljenih kovinskih ploščah. Z vstopom v EU so se zanje zavzele mednarodne organizacije za zaščito živali in jim uredili poseben rezervat. V razstavljeni sliki si jih je Vladimir Leben zamislil kot plesalce v disku, v značilnih zlomljenih pozah brejkdenserjev, obsijanimi s pisanimi odbliki svetleče disko krogel. Vizu-

alni učinek slike poudarijo pozlatene oči, ki se bleščijo v temi.

Lebnove naslikane podobe živali so največkrat v človeškem okolju, prida jim človeške značaje in še več – pravzaprav gre velikokrat za oživiljene podobe ljudi iz njegovega življenja in okolja, ki se skrivajo v živalskih oblikah z vsemi simboličnimi oznakami, značilnimi le zanje. Preciznost je tista, ki zaznamuje Lebnove slike, in jih ustvarja posebne. In tudi njihova vsebina, ki je minimalizirana v maniri, manj je več. Risba je odlična, saj se ukvarja tudi z ilustracijo in je dobitnik prve nagrade za animacijo na 10. festivalu slovenskega filma v Portorožu leta 2007 ter prejemnik priznanja Hinka Smrekarja na 10. slovenskem bienalu ilustracije leta 2012. Razstava v Galeriji Domžale je na ogled do 31. marca.

KATARINA RUS KRUŠELJ

Od slovenskega ljudskega izročila do romantične simfonične tradicije

Koncert Simfoničnega orkestra Domžale–Kamnik 9. aprila ob 20. uri v KD Franca Bernika Domžale

Sporod sestoji iz štirih del. Najprej bo na vrsti Veronikina usoda, novo delo prof. Tomaža Habeta. O njem je zapisal: »Živimo v času, ko nasprotja med človeško dobroto in usmiljenostjo na eni ter sebičnimi materialnimi interesi na drugi strani ustvarjajo veliko dramatično napetost. Te zakonitosti veljajo tudi za svobodno glasbeno obliko – balado. Ta ima tudi programski naslov Veronikina usoda in črpa vsebino iz pripovedke o kamniški Veroniki, treh novomašnikih, prekletstvu graščakinje Veronike ter o rešitelju pastirčku.«

V prvem delu koncerta bosta sledila še Introdukcija in rondo capriccioso za violino in orkester, op. 28 Camilla Saint-Saënsa – dvodelna skladba, ki ponuja violinistom dokazovanje tehničnih spretnosti in muzikalnosti –, in pa Toskin poljub, delo ki ga je po izvirni glasbi Giacoma Puccinija za saksofon in orkester priredil Yasuhide Ito. V zanimivem in malokrat izvedenem delu je japonski skladatelj glavne teme iz znamenite Tosce malenkostno predelal in povezal v rapsodično celoto. V drugem delu koncerta bo na sporedu še Simfonija št. 8 v G-duru, op. 88 Antonina Dvořaka. Gre za njegov glasbeni idiom, prepleten z elementi češke glasbe in plesov.

MIHAEL KOZJEK

Cvetje hvaležno odklanjamo

Kulturno društvo Tuhinj gostovalo na Viru

Po novoletni predstavi Copata ni bilo treba dolgo čakati na naslednji prijeten dogodek, ki ga je Kulturno društvo Vir namenilo ljubiteljem komedije.

Tokrat so v goste povabili Kulturno društvo Tuhinj, ki je gledalce v dvorani Delavskega doma na Viru nasmejalo s komedijo Cvetje hvaležno odklanjamo.

Kulturno društvo Tuhinj se lahko pohvali z dolgoletno tradicijo gledaliških predstav in drugih aktivnosti. Letošnje leto je za društvo prav posebno, saj obeležujejo 60-letnico svojega obstoja in delovanja.

Predstava Cvetje hvaležno odklanjamo govori o problemu namišljenega bolnika, kakršnih ne manjka tudi v današnjem času. Tak je strokovnjak za elektroniko George, ki skrivoma posluša telefonski pogovor svojega zdravnika in nesporazum je tu. Prepričan je namreč, da mu je prisojeno le še nekaj tednov življenja, v katerih bi predvsem rad poskrbel za svojo ženo, saj ga skrbi, kako bo živela brez njega. V dogajanje posegata tudi njen prijatelj Berto in sosed Arnold. Komedija zmešnjav in komičnih vložkov je navdušila obiskovalce, ki so jih pohvalili tudi igralci, češ da tako dobre publike nimajo vsak dan.

VERA VOJSKA

Maske so padle – v razstavne okvirje

Pustna maska je naslov razstave, ki jo je Foto, kino in video klub Mavrica v ponedeljek, 23. februarja 2016, pripravil v radomeljskem kulturnem domu.

FOTO, KINO IN VIDEO KLUB MAVRICA Člani kluba so na natečaj poslali prek 200 fotografij. Karol Steiner jih je izbral 48, ki so ga prepričale z zanimivostjo, barvitostjo in sporočilnostjo. Na ogled bodo še do konca marca v razstavišču Dom in Kodrovi dvorani.

Ob odprtju so pripravili pustni filmski program: januarske karnevalske priprave mask metuljev na Hudem, letošnje karnevalsko pustno razjanje na Viru in peko krofov pri Ivan-

Lanska dokumentarna kronika je bila krajevno in društveno obarvana. Pokazali so tabor društev ljudske tehnike v domžalskem Češminovem parku, ko so se predstavili jamarji, modelarji, avto-moto društva, radioamaterji, fotografi in filmarji, jutranji promet skozi Radomlje, ki ga niti krožišče ne more več brez zastojev prepuščati, rekreativna telovadba za upokojence in otroke iz vrtca ob Kamniški Bistrici ter športni dan otrok radomeljskega vrtca Kekec, ki so se z vzgo-

Fotografski in filmski program sta pritegnila Radomljane in okoličane.

ki Brodar. Nostalgichen je bil črno-beli skok v zimo 1985, ki je zapadlo snega ne le za zimsko pravljico, ampak za naporno lopatno delo. Povsem drug svet je prikazalo avtobusno potovanje od zahodne do vzhodne obale ZDA.

jiteljicami, starši, dedki in babicami podali v neznanu.

Petindvajsetega aprila društvo napoveduje razstavo z naslovom Zimska idila, ki bo v Knjižnici Domžale.

IGOR LIPOVŠEK
FOTO: IZTOK KONČINA

Kar trije prijetni večeri

V Nepal, Tibet in na Kitajsko, na Madagaskar ter v Peru in Ande

KULTURNO DRUŠTVO MIRAN JARC ŠKOCJAN V Kulturnem društvu Miran Jarc Škocjan osrednjo skrb namenjajo kulturnemu poletnemu festivalu, začetek letošnje kulturne sezone pa so polepšali tudi s tremi prijetnimi srečanji, za katere so zanimive sogovornike našli kar v društvu. Tako nam je Anton Sedeljšak, nekdanji direktor uspešnega podjetja Sam, ki že vrsto desetletij pomaga z donacijami društvu, v prostorih

društva slikovito predstavil obisk Nepala, Tibeta in Kitajske. Le teden dni pozneje smo prisluhnili Juretu Sešku, ga redno srečujemo v domačih gledaliških predstavah, ki je s fotografijami, videom besedo in glasbo predstavil Madagaskar, še posebej obisk misijonarja Petra Opeke. V začetku marca je alpinist, član društva, Marijan Breščak, predstavil Peru in vzpone v Andih.

VERA VOJSKA

Predsednik društva Lojze Stražar se je zahvalil Antonu Sedeljšaku za prijeten večer.

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. aprila 2016**. Rok za oddajo prispevkov je v **četrtrek, 14. aprila 2016, do 12. ure**. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu F. Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

Plakat miru: »Mir povezuje«

V organizaciji Lions kluba Domžale, Likovnega društva Vere Terstenjak in Knjižnice Domžale je v prostorih knjižnice v torek, 15. marca 2016, potekalo odprtje razstave Mir povezuje, ki so jo pripravili učenci Likovnega društva Vera Terstenjak

Učenci so ustvarjali v okviru 27. mednarodnega Lions likovnega natečaja za Plakat miru 2015–2016. Vsako leto Lions klubi z vsega sveta sponzorirajo mednarodni likovni natečaj Plakat miru v lokalnem okolju. Namen natečaja je spodbuditi otroke v starosti od 11 do 13 let k razmišljanju o življenju na planetu zemlja, o sočutju in miru. Svoja razmišljanja potem otroci z različnimi tehnikami predstavijo kot likovna dela. Natečaj poteka stopenjsko.

V uvodu je obiskovalcem odprta razstava zapela Nika Pirnat, ki se

voril predsednik Lions kluba Domžale Marko Kuliš, ki je predstavil domači Lions klub, in Likovno šolo slikarke Vere Terstenjak, ki se ji je tudi zahvalil ter ji podelil posebno priznanje.

Spregovorila je tudi pooblaščenka guvernerja za Plakat miru Darja Delavec, ki je tudi pozdravila gostjo, varuhinjo človekovih pravic Vlasto Nussdorfer, in Boštjana Pavliča iz Lions kluba Domžale, brez katerega marsikatera prireditev ne bi bila tako lepo izpeljana. Po govorih je Nika Pirnat zapela še dve pesmi, ob katerih sta se

Dunajska filharmonična poslastica

Violinsko-klavirski duo Rainerja Honecka in Christopherja Hinterhuberja

KDFB Četrti koncert 18. sezone koncertnega, modrega abonmaja KDFB

Novo leto je za nami, pa tudi maratonski koncert omenjenega ciklusa, zato pa smo spet v lepih starih, zlatih vodah domžalskega alias Bekavčevega glasbenega cikla. 19. februarja 2016 sta v tem okviru gostovala dva izjemna avstrijska, dunajska instrumentalna solista. Tudi glasba, torej odigrani avtorji in njihova dela, so bili tako ali drugače povezani z Dunajem: četudi skladatelj kot npr. W. A. Mozart, F. Schubert, E. W. Korngold, A. Dvoržak, J. Brahms in dodani F. Kreisler niso ,čisti' Dunajčani, pa so tako ali drugače povezani s to ,Meko' zahodnoevropske glasbe.

Umetnika, od katerih je prvi (violinist Reiner Honeck) prvi koncertni mojster sloviti Dunajskih filharmonikov, drugi (pianist Christopher Hinterhuber) pa profesor na tamkajšnji Univerzi za glasbo, sta se izkazala za izredno ,uglašeni' duo. Ne le da smo ju v prvi vrsti občudovali v slogovno odbranem sporedu in dramaturgiji celotnega recitala v veliki alias Tomčevi dvorani KDFBD, njun nastop je v polno zasedeni dvorani res pomenil pravo dunajsko glasbeno in ne le filharmonično poslastico. Temu zagotovo niso mogle botrovati vse okoliščine, ki so ju privedle na naš oder, njuna soigra je bila naravnost odlična in plemenita. Poleg vseh napovedi koncertov in diskografije, kar vse sta že opravila in še opravlja, pa so bile tudi to reference, da smo jima lahko prisluhnili s precej bolj visoko nastavljen (kritično) letvico, kot bi jima sicer. Je pa tudi tale naš abonmajski cikelus že sam po sebi naravnan oz. postavljen precej visoko, tako da bi se marsikateri koncert, marsikateri izvajalec gladko lahko pomeril z našim srebrnim abonmajskim ciklom ljubljanskega CD. Med številnimi dozdašnjimi dokazi za to je bil vsekakor duo Honeck-Hinterhuber. Ta je začel nastop z občutljivo, pa zato najbolj odlično Mozartovo glasbo: 2-stavčna Sonata št. 21 v e-molu, KV 304 iz zrelih skladateljevih ustvarjalnih let (1778); morda je bilo tukaj (2. stavek, Tempo di menuetto) še slišati kakšen spodrseljajček, a uigranost tega instrumentalnega dua je bila ves čas na skrajno intenzivni ravni – od Schubertovega Rondoa pa vse do sklepa prvega dela koncerta s Korngoldovo 4-stavčno Suito (iz priložnostne glasbe za Shakespeara Mnogo hrupa za nič, op. 11; 1918-19). Drugi del se je začel, se nadaljeval in sklenil še bolj vehementno: Dvoržakove Štiri romantične skladbe, op. 75 (1887) in Brahmsova 3-stavčna Sonata št. 1 v G-duru, op. 78 (iz let 1878–79); da bi po takem ,finalu', kot je bil veliki, morda največji avtor tega violinsko-klavirskega večera (Brahms), zazvenelo še dvojje dodatkov. Kaj drugega kot Kreislerjevi – Malo dunajsko koračnico in Španski ples. Poleg vseh navedenih presežnikov omenjenega recitala velja omeniti še to, da violinist igra na enega od Stradivarijevih inštrumentov (iz leta 1709), pa tudi naši prireditelji niso izostali, saj so pianistu pripeljali na oder podoben (sicer dunajski) inštrument, Bösendorfer.

DR. FRANC KRIŽNAR

Flavtistka Irena Grafenauer, pianist Oleg Maisenberg in klarinetist Mate Bekavac

Peti koncert 18. sezone koncertnega, modrega abonmaja KDFB

KDFB Parada vedno uspešnejših koncertov se v Domžalah kar nadaljuje; spet pod okriljem Bekavčevega modrega oz. koncertnega abonmaja v KDFBD crescendirajo, naraščajo čedalje močnejše. Tudi zaradi njih bo treba iznajti v glasbeni kritiki oz. ocenah še kakšen nov (slovenski) presežnik. Saj so tokrat na kar dveh zaporednih koncertih (15. in 16. marca) v tamkajšnji Tomčevi dvorani nastopil trije odlični glasbeniki, vsak z drugega glasbenega sveta: izraziti solisti v vseh pogledih, zdaj pa tudi komorni glasbeniki. Bil se na njihovem prvem od obeh omenjenih koncertov, vsakega od njih pa se še spominjam z naših srebrnega in zlatega odra (v Ljubljani), zdaj pa so prišli skupaj v pregovorno (Bekavčevo) Akademijo St. Martin in the Fields, v Domžale.

Igrali so glasbene izvirnike in priredbe dveh izrazitih romantikov Franza Schuberta (1797–1828) in Franza Liszta (1811–1866), lahko bi rekli ,klasično' za eno najbolj tradicionalnih instrumentalnih duo- in trio zasedb ter si zanje nadeli ime intime glasbene redkobesednosti in moč glasbene alkimije. Bili so vsak zase in vsi trije dobesedno spreminjevalci kovine v zlato, ,srednjeveški' eksperimentatorji kemije in duhovnosti ali še najbližje: v svoji skrivnostni (glasbeni) umetnosti že pravi čarovniki; tokrat M. Bekavac morda malce v ozadju, pa kljub temu odličen ,motor' ostalima dvema protagonistoma: tonsko odlični, perfektni Grafenauerjevi in enkratnemu Maisenbergu. Za Grafenauerjevo lahko zapišem, da je obdržala svoj perfekten ton, s katerim tako rekoč briljira že vseskozi in ki ga s svojo morda navidezno odmaknjenostjo ni prav nič izgubila: njen ton je v njej sami, njena flavta in duša s telesom pa so

samo posredniki, s katerimi odlično transformira notne zapise v našo realnost: dušo v naš fizični svet. Njena Sonatina v D-duru, op. 137 in D. 384 in zaključne Variacije na temo Suhe rože iz samospevnega cikla Lepa mlinarica, op. 160, D. 802 (oboje F. Schubert, slednje pa še v dodatno oplemeniteni igri na pamet) sta bili tisti deli, s katerima je naša Irena ,prišla, vide-la in zmagala.' Njena flavtna zgodba je še vedno prepolna najrazličnejših odtenkov, s katerimi gradi in izgradi ogromne arhitekturne loke. Komaj še jo je v tem dohajal odličen pianist Maisenberg, ker pa smo bili v najbolj intimni komorni glasbeni muzi, brez njega res ni moglo iti: tudi on sam je bil v tem kar najbolj adekvaten naši prvi dami flavte; še več: njegove solistične točke: Dvojnik (Schubert) in Litanije in Postanek (Liszt) so bile njegove ,come back' na naš, slovenski srebrno-zlati glasbeni oder. Maisenberg je poet klavirja na povsem drugem področju, z zdajšnjo vključitvijo v naša dva dua (s klarinetom in klavirjem) ter v dodatna tria pa je dodal piko na i odličnega komornega muzika: Bekavca je spremljal v uvodni Schubertovi Sonatini v g-molu, op. 137, D. 408, ki je bila že na samem začetku mnogo več kot pa zgolj formalni predtakt, v kar štirih dodatkih (F. Kreisler in D. Šostakovič) pa igral sam in v triu: dva Šostakovičeva Valčka; več kot bravo vsem trem odličnim muzikom, zdaj bi lahko že rekli ,apostolom' domžalske scene Akademije St. Martin in the Fields.

Zagotovo pa bo nov crescendo te sezone v KDFB v ponedeljek, 4. aprila, ko bo gostovala slovita Ceremera-ta Baltica s še bolj slovitim violinistom Gidonom Kremerjem.

DR. FRANC KRIŽNAR

že nekaj let ukvarja z zborovskim pe-tjem, v zadnjih dveh letih pa se je odločila preizkusiti tudi v jazz in klasični tehniki petja, ki se ga uči v glasbenem centru Černe-Avbelj.

Po uvodni točki je kritičarka in moderatorka Jadranka Šumi predstavila zgodovino plakata miru, kako plakati nastajajo in kaj je motiv za vsakoletni natečaj. Zatem nam je sprego-

z umetniškim plesom pridno zavrtila plesalca Petra Slokan in Jan Marolt. Sledila je podelitev priznanj in nagrad vsem mladim nadobudnim slikarjem, ki ljubijo vonj po barvi, ki jo nanašajo na platno ali papir. Po podelitvi je predsednik Lions kluba Domžale obiskovalce povabil na praznovanje 20-letnice njihovega kluba.

BESEDILO IN FOTO: MIRO PIVAR

Prva razstava fotografij Tine Brate

Umetnost fotografije ima na Slovenskem skoraj 180 let dolgo tradicijo.

Zadnja desetletja je fotografija še številčnejše postala spremljevalka življenja, ki se ji posvečajo tako akademsko izobraženi umetniki fotografije kot tudi neprofesionalni ljubitelji fotografskega objektiva. Omogoča jim trenutne zapise različnih motivov, ki tako ostanejo trajni zapis vsakdanjega stanja v življenju.

Tina Brate je Domžalčanka, ki se je s fotografijo srečala v otroštvu pri svojem dedku, ki se je fotografiji posvečal ljubiteljsko. Tam je spoznala vse osnovne zakone fotografiranja in fotografije. Tudi svoj prvi fotoaparat je dobila za darilo od dedka, ki ji ga je prinesel s počitnic na Malti. Ljubizen do medija je rasla v njej vsa leta odrasčanja ter ob nekaj dopolnilnih fotografskih tečajih in delavnicah prerasla do odločitve, da se v svojem prostem času že tri leta intenzivno in namensko posveča fotografiji.

Za osrednjo tematiko se je Tina odločila za fotografiranje dojenčkov, osebnih portretov in družinskih zapisov. Posnetki dojenčkov, novih družinskih članov, bitja, ki osrečujejo družine, z roko fotografa ostanejo zapisani za vedno in v brezčasen spomin.

Pri delu je Tina zelo zahtevna, veliko energije posveti času, da ujame pravi trenutek, ko doseže, da jo motiv v danem trenutku prepriča in se je dotakne. Takrat je zadovoljna kot ustvarjalka. Izdelovanje posnetkov je v črno beli tehniki in tudi v barvni.

Prva razstava v lokalu Blunout v Domžalah je presenečenje. Na stenah

lokalu ne najdemo fotografij dojenčkov, ampak odlične barvne posnetke iz živalskega sveta, kameleona. Tino je namreč pritegnil kameleon, ki ga je srečala na delovnem obisku. Bil je namreč tudi še dojenček, 8 cm velik. Povečani posnetki prikazujejo kameleona v vsej svoji veličini in barvni prepričljivosti. Fotografije nam na izrazito spreten in strokovno dorečen prijem tako približajo živalsko bitje – skrivnostnega kameleona. Na majhnih formatih so povečani detajli, na večjih pa zre v nas kameleon v vsej svoji veličini. Lokal je zapolnjen s kvalitetnimi in domišljenimi posnetki.

Veselim se naslednjih predstavitev Tine Brate.

V lokalu, kjer se redno odvija privlačen in raznovrsten kulturni program, bo razstava odprta še najmanj do 31. marca 2016, zaključila pa se bo z dražbo. Sredstva od prodanih fotografij bodo namenjena družinam v stiski v občini Domžale.

Tino Brate lahko spremljate tudi na spletni strani fotografiranje-brate.si.

JADRANKA ŠUMI

Na Homcu spoznavali slovenske umetnike na Hrvaškem

Kulturno društvo Jože Gostič iz Homca je v petek, 19. februarja 2016, pripravilo nadvse zanimivo predavanje, ki je potekalo v dvorani Gasilskega doma na Homcu.

KULTURNO DRUŠTVO JOŽE GOSTIČ **HOMEC** Avtorica knjig o Slovencih na Hrvaškem in članica Kulturno prosvetnega društva Slovenski dom iz Zagreba Polona Jurinić nam je predstavila slikarje Ambroža Testena iz Loke pri Mengšu, Franca in Andreja Jelovška iz Mengša ter delo slovenskih lazaristov na Hrvaškem. V kulturnem programu je nastopil kitarist Jaka Iglič.

Najprej je gostjo Polono Jurinić in vse obiskovalce predavanja pozdravil predsednik KD Jože Gostič Borut Jenko in povedal nekaj besed o gostji. V nadaljevanju je gostja predstavila društvo: »V Zagrebu živi precej Slovencev in Slovenci dom nas povezuje, tako da ne pozabimo našega prelepega slovenskega jezika. Dvakrat mesečno imamo v kape-li ranjenega Jezusa slovensko mašo.«

Rodila se v Ljubljani leta 1945. Od svojega četrtega leta je živela v Mariboru, kjer je na tehnični šoli diplomirala iz arhitekture. V Zagrebu živi od leta 1972. Mož Zdenko, ki je bil tudi med poslušalci, je Zagrebčan in imata sina Roka. Moža je spoznala v Parizu. Do upokojitve je delala v projektnih birojih, a zadnja leta po vojni na Hrvaškem pri obnovi kriznih območij od Dubrovnika do Belega Manastirja. Je aktivna članica kulturno-prosvetnega društva Slovenski dom v Zagrebu. Kot članica uredništva časopisa Novi odmev spre-

mlja kulturne dogodke na Hrvaškem. Je tudi članica Sveta slovenske narodne manjšine mesta Zagreb in Hrvaško-slovenskega društva prijateljstva ter številnih monografij. KPD Slovenski dom v Zagrebu deluje od leta 1929 in spada med najstarejša društva te vrste v Evropi.

Še o veliko slovenskih umetnikov smo izvedeli. Njihova dela krasijo hrvaško ozemlje. Vidni so v obliki katedral, cerkva, prelepih cerkvenih oltarjih, poslikavah, kipih, znamenitih stavbah in še bi lahko naštevali. Gostja Polona Jurinić nam je ob pripovedovanju o delu in zaslugah slovenskih umetnikov na Hrvaškem nazorno pokazala še v slikah, ki so se vrtele na projekcijskem platnu.

BESEDILO IN FOTO: MIRO PIVAR

POLITIČNE STRANKE

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK, ČLAN OS IN PREDSEDNIK OO SDS

Kralj je mrtev, živel kralj – ali kako do tribune na pomožnem nogometnem igrišču

Na začetku meseca sem se odzval prijaznemu vabilu nespornega kralja Zavoda za šport Domžale mag. Janeza Zupančiča. Na srečanju smo počastili njegov odhod v ‚penzijo‘. Vprašali se boste, zakaj dajem poudarek temu dogodku? Za tiste, ki ne veste: gospod Zupančič je predstavljal sinonim za pomoč športnim društvom in s tem njihovo posredno financiranje. Zupančič je bil šport v Domžalah. Zato je primerno in nujno, da se mu na tem mestu zahvalimo in upamo, da njegov naslednik ni stopil v prevelike čevlje. Na občinskem svetu se je ob njegovem imenovanju nekaterim utrnila misel, da nima zadosti izkušenj, vendar menim, da dajmo gospodu priložnost in po potrebi pomoč. Predlagam, da skupaj nadaljujemo po načelu: Kralj je mrtev, živel kralj. Ker upam, da bo imel za nekatere projekte še več posluha kot njegov predhodnik, tudi javno (v glasilu) in ne samo na občinskem svetu (kar večine občanov ne zanima), ponovno predlagam (svetniška pobuda 184), da pristopimo k postavitvi pokrite ‚tribunce‘ na pomožnem igrišču za nogomet. Obrazložitev, ki sem jo na svojo pobudo dobil s strani občine, da so drugi pomembnejši objekti potrebnejši prekritja in da ima prisotnost staršev otrok poleg igrišča, lahko zelo negativni vidik sproščene vadbe, je milo rečeno ‚kislá‘, do vseh staršev in ljubiteljev nogometa pa podcenjujoča. Vsi skupaj se moramo zavedati, da so otroci naše največje bogastvo,

“ Ker upam, da bo imel za nekatere projekte še več posluha kot njegov predhodnik, tudi javno (v glasilu) in ne samo na občinskem svetu (kar večine občanov ne zanima), ponovno predlagam (svetniška pobuda 184), da pristopimo k postavitvi pokrite ‚tribunce‘ na pomožnem igrišču za nogomet.

in da je skrb staršev nekaj prvinskega. Očitek, da ni sredstev, potrebnih bi bilo le 11.740 evrov, preprosto ne drži. Denar je, saj če se je našel za tako nepotrebnost, kot je nov marmornati vhod v (večni spomin in slavo) županovo stavbo, bi se zagotovo moral najti tudi za starše otrok, ki moki spremljajo svoje najmlajše. Pa se ne! Zakaj, da, zato, ker ima nogomet svojega predstavnika v občinskem svetu, ki ni poslušen in v koaliciiji. Vse ostalo je prazno ‚nakladanje‘.

DESUS / MARIJA PUKL, PREDSEDNICA OO DESUS

Pokojnina samo še socialna podpora?

Ali lahko dopustimo, da pokojnina za polno delovno dobo postane za tretjino upokojencev samo še socialna podpora?

Nikakor ne! Zaposleni v času svoje delovne dobe vplačujejo v pokojninsko blagajno 15,5% od bruto plače. Delodajalci plačujejo 8,5 %, kar pa je država pred leti znižala na polovico. Sistem pokojninskega zavarovanja je zasnovan tako, da je pokojnina pravica iz vplačanih prispevkov. Če se drastično spreminja odnos med številom delovno aktivnega prebivalstva in številom upokojencev, če se dopušča, da se delodajalci lahko izognejo plačevanju prispevkov, potem z zbranim denarjem od zaposlenih ni mogoče zagotoviti izplačila pokojnin. V zakonu je med pomembnimi dopolnilnimi viri državni proračun, ki letno doda v pokojninsko blagajno nekaj več kot 1,3 milijarde evrov. Plače so od 2005 do 2014 porasle za 36,60%, starostne pokojnine pa za 20,06% in vse pokojnine skupaj za 22,28%. Zato je razmerje med povprečno starostno pokojnino in povprečno neto plačo do 2015 padlo že na 60%, vse pokojnine skupaj pa celo na 56,10%. Kljub temu država dopušča neplačevanje prispevkov v pokojninsko in je izjemno neuspešna pri izterja-

“ Ali lahko dopustimo, da pokojnina za polno delovno dobo postane za tretjino upokojencev samo še socialna podpora?

vi. Ni več ‚esdekaja‘, dosledne preprečevalke neplačevanja prispevkov. Posledice nosijo delavci, ker nimajo plačanih prispevkov, in pokojninska blagajna, ker ima zaradi tega izpad prilivov. Času svoje aktivne dobe so sedanjí upokojenci vplačevali velika sredstva v blagajno za pokojnine. Razmerje, ko je na tri delavce prišel en upokojenec, pa je bilo izjemno ugodno. Gradili so šole, vrtce, zdravstvene in kulturne domove ter telovadnice tudi s samoprисpevki od neto plače. Mnogi objekti še danes služijo svojemu namenu. Zdaj pa je situacija izjemno zaskrbljujoča, saj za enega upokojenca dela samo še 1,3 delavca. DeSUS je podprl sklep ZPIZ za uskladitev pokojnin za 0,4%, ki je izračunan na do zdaj znanih podatkih. Menim, da je potrebno uveljaviti vsako uskladitev, ki jo omogoča zakon, saj tudi če je uskladitev nizka, povečujemo pokojninsko osnovo.

SD / UROŠ BREZNIK

Coworking – rešitev za ponovni zagon podjetništva v Domžalah

V Domžalah se vse preveč mačehovsko obnašamo do podjetnikov, inovatorjev in predvsem do mladih, ki šele začenjajo svojo profesionalno pot. Če bi vprašali politične stranke, bi prav vse zatrdile, da je treba nekaj narediti na tem področju, in hitro bi se strinjali, da je podjetniški inkubator nekaj, kar bi, pregovorno podjetniška občina, kar naj bi Domžale bile, morala imeti.

Na marčni seji Občinskega sveta sem dal pobudo za ustanovitev prostora za coworking – prostor za sodelovanja. Prepričan sem, da večina bralcev pozna to obliko dela, pa vendar nekaj besed o tem. Osnovna ideja je, da mladi samozaposleni, podjetniki in ustvarjalci z različnih področij ustvarjanja delujejo pod skupno streho, v enem prostoru, kjer imajo na voljo vso osnovno pisarniško infrastrukturo, prostore za sestanke in izobraževanja.

Kako je to videti v praksi? Pridruži se lahko praktično kdor hoče, vsak dela svoje delo, lahko pa se izmenjujejo izkušnje, pomoč in znanje. Vzdušje je sproščeno, ustvarjalno. Takšno okolje spodbuja razvoj inovacij, je delček v ponovnem zagonu gospodarstva in prispeva k boljši, ustvarjalni in solidarni družbi. Dejstvo je, da v današnjem svetu vse več ljudi dela samostojno, imajo specializira-

“ Osnovna ideja je, da mladi samozaposleni, podjetniki in ustvarjalci z različnih področij ustvarjanja delujejo pod skupno streho, v enem prostoru, kjer imajo na voljo vso osnovno pisarniško infrastrukturo, prostore za sestanke in izobraževanja.

na znanja in iščejo večjo samostojnost. Coworking pa predstavlja odlične možnosti nadgrajevanja. Vključujejo se lahko večja podjetja, organizirajo delavnice, predavanja in izobraževanja.

V svetu obstaja več tisoč coworking prostorov, in čas je, da Domžale sedejo na ta vlak in gremo naprej, tudi v želji po občutnejšem razvoju občine. Mogoče, čisto mogoče je, da se iz tega nekoč razvije pravi podjetniški inkubator, ki bi pomagal mladim podjetnikom na poti do uresničevanja njihove ideje. Morda je prav to način, ki bo vrnil Domžale na podjetniški zemljevid kot mesto mladih ustvarjalnih posameznikov, ki se zavedajo, da skupaj lahko naredimo več in bolje – tako za sebe kot za okolico.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA IN POSLANKA

Gneča pred evropskimi vrati in izpraševanje vesti

Evropa je že nekaj časa najbolj zaželeni cilj mnogih iskalcev boljšega življenja in tistih, katerih življenja so zaradi vojne in spopadov ter revščine ogrožena. Dokler so begunci in migranti pristajali na tujih obalah, se večina v Evropi, prav tako pa tudi v Sloveniji, ni zavedala problemov množičnih prihodov migrantov v dežele blagostanja in demokracije, kot Evropo imenujejo prebivalci Afrike in drugih revnih držav.

Kriza in vojna v Siriji ter krutosti t. i. Islamske države so z domov pregnali milijone ljudi. Ob pogledu na jokajoče otroke nihče ne more ostati ravnodušen. Vsakemu sočutnemu človeku se postavi vprašanje, kako pomagati tem ljudem. Ko poslušamo poročila o ravnanju velikih sil in brezplodnih pogajanjih, začutimo nemoč, jezo, morda celo ogorčenje in strah. Slovenci smo solidarni, vendar nas ta nepregledna množica ljudi, ki ji ni videti konca, navdaja tudi s skrbjo za nas same – našo varnost, službo, demokracijo, vero, kulturo in vrednote. Predvsem pa se kar samo postavlja vprašanje, kakšna bo Evropa v prihodnosti in koliko ljudi lahko sprejmemo, ne da bi bistveno spremenili svoje kulturne podedbe in tudi življenjske ravni. Trenutno je balkanska migrantska pot prekinjena, dokončno rešitev pa še vedno čakamo. Ve se, da bi bilo najbolje, da bi ljudem pomagali čim bližje njihovi domovini, da je treba čim prej vzpostaviti mir, da se bodo lahko znova vrnili domov, potem pa jim pomagati pri obnovi porušenih domov.

“ Migrantska kriza je zato tudi priložnost za izpraševanje vesti, kdo smo in kam gremo, predvsem pa, kaj je dobro in potrebno za obstoj slovenskega naroda in samostojne države Slovenije.

Evropska unija se je že večkrat znašla na razpotju, vendar je po dolgih pogovorih in pogajanjih vedno našla izhod iz zagate in šla močnejša naprej. Dejstvo je, da imajo posamezne države članice tudi v tej krizi vsaka svoje interese in pogled na prihodnost. Vsaka suverena država mora imeti pravico in možnost, da sama odloča o tem, koliko beguncev oziroma migrantov bo sprejela. Nobena vsiljena rešitev ne more biti koristna za prihodnost celotne unije. Hkrati pa se moramo zavedati, da bi razpad EU oslabil vsako državo posebej, kar bi nam tisti, ki jih močna EU moti, zagotovo privoščili. Morda se tudi premalo zavedamo, koliko prednosti imamo, ker smo do zdaj lahko prosto prehajali meje, trgovali in se povezovali. EU je kot skupnost veliko močnejša, kot bi bila vsaka posamezna država sama. Migrantska kriza je zato tudi priložnost za izpraševanje vesti, kdo smo in kam gremo, predvsem pa, kaj je dobro in potrebno za obstoj slovenskega naroda in samostojne države Slovenije.

LTD / JANEZ AVSEC

Investicijski program sprejet – krajevni dom bo

Na 12. seji Občinskega sveta občine se je odločalo tudi o investicijskem programu Krajevni dom – Gasilski dom Studenec. S soglasnim sprejetjem investicijskega programa se je uresničila dolgoletna želja članov PGD Studenec o novem gasilskem domu. Naj vas ne moti poimenovanje krajevni dom – gasilski dom. Občina Domžale bo lastnik doma, upravljala ga bo krajevna skupnost, namenjen pa je krajanom in društvom, ki imajo sedež v krajevni skupnosti Krtina. Čemu tako? Odgovor je kot na dlani. Samo vzdrževanje doma bo strošek, ki ga krajevna skupnost in društva težko krijejo. Poleg tega si nobeno izmed društev ne more lastiti doma, kar pomeni, da bodo, čeprav bo v njem PGD Studenec, imela vsa društva možnost souporabe skupnih prostorov za različne namene. Po ‚bitki‘ bi bili vsi radi zaslužni generali, a menim, da je treba javno povedati, kdo vse je pripomogel, da se bo projekt uspešno zaključil. Kot član sveta krajevne skupnosti in pozneje njen predsednik, član PGD Studenec in član upravnega odbora KD Mirana Jarca, sem v tej ‚zgodbi‘ od samega začetka. Kot je pred leti zapisal Miha Mazzini: »Dva Slovenca sta že recept za prepir«. Z reševanjem

“ S soglasnim sprejetjem investicijskega programa se je uresničila dolgoletna želja članov PGD Studenec o novem gasilskem domu.

prepira je krajevna skupnost začela že leta 2000, ko jo je vodil pokojni Mavric Grošelj. S pomočjo Občine Domžale je bil začel postopek zamenjave in prekvalifikacije zemljišča za potrebe novega gasilskega doma, zdaj krajevnega doma. V vseh teh letih prizadevanj za novo pridobitev smo pridobili podporo župana Občine Domžale Tonija Dragarja. V letu 2015 so bila prek občinskega proračuna pridobljena sredstva za izdelavo projektne dokumentacije. Za samo izgradnjo krajevnega doma so zagotovljena proračunska sredstva v letih 2016 in 2017. Ekipo, ki je uspešno zaključila projekt, sva sestavljala Matjaž Merkužič, gonilna sila pri PGD Studenec, ter jaz kot predsednik KS in član občinskega sveta.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil tudi svetnicam in svetnikom občinskega sveta za njihovo soglasno podporo.

NSI / TADEJA ŠUŠTAR, PREDSEDNICA RO MSI LJUBLJANA-VZHOD

Z drzno in svežo politiko smo sposobni voditi

Mlada Slovenija – podmladek NSi je v soboto in nedeljo, 12. in 13. marca, na Ptujú izvedla 16. redni kongres pod geslom Sveža politika. Okrog sto mladih iz vse Slovenije se je zbralo na največjem dogodku v letošnjem letu. Iz domžalske občine se je kongresa udeležilo kar pet udeležencev, ki so kot delegati ali gosti aktivno sodelovali s svojimi predlogi. Med člani vodstva podmladka je tudi generalna sekretarka MSI, ki je ta kongres organizirala, in prihaja iz občine Domžale.

Mlada Slovenija je s svojimi programskimi usmeritvami pokazala predvsem to, da je politika v Sloveniji lahko sveža in drzna. Trdna stališča, ki temeljijo na jasni identiteti, je predstavila v dveh resolucijah. Prva resolucija z naslovom Mi, krščanski demokrati govorí o slovenski, evropski in krščanskodemokratski identiteti Mlade Slovenije, na kateri sloni tudi evropska civilizacija. V podmladku NSi želimo normalizirati Slovenijo, ki naj postane država, v kateri se bomo mladi lahko izoblikovali, živeli in polno razvijali svoje talente. Druga resolucija o migrantski krizi pa od vlade Mira Cerarja zahteva vodenje migrantske politike, ki bo za Evropo v civilizacijskem in varnostnem smislu vzdržna ter učinkovita pri za-

“ V podmladku NSi želimo normalizirati Slovenijo, ki naj postane država, v kateri se bomo mladi lahko izoblikovali, živeli in polno razvijali svoje talente.

gotavljanju varnosti beguncev. V resoluciji zahtevajo tudi ustavitev sprejemanja ekonomskih migrantov, vzpostavitev varnih območij za begunce v bližini njihove države in zagotovitev vrnitve v njihove domove po koncu vojne, da bodo lahko obnovili svojo državo.

Osrednji gost kongresa je bil dr. Dimitrij Rupel, ki je spregovoril o aktualnih izzivih v svetu, kamor spada tudi migrantska politika. Po osrednjem gostu so potekale delavnice z naslovom izberi.si, na katerih so mladi lahko poslušali predstavitve o krščanski demokraciji, o delu z in za odnose z javnostmi ter o bontonji in protokolu. Dogodek se je končal v družabnem in veselem vzdušju. Mladi so sklenili, da se bodo še bolj povezali in sodelovali v Mladi Sloveniji, saj so se na dogodku spletle marsikateré prijateljske vezi.

Odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov

V marcu in aprilu spomladanska akcija zbiranja kosovnih in nevarnih odpadkov

Spomladanska akcija zbiranja in odvoza kosovnih ter nevarnih odpadkov, ki jo organizira Javno komunalno podjetje Prodnik, bo v marcu in aprilu 2016. Objavljamo urnike odvoza na območju občine Domžale.

Zbiranje in odvoz kosovnih odpadkov

Kosovni odpadki so komunalni odpadki, ki zaradi velikosti, oblike ali teže niso primerni za zbiranje v tipiziranih posodah ali vrečkah za odpadke. Na predvideni dan odvoza morajo biti odpadki do 5. ure zjutraj postavljeni na odjemnem mestu pobiranja komunalnih odpadkov.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo:

- nevarni odpadki, kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov,
- avtomobilski deli,
- akumulatorji,
- gume,
- sodi,
- gradbeni material,
- veje drevoja in žive meje,
- azbestne kritine

Z nevarnimi ali posebnimi odpadki ravnajmo še posebej pazljivo

Vsako pomlad in jesen nevarne odpadke Javno komunalno podjetje Prodnik zbira v premičnih zbiralnicah za nevarne odpadke, ki so skozi celotno obdobje akcije postavljene na predhodno določenih mestih na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Moravče in Lukovica. Nevarni ali posebni odpadki so tisti, ki vsebujejo eno ali več lastnosti nevarnih snovi in z neprimernim ravnanjem lahko škodljivo vplivajo na okolje in zdravje ljudi. Nevarne lastnosti lahko povzročijo požar, eksplozijo, zastrupitev, razžiranje materiala, s svojo radioaktivnostjo pa lahko celo uničijo človeške celice ali kromosomski material.

Simboli nevarnih snovi

Z nevarnimi odpadki moramo ravnati še posebej pazljivo in skrbeti, da se že v gospodinjstvu ločeno zbirajo od ostalih odpadkov. Tudi ko nevarne snovi niso več uporabne, moramo uporabniki poskrbeti, da ne pridejo v stik z ljudmi ali okoljem. Nevarni odpadki nastajajo tako v industrijski, obrtni in kmetijski proizvodnji kot tudi gospodinjstvih. Mednje spadajo na primer različna olja, pralni in kozmetični pripomočki, računalniška oprema, zdravila, žarni-

ce, večina kemikalij in ostalih snovi, ki jih vsakodnevno uporabljamo v gospodinjstvu, nevarnost za okolje pa predstavljata tako snov kot embalaža, ki je v stiku z nevarno snovjo. Nevarne odpadke lahko takoj prepoznate po primernih označbah na embalaži, na vsakem izdelku pa je zapisano, kako ga uporabljati in kako z njim ravnati ob koncu njegove življenjske dobe. Nevarni odpadki ne spadajo na ekološki otok ali med mešane komunalne odpadke (črni zabojniki), pač pa jih dvakrat letno uporabniki oddamo ob akcijah zbiranja ali skozi celo leto v Center za ravnanje z odpadki Dob. Če takšni odpadki končajo na odlagališčih, lahko pride do sproščanja nevarnih snovi iz teh odpadkov v okolje, zlasti v tla in podzemne vode. Zato jih je nujno zbirati ločeno in zanje zagotoviti strokovno odlaganje, predelavo ali uničenje. Količino nevarnih snovi lahko zmanjšamo na hitre in enostavne načine:

- Za mehčanje perila namesto meh-

Med kosovne odpadke spadajo:

- kopalniška oprema,
- pohištvo,
- preproge,
- oblaženo pohištvo in vmetnice,
- svetila in senčila,
- velike gospodinske naprave (štedilniki, hladilniki, pralni stroji ...),
- smuči,
- veliki železni in kovinski kosi.

Kdo so svetniki Občine Domžale?

V uredništvu Slamnika vedno znova iščemo načine, kako delovanje občinske uprave in občinskega sveta približati prebivalcem našega mesta. Predstavitev svetnikov in svetnic je eden od načinov. Tako predstavljamo občinskrnga svetnika oziroma svetnico, po vrstnem redu, ki ga je določil žreb.

Primož Škofic, SMC

Šestinštridesetletni Primož Škofic v Domžalah živi že od rojstva, tukaj si je ustvaril tudi družino. Po študiju kemije se je zaposlil na Srednji kemijski šoli v Ljubljani in se lotil podiplomskega študija, ki ga je zaključil s znanstvenim magistriranjem. Od leta 2003 je zaposlen na Srednji šoli Domžale, kjer opravlja funkcijo ravnatelja gimnazije in direktorja Srednje šole Domžale. Od prve zaposlitve naprej in do danes, že 21 let, je zaposlen v šolstvu in na tak način ves čas v stiku z mladimi, pravi. »Kot vsa družbena področja, tudi šolstvo in razmere v šolstvu v veliki meri kroji politika. Šola je ogledalo vsega, kar se dogaja v družbi in 'kriza', ki zdaj traja že kar preveč let, se močno pozna tudi v šoli. Čeprav se s politiko nisem nikoli ukvarjal, sem, tako kot mnogi drugi v naši državi, pred nekaj več kot letom dni v Stranki Mira Cerarja (zdaj Stranka Modernega Centra) videl možnost za spremembe in možnost za premik v pravo smer. Stranka je na državnoborskih volitvah dosegla izjemen rezultat, dobro pa se je odrezala tudi na lokalnem nivoju. Kljub 'statusu popolnega začetnika' sem kar hitro dobil vpogled v delo občinskega svetnika,« pravi Primož Škofic, ki sodeluje tudi v svetu KS Vencija Perka ter v svetu Zavoda za šport in rekreacijo Domžale.

»Program stranke SMC na lokalnem nivoju obsega deset točk, ki smo jih oblikovali pred lokalnimi volitvami. Glede na delo, ki ga opravljam, mi je blizu problematika mladih, javnih zavodov, šol, športa, sociale ... Pobuda naše svetniške skupine (pa tudi drugih) za odprtje 'mestne blagajne' je za zdaj naletela na gluha ušesa, vendar ne bomo odnehali. V občini deluje Center za mlade, ki ponuja številne in raznovrstne aktivnosti za mlade. Kljub temu se srečujemo s pomanjkanjem prostora za mlade, s pomanjkanjem vsebin, ki bi mlade, kljub bližini Ljubljane, zadržale v Domžalah, in popestrile mladinski utrip Domžal. V KS Vencija Perka smo ponovno pozvali k ureditvi prehoda čez železniško progo pri osnovni šoli Vencija Perka. Morda se nekaj premika, vendar menim, da bo potrebno še veliko truda in energije, da se bo dokončno premaknilo.« Škofic dodaja, da je v prvem letu vse prevečkrat dobil občutek, da ni prave volje za reševanje in udeležanje pobud in predlogov. »Vse prevečkrat se iščejo ovire, problemi, zaradi katerih nečesa ni mogoče narediti. Pogrešam pozitiven pristop, iskanje rešitev. S kolegi svetniki želimo pokazati, da se da!«

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Med nevarne odpadke spadajo: stari akumulatorji, baterijski vložki, barve in topila, laki in premazi, smole in lepila, razredčila in topila, hladilne tekočine, čistila, kemikalije, olja in masti, pesticidi, pralna in kozmetična sredstva, zdravila: ampule, igle, mazila, posipi, sirupi, tablete, termometri, svetila: neonska in halogenska ter fluorescentne žarnice, zaščitna sredstva za rastline in škropiva, čopiči, krpe, lopatice in rokavice, kozmetika: razpršilci, pršila, čistila za lake, ličila, kozmetične barve, laki za nohte, barve za lase, embalaža, v kateri se je nahajala nevarna snov.

- čalca uporabimo navaden alkoholni kis (za vlaganje) – perilo je mehko in dišeče.
- Krema za obraz in telo, deodorante, mila itd. iz naravnih materialov naredimo doma.
- Uporabljajmo barve in lake na vodni osnovi.
- Čistimo dom z naravnimi čistili – limona, kis, pepel, soda bikarbona.
- Kupujemo baterije, ki jih lahko znova napolnimo.
- Neuporabljena ali pretečena zdravila vrnimo v lekarno.
- Uporabljajmo varčne žarnice.
- Nevarnih snovi ne shranjujmo blizu hrane.
- Proizvode iz pločevine hranimo na suhem mestu, da preprečimo korozijo.

Kam gredo nevarni odpadki?

Nevarne odpadke vedno prevzamejo posebej usposobljeni delavci, ki poskrbijo za pravilno ravnanje s temi odpadki. Nekatere odpadke potem predelajo v sekundarno gorivo za cementarne (olja in razredčila), nekatere sežgejo (zdravila, sredstva za zaščito rastlin), kisline nevtralizirajo, baterije pa predelajo. Pri ravnanju z nevarnimi odpadki je zelo pomembno, da uporabniki upoštevajo naslednja opozorila:

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja;
- tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano;

- odpadkov iz iste skupine se ne sme združevati v večji embalaži, ker lahko med njimi pride do kemične reakcije;
- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki so bila priložena ob nakupu izdelka, iz katerega je odpadek nastal.

Kaj se zgodi z ločeno zbranimi kosovnimi in nevarnimi odpadki?

Zbrani kosovni odpadki so razvrščeni na odpadke, ki jih je možno oddati v predelavo (za te so zagotovljeni ustrezni prevzemniki), in odpadke, ki za predelavo niso primerni in so odpeljani na odlagališče. Ločeno zbrane nevarne odpadke prevzame za to pooblaščen podjetje, ki poskrbi za njihovo uničenje oziroma ustrezno nadaljnje ravnanje v skladu s strogimi zakonodajnimi določili.

Prevzem nevarnih in kosovnih odpadkov je uporabnikom zagotovljen skozi vse leto

Prevzem nevarnih in kosovnih odpadkov je uporabnikom gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki zagotovljen tudi izven spomladanskih in jesenskih organiziranih akcij. Uporabniki lahko kosovne in nevarne odpadke brez dodatnih stroškov oddajo kadarkoli v okviru obratovalnega časa v zbirnem centru v Dobu. □

RAZPORED ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV V OBČINI DOMŽALE (POMLAD 2016)		
DATUM ZAČETKA ODVOZA	KRAJEVNA SKUPNOST	NASELJA
04. 04. 2016	KS Radomlje KS Rova	Hudo, Radomlje, Škrjančevo Dolenje, Kolovec, Rova, Zagorica pri Rovah, Žiče
05. 04. 2016	KS Homec – Nožice	Homec, Nožice
07. 04. 2016	KS Preserje	Preserje
08. 04. 2016	KS Jarše – Rodica	Rodica, Sp. Jarše, Sr. Jarše, Zg. Jarše
11. 04. 2016	KS Vencija Perka	Domžale (predel KS Vencija Perka), Depala vas
12. 04. 2016	KS Slavka Šlandra	Domžale (predel KS Slavka Šlandra), Zaboršt
14. 04. 2016	KS Simona Jenka	Domžale (predel KS Simona Jenka)
15. 04. 2016	KS Tomo Brejč – Vir	Količevo, Podrečje, Vir
18. 04. 2016	KS Dob KS Krtina	Brezovica, Češenik, Dob, Gorjuša, Laze, Sv. Trojica, Turnše, Žeje, Želodnik Brezje, Kokošnje, Krtina, Rača, Račni vrh, Studenec, Škocjan, Zalag pod Sv. Trojico
19. 04. 2016	KS Dragomelj – Pšata	Bišče, Dragomelj, Mala Loka, Pšata, Šentpavel
21. 04. 2016	KS Ihan	Brdo pri Ihanu, Dobovlje, Goričica pri Ihanu, Ihan, Prelog, Selo pri Ihanu
Med kosovne odpadke iz gospodinjstev spadajo: ✓ kopalniška oprema, ✓ pohištvo, ✓ preproge, ✓ oblaženo pohištvo, ✓ svetila in senčila, ✓ veliki gospodinski aparati (štedilniki, hladilniki,...), ✓ veliki železni in kovinski kosi...		
Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo: ✗ nevarni odpadki kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov, ✗ avtomobilski deli, ✗ akumulatorji, ✗ gume, ✗ sodi, ✗ gradbeni material, ✗ veje drevoja in živih mej, ✗ azbestne kritine.		
Kosovne odpadke na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj postavite na odjemno mesto, kamor običajno postavite zabojnike za komunalne odpadke.		
Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., Savska 34, 1230 Domžale 01/729-54-30 info@jko-prodnik.si www.jko-prodnik.si PRODNIK Javno komunalno podjetje		

RAZPORED ODVOZA NEVARNIH ODPADKOV V OBČINI DOMŽALE (POMLAD 2016)			
DATUM	URA	NASELJE	LOKACIJA
04. 04. 2016	14.30–16.00	KS Slavka Šlandra	Parkirišče Bistra (Nikola Tesla 16) – pri vrtcu
	16.30–18.00	KS Dragomelj – Pšata	Pri osnovni šoli
05. 04. 2016	14.30–16.00	KS Vencija Perka	Parkirišče pred velebiagovnico Vele
	16.30–18.00	KS Simona Jenka	Parkirišče Prodnik d. o. o., Savska cesta 34
06. 04. 2016	14.30–16.00	KS Vir	Pri ovozu na Avtoodpad
	16.30–18.00	KS Jarše – Rodica	Pri gasilskem domu
07. 04. 2016	14.30–16.00	KS Ihan	Športni park
	16.30–18.00	KS Dob	Športni park (pri nogometnem igrišču)
08. 04. 2016	14.30–16.00	KS Krtina	Pri zbirališču mleka v Brezjah
	16.30–18.00	KS Homec – Nožice	Pri gasilskem domu
09. 04. 2016	9.00–10.30	KS Preserje	Ob odcepu Igriške ulice s Pelechovo cesto
	11.00–12.30	KS Radomlje	Pri parkirišču kulturnega doma
	13.00–14.30	KS Rova	Pri gasilskem domu
KAKO RAVNATI Z NEVARNIMI ODPADKI? ★ Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja. ★ Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano. ★ Odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije. ★ Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadek nastal.			
Kaj so nevarni odpadki? Akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila, gume osebnih avtomobilov, motorno olje, pločevinke s potisnim plinom, razredčila, odpadno jedilno olje....			
Pomembno! Nevarni odpadki zaradi njihove sestave ob nepravilnem odlaganju lahko onesnažijo okolje, podtalnico ali druge dragocene vodne vire. Zato nevarnih odpadkov NE SMEMO odlagati v navadne zabojnike za odpadke ali v naravo, prav tako pa jih ne smemo zlivati v kanalizacijo.			
Ste vedeli? Nevarne in kosovne odpadke lahko kadar koli v letu brez doplačila oddate v Centru za ravnanje z odpadki Dob.			
Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., Savska 34, 1230 Domžale 01/729-54-30 info@jko-prodnik.si www.jko-prodnik.si PRODNIK Javno komunalno podjetje			

POGLED NA DOMŽALSKO PRETEKLOST

BILA SEM NA SMRT OBSOJENA

AKTIVISTKA IVANKA MEŽNAR IZ BIŠČ – POMILOŠČENA NA 20 LET ZAPORA POL URE PRED USTRELITVIJO

Pri založbi Mladinska knjiga v Ljubljani je leta 1957 izšla knjiga *Bila sem na smrt obsojena*, ki pripoveduje o letih trpljenja, bojov in dozorevanju Ivanke Mežnar iz Bišč, z deklinskim priimkom Kokalj. Popisala je najbolj trpeči del svojega življenja, ki je dodobra izoblikoval njeno notranjo podobo. »Vsi, ki so se na kak način rešili iz teh zidov, so potem znali ceniti življenje,« je zapisala v knjigi. Pri tem je mislila na zidove begunskih bunkerjev, za katerimi je preživela najbolj boleče trenutke življenja.

Jože Skok

Foto: arhiv Ivanke Mežnar

S pomini se začnejo marca 1944, ko je bila kot devetnajstletno dekle aktivna sodelavka odpora proti okupatorju. S partizani se je že zgodaj srečala, zdeli so se ji zelo pogumni, se spominja Ivanka. »Sodelovala sem v raznih akcijah, kot je trošenje listkov z vsebino zoper okupatorja. Kmalu sem postala vaška sekretarka Zveze slovenske mladine, na kar sem bila zelo ponosna. V Zornovi tovarni v Domžalah, kjer sem bila zaposlena, nas je veliko delalo za Osvobodilno fronto. Zelo sem se izpostavila, ko sem naredila kratek stik v delovnem stroju in ga onesposobil, nihče pa ni mogel ugotoviti, da je bilo to moje maslo. Sodelovala sem tudi v raznih drugih drznih akcijah.« V knjigi je zapisala. »In česar koli sem se lotila v tovarni ali na terenu, vse mi je šlo po sreči. Z zadovoljstvom sem zmeraj poročala na sestankih, kaj sem napravila. Čudili so se, da si toliko upam, a moje geslo je bilo, da pogum velja. Kmalu potem sem bila sprejeta v okrajni komite SKOJ.«

Pozneje je bila izvoljena za sekretarko okrajnega komiteja SKOJ. Po začetku vojne ji je OF že kmalu nalagala razne naloge na terenu. »Okrog sem se največ vozila s kolesom, še najdlje do Moravč, kjer so bile na Limbarski gori partizanske enote. Čizmanova, po domače Podobnikova, je tudi sodelovala v odporu, in je pozneje živela blizu gostilne Janežič na Pšati. Povezana sem bila tudi s Tilko Blaha iz Gamelj, s katero sva bili skupaj v taborišču v Nemčiji.«

V avgustu leta 1944 izdajstvo

Bila je aretirana in odpeljana v zapor v Kamnik, pozneje pa v Begunje. »Skoraj zagotovo sem prepričana, da je bilo ob moji aretaciji v ozadju izdajstvo iz vasi, saj so bili v bližini naše domačije tudi taki, ki so bili pri domobrancih ali pa njihovi pristaši. Na poti skozi zapore in pisarne me je spremljalo neusmiljeno mučenje, pretepanje in poniževanje ter sadistično početje mojih mučiteljev, največ je bilo med njimi gestapovcev, ki so bili zelo zagrizeni, polni sovraštva do nas upornikov.« To je popisala v knjigi. »Nič se ne bojim, če me ubijete, saj me boste po nedolžnem, sem odgovorila. Jaz ničesar ne vem, o čemer me vprašujete. Hodila sem v tovarno, a ko sem prišla po delu domov, sem mami pomagala v hiši. Bila sem vsak večer dovolj trudna, da sem hitro odšla spat. Partizanov pa sploh nikoli nisem videla.«

V Begunjah je bila 5. septembra 1944 obsojena na smrt, še isti dan pa odvedena v bunker, kjer naj bi čakala na dan izvršitve obsodbe. Životarjenje v bunkerju se je vleklo do 25. septembra, ko so jo pol ure pred ustrelitvijo, usmrtimev je bila že razglašena na plakatih, na mamino prošnjo pomilostili na 20 let zapore in odpeljali v taborišče Aichach v zahodnem delu Nemčije. Ivanka je bila že dokaj zgodaj samoraslo nezakonsko dekle. »Že v najzgodnejših letih svojega življenja sem okusila dosti gorja, ponižanj in težav, in sem si morala v letih skrbi za svoj obstoj utrditi svoj značaj. Ob vdoru okupatorjev v našo deželo leta 1941 sem že po dogajanju v bližnji okolici spoznala bistvo okupacije in se odločila, da bom

Ivanka Mežnar

sodelovala v boju proti okupatorju in njihovim domačim pomagačem. Utrjenost mojega značaja, saj je bilo za mano le trdo življenje in vsakodnevne preizkušnje, odločnost v raznih težkih situacijah, pa tudi prepotrebna samozavest, so mi dajali moč, da sem se pred zasliševalci in mučitelji kar najbolj odločno zadržala.«

Kljub mučenju ni ničesar izdala

Med postopki in zaslišanjih v zaporih v Kamniku in Begunjah je prišla v stik s krutimi ljudmi. V knjigi opisuje zaslišanja v zaporu v Kamniku.

»Takrat pa je že Mussberger prišel z bikovko in me vprašal. -Ali priznaš, kar sem te pravkar vprašal? -Ne. Takrat pa je začel z bikovko po meni. Pa je kmalu omagal, jaz pa sem se zvijala od bolečin. A ko je videl, da sem se nekaj premaknila, je začel močneje udrihati. Nisem mogla več. Ušel mi je bolesten krik in glava mi je omahnila. Tedaj je prenehal. Težko je sopesl, vrgel se je na stol in utihnil.« Zelo težko je bilo, ko je bila pred sodiščem in ker je oporekala, se je nemški sodnik takoj odzval. »Nikdar v življenju ne bom pozabila tistega strašnega pogleda, ki se je vame zapičil izza sodnikovih očal. Bil je to oster, sovražen pogled, podoben pogledu živali, ki je že gotova svojega plena. Brez besede mi je povedal, da mi nič ne pomaga, potem je mirno dalje bral vse moje grehe.«

Čakanje na izvršitev smrtnne kazni je grozno

Ivanka pripoveduje, da je morala biti kar se da umirjena, sicer bi lahko izgubila razum, in čakati na morebitno oprostitev od smrtnne kazni. Čeprav še zelo mlada je znala v zaporu občutiti trpljenje

drugih. »Ujetnik Premk iz bunkerja poleg mojega, je bil precej starejši od mene, imel je družino in dva otroka. Pogosto sva se sporazumevala, vendarle le s trkanjem po stenah bunkerja. Globoko me je presunilo trpljenje zapornic, ki sta se znašle v istem bunkerju kot jaz, starejše Nežke in šestnajstletne, neizkušene Francke, ki so jo zverinsko mučili, ker je bila povezana s partizani. Sojetnici sem doživljala kot mladoletno dekle in skušala razumeti okoliščine, zaradi katerih sta se Nežka in Francka znašli v zaporu oziroma bunkerju. Še danes se z zaničevanjem in prezirrom, pa čeprav je od tega minilo dobrih sedemdeset let, spominjam tistih, ki so bili do mene grobi in nasilni, včasih pravi sadisti. Do sotrpink in jetnikov ter prizanesljivih stražarjev sem čutila sočustvanje, pa tudi tople simpatije.«

Za večino oseb, s katerimi je bila skupaj v Begunjah, se je izgubila sled, tako da ne pozna njihovih usod. V taborišču Aichach so jo čakale povsem druge okoliščine in boj za golo preživetje, zato se ni toliko obremenjevala s tem, kaj se je dogajalo s tistimi v zaporu Begunjah, pa tudi v Kamniku.

»Globoko me je presunila Nežkina izpoved, ko je morala doma pustiti družino in otroke in bila prepričana, da so jo zaprli po krivem. Še danes mi je živo v spominu le desetminutno srečanje z mojo materjo v Begunjah, ki je bila po izreku smrtnne obsodbe moje edino upanje, da bi Nemci uslišali njeno prošnjo za mojo pomilostitev.«

Na stenah bunkerja poslovilne besede

Nekako je izvedela, da je na razglasu tistih, ki so določeni za ustrelitev, pa je z žeblijem, ki ji je ostal, potem ko ji je

Ivanka Mežnar v letih po vrnitvi iz taborišča v Nemčiji

Ilustracija Vladimirja Lakoviča o mučenju Ivanke Mežnar

odpadla peta s čevlja, napisala na steno bunkerja. »Jutri 25. septembra, odhajam, to zagotovo vem. Poslavljam se od vseh, mogoče za vedno, to se pravi v smrt, mogoče za manj časa, to se pravi v koncentracijsko taborišče. Pa tam bo še huje živeti. Ampak to je, da si tam vsaj brez skrbi pred streljanjem. Tam bi ne bilo treba vedno čakati, kdaj pridejo pote. Lakota bo pa še hujša. Vseeno, bolje bi bilo tako. Zdravo! Zmaga. 24. IX. 1944.«

Zapis, preden bi jo ustrelili, je še zdaj na steni bunkerja v Begunjah, ko se je poslovila od svoje matere, ker je bila njen edini bližnji sorodnik. Vse, kar je na stene zapisala, si je zapomnila na pamet. »S Premkom sva bila predvidena za ustrelitev, nepričakovano pa so naju odpeljali v glavno pisarno, kjer je vodja taborišča dejal. ,Poslušajta! Ravno kar je z Bleda prišla rešitev vajinih prošenj. Če bi prišla pol ure pozneje, bi bilo že prepozno. Pomiloščena sta vsak na dvajset let ječe v koncentracijskem taborišču. Ali vesta, kaj je to?‘ Tiho sva pokimala. ,To je taborišče smrti. Če se samo nekaj malega pregrešita, bosta takoj ustreljena’,« iz Ivankine knjige.

Do taborišča Aichach potovali zelo dolgo

»To je bil zelo velik objekt. Morda so nas vozili tudi izven Nemčije, ker smo se vozili zelo dolgo. Zapornice smo bile stare okoli 20 let. Peljali so nas v živinskih vagonih, in ven se je videlo le skozi majhne linice. Čim smo se kaj malega pregrešile, smo v lagerju takoj staknile klofuto ali udarec. Nekateri gestapovci so bili grozno zagrizeni. Zmerjali so nas, da smo vse same komunistke. Od tistih, ki smo bile skupaj v taborišču, jih je že precej umrlo. Taboriščnice smo morale

opravljati najrazličnejša težaška dela. Večidel smo živali iz dneva v dan. Postelje smo imele v treh pogradih, ker je bilo v taborišču veliko zapornikov in zapornic. Iz taborišča sem prišla avgusta 1945. Večidel sem hodila peš, tudi po tri tedne skupaj, ker je bilo toliko razrušeno in železniški promet ni deloval. Mama se je jokala, ko sem prišla domov, ko me je zagledala, kako sem suha in izmučena. Po vrnitvi sem kmalu dobila službo v Ihanu. Morala sem se kar sproti priučiti, saj nisem imela trgovske šole. Delala sem v zadrugi, kjer je bilo vse na karte. Zelo so mi šli na roke na Zvezi borcev v Domžalah.«

Kmalu se je spoznala s poznejšim možen Ludvikom. »Po vojni smo se srečevali predvsem s tistimi, ki so bili v taborišču, s terenci pa skoraj nič, saj so večidel po vojni poskrbeli zase, ker je bilo veliko porušenega. Z možem, pa tudi z družino, smo pogosto zahajali na obiske k Nežki na Brezje, ona pa k nam v Bišče. Živela je še dolgo časa. Taboriščnice smo se pogosto obiskovale in družile, Tilka Blaha, Nežka, pa Čizmanova, pisala se je Podobnik, in je umrla pred nekaj leti, ter jaz. Tilka in jaz sva bili težko obsojeni, ona je bila predsednica društva izseljencev, vsako leto smo imeli srečanja v Medvodah. Potem ko sem leta 1957 napisala knjigo *Bila sem na smrt obsojena*, se je zelo razvedelo, kaj sem med vojno počela. Država in borčevska organizacija sta se kar lepo zavzeli zame in s tem sem vsaj delno dobila uteho za vse, kar sem pretrpela med vojno, zato bi se rada ob tej priložnosti vsem zahvalila.«

Po vojni se je znova znašla v Zornovi tovarni. »Ker je bilo premalo članov v zadrugi v Ihanu, niso dobili vsi karte in je bilo premalo dela, sem se zaposlila v Zornovi tovarni. Toko je nastal šele po nacionalizaciji, kjer sem ostala do upokojitve leta 1969.« Z možem sta se poznala še izpred druge svetovne vojne, saj je bil njen sošolec, doma je bil z Brda pri Ihanu. »Po vrnitvi iz taborišča me je večkrat obiskal. Prišel je kot partizanski oficir v uniformi, bil je brhek fant in se je počasi zagledal vame, jaz pa vanj in potem sva se leta 1946 poročila. V tem letu se je rodil sin Lubo, sledila sta dvojčka Zlata in Jane, pa hčerka Majda.«

Veselj se do pisanja Ivanki Mežnar ni dalo miru tudi po izidu njene knjige in ga je nadaljevala o dogajanjih v času po vojni, vračala se je tudi nazaj. Vendar pa ti zapisi niso bili objavljeni tudi zaradi nasvetov otrok, saj so vključevali ljudi, ki so bili tako ali drugače vključeni v nečedne dejavnosti med drugo svetovno vojno ali po njej. »Rada sem pisala že v osnovni šoli. Želela sem postati učiteljica in sem imela vse pogoje za to. Tudi učitelj mi je predlagal, da bi se šla učiti za učiteljico, vendar tedaj ni bilo razmer za vse to.«

V Begunjah so še vedno ohranjeni bunkerji, v katerih so bili na smrt obsojeni. »Z družino skoraj vsako leto obisk Begunj združujemo s potjo na Brezje, ustavili smo s tudi v gostilni pri Jožovcu. Ko sem bila zaprta v bunkerju, sem pogosto slišala zvonove iz cerkve sv. Petra na hribčku nad Begunjami in še zdaj mi zvenijo v ušesih. V tej cerkvi sem prosila za milost božjo, že pred leti sem si zaželela, da bi se ji zahvalila, saj mi je vlivala upanje na rešitev.« V borčevski organizaciji je bila dejavna dolga leta, pa pri druženju izseljencev in taboriščnikov, v upokojskem društvu ter v Rdečem križu, v triindvetdesetem letu pa še vedno polna energije. □

NAJTI POT JE UMETNOST

MATJAŽ DOBRAVEC, 5. DAN

Trener in predsednik kluba Shodokan Matjaž Dobravec, je bil v začetku letošnjega leta promoviran v 5. dan. Kot nam je zaupal v intervjuju za Slamnik, v nasprotju z drugimi borilnih veščinami pri aikidu ni tekmoval, namen tega športa je krepitev telesa in duha na ravni dobre rekreacije.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok DImc

Značilnost aikida so izključno obrambne tehnike za nevtralizacijo napada. Uči, da je nemoralno in neetično poškodovati partnerja. Umetnost obrambe z aikidom ni uporaba sile, ampak upoštevanje zakona o ravnotežju, pravilno gibanje in uporaba vzvodov. Napadeni izrabi energijo in moč nasprotnika, da ga s hitrimi in pravičnimi gibi spravi iz ravnotežja ter mu s tehniko metov in vzvodov prepreči nadaljnji napad,« pravi Matjaž.

Borilnih športov imamo res veliko vrst, kakšen je pravi namen pridobivanja borilnih veščin?

Borilne veščine so v takšni ali drugačni obliki spremljale človeka že od njegovega razvoja. Razvijale so se v različnih kulturnih okoljih v vojaške in filozofske namene, pa tudi zgolj zaradi zabave. Ljudje so skozi borbo in različne borilne veščine zadovoljevali svoje osnovne potrebe in iskali svoje notranje bistvo. Borilne veščine in borilne taktike so bile osnova za vojskovanje, bojevanje, za nastopaštvo ali odkrivanje samega sebe.

Aikido je sodobna borilna veščina, ki jo je v 20. stoletju zasnoval Morihei Ueshiba. Na čem je osnovana in kaj pravzaprav predstavlja?

Čeprav je aikido moderna borilna veščina ima korenine v veščini aikijutju, ki je nastala na Japonskem v devetem stoletju, ko je v deželi prihajalo do mnogo majhnih vojn med deželnimi klani. Zelo učinkovita veščina je dolgo časa veljala za tajni borilni sistem, šele pozneje je veščina postala dostopna tudi drugim ljudem. Eden najboljših učencev in pozneje tudi oče aikida je bil Morihei Ueshiba, ki je v sicer smrtonosno veščino vnesel svoje prepričanje, da je treba boj, v katerem je cilj poškodovati ali celo ubiti nasprotnika, prepovedati. Aikido je tako postal izključno obrambna borilna veščina, katere cilj je obraniti se in ne poškodovati nasprotnika.

Aikido ni le šport, uči tudi pravilne tehnike dihanja in posledično sproščanja. Zakaj je vse to pomembno in kako nam pomaga, da smo skozi pravilno dihanje, sproščanje in seveda meditacijo lahko boljši od nasprotnika?

Aikido daje poudarek tudi tehnikam dihanja. Dihanje je namreč osnovni proces človekovega življenja, saj se s pravilnim dihanjem sproščamo in telesu dodajamo novo energijo, ta pa nam pomaga pri izvajanju tehnik aikida. Na treningih se občasno izvaja tudi meditacija za boljšo koncentracijo in sprostitvev. Pri meditaciji gre za stanje duha, ki pri aikidu pomaga pri osredotočenosti na napad. Gre za usklajevanje telesa in uma, kar pomeni ne samo obvladati tehnike, ampak je treba tudi duhovno dozoreti za napredovanje v višjo stopnjo.

Aikido ima različne stile, zgodovina je prinesla razvoj v različne smeri. V čem se razlikujejo in seveda, kaj jim je skupno?

Tako kot praktično vse borilne veščine se je tudi aikido v svoji zgodovini

Eden najboljših učencev in pozneje tudi oče aikida je bil Morihei Ueshiba, ki je v sicer smrtonosno veščino vnesel svoje prepričanje, da je treba boj, v katerem je cilj poškodovati ali celo ubiti nasprotnika, prepovedati. Aikido je tako postal izključno obrambna borilna veščina, katere cilj je obraniti se in ne poškodovati nasprotnika.

vini razvil v več smeri oziroma stilov. Vsem so skupna osnovna načela in tehnike, medtem ko ima vsaka šola drugačne poudarke, pogosto pa se razlikuje tudi način vadbe. Ker v Sloveniji pod različnimi imeni deluje kar nekaj aikido klubov, lahko to zmede ljudi, ki se zanimajo za to borilno veščino, in brskajo po spletnih straneh, saj pogosto ne vedo ali gre za stil aikida ali samo za ime kluba. Stili aikida pa so Aikikai, ki je najbolj razširjen stil aikida po svetu. Prakticirajo ga še danes v Hombu doju, ki je zibelka te borilne veščine, pod vodstvom vnuka ustanovitelja O'Senseija, Moriteri Ueshibe. Aikikai je zmes celotnega spektra te veščine in zajema tako ki-vaje (aikitaiso), prostoročne tehnike, kot tudi tehnike z lesenim orožjem in seveda kate (forme), Ki-aikido temelji na poudarjanju ki-ja oziroma notranje energije, Iwama-ryu aikido velja za enega najzvestejših tradicij in ima velik poudarek na tehnikah z lesenim orožjem, Yoshinkan aikido spada med 'najtrše' stile in slovi po zelo zahtevni vadbi. Uporablja ga tudi tokijska policija, Tomiki aikido, katerega posebnost so tekmovalna, in Realni aikido, katerega tehnike so v glavnem prostoročne in nekatere tudi zmes jujutsu tehnik.

Vaše prvo pravo srečanje z aikidom sega daleč nazaj v leto 1993, ko ste začeli z redno vadbo, le nekaj let pozneje pa ste že stopili na samostojno trenersko pot. V bogati športni zgodovini ste prišli vse do letošnjega leta, ko ste bili promovirani za 5. dan. Morda nekaj več o vaši športni poti?

Z aikidom sem začel pred 23 leti v slovenski Policiji, kjer je bil v Tacnu naš učitelj za samoobrambo Boris Zakelšek, tudi mojster aikida, ki me je pozneje tudi navdušil za aikido. Takrat je bil vodja aikido sekcije pri Zaščitni policijski enoti. Ker je čez čas svoje službovanje nadaljeval v rodnem Mariboru, je vodenje sekcije prepustil meni. Kmalu za tem je prišlo do ključne odločitve na moji aikido poti in po znanje sem odšel v Chicago, k mojemu drugemu učitelju. Shihan Fumio Toyoda mi je dal vse tisto, kar mi je do tedaj manjkalo in moja trenerska pot je šla od takrat samo še navzgor. Sledili so izpiti za mojstrske pasove, ki sem jih opravljal v ZDA, od tega je bil zadnji od njih za 4. dan, leta 2009 v Chicagu. Ta je bil po programu tudi zadnji praktični izpit. Na podlagi promocije mednarodne aikido organizacije Aikido Association International sem bil na začetku letošnjega leta, na sedežu Svetovne aikido organizacije Hombu dojo v Tokyu, predlagan v stopnjo 5. dan, kar mi pomeni neko potrditev za trdo delo v vseh teh letih. Tukaj imam v mislih predvsem delo z vsemi mojimi člani in posledično njihov napredek. Predvsem gre zahvala vsem tistim mojim zvestim učencem, s katerimi treniram že leta, in ki mi pomagajo pri vsej tej zgodbi, saj se zavedam, da brez njih tudi sam ne bi bil to kar sem, predvsem pa ne bi mogel izpolniti svojih ciljev. Me pa veseli dejstvo, da je pred nami še veliko dela, tako na osebni kot tudi na drugih ravneh in se že veselim novih izzivov.

Vaše športno udejstvovanje zahteva tudi veliko potovanj, kako ga sicer usklajujete z osebnim življenjem, kariero?

Lahko bi sam treniral le v Sloveniji, vendar se zavedam, da ne bi napredoval. Zato so potovanja nujno potrebna in del mojega procesa, v katerega po-

skušam uvrstiti tudi ostale učence. Zaradi aikida sem prepotoval že velik del sveta, ki ga verjetno drugače ne bi nikoli. V naši mednarodni organizaciji je politika dela taka, da je treba za trenersko delo opravljati in obnavljati inštruktorsko licenco na seminarjih, namenjenih izključno mojstrom, kar je ključnega pomena za napredovanje. Tam se učimo, kako učiti nove generacije, da bodo nekega dne postali tudi sami dobri aikidoke, morda celo učitelji. Zdaj sem na tej stopnji, ko tudi sam v tujini učim in upam, da bo tega čedaje več, saj se s tem, ko predajam znanje naprej, tudi sam največ naučim. Je pa res, da je treba poleg redne službe imeti dobro izdelan urnik, da lahko vsak dan preživim še v telovadnici in pri tem uživam. Osebnostno razmišljam tako, da se vedno splača iti na drug konec sveta po novo znanje, pa četudi se bom tam naučil samo eno novo tehniko.

Najbrž srečanja s koreninami, potomci začetnika in tistimi, ki so v aikidu dosegali najvišje stopničke, veliko pripomore k motivaciji za nadaljnje aktivnosti?

Največja sreča na moji aikido poti je bila, da sem srečal učitelja Fumia Toyodo. Čeprav ga žal ni več med nami, sem še vedno pod vtisom njegovih besed in dejanj. Spomin na srečanje z njim me spremlja še danes in mi daje energijo za nadaljnje delo. Trenutno zelo dobro sodelujem z njegovim sinom Stephenom Toyodo, ki je prevzel organizacijo in je v celoti predan aikidu ter poln energije in novih idej. Z mojim obiskom na Japonskem sem pridobil sicer nekaj novega znanja, vendar niti približno ne toliko, kot mi ga je namenil, podaril prav Shihan Toyoda, katerega aikido je bil perfekcija.

Kako pa vi motivirate mlade, nadobudne športnike?

Aikido je veščina, ki ni najbolj primerena za tiste najmlajše, zato poskušam starše, ki me kontaktirajo, da imajo 5 ali 6 let starega otroka, preusmeriti na splošno telovadbo. Aikido je za tako majhne otroke enostavno pretežak za dojetje. Mislim, da se morajo otroci, ko so še majhni, preizkusiti v čim več različnih športih in se naučiti različnih veščin, saj si tako pridobijo različne psihofizične sposobnosti in tako ugotovijo, kaj jih resnično veseli oziroma v čem so lahko uspešni. Aikido je borilna veščina, ki jo lahko začneš trenirati kadarkoli, vendar ne prehitro. Tako v naše društvo ne jemljemo otrok pred osmim letom starosti. Nekateri od njih pridejo k nam že sami precej motivirani, nekaterim pa je treba malo pomagati. Zagotovo je dobra motivacija napredovanje in s tem povezani novi, čedalje temnejši pasovi. Nekaterim je motivacija tudi to, da tehnike izvajajo s starejšim od sebe, saj je za njih nekaj posebnega, ko vržejo po tleh neko ga večjega, močnejšega ...

Kako bi ocenili razvitost aikida v Sloveniji kot samostojnega športa pa tudi v primerjavi z ostalimi borilnimi športi?

V zadnjem obdobju se je pri nas odprlo kar nekaj klubov, kar je dobro za razvoj te veščine, ni pa dobro, da nekateri od njih delujejo preveč samostojno in nekontrolirano. Prav tako je veliko preveč zvez. Vem, da jih obstaja vsaj pet, kar je seveda preveč, če vemo, da je recimo nogometna ali pa košarkarska zveza samo ena, pa so temu rečeno bolj resno naravnani k

športu, kot je to aikido. Naš klub, ki sicer deluje v Ljubljani, Domžalah, na Lavrici, v Kranju in Pivki ni vključen v nobeno slovensko aikido zvezo, saj nam zadostuje to, da smo del ene največje svetovne zveze, in sicer Aikido Association of America and International, ki deluje po vsem svetu.

Kje vidite potencial za razvoj?

Potencial je zagotovo v vseh ljudeh, ki se hočejo naučiti te veščine, na nas pa je, da jim pokažemo pravo pot. Vendar je za to treba delati več na kakovostnem strokovnem kadru. Menim, da smo Slovenci zelo športen narod tako na ravni vrhunškega športa kot tudi na področju rekreacije, zato se za razvoj ni bati.

Ena od zanimivosti aikida je tudi, da se ne deli na ženski in moški šport, pač pa treningi potekajo skupno. Torej ne gre za klasično merjenje moči? Je torej ključna tehnika?

Aikido je primeren za vse starosti in ne glede na spol. Predvsem nežnejši spol lahko povsem enakovredno trenira z moškimi, saj uporaba moči nima bistvene vloge pri aikidu, temveč je vse v pravilnem izvajanju tehnike. Borilnih športov ne gojijo samo moški, ampak v njih postajajo vse aktivnejše tudi pripadnice nežnejšega spola, ki jim redna vadba poleg zabave in ohranjanja lepega telesa in kondicije pomeni še možnost, da se naučijo učinkovite samoobrambe.

Zelo spodbujate tudi povezovanje staršev in otrok na treningih. Zakaj je to dobro?

Prosti čas je pomemben del življenja družine in posameznika, zato je zelo pomembno, da ga preživimo kvalitetno in sproščujoče. V današnjem času starši redkeje preživljajo prosti čas skupaj z otroki. Otroci imajo svoje aktivnosti, starši pa svoje hobije. V našem klubu je kar nekaj družin, katerih družinski člani skupaj trenirajo to veščino. Otroci so nad skupnim treningom navdušeni, saj jim hitro uspe 'premagovati' starejše in večje; tako hitro pridobivajo na samozavesti. Pri otrocih se poveča notranja strpnost in razvije občutek za mirno reševanje konfliktov.

Ali je potrebno kakšno predznanje, kako sploh začeti in kdaj začeti? Je primerno tudi za odrasle, ki se z borilnimi športni še niso ukvarjali? Kateri predpogoji morajo biti izpolnjeni za začetek?

Za začetek ni potrebno predznanje ali fizična pripravljenost; oboje se hitro doseže s treningom in pozitivnim pristopom. S treningom si boste izboljšali psihofizično počutje, motorične sposobnosti in koordinacijo gibanja. Stroški opreme so minimalni, saj potrebujete le tradicionalno oblačilo, kimono, pa še ta ni obvezen.

Prebrala sem zanimiv citat: Bistvo aikida človek doseže, ko ga začne dojemati kot umetnost. Zakaj?

Menim, da je aikido več kot le šport, čeprav ga nekateri niti ne kategorizirajo pod šport, ker pač ni tekmovalnj in na nek način ni merljiv. Aikido je umetnost gibanja, tako tistega, ki tehniko izvaja, kot tistega, ki to tehniko sprejema. Obstajajo sicer določena pravila in smernice, vendar je odprt za nova razmišljanja prav vsakega, ki to veščino trenira. Najti pot k pravilnemu pristopu, izvajanju in sprejemanju aikida je umetnost. □

ŠPORT

Cilj je nadaljevati s trendom, ki so ga začeli

S „Slab začetek, dober konec!“ bi lahko na kratko opisali vstop članske ekipe Nogometnega kluba Domžale v spomladanski del prvenstva.

NK DOMŽALE začelo se je boleče, z nepričakovanim porazom proti Krki 28. februarja. Novomeščani, ki so jih pred tem Domžalčani v jesenskem delu dvakrat prepričljivo premagali s 3:0 in 4:0, so bili tokrat boljši s 3:1. »Sprejem slab dan igralca, kakšno slabo podajo, a tisto, kar me je v Novem mestu zmotilo in razjezilo, je bil pristop igralcev. Sedem tednov smo se v zimskem odmoru pripravljali, garali, potem pa takšen pristop in nespameten poraz,« je trener Luka Elsner izpostavil glavni dejavnik slabega začetka drugega dela prvenstva.

Rezultatska krivulja se je navzgor začela obračati že teden dni pozneje z domačim neodločenim rezultatom proti enemu glavnih tekmecev v boju za mesta, ki vodijo v Evropo, Gorici. Domžalčani so bili takrat bližje zmagi, a jim je načrte z izenačujočim zadetkom prekrizal Jan Humar. Domačo ekipo je v vodstvo popeljal Matic Črnic.

Zaključek uvoda v spomladanskem delu prvenstva pred reprezentančnim odmorom se je rezultatsko odigral po domžalskih notah. Prva je prišla zmaga proti Zavrču in na koncu še proti Celju, obe na gostovanju. Prav slednja, ki je z 2:1 pripadla varovancem Luke Elsnerja, ima še posebno veljavo, saj so nogometaši prvič v sezoni zaostanek pretvorili v zmago. Za Domžalčane sta zadela Črnic in Jure Balkovec s svojim prvim zadetkom v sezoni. »Tekmo v Celju smo obupno začeli, a se nato v drugem polčasu dvignili ne glede na številne težave s poškodbami in prvič v sezoni tekmo po zastanku obrnili sebi v prid. Vesel sem, da

Veseli Domžalčanov po vodstvu proti Gorici

smo naredili korak naprej na psihološkem področju, zato so te tri osvojene točke neverjetnega pomena,« se zadnje zmage dotakne Elsner, ki je z izkupičkom sedmih točk iz štirih spomladanskih tekem zadovoljen: »Če spregledamo predstavo iz Novega mesta, lahko rečem, da smo na pravi poti. Že proti Gorici smo bili boljši, a se nam takrat ni izšlo, kar smo nadoknadili z dvema pomembnima zmagama v gosteh. Zdaj moramo trend osvajanja treh točk začeti tudi doma. A zato moramo do začetka aprila dvigniti stabilnost v obrambi, saj prejemamo preveč zadetkov, in dvigniti posest žoge v našo korist. To nam je manjkalo na zadnjih tekmah. Vemo, kje smo bili šibki – tako zaradi odhodov nekaterih igralcev v dru-

ge klube kot poškodb –, in te pomanjkljivosti moramo odpraviti. Ob tem si seveda želim, da ne bom toliko pogledoval prosti seznamu poškodovanih in bolnih. Da bodo fantje zdravi.»

Domžalčane po reprezentančnem odmoru čakata domači tekmi. Najprej v Športni park 2. aprila prihaja Krško, 6. aprila pa Koper, in ker se obe ekipi krčevito borita za obstanek, dvakratne državne prvake ne bo čakalo lahko delo. A kot je dejal Elsner: »Nadaljevati moramo s trendom, ki smo ga začeli v Zavrču in Celju ter začeti zmagovati doma.« Domžalčani so sicer na dvanajstih domačih tekmah te sezone slavili le štirikrat.

DOMEN JARC

FOTO: WWW.NKDOMZALE.SI

Pod koši

V soboto, 12. marca, smo pod koši odigrali tekme že 4. dne interne lige Šole košarke Ledita – Liga FIT FIT.

KOŠARKA Deklice v letošnji sezoni kažejo izreden napredek v tehničnih elementih in veselje do košarke, kar nas v ŽKD Ledita izredno veseli.

Četrti tekmovalni dan je potekal v prijetnem vzdušju, izredni pozitivni energiji ter z nasmehi na obrazih naših najmlajših igralok naše Šole košarke Ledita, ki poteka na kar osmih osnovnih šolah v naši občini. Vse deklice vsakič znova pokažejo vse več znanja in veselja do igranja košarke, kar nas izredno veseli. Tokrat je bilo v ospredju družnje s starši, zabava skozi skupne nagrajne igre naših poslovnih partnerjev. Tako se med odmori vsi skupaj zabavajo v štafetnih igrah, z igro 3 v vrsto in podobno. Zavedamo se dejstva, da je gibanje otrok kot tudi staršev danes izrednega pomena in s tem namenom vključujemo tudi starše v družabne tekmalne tekmovalne igre z deklicam.

Tekmovalni naboj je seveda prisoten, pa vendar se vsa dekleta vsakega koša posebej razveselijo, ne glede iz katere ekipe so igralke, še zlasti tiste najmlajše in najmanjše udeleženke. Ekipa nosijo imena dejavnosti v Športnem centru Fit Fit: Zumbice, Pumpice, Bowlerke, Fitice, Jumperke in Bilderke, ki je letos naš glavni podpornik pri internem tekmovalju.

Nagrade so tudi tokrat prispevali naši poslovni partnerji in podporniki projekta: Športni center FIT FIT, Tovarna Organika, d. o. o., podjetje AS Domžale Moto Center, d. o. o., in podjetje Tosama, d. o. o. Vsem posebna zahvala!

Zahvaljujemo se tudi vsem trenerjem in prostovoljcem, ki so omogočili nemoten potek 4. tekmovalnega dne, ki je bil več kot uspešen. Se kmalu spet snidemo pod koši ...

ŽKD LEDITA

Državno prvenstvo v latinskoameriških plesih

V soboto, 5. marca, je v Prevaljah potekalo letošnje državno prvenstvo v latinskoameriških plesih. Organizatorica je bila Plesna zveza Slovenije.

Pina Eržen in Jan Hafner

Valeriya Musina in Miha Žerjav

Katarina Matuš in Jaka Podgoršek

PLES Na tekmovalce, bitka za uvrstitev v finalni del pa se je začela že v popoldanskem času. Najštevilčnejši in konkurenčno najmočnejši sta bili kategoriji starejših mladincev in članov. Med starejšimi mladinci sta tekmovala tudi Jaka Podgoršek iz Doba in njegova soplesalka Katarina Matuš iz Suhadol, ki plešeta v plesnem klubu Urška Ljubljana. V polfinalnem delu sta si v močni konkurenci štirinajstih parov priplesala uvrstitev v finalni del.

V večernem finalnem delu se je v posameznih kategorijah pomerilo do

sedem najboljših parov. Jaka in Katarina sta med starejšimi mladinci tako osvojila odlično 3. mesto. Kot sta povedala, sta na parket odšla sproščena in pozitivno naravnana. Z nastopom tako v polfinalu kot finalu sta bila zelo zadovoljna. Zahvala gre tudi njunima trenerjema Mateju Krajcerju in Vedranu Čeliću, ki sta pripomogla k lepemu rezultatu. Jaku in Katarini iskrene čestitke in še veliko uspehov. Miha Žerjav in Valeriya Musina z Vira sta zasedla odlično tretje mesto v članski kategoriji. Miha in Valeriya sta člana PK Urška iz Ljubljane.

Plesni par Jan Hafner, učenec 9. razreda OŠ Dob, in soplesalka Pina Eržen, člana ŠRKD Diamant iz Ljubljane, sta postala državna podprvaka med mladinci. Iskrene čestitke Janu in Pini ter trenerju Zoranu Plohu.

Državno prvenstvo je bilo lepo organizirano. Obiskalo ga je zelo veliko ljudi, čeprav je potekalo v zelo oddaljenem kraju. Vzdušje v dvorani je bilo nepopisno.

FOTO: FOTO MESEC IN TONE PODGORŠEK

Državno prvenstvo v sankukai karateju

V nedeljo, 13. marca 2016, je v telovadnici Osnovne šole Toma Brejca v Kamniku potekal vrhunec tekmovalne sezone v letu 2015/2016. Odvilo se je državno prvenstvo v borbah za mladince, mladinke, članice in člane.

SANKUKAI KARATE KLUB DOMŽALE odprte tekmovalne je pripadlo županu Občine Kamnik Marjanu Šarcu. Tekmovalja smo se udeležili tudi člani karate kluba Domžale in dosegli kar nekaj lepih rezultatov. Najbolj so izstopala dekleta v kategoriji članic, kjer sta Klavdija Resnik in Tjaša Šinkovec osvojili 3.–4. mesto, mojstrica Teja Grad pa si je uspela priboriti naslov državne podprvakinje. Dobro

mi je Bibiana Kepic osvojila 2. mesto, med kadeti pa sta se njenemu uspehu pridružila še Domen Cvar z odličnim 3. mestom in Sebastjan Trdin, ki je v tej kategoriji osvojil zlato. Fantastičnim rezultatom so se pridružila še starejša dekleta. Med mladinkami se je na najvišjo stopničko povzpela Lara Šinkovec, na 2. mestu se ji je pridružila Tinkara Kepic. Med članicami pa je 1. mesto osvojila aktualna državna podprvakin-

so se odrezali tudi fantje. V kategoriji članov do 75 kg je lastnik bronaste medalje postal Surya Kotar, v kategoriji mladincev do 60 kg pa se je z bronom okitil Sebastjan Trdin. Vsem borcec za uspehe iskreno čestitamo in jim želimo veliko dobrih borb še naprej!

Na podelitvi diplom in pokalov so priznanja za celoletno delo v prejšnji sezoni prejeli tudi pokalni zmagovalci za leto 2015. Tudi tukaj so se domžalski karateisti odlično odrezali in pobrali kar nekaj mest. Med kadetinja-

ja Teja Grad. Tudi vsem pokalnim zmagovalcem izrekamo iskrene čestitke!

Če smo člani svoj del že opravili, pa otroke to še čaka. 10. aprila 2016 bo v Cerkljah na Gorenjskem namreč potekal državni turnir, na katerega se je iz domžalske regije uvrstilo pet najboljših iz vsake kategorije. Lepo vabljeni, da pridete in skupaj z nami držite pesti za domžalske karateiste. Se vidimo!

TJAŠA ŠINKOVEC
FOTO: MAJA KOTAR

Preplet giba z dihom, pripravljen za posebnosti posameznika, tudi **za starejše.**

individualna
JOGA terapija

Stanka Slabjanja s. p.

Tel.: 031 607 286 E-mail: stanka.slabjanja@gmail.com Facebook: Jogalist

IZBOLJŠAJTE SVOJE
ZDRAVJE IN POČUTJE
TER ODPRAVITE
BOLEČINE.

Ob nakupu enourne
masaže vam do 8.4.2016.
brezplačno podaljšam
masažo za 20 minut ali
izvedem piling telesa.

041 285 368
www.masaznica.si

Domžalska atletika

Gregor Šnajder je novi državni prvak.

Sobota, 13. februarja 2016, je bila v dvorani v Slovenski Bistrici rezervirana za eksplozivne in močne atlete in atletinje, ki so se pomerili za naslove prvakov Slovenije v suvanju krogle. Eno izmed osmih zlatih odličij je osvojil tudi Gregor Šnajder iz AK Domžale. Šestkilogramska krogla je pristala pri 15,15 m, kar je bilo nedosegljivo za konkurenco, za srebro Brežičana je zadoščalo 13,56 m. Na nehvaležnem četrtem mestu sta tekmovaljevala v članski konkurenci zaključila Petra Pavlič z rezultatom tik pod 10 m (9,96 m) in Jože Pirnat z 12,08 m, med pionirkami do 16 let je bila deveta še Erika Pirnat.

Na valentinovo nedeljo 14. februarja sta prav tako v Slovenski Bistrici med kar 78 tekmovalkami na prven-

Maja Per, podprvkinja Slovenije v krosu med pionirkami do 16 let

ASa Blaž Pernuš (št. 27) in Jan Marinšek (št. 25)

stvu Slovenije v četverboju za pionirje do 12 let nastopili dve članici AD AS. Petra Pograjc je bila po teku na 60 m, skoku v daljino, metu 2 kg težke žoge in teku na 300 m 24., Eva Pristov pa je mnogoboj zaključila na 53. mestu. ASovki sta bili ekipno 13.

Štiri medalje metalk AK Domžale na zimskem prvenstvu Slovenije

Metalce je na Ptuj 27. februarja 2016 pričakalo hladno in deževno vreme, ki pa ni zmanjšalo ne borbenosti atletov ne vrednosti osvojitve naslova prvaka Slovenije. Da se je dalo kljub ne idealnim pogojem metati daleč, je dokazala domačinka Domjanova, ki je z metom 59,51 m postavila nov državni rekord v metu diska.

Dvakrat je na stopničke pri članicah stopila Erika Pirnat, ki je bila druga med kopijašicami in tretja v metu diska. Za še dve bronasti odličji sta poskrbeli metalki kladiva: Gabrijela Kumeč je med članicami 4 kg težko orodje vrgla 52,10 m, Tjaša Jankovič pa med mlajšimi mladinkami 3 kg kladivo 41,52 m. Med člani je bil Jože Pirnat v metu kladiva in diska četrti, tik pod stopničkami je tekmovaljeval v metu 800 g kopja končal tudi Jaka Vaupot. Trener Danilo Emberšič je še več napovedal za prvenstvo na domačem terenu.

Maja Per po razmočeni in blatni progi do naslova podprvkinje Slovenije

Vasica Gorica pri Slivnici je imela 5. marca 2016 obiskovalcev kot že dolgo ne. Na prvenstvo Slovenije v krosu je namreč prišlo več kot 230 tekačev. Domžalski atleti so si največ obetali od teka pionirk do 16 let, kjer je bila med favoritinjami Maja Per. Na 1500 m dolgo pot se je podalo 25 deklet in na zadovoljstvo AK Domžale je čez dobrih šest minut in 20 sekund čez ciljno črto kot druga pritekla Maja. Za zmagovalko iz Celja je zaostala šest sekund in kot edina Domžalčanka, kot podprvkinja Slovenije, stopila na zmagovalni oder: »Še sama sem bila presečena nad osvojenjo medaljo, saj letos prvič nastopam v kategoriji U16 z leto starejšimi atletinjami, zato nisem vedela, kaj lahko pričakujem. Vseeno sem zelo vesela medalje, ki je potrditev dobrega dela v zimskih mesecih.« Med najmlajšimi do 12 let so na 500 m progi nastopili štirje člani AD AS, najuspešnejša sta bila 10. Saša Mišvelj in Julija Kreslin na 15. mestu. Med dekleti do 14 let je na 1000 m tekla Ana Spahič in prav tako osvojila 15. mesto. Na deveto mesto sta se po premagani naporni preizkušnji čez drn in strn uvrstila še dva člana AK Domžale Jakob Mali med mlajšimi mladinci in Miha Breznik med člani v kratkem krosu.

ŽNK Radomlje v finalu pokala Slovenije!

Na dan mladosti, 25. maja, se bodo nogometašice iz Radomelj postavile proti nogometašicam Pomurja in se borile v finalu ženskega pokala Slovenije.

Po tem ko so Radomljanke s 5:3 premagale Ankarancanke, borba v polfinalu se je nadaljevala tudi po izenačenju 1:1, saj so do zmage prišle po enajstmetrovkah, jih zdaj prvič v zgodovini čaka neposreden boj za naslov pokalnih prvakinj.

»Presrečen sem, dekleta so mesec in pol trdo delala, garala, vse misli so bile usmerjene v to srečanje. Najpomembnejše pa je, da so vse igralkе zdrave, nepoškodovane, v garderobi vlada odlično vzdušje in komaj čakamo nadaljeva-

nje prvenstva ter seveda finale pokala na Bonifiki, 25. maja,« je dejal več kot zadovoljni predsednik kluba Uroš Jurčič, ki je med prvimi čestitil novopečenim finalistkam pokala Slovenije.

MKK

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 29. aprila 2016.

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 14. aprila 2016, do 12. ure.

Slovenija druga na svetu v dopisnem šahu

Po več kot treh letih se je končala 18. olimpijada v dopisnem šahu.

ŠAH Slovenija je osvojila drugo mesto in srebrno medaljo, kar je daleč največji ekipni uspeh v vsej zgodovini slovenskega dopisnega šaha. Za slovensko zasedbo so nastopili Marjan Šemrl, Iztok Brunšek, oba člana Šahovskega društva Domžale, Aleš Borštnik, Jernej Šivic, Danilo Korže in Borko Boškovič.

Olimpijski zmagovalci so postali Nemci, ki so Slovenijo prehiteli le za pol točke, bronasta medalja pa je pripadla Špancem. V finalu se je iz kvalifikacij prebilo 13 ekip. Le malo je manjkalo, pa bi bila Slovenija prva, saj se je v dvoboju z Nemčijo ena partija končala le z remijem, čeprav je imel naš igralec že občutno prednost, pa je ni uspel pretopiti v zmago. V tem primeru bi seveda Slovenija imela pol točke več od Nemčije.

V slovenski izbrani vrsti sta zelo pomembno mesto odigrala dopisna velemojstra Šemrl in Brunšek, ki sta igrala na prvih dveh deskah, Marjan je dosegel šest, Iztok pa sedem točk, oba iz dvanajstih partij. Najuspešnejši je bil Jernej Šivic, ki je na četrti deski ekipi priboril osem točk. Končni vrstni red: Nemčija 41, Slovenija 40,5, Špani-

Od leve – Jernej Šivic, Aleš Borštnik, Danilo Korže, Iztok Brunšek, Marjan Šemrl in Borko Boškovič

ja 39, Rusija 38,5, Italija 36,5, Francija 36, Slovaška 35,5, Luksemburg 34,5, Švedska 34,5, Romunija 33,5, Izrael 33, Finska 32,5 in ZDA 32.

Zdaj lahko govorimo že skoraj o „slovenski šoli“ v svetovnem dopisnem šahu, pot za uspeh pa se je začrtala pred enajstimi leti, ko je kongres slovenskih dopisnih šahistov potekal prav v Domžalah. Ob tem velja spomniti, da

je Marjan Šemrl leta 2011 osvojil tudi naslov svetovnega šahovskega prvaka v dopisnem šahu. Z izjemnim rezultatom so se Slovenci dokončno zapisali med velesile na svetovnem zemljevidu dopisnega šaha. Srebrne medalje bodo svečano podeljene na letošnjem kongresu ICCF, ki bo avgusta v nemškem mestu Bremen. Iskrene čestitke!

JOŽE SKOK

Rekreacija za vse občane, brezplačno!

Prihajajo sončni in prijetni dnevi. Zavod za šport in rekreacijo ter ŠAD Mavrica bosta tudi letos občanom ponudila veliko gibanja na prostem. Bistriške poti in atletski stadion vodijo v naravo in združujejo tudi tiste, ki bi želeli vaditi skupaj pod strokovnim vodstvom. Vodena rekreacija je v Domžalah trenutno še brezplačna, namenjena pa je vsem, ki želite nekaj narediti zase in za svoje dobro počutje.

Vsi vemo, da je to veliko odvisno na nas samih, ker veljajo naše in vaše odločitve. In le te držijo.

Opažamo, da se je Rekreacija za vse dobro prijela. Na atletskem stadionu se zberemo vsak ponedeljek ob 18. uri. Včasih pride pet, včasih pa tudi več kot dvajset ljudi, kar izvajalcem in organizatorjem predstavlja težavo. Želeli bi si, da bi ljudje znali bolj ceniti brezplačne vadbe, ki so sofinancirane s strani občine Domžale. Z rednimi obiski vadb cenite delo in prizadevanje Zavoda za šport in rekreacijo Domžale, ki ureničuje bogat vadbeni program v sodelovanju z društvi.

Program Rekreacija za vse se na atletskem stadionu pod strokovnim vodstvom začne 4. aprila 2016 ob 18

uri. Zbor je pri vходу na stadion (zadaj pri reki Kamniški Bistrici). Priporočamo športno opremo in vodo.

Veseli bomo, če boste rekreacijo vzeli zares, z vztrajnostjo. V vadbenem programu boste lahko pridobili na kondiciji, moči, reakciji, gibljivosti in ravnotežju. V primeru močnega dežja vadba na ta dan odpade, prijavljeni boste dobili obvestilo o nadomestnem dnevu.

Prijavite se lahko na info@sad-mavrica.si ali pokličete 031 314 870. Več informacij dobite na spletni strani www.sadmavrica.si ali na Zavodu za šport in rekreacijo Domžale.

Skupaj izkoristimo prostor zadovoljnih ljudi!

MOJCA GROJZDEK
PREDSEDNICA ŠAD MAVRICA

Omejena serija Dacia LIFE

že za **7.990 €**
z **0% obrestno mero***

AVTO SET - SETNIKAR, Dragomelj 26, Domžale ; tel.01 56 27 111, 041 648 166

Poraba pri mešanem ciklu: 3,5 - 6,8 l/100 km. Emisije CO: 90 - 155 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisija NOx: 0,0083–0,0518 g/km. Emisija trdi delcev: 0–0,00328 g/km. Število delcev (x10⁻¹¹): 0–32,59. Oglikov dioksid (CO2) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisijsko nesnaževal zrak iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM25 ter dušikovih oksidov.

* Velja ob nakupu preko Dacia Finančiranja. Več informacij o ponudbi in pogojih nakupa je na voljo na www.dacia.si. Velja za financiranje do 48 mesecev, za omejeno vrednost financiranja, odvisno od modela.

www.dacia.si

Med ostalimi odličnimi dosežki osvajamo tudi naslove državnih prvakov

Na namiznoteniškem ekipnem državnem prvenstvu za mladince in mladinke, ki je potekalo v Izoli, je naša ženska mladinska ekipa v postavi Ana Tofant, Aleksandra Vovk, Katarina Stražar in Nika Kobetič povsem deklasirala vse ostale in v velikem slogu osvojila naslov državnih ekipnih prvakinj. Uspešno so tekmovali tudi fantje in na koncu osvojili 4. mesto, kar je odličen rezultat.

NAMIZNI TENIS Teden dni pozneje je na Ravnah na Koroškem potekalo ekipno državno namiznoteniško prvenstvo za kadete in kadetinke. Naša ekipa v postavi Katarina Stražar, sestre Nika, Tara in Vita Kobetič ter Sara Stražar so postale ekipne kadetske državne prvakine, fantje pa so osvojili 4. mesto. Tudi to je odličen rezultat ter vse čestitke našim kadetinjam in kadetom. Še nekaj novic z mednarodnih tekmovanj. Z našo tekmovalko Ano Tofant smo bili prisotni v Maleziji, kjer je v Kuala Lampurju potekalo svetovno ekipno člansko prvenstvo in naša Ana je tam s svojo igro in nastopom popolnoma izpolnila pričakovanja ter njen vpoklic v slovensko žensko člansko reprezentanco. V italijanskem turističnem morskem biseru Lignano Sabbiadoru, ki ga v poletnem času obišče tudi ogromno slovenskih turistov, je potekal namiznoteniški turnir za invalide. V izredno močni mednarodni konkurenci je naš član Luka Trtnik zastopal barve slovenske reprezentance in v mladinski konkurenci, po porazu z Indonezijcem Georlyjem, na koncu osvojil drugo mesto. Dobrih 14 dni pozneje je v Lignano Sabbiadoru potekal tudi mednarodni namiznoteniški turnir za kadete in mladince. V izredno močni mednarodni konkurenci (prek 40 držav z vsega sveta) so za slovensko reprezentanco med drugimi nasto-

Naše zastopstvo na mednarodnem tekmovanju v italijanskem Lignano: David Orešnik (v vlogi reprezentančnega trenerja), naše reprezentantke Katarina Stražar, Ana Tofant, Gaja Kobetič in Aleksandra Vovk ter Janez Stibrič (tokrat v vlogi mednarodnega namiznoteniškega sodnika)

pile tudi naše članice Katarina Stražar, Ana Tofant (ki je v času tekmovanja praznovala tudi rojstni dan), Aleksandra Vovk, Nika Kobetič in Gaja Kobetič. Žal prostorska stiska ne dovoljuje objave obširnejših rezultatov, zato samo pohvala za odlične uspehe tudi na tem mednarodnem tekmovanju.

Glede na vse dosežke v zadnjem času ter odličen igralski, trenerski, sodniški in funkcionalni kader je občutek, da je namizni tenis v naši občini postal že šport št. 1, vsekakor povsem na mestu.

BESEDILO IN FOTO: JANEZ STIBRIČ

Odprtje tekmovalne sezone domžalskih Tigrov

Ekipa Domžale Tigers nam bo 2. aprila v Športnem parku Radomlje spet pričarala športni spektakel.

AMERIŠKI NOGOMET Domžale Tigers je ekipa ameriškega nogometa, ki pokriva območje domžalske občine skupaj z Lukovico, Moravčami, Šentjakobom, Trzinom in Mengšem. Začetki segajo v junij 2013, ko so trije trenerji z željo po ustanovitvi mladinske ekipe organizirali poletno šolo ameriškega nogometa v Turnšah. Zanimanje za šport je hitro raslo in v jeseni so imeli že skupino 25 otrok. Po izjemnem zanimanju se je klub v marcu 2014 razširil še na člansko in mlajšo selekcijo, kjer igrajo predvsem brezkontaktno različico, tako imenovano flag football. Jeseni istega leta so domžalski Tigri zrastle še z žensko selekcijo in s težko pričakovano kontaktno (tako imenovano tackle) člansko ekipo. Letos je klub presegel številko 200. vpisanega člana.

Ceprav mlada, je članska tackle ekipa že osvojila naslov v drugi ligi, letos pa gre pogumno naprej v prvo

ligo. V Sloveniji obstaja 13 klubov ameriškega nogometa, ki so združeni v Zvezo za ameriški nogomet Slovenije (ZANS). V zadnjih letih se poleg članskih močno razvijajo tudi ženski in predvsem mladinski pogoni, ki se kažejo tudi v občini Domžale.

V goste prihajajo Zagreb Patriots, prvi nasprotniki domžalskih Tigrov. Prvo tekmo letošnje sezone si bo tako mogoče ogledati 2. aprila ob 14. uri v Športnem parku Radomlje. Sama prireditve se začne že ob 11. uri. Klub prireja tako imenovan Tailgate s pravih ameriškim žarom, kamor ste še posebej povabljeni vsi žar mojstri, družine, otroci in drugi posamezniki, ki bi radi začutili pravi utrip priprav na tekmo ameriškega nogometa. Gre namreč za družabni dogodek, ki je sprva nastal v ZDA. Ljudje pred stadionom parkirajo svoj avto, se družijo in ob odprtem prtlačniku nudijo žar hrano, pi-

jačo in druge dobrate prijaznih gospodin. Tailgate dogodke poznamo tudi pri številnih drugih športih, kot so košarka, hokej, nogomet in tudi baseball. Po univerzah po Evropi in atletskih tekmovanjih v njihovem okviru velja, da predstavlja tailgate tudi možnost razvoja skupnosti, prijateljstva in podpore svojemu klubu.

Tigers Domžale so v prvi vrsti velika športna družina in ker verjamejo, da predstavljajo igralci, drugi člani kluba in njihovi navijači močno jedro, dajejo takšnim dogodkom še posebno prednost.

Ob omenjenem Tigers tailgateingu bodo potekale tudi druge animacije, kjer se boste lahko preizkusili v različnih športnih izzivih, bo pa tudi srečlov. Vsi skupaj pa bomo ob 14. uri navijali za domžalske Tigre! Prisrčno vabljeni!

FOTO: METKA KOMATAI

Mladinsko državno prvenstvo v olimpijskem dviganju uteži

V nedeljo, 21. februarja, je v Domžalah potekalo mladinsko državno prvenstvo v olimpijskem dviganju uteži.

TAK DOMŽALE Mladinci TAK Domžale so odlično nastopili in dosegli lepe rezultate. V kategoriji do 85 kg je med kadeti Jaka Žagar osvojil prvo mesto z rezultatom 55 kg v potegu in 65 kg v sunku. Kategorija do 94 kg je bila povsem v znamenju fantov domačega kluba. David Forster in Erik Grčar sta poskrbela za sila zanimiv obračun. David je v potegu dvignil 94 kg in s tem kar za 4 kg popravil osebni rekord. Hvalevreden dosežek ima še večjo vrednost ob dejstvu, da je David poleti utrpel delovno nesrečo, pri kateri si je poškodoval nogo in je tako to zanj bil prvi nastop po dolgem premoru. Močni ihanec Erik Grčar mu ni

ostal dolžan, saj je v potegu izenačil osebni rekord s 100 kg. V sunku sta oba začela taktično s 100 kg, da sta si zagotovila medalji. Potem se je začel pravi boj na vse ali nič. Erik se je pogumno odločil za 110 kg, ki jih je dvignil zelo suvereno, nato pa poskusil še 115 kg, vendar neuspešno. Davidu tako ni preostalo drugega kot, da se spoprime s 116 kg. Prvi poskus ni bil uspešen, v tretjem pa je uteži le dvignil nad glavo in slavil zmago. Osebni rekord je popravil kar za 5 kg! Tretje mesto je osvojil Urban Jeraj (85 kg+100 kg), tudi tekmovalec TAK Domžale.

VALENTIN OREŠEK

Klub borilnih veščin Domžale

Festival borilnih športov

Športna zveza Univerze v Ljubljani – Unisport je v sodelovanju s panožnimi zvezami borilnih športov Slovenije prvič prirejala borilni spektakel sredi Študentskega naselja Rožna dolina.

suintaekwondoju. Pridružili so se tudi Kickboxing zveza Slovenije s predsednikom Vladimirjem Sitarjem s Kickboxing klubom Ljubljana. Vabila smo bili veseli tudi člani in članice

Na festivalu borilnih športov 2016 je bilo 10. marca mogoče v živo spremljati študentske dvoboje izkušenih borilcev v judu, boksu in taekwondoju. Uživali so vsi ljubitelji borilnih športov in radovedneži ter navijali za pester boje za naslov državnega univerzitetnega prvakav judu, bok-

ce Kluba borilnih veščin Domžale, ki smo prikazali kickboxing šport, ki je pomenil pravo atrakcijo za študente in gledalce. Prepričani so, da bo ogled njihovega pestrega in hrabrega nastopa pripomogel, da se bo v njihove vrste vključilo še več mladih.

VERA VOJSKA

Plesna šola Miki

Festival Miki Koreograf

Beseda domišljija izhaja iz latinske besede imago, ki pomeni podoba ali slika. Domišljija je sposobnost človeka, da procesira razumljive razumske slike in podobe ter jih integrira v svoje bitje. Na splošno domišljija vodi v ustvarjalnost in vsestransko zanimanje za različne stvari in pojave v življenju, pa tudi v sposobnost spoštovanja različnih življenjskih pogledov in zornih kotov.

v Plesni šoli Miki odločili, da to ustvarjalnost spodbujamo. Tako je nastal Festival Miki Koreograf. S tem si želimo spodbujati otroško domišljijo in kreativnost. Z ustvarjanjem in sestavljanjem plesov se plesalci naučijo koristnih vrtilin, ki so dobrodošle tudi v vsakodnevni stvari in pojave v življenju, pa tudi v sposobnost spoštovanja različnih življenjskih pogledov in zornih kotov.

V Plesni šoli Miki si prizadevamo, da otroci ob naših plesih uživajo, se zabavajo in sprostijo. Skozi nastope in osvajanje novih korakov jim pomagamo graditi tudi njihovo samozavest in pozitivno samopodobo. Poleg naučenih plesov in korakov opažamo, da otroci tudi sami radi ustvarjajo nove plesne na glasbo po svoji izbiri in nestrpnost čakajo zadnjih deset minut vaje, ko lahko pokažejo svoje delo. Zato smo se že pred leti

Festival Miki Koreograf bo v Plesni šoli Miki 16. aprila 2016. Več informacij o načinu sodelovanja in prijavi najdete na spletni strani www.mikiples.com.

Včasih smo žal ravno mi odrasli tista zavora, ki ustavi otroško ustvarjalnost, samozavest. Poskusimo drugače, pustimo otrokovi domišljiji prosto pot in verjemite, presenečeni boste!

TJAŠA DERSTVENŠEK

Pester februar v SSK Sam Ihan

Naši skakalci pridno trenirajo, tekmujejo in sodelujejo na dogodkih.

Pozdrav s priprav v Planici

SSK SAM IHAN ot se za zimski čas spodobi, so tekmovanja smučarskih skakalcev v polnem teku. Prvi februarški vikend je postregel s svetovnim pokalom za dekleta v Oberstdorfu, kjer si je Eva Logar priskakala 14. in 16. mesto, teden dni pozneje v Hinzbachu pa 22. in 24. mesto. Hkrati je v Planici potekal celinski pokal, na katerem je Tilen Bartol dosegel 6. in 13. mesto. Tilen se je izkazal tudi v celinskem pokalu v Zakopanah na Poljskem, kje si je priskakal 8. in 38. mesto. Ljubno je gostilo dve tekmi svetovnega pokala za članice, kjer je Eva Logar dosegla 21. in 22. mesto.

Naši člani so se udeležili tudi memoriala Haris Hill Tournament v ZDA.

Na Pepsi Challengu je zmagal Gašper Bartol, tretje mesto je osvojil David Krapež, četrti je bil Žak Šilih. V kategoriji mladinci do 18 let je bil Žan Štupar drugi. Dan prej je Žan v svoji kategoriji zmagal za več kot 30 točk, v open class kategoriji za veliki pokal pa so naši zasedli prva tri mesta, in sicer Gašper Bartol 1., David Krapež 2., Žak Šilih pa 3.

Prvi vikend v februarju je potekalo tudi državno prvenstvo za dečke in deklice do 11 let v Trzinu. Živa Mihelčič je zasedla 21., Zala Mihelčič 23., Samo Seljak pa v kategoriji dečki 22. mesto. V Planici je potekalo državno prvenstvo za cicibane do 9 let, kjer je Matic Rovšnik dosegel 44. mesto, Anže Mi-

helčič 49., Žiga Javernik 52., Lan Bordjan 58. in Rok Jesenšek 59. mesto.

Februar je bil zelo pester, ne samo po tekmovalski strani, pač pa tudi z drugačnimi dogodki. Naši najmlajši so izvedli priprave v Planici, kjer so trenirali in izkoristili skoraj idilične snežne razmere. Predstavniki kluba so se udeležili snemanja oddaje Slovenski pozdrav, ki je potekalo pri Aveniku v Begunjah, sodelovali pa smo tudi v oddaji Dobro jutro na nacionalni televiziji.

Vse nadobudneže, ki jih smučarski skoki zanimajo, vabimo, da se nam pridružijo na treningih. Več informacij dobite na www.ssk-ihana.si/

BESEDILO IN FOTO: SSK SAM IHAN

Namiznoteniški uspehi se nadaljujejo

Nedavno je na Duplici potekalo področno tekmovanje v namiznem tenisu, na katerega so se uvrstili najboljši mladi namiznotenisarji iz domžalske regije.

NAMIZNI TENIS Na tekmovanju so prekrizali loparje z najboljšimi vrstniki iz kamniške in medvoške regije ter z veseljem poročamo, da se tudi tokrat tekmovalci in tekmovalke iz domžalskih osnovnih šol lahko pohvalijo z odličnimi dosežki. V konkurenci dečkov od 1. do 5. razreda je področni prvak postal David Grad, drugo mesto je osvojil Maj Guček (oba OŠ Dragomelj), Žiga Popovič (OŠ Rodica) peto in Luka Nartnik (OŠ Preserje pri Radomljah) deveto mesto. Pri deklicah v isti starostni kategoriji je Ula Guček (OŠ Dragomelj) postala podprvkinja, Alja Zupanc (OŠ Vencelj Perko) pa je zasedla peto mesto. Pri dečkih od 6. do 9. razreda je bil Mark Šporar (OŠ Vencelj Perko) drugi, Gašper Markič (OŠ Rodica) tretji, peti je bil Lukas Tristan Nickel Koželj in deveti Nejc Cafek (oba OŠ Rodica). Pri deklicah v tej starostni kategoriji je Živa Markič (OŠ Rodica) osvojila drugo mesto, Ana Peterlin (OŠ Vencelj Perko) tretje, Brina Markič (OŠ Rodica) in Daša Kranjc (OŠ Dragomelj) pa sta delili peto mesto. V absolutni konkurenci (s točkami Namiznoteniške zveze Slovenije) je pri dečkih Rok Grad (OŠ Dragomelj) osvojil četrto mesto, pri deklicah v enaki kategoriji pa je prvakinja po-

stala Katarina Stražar (OŠ Preserje pri Radomljah), drugo mesto je osvojila Tara Kobetič, tretje Vita Kobetič, če-

Zmagovalna ekipa OŠ Rodica s trenerjema Janezom Stibričem (levo) in Davidom Orešnikom (desno)

trto Nika Kobetič in peto Gaja Kobetič (vse OŠ Rodica).

V ekipnem tekmovanju je ekipa OŠ Rodica pokazala svojo (pre)moč in suvereno premagala vse sodelujoče šolske ekipe ter osvojila prvo mesto.

Najboljši s področnega tekmovanja so se uvrstili na četrtfinale državnega prvenstva v namiznem tenisu in tudi na tem tekmovanju pričakujem dobre uspehe ter uvrstitev najprej v polfinale in od tam tudi na finale državnega šolskega prvenstva v namiznem tenisu.

Vsem čestitke za uspešne nastope na dosedanjih tekmovanjih.

BESEDILO IN FOTO: JANEZ STIBRIČ

70 let šaha na Domžalskem (1)

Domžale vrsto let kraljevale v Sloveniji

Jože Skok

Letos obeležujemo 70 let šaha na Domžalskem. Začetek organiziranega šaha sega v leto 1946, ko so v Domžalah ustanovili Šahovski odsek Prosvetnega društva Domžale, začetnik je bil prof. Anton Bukovec, učil je na Nižji državni gimnaziji v Domžalah. Začetki so obsegali dosti širše območje kot zdaj, segali so vse do Kamnika, Liti-je, Trojan in Ljubljane. Po postopnem nastanku novih občin v letih po osamosvojitvi Slovenije se je šahovsko življenje preselilo tudi v nove nastale občine Mengeš, Moravče, Lukovico, pa v Trzin, kjer so nastala nova šahovska društva ali sekcije v okviru športnih društev. To je še povečalo kakovost šahovskih zasedb ter večjo tekmovalnost in rivalstvo na območju nekdanje občine Domžale. Šahovski klub Domžale je bil formalno ustanovljen leta 1961, društvo je ime spreminjalo v skladu z glavnimi podporniki. Nekaj let se je imenovalo tudi ŠD Napredek Domžale, v glavnem pa je ohranilo ime ŠD Domžale. Zvrstilo se je več predsednikov: Mitja Zupančič, Ivo Sonc, Ljubo Milič, Stane Laznik, vsi zaposleni v Papirnici Količevo, Stane Skok iz Napredka, Bojan Osolin, v zadnjih letih pa Boštjan Grošelj. V ozadju je bil Vid Vavpetič, ki je držal v rokah večino organizacijskih vzvodov in bil duša kluba. Žal je preminil v začetku leta, ko njegovo društvo praznuje 70 let šaha na Domžalskem.

Zlato obdobje v sedemdesetih letih

Zlato obdobje domžalskega šaha sega v 70. leta prejšnjega stoletja, ko so Domžale nastopale v prvi državni zvezni ligi nekdanje šahovske velesile Jugoslavije, pa večkrat v drugi zvezni ligi.

Profesor Anton Bukovec, prvi organizator šaha v Domžalah

Za ekipo so nastopali vele mojster Albin Planinc, mednarodni mojstri Iztok Jelen, Janez Barle, Leon Mazi, Darko Šifrer, mojstri Zvone Kržišnik, Ivo Bajec in številni drugi, med drugimi republiška prvaka mojstra Vlado Ivčič in Marjan Slak ter mojstrica Pavla Košir. V klubu so se zvrstili številni mojstrski kandidati, začeni z Marjanom Karnarjem, ki je že več kot pet desetletij zvest ŠD Domžale. Bil je udeleženec mednarodnega turnirja v Ljubljani in Portorožu leta 1975, kjer je remiziral s svetovnim prvakom Anatolijem Karpovom.

Domžale vrsto let najboljše v Sloveniji

Leta 1971 so bile Domžale prvak v Slovenski ligi, leta 1973 so osvojile 3. mesto v II. zvezni ligi, zahodna skupina. Leta 1975 so v isti ligi osvojile prvo mesto in se uvrstile v prvo zvezno ligo. Leto pozneje so osvojile 9. mesto v prvi zvezni ligi Jugoslavije. Leta 1978 so bile Domžale četrte na tekmovanju za Titov pokal v Pulju, kar je bil glede na jakost turnirja izjemen uspeh. V letu 1982 so vnovič postale prvak v Slovenski ligi. Društvo je organiziralo številne turnirje Hering-Zupančič, v spomin na

Mitja Zupančič iz družine, ki je imela velik vpliv na razvoj šaha na Domžalskem.

Franca Heringa in Gilberta Zupančiča, organizatorja šahovskega življenja na Domžalskem, pa tudi v Kamniku, in Sončeve memoriale, v spomin na dolgoletnega predsednika društva Iva Sonca. Na turnirjih so sodelovali tudi najboljši šahisti iz Slovenije, celo nekdanja ženska prvakinja Jugoslavije Lidija Timofejeva. Samo do leta 1995 je bilo organiziranih 32 spominskih turnirjev Hering-Zupančič in 13 turnirjev v spomin na Iva Sonca; slednji so potekali v nekoliko hitrejšem tempu.

Pomembno vzgojno delo z mladimi

Potekalo je s šahovskimi krožki po osnovnih šolah ali pa z oblikami izobraževanja v klubu. Tako so v društvu spremljali razvoj nadarjenih mladih šahistk in šahistov, med drugimi svetovnega prvaka med fanti do 14 let Luke Leniča. Od blizu so lahko v društvu spremljali razvoj podmladka, kot so bili Milan, Bojan in Bogdan Osolin, pa Boris Skok in Boštjan Jeran, vsi so sčasoma osvojili naslove mojstrskih kandidatov. Med šahistkami so se zvrstile Petra Ipavec, poročena Grošelj, Vilma Lap, poročena Nadvešnik in Špela

Oreh. Petra in Špela, slednja minulo leto, sta postali fide mojstrici, Vilma pa nacionalna mojstrica. Velja omeniti še mlajše, Jureta Plaskana, Mateja Filipa, brata Turek in vrsto drugih. Po zlatem obdobju domžalskega šaha je ekipa nastopala v prvi slovenski ligi - zahod, kjer se je praviloma uvrščala na visoka mesta, spričo manjših finančnih sredstev pa se ni mogla toliko okrepiti, da bil lahko ostala v državni ligi. V zadnjih letih je bil okrepitev simpatični srbski mednarodni mojster Mladen Milenković.

Luka Lenič že zelo zgodaj opozoril nase

Okoli leta 2000 je domžalsko življenje v mnogo čem obeležil Luka Lenič, ki je leta 2002 postal svetovni šahovski prvak do 14 let. Šah je začel igrati, še preden je začel hoditi v šolo, igral je tudi z babico Ano, učiteljico na osnovni ihanski šoli. Dobil je prvega učitelja in trenerja Jožeta Koritnika, učitelja slovenščine na Osnovni šoli Venclja Perka. Luka je potegnil za sabo generacijo mladih šahistov, kot so bili brata Lan in Bor Turek ter Sašo Rihtar in Marija Lavrač, ki so dosegali izvr-

stna mesta na ekipnih tekmovanjih osnovnih šol. V OŠ Venclja Perka so dosegali odlične uspehe že dosti prej. V začetku šestdesetih let prejšnjega stoletja je generacija šahistov na čelu z Jožetom Skokom osvojila dvakrat prvo mesto na republiškem ekipnem prvenstvu med mlajšimi in starejšimi pionirji, vodja šahovskega krožka je bil z obilo pozitivne energije profesor angleščine Franc Poznič.

Luka je nekaj let nastopal za Domžale, ki so se sukale vedno okoli drugega in tretjega mesta 1. članske lige zahod, nekako pa jim ni uspel preboj v državo ligo, kjer nastopa vrsta vele mojstrov. Preboj bi pomenil dodatni finančni zalogaj, saj bi bilo treba v tem primeru vključiti domače ali tuje vele mojstre ali vsaj mednarodne mojstre. Luka je sčasoma zapustil ŠD Domžale in tekmoval v drugih klubih doma, pa tudi v tujini, saj je moral zaradi hitre šahovske rasti nastopati v najmočnejših državnih ligah. Ob koncu leta 2013 je premagal magično mejo TOP 100 in se kot tedanji najboljši slovenski igralec uvrstil na 89. mesto svetovne šahovske lestvice, dosegel je 2656 točk. Generacija obetavnih mladih šahistov, Jure Plaskan, brata Turek in Špela Orehek je dosegala veliko uspehov v mladinski konkurenci, o tem več v nadaljevanju zapisov o 70 letih šaha na Domžalskem. Fide mojstrica Špela Orehek je tekmovala že v osnovni šoli v Domžalah, kot mladinka in članica pa je dosegala odlične rezultate na ženskih prvenstvih in bila tudi članica slovenske olimpijske reprezentance. Posebno mesto ima na Domžalskem dopisni šah. Mojster Marjan Šemrl je leta 2012 postal svetovni prvak v dopisnem šahu, moška reprezentanca pa je na začetku tega meseca potrdila drugo mesto na ekipni olimpijadi. V njej sta na prvih dveh deskah igrala dopisna vele mojstra Marjan Šemrl in Iztok Brunšek, oba člana ŠD Domžale. □

OBJAVE

*Spolnil rad je vsakemu želje,
dur odprl mu in srce;
Bil prijatljiv je veselje,
njim oči po njem rose.
(France Prešeren)*

ZAHVALA

V 85. letu je sklenil svojo zemeljsko pot naš dragi ata

Anton Kecelj

iz Depale vasi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjene sveče, cvetje, darove za mašne namene in cerkev. Hvala vsem, ki ste našega ata pospremili na zadnjo pot. Zahvaljujemo se osebju Kliničnega centra Ljubljana in MGC Bistrica za vso nego in skrb, ki so mu jo nudili. Zahvala gasilcem PGD Stob-Depala vas, pevcem družine Kozjek in župnikoma g. Klemenu Svetelju in g. Andreju Svetetu za lep poslovilni obred. Hvala vsem, ki se boste spominjali našega ata!

Vsi njegovi.

*Tako tiho, skromno si živela,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 83. letu sklenila naša draga sestra

Marija Žvab

iz Domžal, Savska cesta 49

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za tolažilne besede, darovano cvetje, sveče in svete maše. Iz vsega srca in s hvaležnostjo se zahvaljujemo zdravnikom in zdravstvenemu osebju za skrb ob njeni bolezni. Hvala osebni zdravnici dr. med. spec. Mirjam Pogačar Zajc iz ZD Domžale, dr. Roku Petriču, asist. dr. Barbari Perič, primarij dr. Jožici Červek in osebju Onkološkega inštituta. Hvala tudi dr. Primožu Novaku in osebju URC Soča. Hvala Pogrebni službi Vrbančič za organizacijo in izvedbo pogreba ter cerkvenemu pevskemu zboru Domžale za občuten in lepo petje. Hvala tudi župniku Klemenu Svetelju za lep pogrebni obred in tolažilne besede. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

V svojem 86. letu se je tiho poslovila naša draga mama, prababica in teta

Gabriijela – Eka Siard

rojena Blatnik, iz Domžal, Rojska cesta 13

Od nje smo se poslovili 11. februarja 2016 na domžalskem pokopališču. Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, za darovano cvetje in sveče ter vse tolažilne in vzpodbudne besede.

Sin Matjaž z družino in ostalo sorodstvo

IN MEMORIAM

Vid Vavpetič

(1934–2016)

V soboto, 13. februarja 2016, smo se na radomeljskem pokopališču poslovili od velikega človeka, športnika, šahista in prijatelja Vida Vavpetiča. Za seboj je pustil neizbrisno sled pri razvoju šaha na Domžalskem.

V šahovsko aktivnost se je vključil že leta 1953, ko je prevzel skrb za podmladek, zatem pa je v njem vsestransko aktivno deloval. Bodisi kot tehnični vodja, organizator, pri urejanju tajniških in finančnih zadev, predvsem pa kot kapetan in izvrstni ekipni igralec.

Sodeloval je s številnimi šahisti, mojstri in velemojstri ter z mnogimi med njimi tudi prijateljeval. Po moči je bil mojstrski kandidat, a je igral na mojstrski ravni. Poleg posamičnih uspehov je bil najmočnejši prav v moštveni vlogi, njegov zgled pa je za seboj potegnil še ekipo. Pri vodenju ekip je moral včasih pokazati tudi svoje diplomatske sposobnosti.

Poseben pečat je pustil na področju delavskega šaha z vodenjem ekipe Papirnice Količevo, kjer je bil zaposlen. Z ekipo je vedno bil v ospredju slovenskega delavskega šaha. Vid je leta 1976 postal delavski prvak Jugoslavije v Vrnjački Banji, kar je bil za tiste čase izjemen uspeh.

Desetletja je bil gonilo Šahovskega društva Domžale, desna roka vseh predsednikov, kapetan v pravem pomenu besede, združeval je vse šahiste društva. Njemu si težko rekel, da nimaš časa in da ne boš igral. Šah mu je ogromno pomenil, zato nikoli ni manjkal. Nepozabna bodo ostala druženja z njim in njegove taktične zamisli, kjer mu ni bilo para daleč naokoli.

Bil je potrpežljiv mentor, neprestano nas je presenečal s svojim znanjem in širino. Bil je skromen človek, a velikega duha. Bil je igriv sogovornik. Vedno je znal povedati kako prigodo iz svojih bogatih šahovskih izkušenj. Po duši je bil Vid zelo borben, vedno je iskal nekaj več. Tekmoval je, dokler so mu dopuščale moči. Učil nas je visokega spoštovanja do nasprotnikov. Objektivnost in fair play sta bili njegovi veliki vrlini.

Bil je nepopoljšljiv šaljivec. Pogosto so se šahovski kolegi med vožnjo na tekmovanja do solz nasmejali njegovim šaljivim domislicam. Okoli sebe je imel rad vesele ljudi. Zanj je bilo poleg tekmovanja vedno pomembno tudi druženje, zato je po vsaki tekmi okrog sebe zbral šahiste, da so se usedli in pogovorili. Z nami se je družil vse do konca.

Vid je bil vsestranski športnik in športni delavec, saj se je ukvarjal tudi z nogometom, kegljanjem, namiznim tenisom in tenisom. Desetletje je igral kot nogometni napadalec in nato bil kapetan različnih moštev NK Domžale. Petnajst let je bil član različnih ekip kegljaških klubov ter bil eden boljših kegljačev v takratni republiki. Sočasno je za ekipo Papirnice Količevo nastopal v namiznem tenisu. Bil je večkratni občinski prvak v ‚pinkponk‘, po upokojitvi pa je v Športnem društvu Preserje namizni tenis igral, dokler so mu moči dopuščale. Po 50. letu je začel igrati še tenis in ob odhodu v pokoj organiziral teniški turnir Vsevidov memorial, ki je postal tradicionalen.

Vsevid je bil njegov psevdonim, pod katerim je pisal v tovarniški časopis Papirničar. Vid je bil tudi pesnik. Verze je skladal ponoči, nato pa jih je ob posebnih priložnostih tudi recitiral. Tako smo na novoletnih šahovskih srečanjih uživali v njegovih pesnitvah, v katere je znal stkat prav izvirne rime.

Zanimala ga je prihodnost društva in mladih šahistov. Tem se je veliko posvečal, posebej na šahovskih krožkih, z organizacijo regijskih šolskih tekmovanj ... Aktivno je sodeloval tudi pri vzpostavitvi prve srednje šahovske šole v Domžalah, iz katere je izšel tudi Luka Lenič.

Zaradi svoje vsestranske športne aktivnosti ter zaslug pri razvoju šaha na Domžalskem je leta 2010 prejel priznanje občine Domžale za življenjsko delo na področju športa, leta 2015 pa srebrno plaketo Šahovske zveze Slovenije.

Dragi Vide, pogrešali te bomo in ti obljubljam, da te ne bomo pozabili! Ostal boš z nami, v naših mislih, srcih, molitvah in na srečanjih, ki jih bomo organizirali v tvoj spomin.

BOŠTJAN GROŠELJ, JOŽE SKOK, MARJAN ŠEMRL, BOJAN OSOLIN

*V naša srca si se vpisala,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 81. letu nenadoma sklenila naša draga mami, babi, prababica, tašča, sestra in teta

Jožefa Dovč

iz Domžal, Ljubljanska cesta 84

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalja, dobre misli, darovano cvetje in sveče. Hvala Pogrebni službi Vrbančič za organizacijo in izvedbo pogreba. Hvala tudi gospodu župniku za izrečene besede in pogrebni obred. Iskrena hvala tudi osebju Doma upokojencev Domžale za vso skrb in nego v času njenega bivanja v domu. Hvala vsem, ki se je boste spominjali!

Vsi njeni

*Mirno in spokojno si zaspala,
v večni sen od nas odpotovala.
Naj bo srečno tvoje potovanje
in pogosto vračaj se nam v sanje.*

ZAHVALA

V 94. letu starosti je zapustila to zemeljsko življenje in prestopila prag v večnost naša teta

Klara Florjančič

rojena Jerman, dolgoletna učiteljica v Blagovici

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na zadnji poti. Hvala župniku Alojzu Hostniku za lepo opravljen obred, pevcem, praporščaku Društva upokojencev Lukovica in Pogrebni službi Vrbančič.

Posebna zahvala velja osebju Doma upokojencev Domžale za dolgoletno skrb in nego.

Vsi njeni

*Težko je pozabiti človeka,
ki ti je bil drag,
še težje je izgubiti ga za vedno,
a najtežje je,
naučiti se živeti brez njega.*

V SPOMIN

12. marca je minilo deset let, odkar je za vedno zaspal poseben in edinstven

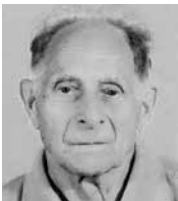
Simon Jenc

Nihče ne more te nadomestiti, ni več tako lepo, kot s tabo nam je bilo. V mislih si, besedah, da, celo v sanjah. Vemo, da si naš angel varuh. V srcih naših delčki tebe so ostali, do takrat, ko ob tebi se bomo zbrali.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, postojite ob grobu in mu prižigate sveče!

Zelo te pogrešamo: žena Jana ter sinova Gašper in Klemen z družino

*Bolezen in trpljenje si prestal,
zdaj boš v miru spal,
nam pa spomin nate
v srcih bo ostal.*

ZAHVALA

V 87. letu nas je zapustil dragi oče, dedi, brat, stric, tast in svak

Ivan Pivk

iz Preserij pri Radomljah

Žalujoci njegovi najbližji izrekamo iskreno zahvalo sorodnikom, sodelavcem tovarne Induplati, prijateljem, znancem in sosedom, ki so našega ata pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in sveče ter nam izrazili sožalje in sočutno stisnili roko. Zahvala tudi Pogrebni službi Vrbančič, domžalskemu župniku in nečaku Janiju Jesencu za opravljen obred.

Ata ohranjamo v spominu: vsi njegovi najbližji.

*Je čas, ki da.
Je čas, ki vzame.
Je čas, ki celi rane.
To je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.*

V SPOMIN

18. marca so minila tri leta, odkar nas je zapustil naš

Milan Belcijan

iz Domžal

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu, prižgete svečo in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)*

V SPOMIN

Valentina Bolhar – Valči

z Vira pri Domžalah

11. marca je minilo trideset let od našega slovesa, a v mislih in srcih si še vedno z nami.

Hvala vsem, ki ste jo ohranili v lepem spominu!

Vsi njeni

*Tako tiho, skromno si živila,
takšno tudi si življenje imela,
zdaj rešena vseh si bolečin,
za tabo ostal bo lep, a boleč spomin.*

V SPOMIN

Ani Gol

z Vira, Šaranovičeva 25

Petega marca je minilo eno leto, odkar si nas zapustila.

Hvala vsem, ki se je spominjate.

Prijatelj Rado in vsi njeni

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si.

Razvij svojo idejo v pravi start-up.

Pridruži se brezplačni mednarodni poletni šoli CREA 2016.

CREA 2016 je desetdnevni program za študente, na katerem boste pridobili praktična znanja s področja podjetništva, informacijsko-komunikacijskih tehnologij in oblikovanja ter razvili svoje start-up podjetje.

CREA 2016 vabi ekipe z oblikovano poslovno idejo, da nadgradite oblikovalski vidik in s tem uporabniško izkušnjo storitve oziroma produkta, poslovni model ter predstavitev vaše ideje (ang. pitch). Prav tako vabljeni študenti posamezniki, s poslovno idejo ali brez nje, saj lahko skupaj z ostalimi udeleženci sestavite novo ekipo ali pa se pridružite obstoječi, ki išče prav vašo znanja in zanos. Z uspešno zaključeno poletno šolo boste pridobili 3 ECTS kreditne točke, najboljši pa boste imeli priložnost sodelovati tudi na mednarodnem podjetniškem dogodku. Tema letošnje poletne šole CREA 2016 je Zelena prihodnost in se nave-

kreativnost in IKT za nove oblike podjetništva

brezplačna mednarodna poletna šola

Ljubljana, 19.–29. julij 2016

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za računalništvo in informatiko

zuje na Ljubljano, nosilko naziva Zelena prestolnica Evrope 2016, ki poudarja pomen novih produktov in storitev, ki prispevajo k bolj trajnostni prihodnosti.

Osrednji sklop poletne šole bo potekal od 19. do 29. julija 2016. Prijave zbiramo do 17. maja 2016.

Več informacij in prijave na: www.rcke.si.

Bodi pameten. Razmišljaj zeleno. Bodi del poletne šole CREA 2016.

CREA 2016 poteka v organizaciji Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije in Univerze v Ljubljani, Fakultete za računalništvo in informatiko ter v sodelovanju s profesorji in sodelavci Ekonomske fakultete, Akademije za likovno umetnost in oblikovanje in Fakultete za elektrotehniko (vse UL).

V SPOMIN

Jožetu Smrdelu

Na pragu pomladi, ko se narava ponovno prebuja, smo se na domžalskem pokopališču poslovili od Jožeta Smrdela, našega sodelavca na OŠ Domžale. Vedeli smo, da je že nekaj let bil boj s težko boleznijo, a je kljub željam, da bi v tem boju zmagal, zadnjo bitko izgubil.

Jože je prišel v Domžale v letu 1978, ko sta se z življenjsko sopotnico Danico odločila delati na takratni OŠ Šlandrove brigade. Dve desetletji zavzetega dela sta pustili neizbrisne sledove na šoli in tudi v športnih sekcijah izven nje.

Kot športni učitelj je Jože med nami ustvarjal ugodno klimo za športno življenje vseh, tako učencev kot učiteljev. V vseh letih ni bilo športnega dogodka, ne da bi Jože prispeval k njegovi uspešni izvedbi.

Poznal je otroške zmogljivosti v vseh generacijah, saj je bil športni učitelj tako najmlajšim kot tistim, ki so se v višjih razredih že znali usmerjati k posameznim športnim panogam in si izbirali najljubše športne discipline. Slednje je znal usmerjati in jih spodbujati pri trdem delu, brez katerega v športu ni uspeha. Svoje poslanstvo športnega učitelja je razširil tudi izven telovadnice. Uspešno se je vključeval v dejavnosti, ki so se združevale v okviru Šolskega športnega društva, ki ga je nekaj let tudi vodil. V društvu se je zavzemal za pestro izbiro športnih panog, ki bi zadovoljile čim več otroških želja in sposobnosti, saj smo le tako lahko v te dejavnosti privabili tudi take učence, ki jim je bilo učenje težkih učnih vsebin velika muka. Na športnem področju so ti učenci tudi ob pomoči njegovega mentorstva na drug način pokazali svoje sposobnosti in si gradili samozavest.

Delo športnega učitelja ne vključuje samo pouka v telovadnici in na igriščih okrog šole, ampak tudi izven šolskega prostora. Jože je bil tu nepogrešljiv. Na šoli ni bilo športnega dne brez Jožetovega prispevka, tako po organizacijski kot po izvedbeni plati. Na smučarskih strminah ga nista ustavila niti snežni meteži niti mraz.

Poleg dnevnih športnih aktivnosti na snegu smo na njegovo pobudo začeli z organizacijo večdnevih bivanj v smučarskih

središčih, s tako imenovano šolo v naravi, združeno z učenjem smučanja. Z njegovo pomočjo so številni šolarji osvojili smučarske spretnosti, kar je zagotovo prispevalo k izbiri smučanja kot rekreacije za vso družino. Vendar pa smučarskih disciplin nismo negovali samo v šoli v naravi, ampak je bil Jože pobudnik smučanja tudi v času počitnic.

V času, ko je bilo smučanje še bolj dostopen šport, kot je danes, je veliko učencev počitniške dni preživljalo na smučiščih pod mentorstvom smučarskih učiteljev, ki jih je k temu delu pritegnil Jože, ki je bil organizator te oblike počitniških dejavnosti šole.

Druga Jožetova skrb je bilo učenje plavanja. Številne šole v naravi, z namenom učenja plavanja, so minile ob njegovi organizaciji. Najbolj se je veselil uspeha, če je plavalne spretnosti usvojila večina učencev. Mogoče se marsikdo od njemu takrat zaupanih učencev danes zaveda pomena njegovega dela, da so usvojili spretnost plavanja, kar jim je morda že kdaj rešilo življenje. Prav zaradi tega je bil Jože pri tej vrsti športnega dela še posebej prizadaven.

Jože je bil poleg športa navdušen tudi za ureditev igrišča okrog šole. Pod njegovimi univerzalnimi rokami je šolsko igrišče postopoma postajalo trim poligon, ki so ga pozneje koristili tako učenci pri urah pouka športne vzgoje kot tudi številni krajanji, obiskovalci šolskih površin v popoldanskem času. Jože je znal za taka dela navdušiti še učence. Čeprav nekateri še niso fizično dorasli delovnim nalogam, so ob njegovem vodenju pridobivali osnovne veščine pri gradnji trimskih postaj, se urili v ročnih spretnostih in vztrajali pri fizičnem delu, kar ni vedno vrlina sodobne mladine.

In ne nazadnje nam bo Jože ostal v spominu kot dober kolega, z njim smo lahko velikokrat poklepetali o različnih vsebinah. Bil je sogovornik, ki mu ni bilo škoda časa za pogovor ne v šoli in ne na cesti, kjer smo se srečevali potem, ko se je konec 90. let prejšnjega stoletja upokojil.

Jožeta bomo pogrešali vsi, ki smo skupaj z njim ustvarjali podobo naše šole in pa številni rodovi učencev, ki jim je s svojim neumornim delom in lastnim zgledom pokazal pot do zdravega načina življenja. Z nami ostaja vse tisto, kar smo doživeli skupaj. S prijetnimi spomini nanj, ki jih je zares veliko, bomo lažje preboleli njegovo slovo in ga poslej obiskovali na njegovem novem, večnem domu.

JOŽICA POLANC

V SLOVO

Ani Smolnik (1923–2016)

V februarju smo se poslovili od tovarišice Ani Smolnik, dolgoletne članice borčevske organizacije Simona Jenka Domžale.

V času NOB je družina stanovala v Stobu. Ni še dopolnila 18 let, ko se je zaposlila v Zornovi tovarni, poznejšemu Toku. Ko se je začela druga svetovna vojna, je bilo pri Zornu zaposlenih veliko mladih ljudi, z njimi je bila povezana v odporu proti okupatorju. Jeseni 1942 je bila v tovarni ustanovljena Delavska enotnost, pa tudi Mladinski odbor delavske organizacije; Ani je postala njegova sekretarka. Najprej so začeli zbirati papir, iz tovarne pa so skrivoma odnašali razne materiale, ki so jih partizani nujno potrebovali. V začetku 1943. so ustanovili medtovarniški Mladinski odsek DE za Zornovo tovarno in Univerzale. Ani je bila intendantka in odgovorna, da je ves zbrani material čim prej prišel v prave roke. Od junija 1943 je bila članica Zveze slovenske mladine, pozneje pa rajonskega komiteja II Domžale, kar je pomenilo predvsem delo na terenu. Med vojno je bila zaprta na domobranskem sedežu v Domžalah, nasproti železniške postaje, potem ko so Nemci novembra 1944 opravili racijo v Zornovi tovarni. Zaprli so sedem zaposlenih za skoraj mesec dni, naposled pa se je tovarnar Franc Zorn zavzel, da so jih izpustili.

Do konca vojne je Ani ostala aktivistka OF. Po njej je bila zaposlena v Toku, vmes nekaj časa v Indusu, zadnja leta pred upokojitvijo pa pri možu obrtniku. Od nekdaj je bila predana borčevski organizaciji, udeleževala se je njenih dejavnosti. Bila je kritična do sedanosti, zavzeto je spremljala dogajanje v družbi, svoje bogate življenjske izkušnje pa prenašala na druge, tudi na najmlajše. Pripovedovala je, kaj se je dogajalo v preteklosti, da se je iz tega treba učiti tudi za sedanost.

Hvaležni smo ji za misli, s katerimi nas je bogatila. Zelo jo bomo pogrešali!

KRAJEVNI ODBOR ZB SIMONA JENKA DOMŽALE

V SPOMIN

Rajko Radmelič (1937–2016)

Njegovi najbližji, sorodniki, prijatelji in znanci smo se zadnji teden v februarju na domžalskem pokopališču poslovili od Rajka Radmeliča iz Domžal. Zadnjih pet let je preživel v Domu starejših občanov v Gornjem Gradu.

Vsi, ki smo ga dolga leta poznali, smo se ob zadnjem slovesu zavedali, da smo izgubili dobrega, mirnega človeka in prijatelja, ki je vse svoje življenje posvetil drugim, jim pomagal po svojih najboljših močeh in živel po zlatem človeškem pravilu: ne stori drugemu tistega, kar ne želiš, da drugi storijo tebi. Njegovo življenje je bilo sicer tako kot mnogih njegovih vrstnikov, prepleteno z lepimi in srečnimi obdobji, pa tudi z leti in desetletji trpljenja in tihe žalosti, s katero pa ni obremenjeval drugih, temveč jo je vdano in potrpežljivo prenašal.

Rodil se je Zgornjih Jaršah mami Francki (moji teti po očetu) in očetu Jožetu štiri leta pred drugo svetovno vojno v delavski družini kot prvi otrok. Družina je stanovala pri Gregorčevih v Zgornjih Jaršah. Okupacija in vojna sta mu vzeli pri nepolnih osmih letih očeta, saj so ga umikajoči se nemški okupatorji ubili 9. maja 1945 na pragu svobode v tovarni Induplati. Nemški vojaki so hoteli vdreti v tovarno, njegov oče pa se jim je uprl: »Kaj pa hočete, to je zdaj naše.« In plačal ta upor s svojim življenjem! Leta 1939 se je rodila sestra Breda, konec 1944. pa še sestra Mija. Mama je tako ostala doma sama s tremi otroki, Breda je

potem umrla 1946. leta. Njihovo življenje po končani vojni je bilo težko in jih zaznamovalo za dve desetletji, saj so ostali brez vsega, tako kot seveda še številne podobne družine. Stalno so se selili, bili so „gostači“, brez pravega doma vse do 1966. leta. Od Gregorčevih v Zgornjih Jaršah, k Jermanovim v Preserje, pa k nam na Rodico v podstrešno „kukerle“ in k Anzelnu na Rodico, dokler niso 1956 „pristali“ za deset let pri Rodetovih (pri Adamovih).

Dandanašnji težko še kdo razume, da so v isti hiši živeli Nace Rode, katerega družina je 8. maja 1945 odšla najprej na Koroško in potem v Argentino ter Rajkova družina, katerega oče je bil ubit naslednji dan 9. maja 1945. Na pogrebu mi je Nace povedal, da so živeli v miru in prijateljsko vseh deset let in tudi pozneje. Končno sta Rajko in mama uspela zgraditi 1966. skromno montažno hišo v Domžalah v novem naselju ob Kamniški Bistrici ob sedanji Rojski cesti.

Rajko je po končani nižji gimnaziji v Domžalah potem uspešno zaključil petletno šolanje na učiteljski v Ljubljani. Prvo delovno mesto je nastopil v takrat pravkar zgrajeni novi štirirazredni osnovni šoli v Zlatem Polju nad Lukovico, kjer je tudi stanoval. Bil je edini učitelj in je poučeval štiri razrede. Domačini so ga imeli radi, nekateri njegovi učenci se ga še sedaj spominjajo kot dobrega in razumevajočega učitelja, tudi ko so včasih manjkali od pouka, ker so morali doma opravljati nujna dela na kmetiji.

Potem je prišel učiti v osnovno šolo Jarše, nekaj let delal na občinskih sindikatih, v sedemdesetih pa je prevzel vodenje zavoda za otroško varstvo prav v začetku obdobja izvajanja programa otroških vrtcev in šol v takratni domžalski občini na podlagi samoprispevka prebivalcev. To je bilo obdobje gradnje novega vrtca na Količevem in potem v Domžalah ter gradnje novih osnovnih šol na Rojah (Rodica), v Domžalah in Radomljah. V začetku osemdesetih je na takratni Delavski

univerzi v Domžalah prevzel izobraževanje odraslih vse do prezgodnje invalidske upokojitve konec osemdesetih let. Zadnjih trideset let so njegovo življenje zaznamovale hude in težke bolezni, ki pa jih je potrpežljivo prenašal. Lajšale so mu jih poleg žene Mili in sestre Mije njegovi hčeri Nena in Romana ter vnukinji Liza in Sara, saj so ga srečanja z njimi najbolj razveseljevala.

Najbolj prijazno in srečno obdobje njegovega življenja je bilo po vrnitvi v Jarše, saj je 1960. v Osnovni šoli Jarše prav on organiziral ustanovitev nogometnega kluba Induplati Jarše. Takrat smo se v jarški učilnici zbrali na njegovo povabilo Rodičani in Jaršani ter obnovili nekdani nogometni klub Rodica, ki je deloval še nekaj let po vojni na igrišču v Grobljah pri takratnem zadržnem, zdaj kulturnem domu. Po vojni ga je vodil Nace Rode.

Zbrali smo se Joško Martinec, Slavko Korošec, Mihajlo Nadj, Janez Hauptman, France Hauptman, Janez Pogačar in še številni drugi, ki smo potem še leta uživali na nogometnem igrišču v Zgornjih Jaršah v lokalnih derbijih z NK Dob, Domžale, Mengeš, Duplica, Kamnik in drugimi. Duša vsega je bil Rajko Radmelič, ki je tudi sam igral. To so bila za vse nas lepa in nepozabna leta. Nogometni klub Induplati je s svojimi ekipami potem deloval petintrideset let, tudi z zelo uspešno žensko selekcijo, dokler ni sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja žal prišlo do uničenja športnega parka tovarne Induplati zaradi njene prodaje in denacionalizacije ter posledično prodaje zemljišč, na katerih je zdaj zgrajena nova obrtno-industrijska cona. Občina Domžale žal po več kot dvajsetih letih ni izpolnila svojega sklepa o izgradnji nadomestnega igrišča nekje na Rodici ali v Jaršah.

Rajko, dokler bomo živeli, se bomo spominjali tvojega nesebičnega dela za skupno dobro in našega prijateljstva.

FRANCI GERBEC

OBJAVE

OBČINA DOMŽALE

Na podlagi določil Zakona o javnih financah (Ur. list RS, št. 11/11–UPB4, 14/13 UPB4p, 101/13, 55/15 – ZfisP), Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 (Ur. vestnik Občine Domžale št. 4/15 in 11/15) ter Pravilnika o dodeljevanju sredstev za spodbujanje razvoja podjetništva v občini Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale, št. 3/15), v sodelovanju z Novo KBM d. d., objavlja

JAVNI RAZPIS ZA POSOJILA S SUBVENCIONIRANO OBRESTNO MERO ZA SPODBUJANJE RAZVOJA PODJETNIŠTVA V OBČINI DOMŽALE ZA LETO 2016

I. Razpisana sredstva

Razpisana vsota posojil znaša **405.449,00 EUR**. Posojila se plasirajo prek **Nove KBM d. d.** (v nadaljevanju: banka), s katero Občina Domžale sklene ustrezno pogodbo o medsebojnem sodelovanju pri odobravanju dolgoročnih posojil.

II. Upravičeni stroški

Posojila se dodeljujejo za naložbe v gospodarstvo. Posojilo se lahko dodeli za naslednje upravičene stroške:

- a) stroški nakupa, opremljanja in urejanja zemljišč ter pridobivanja projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov,
- b) stroški prenove, gradnje ali nakupa poslovnih prostorov,
- c) stroški nakupa novih strojev in opreme,
- d) stroški izdelave projektne in investicijske dokumentacije.

Davek na dodano vrednost se ne šteje med upravičene stroške.

III. Upravičenci in pogoji za pridobitev sredstev

Za posojilo lahko zaprosijo naslednji upravičenci oziroma podjetja, ki imajo najmanj eno zaposleno osebo in sedež dejavnosti na območju občine Domžale:

- samostojni podjetniki,
- mikro podjetje; je podjetje, ki izpolnjuje dve od treh meril in sicer: povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 10, čisti prihodki od prodaje ne presegajo 2.000.000 EUR in vrednost aktive ne presega 2.000.000 EUR,
- malo podjetje; je podjetje, ki ni mikro podjetje in izpolnjuje dve od treh meril in sicer: povprečno število delavcev v poslovnem letu ne presega 50, čisti prihodki od prodaje ne presegajo 8.000.000 EUR in vrednost aktive ne presega 4.400.000 EUR,
- ki imajo v celoti izpolnjene vse zapadle obveznosti do Občine Domžale in
- poravnane vse davke in prispevke.

Pogoji:

- lokacija naložbe mora biti na območju občine Domžale,
- naložba se mora ohraniti na območju občine vsaj 5 let po njenem zaključku,
- rok vračila posojila do 8 let,
- naložba mora biti realizirana v letu 2016, vendar pred 15. 12. 2016, ko je rok za črpanje posojila.

Do sredstev na podlagi tega razpisa niso upravičena podjetja, ki so v insolvenčnem postopku ali izpolnjujejo v nacionalnem pravu določene pogoje za uvedbo insolvenčnega postopka na predlog njegovih upnikov,

- so v težavah in dobivajo državno pomoč po posebnem programu za reševanje in prestrukturiranje,
- so iz sektorja ribištva in akvakulture,
- delujejo v sektorju primarne proizvodnje ter predelave in trženja kmetijskih proizvodov iz seznama v Prilogi 1 k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti,
- delujejo v cestno-prometnem sektorju in zaprošajo za subvencioniranje stroškov nabave vozil za cestni prevoz tovara (podjetja, ki opravljajo komercialni cestni prevoz),
- bodo uporabila pomoč v smislu dajanja prednosti domačim proizvodom pred uvoženimi,
- so v postopku vračanja neupravičeno prejete državne pomoči.

Dodelitev sredstev ne sme biti neposredno povezana z izvoznimi dejavnostmi podjetja v drugih državah (vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže).

Subvencionirana obrestna mera (ne celotna vrednost posojila), na podlagi tega razpisa, se dodeljuje in upošteva kot državna pomoč po pravilu »de minimis« in v skladu z Uredbo Komisije ES št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013, o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (Uradni list EU L 352/1, z dne 24. 12. 2013).

Skupni znesek pomoči, dodeljen istemu prejemniku na podlagi pravila »de minimis«, ne sme preseči 200.000 EUR v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči (v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, znaša zgornja meja pomoči 100.000 EUR).

IV. Posojilni pogoji

- a) **višina posojila:** do 75% predračunske vrednosti investicije brez DDV; višina je odvisna tudi od števila prejetih vlog ter razpoložljivih sredstev; banka bo odločitev o možni višini posojila sprejela na podlagi posojilne sposobnosti, plana poslovanja prosilca ter ustreznega zavarovanja;
- b) **odplačilna doba:** do 8 let;
- c) **letna obrestna mera:** tri mesečni EURIBOR + 0 %;
- č) **višina bančne provizije:** 0,5% od zneska odobrenega posojila oz. najmanj 200,00 EUR ter nadomestilo za vodenje kredita, in sicer 0,1% od stanja kredita, najmanj v višini 55,00 EUR, enkrat letno;
- d) **vračilo posojila:** posojilojemalec prične vračati posojilo v skladu s pogoji iz posojilne pogodbe, ki jo sklene z banko;

e) **črpanje posojila:** rok za črpanje je do 15. 12. 2016; posojilo se praviloma nakaže dobavitelju oziroma izvajalcu investicije.

- f) **zavarovanje posojila:**
 - bianco menica,
 - plačilo zavarovalne premije pri zavarovalnici,
 - zastavna pravica na nepremičnine ali premičnine,
 - morebitna druga oblika zavarovanja.

V. Potrebna dokumentacija

Prosilec zaprosi za pridobitev posojila na vlogi (obrazcu), ki jo lahko dobi v času uradnih ur na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ter na spletni strani Občine Domžale <http://www.domzale.si/>, pod rubriko: Za občane in občanke/ Razpisi, povabila in javna naročila/ Podjetništvo, turizem in kmetijstvo. Za obravnavo vloge so poleg pravilno izpolnjenega obrazca potrebna tudi naslednja dokazila in dokumentacija:

- a. Dokazila o obstoju podjetja:
 - **samostojni podjetnik:** izpis iz poslovnega registra Slovenije (pridobi občina iz uradnih evidenc),
 - **gospodarska družba:** dokazilo o vpisu družbe v sodni register (pridobi občina iz uradnih evidenc).
- b. Dokazila o plačilni in posojilni sposobnosti:
 - **samostojni podjetnik:** podatki iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc); izpis prometa v breme in v dobro po posameznih mesecih na transakcijskem računu za zadnjih 12 mesecev (izda banka, pri kateri ima prosilec odprti račun); obrazec za odmero davka iz dohodka od dejavnosti s strani DURS za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc),
 - **gospodarska družba:** podatki iz bilance stanja in izkaz poslovnega izida za preteklo leto (pridobi občina iz uradnih evidenc),
 - **vsil prosilci:** podatki o solventnosti (izda banka, pri kateri ima prosilec odprti račun).
- c. Vsi prosilci, ne glede na status: poslovni načrt ali kratek investicijski program za investicijo.
- č. Dokazila glede na namen posojila:

- pri **nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč ter pridobivanju projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov:** overjena kupoprodajna pogodba ali podpisana predpogodba za zemljišče in veljaven predračun stroškov urejanja, opremljanja zemljišča ali pridobivanja projektno dokumentacije; dokazilo, da je zemljišče opredeljeno za gradnjo poslovnih prostorov,
- pri **gradnji, prenovi ali adaptaciji poslovnih prostorov:** izdano gradbeno dovoljenje (fotokopijo pridobi občina iz uradnih evidenc) oz. veljavna lokacijska informacija, če je to potrebno glede na vrsto investicije; veljaven predračun; zemljiškoknjižni izpisek (pridobi občina iz uradnih evidenc) oziroma izjava lastnika oz. upravljavca poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in najemna pogodba, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila,
- pri **nakupu poslovnih prostorov:** overjena kupoprodajna pogodba ali podpisana predpogodba,
- pri **nakupu novih strojev in opreme:** veljaven predračun ali ponudba,
- za **izdelavo projektne in investicijske dokumentacije:** veljaven predračun ali ponudba.

V primeru nejasnosti v zvezi z investicijo, se lahko pozove vlagatelja, da predloži še ustrezen dodaten dokument.

d. Dokumentacija za zavarovanje posojila je odvisna od oblike zavarovanja za katero se prosilec dogovori z banko. Dokazila, ki so dostopna v uradnih evidencah, lahko prosilec sam priloži vlogi in s tem skrajša dolžino postopka obravnave vloge. Prejeta dokumentacija se prosilcem ne vrača.

VI. Obravnavanje vlog

Vloge za odobritev subvencioniranja dela obrestne mere se obravnavajo na Oddelku za finance in gospodarstvo. Sklep o odločitvi izda Oddelek za finance in gospodarstvo Občine Domžale najkasneje v roku 60 dni od popolne vloge. Zoper sklep o odločitvi je v roku 15 dni od prejema možno vložiti pritožbo pri županu Občine Domžale.

VII. Način in rok za dostavo vlog

Rok za vložitev vloge je do vključno petka, **29. 4. 2016 do 24. ure**. Vlagatelj lahko vlogo za posojilo, skupaj z zahtevano dokumentacijo, v času uradnih ur osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale ali pa jo pošlje kot priporočeno pošiljko (datum poštnega žiga) po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 01 721 42 51 ali 01 722 01 00, Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo.

ŽUPAN TONI DRAGAR

OBČINA DOMŽALE

JAVNO POVABILO ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA OSTALIH ŠPORTNIH OBJEKTOV IN OPREME TER PARKOV

I. Na podlagi Odloka o Proračunu Občine Domžale za leto 2016 (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 4/15 in 11/15) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje nujnih in investicijskih vzdrževalnih del športnih objektov oziroma parkov in opreme, za katere v proračunu ni zagotovljenih namenskih sredstev za investicijsko vzdrževanja ali opremo.

II. Predmet javnega povabila oziroma razpisa (v nadaljevanju: razpis)

Predmet razpisa je sofinanciranje nujnih in investicijsko vzdrževalnih del športnih objektov oziroma parkov in opreme, ki niso v lasti Občine Domžale in so javno dostopni. Sredstva so namenjena nujnim in investicijsko vzdrževalnim delom športnih objektov oziroma parkov in opreme, z namenom preprečevanja propadanja objektov in izboljšanja infrastrukturnih pogojev za izvajanje športnih in rekreativnih programov (v nadaljevanju: obnova objektov).

III. Pogoji za sofinanciranje:

- prijavitelj je pravna oseba, ki ni neposredni ali posredni proračunski uporabnik,
- prijavitelj je registriran za opravljanje športnih oziroma rekreativnih dejavnosti,
- prijavitelj je lastnik ali ima stavbno pravico na objektu, ki je predmet prijave,
- v primeru nakupa opreme prijavitelj ni nujno lastnik objekta, nakup opreme pa predstavlja osnovno sredstvo, potrebno za izvajanje registrirane športne dejavnosti, prijavitelj pa je izvajalec letnega programa športa,
- objekt je javno dostopen (tudi v primeru nakupa opreme se dejavnost odvija v javno dostopnem objektu),
- prijavitelj predloži načrt vzdrževalnih in drugih del z navedeno finančno konstrukcijo (viri financiranja),
- prijavitelj za namen, ki je predmet prijave, ni prejel ali imel odobrenih drugih sredstev iz proračuna Občine Domžale,
- prijavitelj je bil v zadnjem letu pred objavo tega povabila izvajalec letnega programa športa v občini Domžale, v primeru, da je prijavitelj lastnik in se objekt ne nahaja na območju občine Domžale, je pa namenjen izvajanju dejavnosti za občane občine Domžale.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV. Merila oziroma kriteriji:

- zasedenost (izkoriščenost) objekta z vadbo in izvedbo tekmovanj s področja športnih dejavnosti in rekreativnih dejavnosti v preteklem letu in načrt za tekoče leto oziroma delež športnih in rekreativnih dejavnosti v namembnosti objekta,
- letno število uporabnikov objekta in delež za športne in rekreativne dejavnosti (prikaz za preteklo leto in načrt za tekoče leto) oziroma delež športa in rekreacije v namembnosti objekta,
- izkazana nujnost vlagan v obnovo objekta ali opreme,
- načrtovani delež prostovoljnega dela krajanov, članov prijavitelja in njihovo angažiranje za pridobitev drugih virov sredstev za obnovo,
- lastni in drugi neproračunski viri financiranja.

Prednost bodo imeli prijavitelji, ki imajo slabše infrastrukturne pogoje za delo.

V. Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo obnove objektov.

VI. Sredstva bodo dodeljena za obnovo objektov v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

Prejemnik sredstev mora pri porabi sredstev upoštevati zakon, ki ureja javno naročanje, če je vrednost naročila enaka ali presega mejno vrednost, določeno v zakonu.

VII. Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za razpis znaša v letu 2016: do 32.000,00 EUR

Rok za oddajo vlog: 18. 4. 2016

VIII. Razpisna dokumentacija obsega:

- besedilo razpisa,
- obrazec prijave.

Obrazec za prijavo lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko »Razpisi« in je obvezni sestavni del prijave.

IX. Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, s pripisom »za javni razpis št. 6710-1/2016« lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 01 722 01 00 int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X. Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni praviloma v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN TONI DRAGAR

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridruže pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter kontakt, na katerem je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

MALI OGLASI

Šivalni stroji – servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinskih in industrijskih). Marko Pratneker, s. p., Slamnikarska 3 b, Domžale.

t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okviru.

t: 031 264 290

Brezplačen odvoz bele tehnike in vseh kovinskih predmetov.

t: 040 780 078

V Dobu v najem oddam prostor za skladišče, 50 m².

t: 034 409 907

Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slamn timer@kd-domzale.si

SIMAX

Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale
tel. 01 724 16 56

Kamn timer Ljubljanska c. 21A (Duplica)
tel. 01 831 17 96

PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA:
www.simax-slo.com

AVTODELI - AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamn timer izide v petek, **29. aprila 2016**. Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. aprila 2016, do 12. ure**.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: urednistvo.slamn timer@gmail.com

Odziv na knjigo Matjaža Brojana Domžalci in njihov čas, zgodbe ljudi in družin iz Domžal

Po izjavi novinarja in zbiralca zgodb Matjaža Brojana mu je posredoval podatke o družini Bolhar – Branko Bolhar! Kljub odličnemu spoštovanju uglednega novinarja Matjaža Brojana si dovolim nekaj vsebinskih popravkov: Sem še edina živeča verodostojna priča! Sem vnukinja in nečakinja Jerneja in Alojzija Bolharja. Rodila sem se na domačiji Jerneja Bolharja, kjer sem preživela svojo mladost. Veliko je neresničnih izjav, vseh ne bom korigirala, samo najbolj vpadljive – neresnične.

Naj se ustavim pri Jerneju Bolharju (starem atu). Rojen je bil v Žičah v zelo revni družini. Po pripovedovanju starega ata Jerneja. Hišo so imeli ob robu gozda, zato so rekli ‚Pr Bden‘. Hiša je bila zelo vlažna, pri njih so umirali večinoma za jetiko itd. Bili so težki časi za preživetje. Starši Jerneja Bolharja so bili zelo verni, poštene in delavni. Vse te vrline so podedovali tudi njihovi otroci. Vse, kar je ustvaril, ne bi, če ne bi imel ob sebi tako zveste in podjetje sopotnice Franciške Bolhar, roj. Dornik iz Mengša, moje stare mame. Na družinski fotografiji s starši bi morala biti ‚krstna imena‘.Tudi o Francetu Bolharju vem marsikaj, a se ne mislim spuščati v to.

Profesor Alojzij Bolhar

Ni se imel za Domžalčana, ampak je bil zgledni občan mesta Celja. Tudi profesorja Bolharja je brcal nemški škorenj. Najprej je bil izseljen v Šabac, potem je prišel v Ljubljano, od koder so ga Italijani 31. 8. 1942 internirali na Rab, od tam je 6. 10. 1942 pobegn timer. Nikoli ni zbolel za tifusom. Bil je močno dehidriran in podhranjen. Vse drugo je izmišljeno,

zlagano in neresnično. Nikoli ni bil zaprt v Škofovske zavode v Šentvidu. Nikoli ni bil v Dachauu. Ko sta v skromni sobici Bolharjeve hiše v Polju pri Ljubljani živela z ženo Vero, je stric Lojze pisal članke, pod katere se je podpisoval s psevdonimom ‚Slavoj‘, nihče pa ga ni klical ‚Vojs‘ Resnica je, da sta po vojni nekaj časa živela v Domžalah na domačiji. Teta Vera Bolhar roj. Petrič je delala kot profesorica nemščine na domžalski gimnaziji - stric Lojze pa je bil honorarni bibliotekar v Univerzitetni knjižnici v Ljubljani. Kakšen Kardelj? Kakšni zaključni izpiti? Kaj ima to veze z izpiti Kardelja, saj ni bil njegov profesor!

Izgubil je službo zaradi tega, ker je hodil v cerkev

Deset let je bil brez službe. Odločil se je za študij slavistike – pisanje in prevajanje. Ni mu bilo lahko, ko je kot 48-letni bruc slavistike sedel v isti klopi s komaj puhasto perjadjo. Skratka, učenost tja od cerkvenoslovanščine do vseh mogočih dialektov ruskega, predvsem pa bolgarskega jezika, je požiral z veliko žlico. Posredujem izjave od Alojzija Bolharja in v njih nikoli ne omenja Domžal – spomin nanje je bil preveč boleč in grenak. Nikdar se ni vračal v Domžale. Svoj dopust sta preživljala vsako leto v Bolgariji – v mestu Varna, med svojimi prijatelji in somišljeniki. K Alojziju in Veri Bolhar smo hodili: Franc Bolhar - njegov brat, Josipina Čebokli, roj. Bolhar – njegova sestra in moja malenkost Katarina Čebokli – nečakinja. Stric France Bolhar je vsako leto za njegov rojstni dan šel na obisk, pozneje v častiljivi starosti in po nesreči, ga je večkrat pospremil v Ljubljano; to je enkrat

letno. Moja mamica, za katero je rekel, da jo je imel zelo rad, ga je večkrat obiskala. Tudi sama sem bila velikokrat pri njem in mi je v pogovorih marsikaj povedal. Brane Bolhar resnično ni imel dosti kontakta s stricem Lojzetom in teto Vero, ampak bi mu lahko povedal njegov oče France, če bi ga vprašal.

Datum njegove smrti ni pravilen

Bil je izredno priljubljen in spoštovan med občani in učenci v Celju, kjer je bil tudi njegov dom. To se vidi po tem, da so mu dali Prešernovo priznanje za njegovo življenjsko delo ter so večkrat pisali o njem v lokalnem časopisu. Res je velika škoda, da se ni napisalo več o njegovi ustvarjalnosti in o njem. Še veliko je nedorečenega. Tudi prof. Alojzij Bolhar je bil deloholik. Vse, kar je ustvaril, ne bi uspel brez podpore svoje ljubeče in plemenite soproge Vere Bolhar, roj. Petrič. Jernej Bolhar in sin Alojzij sta v življenju resnično veliko dosegla. To ne bi, če ne bi bila delavna, ustvarjalna in oba izredno poštena.

Prof. Alojzij Bolhar in soproga Vera sta se z vsemi dobro razumela, razen s sestro Justino in z njenimi otroki. Vsa leta, odkar sta živela v Celju, nista imela nobenih stikov z njimi. Po smrti strica Lojzeta je tožil teto Vero v šestinosemdesetem (86) letu nečak Ljubo Pavlovič. Ali je potreben komentar?!

Kdo je dal tako neresnične laži in popačene izjave o prof. Alojziju Bolharju, ne vem. Glavni pomislek pa posredujem s sledečimi besedami: Že Tagore je zapisal, da reka resnice teče po prekopih zmot, toda, če gre za namerno izkrivljanje resnice, je vsa stvar še toliko hujša.

KATARINA ČEBOKLI

NAGRADNA KRIŽANKA 2

Nagrajenci, ki so pravilno rešili križanko v glasilu Slamn timer št. 2-2016: Meta Mankota iz Radomelj, 2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016

Bernard Štamcar iz Domžal, 2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016 Dušan Vrtačnik iz Preloga, 2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016

Nagrade podarja: Kulturni dom Franca Bernika Domžale Ljubljanska cesta 61 1230 Domžale

Rešitev križanke je: ENCI BENCI KATALENCI

NAGRADNA KRIŽANKA 3

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: **Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016**

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 18. 4. 2016, na naslov: Uredništvo Slamn timer, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale

NAGRADNA KRIŽANKA

3

Kulturni dom Franca Bernika, p. p. 2 1230 Domžale

	AVTOR: GREGA RIHTAR	VRTNA CVETLICA RAZNIH BARV	AVSTRUSKI SKLADATELJ OPERET (FRANZ)	TEKMOVANKA V TROSKOKU	GLEDALŠKA IGRA BREZ BESED	GRŠKI POVELJNIK, AJANT	HRVAŠKA SLIKARKA ROJC	AMERIŠKI FILMSKI REŽISER GROZILJIVK IN SRHLJIVK DE PALMA (FILM CARRIE)	NAGRADNO GESLO KRIŽANKE	PODZEMELJSKI CEVAST PROSTOR	ZAHODNA SOSEDA IRANA	OBOROŽEN NAPAD NA ZNANO OSEBNOST	NAJNIŽJA TOČKA NEBESNE KROGLE NAVPIČNO POD OPAZOVALČEM, PODNOŽISČE	GOZDNO BOGASTVO	ROMUNSKI DŽIP	DESKAR NA SNegu KOŠIR
	AMERIŠKI FILMSKI REŽISER (ROBERT, M.A.S.H.)												NERESNICA			
	TV NADALJEVANKA							GLAVNA NAJVEČJA ARTERIJA VERDLJEVA OPERA					DOBA, VEK			
	AMERIŠKI IZUMITELJ ŽARNICE												NEMŠKA PESNICA SEIDEL			
	SRBSKA IGRALKA IN KNJŽEVNICA (EVA)			DOTIK	MESTO NA SEVERO-ZAHODU ALŽIRIJE					MESTO V NOTRANJ Dalmaciji MORALEN CLOVEK				AMERIŠKI SMUČARSKI CENTER V KOLORADU	PEVKA RUPEL	LUKNJAČ
	NOVINARKA NA POP TV (ALENKA)					AM. FILM. KOMIK SANDLER TRENI-RANJE					ZELIŠČAR	SPREM-LJEVALEC OGNJA				
	POHIŠTVO IN DRUGI PREDMETI, NAMENJENI ZA DOLOČEN PROSTOR, OPREMA		ENOTSKI VEKTOR DELAVEC V SLADARNI				POZITIVNA ELEKTRODA						SOZVOČJE TONOV	STAR SLOVAN ŠVIC-FR. PIANIST (ALFRED)		
	AMERIŠKA FILMSKA NAGRADA, POZLAČEN KIPEC						PRIPADNIK TATAROV	VZNEMIRJANJE, DRAŽENJE								
	NEBESNO TELO							PREŠERNOVA PESEM PSU PODOBNA ZVER					HLEBEC KRUHA	TISOČ KILOGRAMOV		
	RAŠEVINA				PRITISK MNOŽICE LJUDI, GNEČA						FIZ. POJAV, TRENIJE SLOVENSKI PISATELJ (VITAN)			PISATELJICA PEROCI	NEMŠKA IGRALKA DAGOVER	ČETRTRI RIMSKI KRALJ
	KANTAVTOR SMOLAR				JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (DAIKI)				SUHA ROŽA							
	MESTO SEVERNO OD BUDIMPEŠTE				KRALJEVIČ IZ MAHABHARATE			LAHEK ŠPORTNI KONIČAST COLN								
	PREDPLAČILO				PREBIVALEC GRČIJE				POD V SOBI					DROBNO ZMLET LOJEVEC, TALKUM		

POMOČ: CORTOT-švicarsko-francoski pianist (Alfred), IMORTELA-suha roža, IRITACIJA-vznemirjenje, draženje, NADIR-podnožiče, NASTA-hrvaška slikarka Rojc, OPRAVA-oprema, ORT-enotski vektor, SANDOLIN-lahek športni koničast coln

228 garažnih boksov, 1001 problem

Streha zamaka, lušči se omet, v kletno etažo vdira voda, objekt nima niti razvestljave ... (Spet) govorimo o propadajočih garažnih objektih, saj se je na naše uredništvo v zvezi s problemom obrnilo kar nekaj zaskrbljenih lastnikov garaž, ki si že leta neuspešno prizadevajo za ureditev kaotičnega stanja.

Tjaša Banko

O garažah na Župančičevi ulici v Domžalah smo poročali v prejšnji številki. Spomnimo: gre za garažna objekta, ki bi bila že lep čas nazaj potrebna temeljite obnove, lastniki garažnih prostorov pa se o prenovi nikakor ne morejo dogovoriti. Po tem ko je prebral članek, nas je kontaktiral **Izidor Cvetković**, nekdanji delavec Gradbenega podjetja Domžale (poznejše Obnove), zaslužnega za gradnjo garažne hiše, ki se je, kot pravi, začela že davnega leta 1968. Cvetković je lastnik treh garažnih mest in si, kot številni drugi lastniki, že nekaj časa prizadeva, da bi v zadevi s propadajočim objektom končno storili korak naprej. Po končanem postopku vpisa v zemljiško knjigo večina lastnikov želi čim prej izbrati upravnika stavb, ki bo poskrbel za temeljito obnovo. »Postopek vpisa v zemljiško knjigo se vleče že dve leti, med drugim tudi zato, ker z obnovo ne soglašajo vsi lastniki garažnih prostorov,« pravi Cvetković, in doda,

da nekaterih lastnikov očitno ne ganejo niti vlomi, do katerih je tam prišlo pred kratkim. »Nekatera vrata se niso odprla že leta!« je ogorčen. O spornih garažah ve precej povedati tudi Domžalčan **B. T.**, ki ima v lasti pet garažnih boksov in je hkrati tudi pobudnik postopka vpisa v zemljiško knjigo. Tudi B. T. je bil, podobno kot Cvetković, neprijetno presenečen, da se določeni lastniki niso odzvali niti na vlome v njihove prostore. Meni, da je žalostno, da že toliko let niso

dosegli dogovora o nečem, kar naj bi bilo vendar skupno dobro. »Stroški so minimalni, vendar je nekaterim očitno težko plačati tistih deset evrov na leto, ki bi bili potrebni za ureditev in sanacijo,« pravi, in pojasnjuje, da se je v zvezi s sporno garažno hišo že večkrat obrnil tudi na ministrstvo za infrastrukturo in prostor. Tam navajajo stanovanjski zakon, ki po 40. členu določa, da v primeru, da se iz kakršnegakoli razloga ne določi upravnika objekta, lahko njegova pooblastila gle-

de sklica in vodenja zbora etažnih lastnikov prevzame katerikoli etažni lastnik. »Na tak način sklican zbor mora najprej imenovati upravnika. Če sklep o imenovanju upravnika ni sprejet, lahko katerikoli etažni lastnik predlaga okrajnemu sodišču, da v nepravdnem postopku določi upravnika. Na tak način se prepreči protipravno stanje.« Ministrstvo omenja tudi možnost, po kateri lahko vsak solastnik nepremičnine zahteva, da sodišče v nepravdnem postopku razdeli solastnino na

nepremičnini v etažno lastnino, če je takšna delitev mogoča. Oba naša sogovornika si že leta prizadevata najti rešitev za propadajoč garažni objekt. Prvi korak bi bil gotovo sestanek (večine) etažnih lastnikov, na katerem bi se dogovorili o nadzornem odboru in skupaj izbrali upravnika. Na sestanek so povabili tudi župana Dragarja, ki pa se je po tehtnem premisleku odločil, da se sestanka ne bo udeležil. »Seveda je v našem interesu, da se problematika uredi. Vendar pa je to popolnoma zasebna stvar, občina nima nobene garaže v lasti in tako tudi ne moremo prisostvovati pri odločanju lastnikov o upravniku,« so sporočili iz urada župana. Organizacija sestanka tako ostaja izključno v rokah zainteresiranih lastnikov, ki jih – poleg postopka v zemljiško knjigo, ki je že stekel –, čaka še ureditev lastniških razmerij. Problem garaž na Župančičevi ulici očitno zahteva ogromno potrpežljivosti in samoiniciative. Prvi del bremena bo z ramen lastnikov padel po določitvi upravnika. Šele takrat bodo svoje je-klene konjičke v garažne bokse zape-ljali brez skrbi, da se jim ne bo streha zrušila na glavo. □

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

SENCE BLEŠČEČEGA NASMEHA

Vsi že desetletja kupujemo najrazličnejše zobne paste s fluorom, trdno prepričani, da si bomo ohranili zdrave zobe in bleščeč nasmeh.

Prepričanje, da je fluor najboljšo sredstvo proti kariesu, je postalo sestavni del vsakdanjosti, tako kot zobna ščetka, ki nikakor ne sme manjkati v nobeni kopalnici. Piškavi zobje pač ne gredo k videzu sodobnega, v zunanji videz zaverovanega človeka. Še celo več, škrbast človek le težko premore širok nasmeh, saj si v družbi že kar nezavedno z dlanjo prekriva usta. Obenem pa zobozdravniški sveder lahko zelo globoko navrta družinski proračun. Zdajšnje cene zobozdravstvenih storitev so se hitro prilagodile rastočemu povpraševanju ljudi po bleščečem nasmehu. Ni kaj, tu trg deluje. Fluorova zgodba se je začela z aluminijem. Spojina natrijev fluorid je stranski produkt, torej tehnološka smet pri proizvodnji aluminija. Pojavil se je velik izziv, kako iz nevarnega odpadka narediti velik biznis. Nič čudnega torej, da je glavno kampanjo o 'zdravilnosti' fluoridov začel ravno Mellon Institute, vodilna raziskovalna ustanova industrijskega giganta ALCOA, proizvajalca aluminija, ki je poleg tega postal kmalu največji svetovni proizvajalec fluoridov. Ob izdatnem šumenju Alu-bankovcev se je začela nezasiššana kampanja o čudežni zdravilnosti fluora. Ubogo prebivalstvo so dobesečno nabasali s fluoridi v obliki tablet, napitkov in celo fluoridnih sladkarij. Kampanja vsesplošne fluorizacije je dosegla celo to, da so začeli fluor pod budnim očesom varuhov ljudskega zdravja dodajati v javne vodovode. Seveda je tudi v tem spet prednjačila Amerika. Evropejci se nikoli niso odločili za fluoriranje pitne vode, se je pa prišlo predpisovanje tablet nosečnicam in majhnim otrokom. Ni dolgo tega, ko so tudi

pri nas nosečnice prepričevali o neizogibnosti fluorove preventive. Neko obdobje je to bilo tako rekoč obvezno. Če bi nosečnica zgolj nakazala odpor do tablet, bi bila deležna najmanj ostrega pogleda in obtožujočih besed, da je neodgovorna do svojega otroka, ki ga nosi. Tega na srečo zdravstveno osebje že dolgo ne počne več in hvala bogu, da je tako, saj je ni mamice, ki si ne bi srčno želela zdravega otroka. V javnost so kaj kmalu začele cur-ljati vesti o rezultatih raziskav, ki so dokazovale, da fluor le ni tako super sredstvo proti zobni gnilobi in tudi take, še manj prijetne, ki so govorile o resnih zdravstvenih posledicah vsesplošne fluorizacije prebivalstva. Rezultate najboljše raziskave, opravljene na kar 40.000 otrocih, bi lahko strnili v en sam stavek: fluor nima nobene zveze s kariesom. Kitajski raziskovalci so ugotavljali, da fluor povzroča padec inteligence otrok, pa ne samo to, fluor naj bi prispeval k motnjam v delovanju otroških možganov, predvsem s svojim delovanjem na hippocampus, osrednji procesor v možganih, ki integrira okoljske inpute, modificira spomin in motivacijske stimulanse v vedenjske odločitve posameznika. Sledili so vse številnejši dokazi, da fluoridi povzročajo poroznost kosti in motnje pri nastajanju zobne sklenine, zavirajo delovanje ščitnice, zmedejo delovanje imunskega sistema in sprožajo razgradnjo kolagena. Že več kot 60 let pa je v medicinski literaturi mogoče prebrati, da je fluor bolj toksičen od svinca, po strupenosti drugi za zloglasnim arsenikom in zaradi blokiranja celičnih encimov splošen protoplazmatski strup. Pravi pretres v zvezi s fluorom so prinesli odprti dosjeji ameriških obve-

ševalcev, ki so ob koncu druge svetovne vojne zasliševali ujete inženirje zloglasnega nacističnega kemičnega koncerna I. G. Farben (danes se imenuje Bayer). Ti so zasliševalcem priznali, da so na zasedenih ozemljih obvladovali prebivalstvo z množično medicinacijo pitne vode. Najbolj uporabljana snov je bil fluorid, natančneje natrijev fluorid. Dolgotrajno dodajanje majhnih količin fluorida v pitno vodo, so pravili nemški strokovnjaki, namreč zelo spremeni vedenje ljudi. Ljudje postanejo brezvoljni, ubogljivi, vodljivi, rahlo bebavi, kratka popolno gnetljivo testo za novopečene okupatorje in oblastnike. Toda fluoro-ve skrivnosti so posegale še dlje, vse tja do sibirskih širjav komunistične Rusije, kjer je Stalin za pacifikacijo političnih nasprotnikov v gulagih in umiritev vojnih ujetnikov prav tako uporabljal fluoro-ve pitni vodi. Rusi so nedvomno dobro obvladali množično fluorokemoterapijo, ki je iz nevarnih nezadovoljnežev nad silnimi dosežki stalinizma serijsko proizvajala pohlevne ljudi-ovce. Totalitarna režima nacistov in komunistov sta nedvomno skupno razvijala fluoridno tehnologijo že v predvojnem času, saj sta jo, ob poprej dogovorjeni okupaciji Poljske, tudi uporabila za množično duševno kemoterapijo Poljakov. Najbolj sistematično proučevana je bila fluoridizacija vodovoda v Varšavi. To duhovno terapevtsko znanje je kljub strogi zaupnosti živelo še dolgo v po-vojni čas, saj so npr. fluoro-ve dolgo uporabljali v živinoreji za pomiritev že prislovično agresivnih bikov. Industrijsko kmetijstvo je sploh najprimernejši poligon za testiranje in prenos skrivnih vojaških tehnologij v mirnodobnem času. Spomnimo se le dejstva, da so pesticide razvili iz živčnih

“Dolgotrajno dodajanje majhnih količin fluorida v pitno vodo, so pravili nemški strokovnjaki, namreč zelo spremeni vedenje ljudi. Ljudje postanejo brezvoljni, ubogljivi, vodljivi, rahlo bebavi, kratka popolno gnetljivo testo za novopečene okupatorje in oblastnike.”

bojnih strupov, ki so jih razvijali po prvi svetovni vojni s ciljem množičnega poboja vojakov. Živčne bojne strupe so razvijali tako nacisti kot tudi anglosasi. In zanimivo, da jih v drugi svetovni vojni nihče ni uporabil. Niti nacisti, ko so izgubljali vojno. Posledice na bojiščih bi bile preveč grozljive, so jih pa zato tajno uporabljali za poboj Židov v koncentracijskih taboriščih. Po končani vojni so razvite tehnologije sinteze strupov uporabili za 'boj' proti škodljivcem, konkretno žuželkam. Seveda v primerno manjših količinah, kajti za usmrtilive re-cimo koloradskega hrošča ali pa kapu-sovega belina ni potrebna tako velika doza strupa kot za usmrtilive človeka. Razlika v telesni teži je očitna. Kar pa ne pomeni, da manjše doze živčnega strupa nimajo nobenega učinka na človeka. Sicer niso akutno toksične, vendar tudi kronična izpostavljenost

t. i. 'varnim dozam' insekticidom povzroča hude posledice na zdravje ljudi. Med drugim tudi hiperaktivnost otrok, ki postaja vse večji problem tudi pri nas. Pa še podatek o uporabi fluora za zdajšnjo rabo: vsaj 25 odstotkov najbolj prodajanih pomirjeval vsebuje fluoro-ve. Dokaz, da fluoridacija učinkovito deluje. Pomirjevalno delovanje fluoridov na človekovo vedenje je vsekakor preverjeno dejstvo. Zakaj večini zobnih past danes še vedno dodajajo fluoro-ve, lahko le ugibate. Vsekakor pa vam priporočam, da izberete zobno pasto brez fluoridov. To je še največ, kar lahko v tem trenutku storite zase, razen seveda, da si redno umivate zobe. Bleščeč nasmeh namreč še vedno nekaj velja. Osebnostno smo veliko bolj prizadeti ob izbruhih bolezni, katerih simptomi so očitni in prepoznavni. Bolnik z raz-vitimi bolezenskimi znaki išče pomoč pri zdravniku, ta ugotovi diagnozo in zdravljenje se prične. Toda sodobnega človeka skrbi vse večje število motenj neprepoznanih etiologij, padec od-pornosti, psihične težave in nevroze. Vse te nevednosti smo pomedli pod preprogo in jih kot 'atipične simpto-me' poimenovali stres. In potem gol-tamo aspirine, vitaminske preparate, prehranska dopolnila in nasedamo trgovcem z zdravjem. Prelivamo znoj v mnogih vrsteh športa in rekreacije, vse z edinim in osnovnim ciljem, da bi ohranili svojo vitalnost in utrdili svoje omajano zdravje. Čeprav čutimo, da je v naših telesih nekaj narobe, ne postori-mo ničesar, da bi prenehali z zastrup-ljanjem naših teles. Zamenjali smo vzrok in posledico in to ni dobro. Prav zato sem se odločil, da napišem nekaj o zdravstvenih tveganjih fluora. □